

പൊതുവായത്തിന്റെ വിജയം

മാത്രം

ରକ୍ତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟିକ୍ସନ୍

କଣ୍ଠ ଭାଷା.

578

N

പി. കമ്മതിൽജ്ഞ കുറപ്പ്.

~~శ్రీ మాతాప్రసాదులు~~

കൊച്ചി വിജയം

അമവാ

രക്തംസാക്ഷി.

(കൊച്ചിംഗാറം.)

പി. കുർത്തി മുഹമ്മദ്

(തയ്യിൽ.)

കൊല്ലം.

[പക്ഷ്യവകാശം ഗമകഞ്ചാവിന്]

—എംഗോവതെപ്പ്—കൊല്ലം 500.—

കോഴിക്കോട്:

കക്ക. അർ. മുഖ്യൻ അച്ചുള്ളടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

1936.

PRICE 1/- As.]

[വില 1/- സ.

സമപ്പിണവും പ്രാത്മനയും.

.....

സപത്രു വിഗ്രഹത്തെയും കാര്ത്തിക സപർജ്ജ സൈംഗംഗ്യും തുലികളിൽ ജനാധി ചാരിക്കിയോ തല നീ വെളിച്ചില്ലക്കും ദോക്കാടുണ്ട്. സപർജ്ജത്തെത്തി ലെത്തിപ്പേട്ട ഈ കാര്യകൾം ഇരുവഴിപ്പാത്ര അകാശത്തിൽനിന്ന് ആ എദ്ദേ വുമായുടെ വാടിയ മുഖത്തു ചുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒ! ലോകംതന്നെ കൂളിയും തിലാണ്ട അല്പാതെ തൊൻ മാത്രമല്ല. പുമാഘുമന്ന അട പതിലും പതിഡായ അരു ചെസരും ഇട്ടങ്ങി യ മറിക്കുക്കുത്തിയോ കഴും! വിഞ്ഞക്കയാണ്. ആ ലോകപ്രേമഭാവിൽ പാദത്തിൽ തൊൻ ഇതിനെ സമപ്പിച്ചിട്ട് പ്രാത്മിക്കുണ്ട്; “വൈതി ഇതെടുക്കു, ഇതുകൊണ്ട് കൂന വിന്റുകു, കൂന തീംഗ്രിപ്പുന്നും ചെയ്യുക എന്നു്.” എന്നെന്നായ ആ തീംഗ്രിപ്പുപോ സം പ്രഭാതത്തിാശം പ്രാരംഭിക്കുന്നും. ആ പ്രഭാതത്തിൽ, അടച്ചു കണ്ണുകൾ തുരക്കപ്പേട്ടും. ഇരുവഴി കുറി വാഴത്തെന്ടുകളുണ്ടും. അനും ചെന്നായ്ക്കും അനുടി ടയ്യമാർ. ഇന്നോ, അട്ടിടയ്യമാർ ചെന്നായ്ക്കും. ആ പ്രഭാതങ്ങെ പ്രഭാതമാക്കുകയുണ്ടും. ബാക്കിരെല്ലും പ്ര ഭോഷിം.

അന്നമകർണ്ണ.

അവതാരിക.

ഐഃഖ്യ

അങ്ങിനെ ഏൻറെ പെൻസിൽ വടിവു് അഫടിയന്തരിൽ കൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പാർ പുസ്തകമായി, നോവലായി, പേരു പ്രതിഭന്നാ വിജയമെന്ന പേരുമായി. ഒരു ദിവസള്ളം വിവിധ ഗ്രന്ഥങ്ങളായ ആരോഗ്യാദിക്കണ്ണാണ്' യൈബുന്നതിന്റെ പുതു മരയ പ്രതിഭിന്നമെന്നോനും പുതുക്കിക്കാണ്ടിപ്പാറു കൈരളി ദേവിജീട കണ്ണാരോഗ്യത്തിൽ ഒരു ചിന്മാക്കിക്കൊന്തിട്ടവാൻതുക്ക മിന്നൽ മും പുസ്തകത്തിനും അങ്ങിനെ മിനിശവാൻ തക്ക കെല്ലു മും കരത്തിന്മില്ലായകിലും, ഏൻറെ ദേവിജീട പിന്നിൽക്കെ ക്രിച വാർത്തുന്നവിൽ മും ഒരു പിന്നാക്കിട്ടു പിന്തോഗമകിലുമല കവിച്ചാൽ അതുമതി ഏൻറെ ചാരിത്മ്യത്തിനും.

കൈ വ്യക്തിജീട; അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലും ചിപ വ്യക്തിക ഭിട്ടു മാത്രം ജീവിത രഹസ്യമല്ല ഇതു് എന്നതുപോലെ ഇതിനും ഒരു സമാധാന ചിന്തയില്ല എന്നതും സത്യമാണ്. ഏന്നാൽ മിക്ക പ്രസിദ്ധ റോഡുകൾക്കുള്ളിൽത്തിനും ഏകകിഴക്ക് അനന്നനായി കിട്ടി അട്ടിഞ്ഞ ലോകസത്യസാകലങ്ങളും സംഘിത്രുകളിലും കൈവിൽ കിറച്ചാണ് നോൻ ഇതിനെ മും ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു നാരു. ഏന്നതുകൊണ്ട് മും ഒരു ദിവസള്ളം സത്യമായ കെട്ടുകമാറ്റാണ്. അങ്ങിനെ വണ്ണത്തിലും കീഴ്ത്തിലും പൊതുത്തമില്ലാത്ത ക്ഷണാ ങ്കിലിഷ് കരെക്കും കല്പിക്കണമിവന്നതുകൊണ്ടാണ് കമാഡക കിൽ ചില മണിച്ചും മഴക്കളിലും ഏൻറെ കഴിവിക്കപ്പോമായി പൊന്തി കില്ലുന്നതു്. അതു സഹദയലോകം സമിച്ചമെന്നും കൈതക്കു.

കൈ സ്നേഹകരത്തിൽക്കുണ്ടാം വന്ന ലേവന്നാലുാതമേരു എൻറെ പെൻസിൽ തെറിച്ചുപോയി. അതു ഏകിക്കു ഒരു അനു ഗ്രഹം തന്നെയായി. മഹിയില്ലാതെയിങ്ങനു ഏൻറെ വിട്ടിൽ മഹിജും തുലികയുമായി. പോകരിൽ മഹാശാന്തപുനം ദയ

என்ற மாண்பு பெற்றிருக்கானால் மாத்துவம் மாயங்கள் மதி
கொண்டுதான் இதின்றி ரண்டாண்டால் ஏழூடி தீக்காமென்ற
அந்தத் திவசங்கரன் அதிசை பூஸில்லிக்ரங்கோடிகிழில்
பீற்றிக்கொண்ட இடயாகமென்ற இப்பூமி பூனிக்கை ஸயென்று
பருகாரமானி.

“ஒக்கையை பெரியதீடு பருதீடு மக்கை இஷ்டகாஷ்டாதை
காட்டில் நடவடிக்கை என்று. ஏன்றால் இப் போகம் ஸங்காயதைத்
தொந்தரன் அந்தியிழுதியை இதா லோகரங்களிலேசு அவதறி
பீடுஷகாஷ்டான்.

என், புமகர்தா:

പൊതുവാത്തിന്റെ വിജയം

അമവാ രക്തംസാക്ഷി.

കൊം അല്ലോയ്.

卷之三

ആരു രഹിവാരത്തിന്റെയും പകൽ രാത്രിജീവനും രബന്തമില്ലത്തിനു വിചയം മുഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇദ്ദോഹപലത്തിന്റെയും ഉജ്ജ്വലപ്പത്തിനു ഘുഞ്ചിപ്പിച്ചിട്ട് ഘുത്തഭാഗങ്ങൾ കുറവായെന്നും മുഖം ബാല്യം; മുഖപ്പത്തിന്റെയും ഉറുതയും ദിനന്തരത്തിന്റെ ദിനപ്പരാസത്തിനും ദിനങ്ങ്മാത്രം വിശദതയാളായും ഷയ്യും; കുഴുവും! ആ സാധ്യ മിറുശ്ശറു ഇതു രണ്ടും കാർത്തികന്നില്ല; കാവശ്യങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും മുഖത്തായ ഫേഡപിന്നായും വാലംകുറ്റുമ്പിംതയിൽക്കൂട്ടി ഒരു കരാത്തിക്കണ്ണ ദ്രീം ഇങ്ങിനെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടുമെന്നും. ആ കട്ടു കൊണ്ട് സമാധാനിക്കാം. അങ്കണ്ണാദൈം അവസാനത്തോടു കൂടിപ്പില്ലേം.

ஸாம்பூலம்யாய் காரணமாக வெழிமிக் போய தகைங் கிண்டு அனங்கிழங்குமால் இத்தகையாகி தாவாட்டுநாரண்திருப்பதை வெளியா லதிக்கலைபோல கைகுறியிக்குத் தான் மினி மினி எதுகாலத்திற்குடிய துட்டுமீனி மனியதும் கூடின்து.

கொலூங்கெள்ளிய புரிமைபூக் அதனாலவற்றிலைப்போன சூசுது நடியால் படித்துவதே வகையிடுமூலம் கை வெந்துமின், ஏதால் கிழக்குமூலம் ரண்டு கோலூ, அவியாதைக்கு கிடைக்கும் படித்துவதையினி ரண்டுமிரு, அதிலும்வகைவெற்று படித்துவதை அவியாதை அரிஞ்சை அரிஞ்சுமூலம் கலவுர, ராதியால் மூடக்கூடிய தலை, கூலமேன்ற மேல்கீர்தா மூதிருவூசகாண்டு பசிபூஜ்ஞாயி அனாத, அவியாத குத்திசிதை விழுக்கிடையர் வெழிப்புத்தியில் ஸுவுக்கத்தையிடுன. அவியான்கை கிழக்கை முரிசியில் கிழக்கை அரிஞ்சும் கோலயிலுக்கூடிய வாலியில் வகையிடும் கை கோஸ்டிசியில் கூறு தூங்கிப்புத்தை வெக்கைக்கு தலை, வாஷ சிதாயி அன. ஸமக்குத்தையினர் விவித்தைக்கிணங்க ஒரு தன்றை ஹான

തന്ത്രികളിൽ കൊട്ടി ദാഡി ചിങ്ങന ലടികാരം 'ടക്ക്' എന്നാണ് തെറ്റി. ആ മലൻ കിടന്ന ശരിത്തിന്റെ വാരിയല്ലിന് താഴെ ആളു താഴ്ന്ന വയറിൽനിന്നും ഇളക്കി വെളിച്ചിൽ വന്ന വല തുരക്കേ മുവത്തെ ഏതെല്ലാമ്പുണ്ടു.

ബാലുത്തിന്റെ വിശദതയിൽപ്പെട്ടിട്ടി ഉന്തിശയരവാൻ തല പൊക്കിച്ച ശൈലുന്നന്തിന്റെ മുറാത്ത മുടിഖട കുറപ്പ് സുക്കി ആദ്യാക്കിയും ആ വാടി ചുവരുതു മുക്കിൾ താഴെ അഞ്ചൽത്തെ വില്ലുപോലെ കാണാമായിരുന്നു. ആ മുഖം വായുസ്ഥലങ്ങൾന്തിനു ശ്രദ്ധം വഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ പരിഹാരാളം. ആ കണ്ണമുറപ്പിൽപ്പെട്ടിട്ടി കടന്ന പോകിപ്പിക്കണം. പാന തന്നെ ചിച്ചും അംഗാനന്തരായ നാശി കൂറുത്തിലും തുടിച്ചു കുവിംഗതന്ത്രങ്ങളിലും മീച്ച സേപറക്കണ അഭിഭാഷിച്ചിരുന്നതിനുത്തു, ആ മുറിക്കുന്നു കുത്തി നിന്നു വിളക്കിന്റെ മെളിച്ചുത്തിൽ മിനിച്ചിന്നു. തള്ളുന്ന തന്ത്ര പോലുകൾ അല്ലെന്നു അനുശോദിച്ചു പുറപ്പെട്ട ഒരു തന്ത്രങ്ങളായും മുടിഖട പട്ടിനുത്തിരുന്നു. അതിന്റെ വൃത്തത്തോളം പരമം.

ആ ലൈസ്റ്റാലോചനങ്ങളിൽ പരിപ്പും അങ്ങിനെ മുന്നോ മുകു കുടിത്തുപ്പാർ ഒരു അതു സംതൃപ്പിംഘാടക്കൂട്ടി പിന്തി വിന്തു. നാവുനിണ്ട് ചുണ്ടുനന്നു മടങ്കി. ഇണങ്ങിച്ച വാ തുറന്ന ഗ്രാവാലാ! എന്ന വിളിച്ചു. പക്ഷേ തുണ്ണുക്കൂട്ടുത്തിൽനിന്നു മുറി ന്ന് ആ ശബ്ദം കൊഴുത്തുവരുന്ന വസയിൽതന്നെ തന്ത്രങ്ങളായി. അവനും ശബ്ദം കുടിപ്പാർ വിളിച്ചു. ശബ്ദം മരിച്ചായില്ല. വീണ്ടും വിളിച്ചു. അതും, വടക്കെ വാരത്തു അടച്ചക്കളിൽ തുട്ടുന്ന വരങ്ങിൽ “ശ്രീ” ശബ്ദങ്ങിന്റെ ഉള്ളിൽക്കൂടി നാഡിത്തുചെവാം വയ്ക്കാൻ ശോഭാ ലബ്ദം കണ്ണംരൂപം എന്തിൽ വൃക്ഷവായും സമത്തംബാധിച്ചു. അവൻ വിളി വീണ്ടും തന്ത്രം. കാരണം ശബ്ദങ്ങിന്റെയും ഗരി കുറങ്കു കുറങ്കു പിങ്ഗനാക്കം വന്നും അവസാനം അതുതന്ത്രവിച്ചു ഗളംാണ് തന്ത്രം തന്നെ ലയിച്ചുപോയി.

അവന്റെ കണ്ണു വീണ്ടും അടങ്കു. പോസത്തിന്റെ ഗരി ആം മരി. വയറിച്ചുമത്തിച്ചിന്നു വലതുരക്കേ ഉരങ്കുരങ്കു കൊസട്ടിച്ചിൽ വിരു. പ്രിംറിച്ചുയുങ്കു. മുഖംവലതുന്നാട്ടു ചാഞ്ചു.

கிருஷ்ண அவர்கள் கேட்டதின் விளை கண ஶாத்த விபிச் சிளிக் பற்ற பிளையும் கூடினது. ஸங்கோதோஷ்டி என அவர்களின் விளைவகூடு நாயித்துக்கவான் இட்டு

അവൻ റണ്ടുകൈയും കോത്തു ചെത്തിയെല്ലാം വേദ്യ അല്ലന്നിവി
ലിത്രേഷ്കളെ നിപക്കുന്നിട്ടി ചുരോം ചിച്ചതു പിന്തിച്ചറിന്,
വാടിയല്ല വലിന്തുയൻ അമർഖായ ഭിയ്യിപൊസം പുന്ന്
പിംഗമിച്ചി. ഇടതുവാരം ചരിത്ര അല്ലമൊന്നു കമിച്ചു
കൈ മട്ടുകൾ കോസ്റ്റിനിൽ കുതി ഉശ്ബപകായതെതു ഉത്തി
ചെഴുന്നു, ഇടതുകാൽ കറച്ചുമടക്കി അരിഞ്ഞേരു വലാറുകാൽ
നീട്ടിവേദ്യ വലതുംകൈകാണ്ടു വലതെതു തുടങ്ങിയെ പിന്തിച്ച ഇട
ആക്കു ഉണ്ണി ഇടതുകാട്ടു ചരിത്ര സ്വവൻ കിടക്കയിൽ
ജുന്നു.

പിടി കഴഞ്ച തല തംഴ്സം, ഉള്ളിച്ചിങ്ങ കൈ തളിന്മാറുമാറ്റണി. ആ തടി കിടക്കുവിൽച്ചിംഗം.

അമരണ്ടിളിക്കുന്ന് പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. ഒരു പുതിയ വല
തേരാട്ടുടി അവൻ വിന്തുമുണ്ട് അവലുത്തിന്റെന്നറ പടിഞ്ഞാറു
വശമുള്ള വെളിയമല്ലത്തിന് സമ്മായി ഉയർത്തിക്കുട്ടിയ തെ
ക്കെ വശത്തെ പടിഞ്ഞട മുകളിലാലത്തി. അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറു
വശത്താണ് അനുപാകക്കൂട്ടം. കേരംപ്രേരണം കേരംവിജയിപ്പാതെ,
ചുവാടുള്ള മരങ്ങളിലെ ഖലയും ചണ്ണിയും നിംബു താറി, ചുട്ട
രിച്ചന ലിനാഫോറമാസത്തിന്റെ മല്ലുടിയങ്ങളിലെ, മല്ലും
ആരിയപ്പോലും തൊട്ടാൽ കോച്ചുന ദേവസ്വക്കൂട്ടുടിലെ വെള്ളം
നിപ്പുന പടവിലാലത്തി അവൻ കരഞ്ഞലിവാദള്ളം കോരി മും
മുന്നുമുന്നത്തിന്റെ ഇടകയിൽ മുഖം മുഖം കുറിഞ്ഞാക്കി.
ഘടയസ്പദാവിയായ ആ വെള്ളത്തിന്റെപ്പോലും തൊണ്ടയിൽക്കൂട്ടി
കീഴ്ചേപ്പുട്ട ഇരഞ്ഞവാൻമുള്ള ദേഹം അഞ്ചു ലിനാഡോട് ഇല്ലാതായിട്ടും,
അധികാരാദ്ധ്യകരമാണ് അതിനാന ഗ്രാമിഞ്ചവാൻ അവന്നും ഗസ്ത്
നാളം മടിച്ചിട്ടും എന്നേ അതു തുപ്പവാൻതന്നെ അവൻ നിന്ന്
സിന്നൈയി. അവൻ കൈ കുടഞ്ഞുന്നുന്നു നന്നതെ കൈ
കൊണ്ടു കണ്ണും മുഖവും തുടച്ച അനുപാകത്തിന്റെ തെക്കെ യാഥേ
ഇടം ഇടവഴിയിൽക്കൂട്ടി കീഴ്ചേപ്പുട്ട നടന്ന ആ ക്ഷേത്രത്തിന്

കീഴുകൾ എത്താണ്ട് അര മഹ്ല്യങ്ങൾ കുറ നിംത്തിനു വടക്കു വശത്രഞ്ഞ മുഹമ്മദിനാർ തുണംപിടിച്ചു കോലായിൽ കയറി. അമുറാട കരറിക്കിട്ടിരുന്ന ബെബ്ലീപിതനു പത്രക്കു ദിനക്കിയാണി. അക്കൗളും റിംഗിട്ടു നടന്ന വിശ്വനാവത്തെ കാലടിശ്വേം, വിശ്വനാവാർ കരിച്ചും പാത്രവും തുടക്കുന്ന ശശ്വേം, കാരാരാഡാ ത്രിക്കാൻറെ പേരും പറഞ്ഞു ഉള്ളണ്ണവത്തെ കോലായലു ശശ്വേം ഇരത്തും ആ സാധുവിന്റെ ആൺതിങ്ക നിംബന്ധങ്ങളും ചുട്ടച്ചുവും പകൻ വെക്കായല്ലൂവാറിപ്പോൾ ഗണ്യാ ധാതിൽ കടന്ന വെളിച്ചിൽവനു അവൻറെ മുക്കിൽ ഏതിചല്ലോരും അറിയാതെതനെനു ആ പാവം സംശയിക്കി പോയി ഉണ്ണം കുറിച്ചു കൈ കഴുകി എന്നുക്കവുചിട്ടു പോകു റിംഗിനും ട്രൂപാലട്ടമുള്ള കയ്യും മുവവും മുടച്ചു കാഞ്ചിച്ചുംതുപ്പി സംതൃപ്തിയായി ഇറങ്ങിപ്പാകുന്ന പലതരങ്ങൾ കണ്ണശ്വേംരും കയ ലിംഗിപ്പാസനമെക്കിച്ചും ചെയ്യാറിക്കാൻ ശാഖ തിരുപ്പതി നില്ലുന്ന വന്നു. ഉന്നാണിച്ച കല്ലുവും വരണ്ണാവും അവന്നൊടു ആധിക്കാനിനിരുത്തുന്നു.

അതുകൂടം അവനോടു ചോദിക്കാമെന്നിവിക്കിലും അവൻ സന്തുരംഭം ചോദിക്കംഡി കടക ചോദിക്കുന്നതു പബിച്ചും, അമ്മവാ ചോദിച്ചുതുക്കി കിട്ടിയെന്നു ഇടപാട് അവനും ആ മോട്ടർക്കാരൻ പട്ടം ആയിട്ടിപ്പാഠം, ഏകിലും ആവശ്യത്തിനു ഒച്ചവിതുമില്ലോ തത്തുടക്കാണ്ടണ്ടായ ദെയ്യുമാണു അവനെ അവിടെ ചുത്തി മുത്തു. പക്ഷു കായ്ക്കുന്നതാട്ടുന്നതുപ്പുരും അതനുഭിച്ചുംപോയി. കൊപലിച്ചിരുന്നു മാത്രമല്ല അധികാരിക്കിപ്പാനു കരാകളിലും ചോലും ആവശ്യത്തു അറിയിച്ചു കുറഞ്ഞായാചിക്കവൻ ആ കിംഗ്സ്‌വിരംഡും ഇട വന്നിക്കിപ്പാനു അവനും അവൻറെ മനസ്മാരിക്കും ആ തിരുപ്പിച്ചുപ്പാടിൽ തന്നെ അദെയ്യുത വന്നു ചോദത്തു സ്വപ്രഭാവിക്കാണു.

അങ്ങിനെ അവൻറെ ലക്ഷ്യം അസ്ഥാനത്തിലും അവൻ കിരാശാഖിച്ചുവരും. ആ ചോറകടങ്ങുടെ മുൻവശത്രു അധികാസ മയം അഞ്ചിന്നു അവസ്ഥാനം അന്നാവശ്യമായിത്തീരു മെന്നു കയറി അവൻ കിംത്തിപ്പാടുക്കിൽ തന്നെ അദെയ്യുത വന്നു ചോദത്തു സ്വപ്രഭാവിക്കാണു.

തനിച്ചൻറെ തെക്കുവരശ്ശേരുള്ള നിംഗ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങൾക്കു കുടിച്ച അവരുടെ കണ്ണുകൾ കുരുമുള്ളിയും പീടികയിലുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ആ കൂട്ടയുടെ മുൻവരശ്ശേരുള്ള മുതലാളിയ സ്ഥാനം ദിശിച്ചു.

കുറിഞ്ഞതിനും പെൻസിലിനാപ്പും ചുണ്ടം പൂരിക്കും ഇടക്കു വെള്ളിച്ചിൽ പന്ന താവും ചെച്ചിച്ചിച്ചു എഴുവിലിനും ആ മുതലാളി, ധാരകകാണ്ട് കാരിൽ കെട്ടി മുഖിലുബ്ബപ്പിച്ചു മുശകുണ്ട് ചൊന്തിച്ചു കണ്ണു റിങ്മിംഗാകിയത്; വലതു കാൽ തന്റെ തില്ലും ഇടങ്ങേതു പോകി വീറിക്കിരുത്തു ആ പീടിക കോല തില്ലും പദിട്ടി, വലതു കൈ വലതെന്നു അഭയിൽ കൊടുത്തു ഇട തുകാലിന്റെ ഇടക്കു ഇടത്തോടു കൈ മുട്ടക്കുടി മുറബ്ബുള്ളം വീഴുന്ന സ്ഥലത്തു മുറാത്ത് ദിശ്വനും ആ അംഗങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പുക്കാർന്നു തുലനം തീർപ്പാലുവന്നുള്ളിലുക്കായിരുന്നു.

മുമ്പും ആ പീടികയുടെ മുൻവരശ്ശേരുള്ള വെച്ചു തന്നു പലകൾ ആ മുഖം ആ മുതലാളി കണ്ണിട്ടുണ്ട്. അറബിന് ചുകന്ന് ദിക്കിന്റെ വിശ്വാസലുവന്നുള്ളിട്ടുണ്ട്. സ്വപ്നം ആവത്തെക്കാണുന്ന വ്യാപ്തി പേരെയുംപോലെ ആ പീടികക്കാരൻ മുഹമ്മദിലൈജും പലകൾ ആകയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഐപ്പം ആചാസ്പും പീടിച്ചു തുലനം ആ കണ്ണുകൾ സ്നേഹത്തിനും ആകാശത്തിലുഡിച്ചു രണ്ടു ക്രക്കു ഓളിംഗ് എന്നും ആ സവറ്റങ്ങനായ മുതലാളി മനസ്സിലാണ്. പിബ മാസങ്ങൾം മുമ്പ് മരിച്ചപോയ ശുദ്ധത പ്രായത്തിച്ചുണ്ടു കൈ ബാലന്റും പിംഗാവായ ആ മുഹമ്മദിനും തന്റെ മുമ്പിൽ കിണ്ണുന്ന സ്നേഹസ്വർംസ്വന്തിനും വാടിച്ച മുഖത്തിൽ മണിക്കാണുന്ന കിംക്ഷര ഭാഷയെ വായിക്കുവാൻ അറിവുണ്ടായതു് ലേഖക്ക് സ്വന്നാവിക്കുമാണ്. വിളക്കിനും വെളിച്ചതിൽ കണ്ണുടി പോലെ തിളങ്കിച്ചിരുന്ന ആ ക്രഷ്ണിന്തല മഹാലൈജലാടിച്ചും കൊണ്ടു മുതലാളി ചുവാറിച്ചു എന്നും വേണ്ടെന്ന് എന്ന്. ലീഘ്നവിശ്വാസത്തിനും കണ്ണുംപിഡിച്ചു വുന്നതയിൽ വെളിച്ചിൽ വന്ന ആ ക്രാംബന്നുപുന്നമായ ചോദ്രം സംശയരൂപമനായ നമ്മുടെ ബാലതെ ദെയിച്ചുവാനാണി. അവൻ ചോദിച്ചു കൂടമായിട്ടു കുറച്ചു് പ്രകാരം.

നിസ്സംശയം മുതലാളി പോതിന്നുന്നതിന്റെ ചക്കരയും വാങ്ങി പ്രസ്തുത ബഹുലൻ നടക്കാണ്ട് എഴുന്നറക വന്ന വിട്ടി ലേക്കു. ചക്കരപ്പുതിച്ചുമായി കിടക്കുന്നിൽ വന്നിരുന്നാംകൊണ്ട് പഴയ ഗോപാലനാമം വിണ്ടും ആര്യോദ്ധരിച്ചുത്തിൽ രാമനാമം പോലെ മുന്നനാലു കുറി ഉത്തരവിട്ടു. എന്നാൽ, ആ ദിനതിനുകട്ടിയ മുന്നിച്ചാലുകളിലും തന്ത്രിക്കിന അഭ്യർത്ഥന പ്രതിധനിക്കണമെല്ലാം ചെയ്യുന്നതു കൈ ഇല്ലാതെന്നും നായിട്ടു് അതും ആകാശത്തിലെല്ലാം തന്ത്രിക്കപ്പാലും.

ഗോപാലൻ അവൻറെ വിച്ഛിയല്ലാം കേട്ടിരുന്നവകി ലും—അതിനാൽ പ്രതിചുവനം വച്ചിശാരിപിശന്നതിൽ അള്ള വറ്റ വ്യാസയം അവന്നുണ്ടാക്കിരുന്നുകിലും, തിന്നന്ന ചോറിനു നാദികാട്ടുങ്ങൽ ചോറു തങ്ങാവർ പറന്നതുപോലെ കേട്ടി ക്രാനു് എന്നാം അതുവരെതെ കല്പന എന്നുയാലും അതി മത്തവു മുള്ളാതെ പണിശാരാണു നാദിച്ചില്ലുത്തവന്നാണു്. അവൻ കൊട്ട ക്രാനു ചോറ് പാന്തിനു കൊട്ടുക്കുന്ന പാലാനു് എന്നാം ലോകം അവയെ പറിപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ അഭ്യർത്ഥന കേട്ട ഭ്രവനേ ഒടിച്ചില്ലു. പരിനുരും വിലക്കാട്ടത്തു വാങ്ങി അണ്ണുന്ന ചോറ് സ്പർശത്തുവും സ്പായിനവുംാണു് എന്നാം ആ ചോറുക്കാണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന തടി പണി എടുപ്പുശ്രദ്ധവരുതുപോലെ തന്നെ സ്പായിനവും സ്പായത്തവുമാണു് എന്നു പണി എടുക്കുന്നവരും എടുപ്പുശ്രദ്ധവരും തമ്മിൽ കൈ കടലാസ്സുംനീരുംവരുംപോലെ അംഗീക്രീയം തുല്യവും പരസ്പരാ സഹായംകൊണ്ട് മുല്ല രാണു് എന്നാം ഉള്ള സത്രുമായ തത്പരത, കൂതജ്ഞത്ത എന്നു കാണത്തെപ്പുട്ടിക്കുന്നതിട്ടു് അധിശ്രേഷ്ഠം കൊണ്ട് പൂട്ടി വെളിച്ചും കൂണ്ടുതെ തുല്യക്കാണു സ്പാത്മത കൊള്ളു കാലഘ്രത്താളിം, പണിക്കാരനു് സ്പാലിപ്പിയമന്നുണ്ടാക്കു, സ്പായൻമും കാട്ടുകു, സ്പാന്തു രാക്കുകു, എന്നുതെല്ലാം കൂല്ലുതയായെ തീരുക്കയുള്ളൂ.

അതുകൊണ്ട് നാദിച്ചില്ലു വെയ്യു കാരണം ഗോപാലൻ യജമാ തന്ത്രിച്ചാട കല്പനയിൽ ബലഭ്രതലുക്കായി തന്നെ കണ്ണ് സുഖി രണ്ടാളിചലച്ചുടിച്ചു പ്രസ്തുതവിച്ചിം കേട്ട ഭാവംപോലും നടി കണാതെ, അടുപ്പുകൂട്ടിയും കൈ കുത്തി കവിം വിപ്പിച്ചു തീ ഉണ്ടി

ଆମ କଣ୍ଠେ ତୁଳ୍ୟ ରୂପରେ ପିଲାଗତରେ ହୃଦୟରେ ଉଚ୍ଛରିତ ତୋତି ଗେର ଅଗାମକୋଣ୍ଡ ଧିଵ ତୁଳ୍ୟ, ଆଣିଏଇ ଅଧିଗେର କରି ଯୁବାଜୀବିଜ୍ଞାନିକାଙ୍କୁ

தமிழெல் வெருவாய் கூக்குடி ஶோபாலராம் பாடி.
இதுவள அந்ததழுவிலிரு கிளம் “ஶோபாலரா! ஏஜனிகா
எவங் கிடங்கலாற்று, சீரை, வேள்கதை சொலிக்கீ”
என்னால் ஸ்ரீமுங்களே முளிஷாண்ணு இடக்கூத்து வாதி. இத்துடி
தென்னிவரை அவங் கிடங்கிறா ஒரிசை முவரியைக்கி;
பிசீப் ஶோபாலரங் என்று. “ஏஜனிக் கருப்பு வெறுது தித்
பீசு தரளை இதிக்கு” என்று பரதை வாணிகாளுவரை
உகர எவங் ஶோபாலரை எடுத்து. ஏதுவதாக ஸ்ரீமாணா
ஶோபாலரை அவரிடம் ஏஜனிக்கு தா ஸ்ரீமாணா வூரெப்புட லிக்கி
லேக்கீ எவங் தபவித்து வெறுது ஸ்ரீப்பு ஸாயத்தினை
ஒப்பிக்குவென, “உகரவெறுது கூடுதலங்கொல் உகர வாணி
தென்கிடங்கீ” என்றுவர்த்தி. அது ஸதை “ஓ” என்று வாயில்
கிளம் கீட்கினிக்கிய ஸ்ரீலக்கொள்கு அது ஸுயை ஶோபாலரை
கிடத்திவெட்டு அந்தக்கூத்துக்கைதிக்கு. பாவங்! அவங் உள்ள குர
யூா. அது பேட்டிசு எவங் வாதிக்கடவு அக்குறுங்குடி.

യഞ്ചെട വാലൻ വെള്ളിവും കാത്തു കിടപ്പായി, ഘടികാരം
സുചി മട്ടിച്ചി എടു, കമ്പൽ, കമ്പതെ, പഞ്ഞ് ഇങ്ങിനെ പറി
ക്കൊന്നവരെ എന്തി വാരിയിലാണൊന്നായി അടച്ചും വിളക്കുണ്ടി
ങ്ങായി കെട്ടതിശും തുടങ്ങി. അതിനുമാറ്റിക്കൂടി മുമ്പായിന്ത്യോന്നാ
ഞു ദിനങ്ങുവാദ് കിടന്നിങ്ങനു മറിച്ചിലെ പിളക്ക് ആഴ്ചാ
എടുത്തുംകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. വെള്ളിവും കാത്തു കിടന്നിങ്ങനു
മാലബാൻം ചെവിച്ചിൽ അക്കചെ തിനു ഒരു കാലിപ്പെത്തമാറ്റ
തനിഞ്ഞും ശ്രദ്ധും ഇടക്കിയുള്ളി അട്ടതുടക്കത്തുവന്നും, തലയണ്ണയിൽ
കുഞ്ഞ് എന്നു ഏന്നൊരു പാതും മെച്ചിട്ട് അതു വന്നതുപാലെ
മടങ്ങിപ്പോയി.

வசனவைக்கிழவு கூட்டு கிடங்கிணை எது ஏற்றால் தலையெல்லைக்கிழவை வெற்ற பாரும் வசனவைக்கிழவு யிருந்தபோது ஏற்கனவே ஸ்வாதாயும் தெழுஷ்வாதையிலே; அதைக்கூட்டுவாலும் கடிக்கூட்டுவாலும் பாரு

വു ക്ഷീണവും മാറ്റവാൻ അവന്ന തിംക്കായി സല്പ്പരക്കണ്ണി ഇലയും ചോറും കിട്ടിയ പട്ടിസ്ഥിക്കാൻ തുട്ടവാനും കാത്തിപിക്കുന്നവോലെ, അവന്ന ആത്തിഖാനി വെന്നല്ലാതി. ഏഴുകീറിയ തലമണ്ണങ്ങൾക്കിലേക്കും തീണ്ടിച്ചിങ്ങനും എത്തുടക്കിയെല്ലാപ്പി. ഒരു പാത്രം അവൻനും കൈക്കും തെളിഞ്ഞു. അതു ചുരുക്കിയും അവന്ന ചിത്തിശ്വാസം കൂടിക്കാത്തവിധിം സങ്കേതപ്പെട്ടും ആത്തിഖും മുഴുതു. ഏതുംിലും കൂടൽ സൗക്രാന്തികക്കെല്ലെ ഏല്ലാം തുനിഉയയച്ചു എന്നും ദാനിശ്വാസി കാത്തിച്ചുന്നും അതു ചുരുക്കിയും അവൻ ആത്തിശ്വാസം കൂട്ടുടക്കുടി പാത്രം കയ്യിലെടുത്തു. കൂടും നാശാദ്ധിക്കി. അതു പാത്രം തണ്ണെത്തിനും ചുട്ടുനും പാത്രത്തിനുകുറു വിം ചിട്ടം. അതിനുകുറു വെള്ളിഞ്ഞായിരുന്നില്ല. പരക്കു കൊണ്ണായി നും. അവൻകൊടുത്തു ചുരുപ്പുത്തി.

ആശയുടെ മാളികപ്പുറത്തുനിന്നും നിഃാശയുടെ ചളിക്കണ്ണി ലേക്കു അവൻ. വല്ലുതെ വിശ്വാപായി. അവൻ കോസടിയി ലേക്കുതനു കിടനു.

മലനും കിടനാൽ കട്ടിയ വയറിനാലു തൊലി നടപ്പിലേൻറു കുറോളുംതുതി ഫെലന്നയാകും. മരിത്തു കിടനാൽ എത്തു വശരേതുകുടൽ ശുട്ടിന്തിാണി ചുള്ളചുള്ളെല്ലക്കുത്തും കമിഴുനു കിടനാൽ തണ്ണെല്ലു രജുതു അക്കരേം കോസടിച്ചിൽ തട്ടുനു ഏന്നുംതാനും. അവാസാനും കൂടിച്ചയർ തലയിന്നുചെത്തി കമഴുനു കിടനു. കുറെതുായ സുവം, കുറതും ആല്ലെന്നുമയം. അവൻ ആകപ്പും ഒരു കിടക്കപ്പേരുണ്ടി ചിപ്പിതെയായി. ക്ഷീണത്തിന്റെ ഭയകരാട്ടം മാസം അവന്നു ചെവി കളിൽ മാറ്റരാലിക്കാണെങ്കിൽ അതു രണ്ടും അടഞ്ഞു. വരണ്ണ വാള്ളുകളുത്തുനിന്നും ഉണ്ണാണിര നാഡ് അക്കുതെക്കു വലിച്ചവാൻ തുടങ്ങി. മേലാസുകലം ഘുക്കയുവാൻ തുടങ്ങി. കുള്ളു മണ്ണതളിച്ചു കൂഴു കാരഞ്ഞു. മാംസം കുള്ളം കുള്ളിശായി ദിവി ഞേരു അസുമി ചിത്തനിനും വേർപ്പെടുന്നുവോ ഏന്നും രോമങ്ങളെല്ലും പ്രാരംഭിക്കുന്നു ഉള്ളിലേക്കു വലിച്ചുനുംവോ ഏന്നുംതോന്തി. ഒരു സംഗ്രഹം അതവന്നസ്വയ്മായി. ജീവൻ പെരുച്ചിലാലിന്റെ അററത്തുപോലും മുടി വെളിച്ചിലേക്കു ചുട്ടവാൻ തിരക്കിട്ടു. അതു സിംഗിട്ടു തന്നെ അവന്നും മതിക്കാനില്ല. മരണ

കവടം തട്ടിത്തുറക്കുവാൻ തന്നെ അരുടോ എടുത്തു ശക്തിയാട്ടു കിഞ്ചിത്തു എന്നതനെ അവൻ തീർപ്പേട്ടതി. കളത്തിൽ പോതി കുറ മുന്തിരാൽ ദേഹത്തിൽനിന്റെ വൈന്തവിച്ചുവിനു കുട്ടി ശമയം കിട്ടിയാക്കാമെനു കുറതി എഴുകുന്നു നിംബിയും കിടന്നം അംഗലിത്തി പിടിച്ചു നടന്നു അവൻ തെക്കെ വശത്തെ പടികൾ ചെന്നു. ഇരുന്നും പിടിച്ചു കയറിയും സാധു മുകളിലെവര്ത്തി പടി വാതിൽ തല്ലി. അതുകൂടു കാടാവൽ ഇട്ടിങ്ങു. ഇരുന്നുംകൊണ്ടു തന്നെ ആ ചെറിയവാതിലിന്നും കാടാവൽ വലിച്ചു. അതന്തോ അല്ല. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു കാടാവൽ പിടിച്ചു എഴുകുന്നുവോ. ഇടതു കൈകൊണ്ടു വാതിലിമന്തി വലതുകൈകൊണ്ടു കാടാവൽ പിടിച്ചു സർപ്പശക്തിയും പ്രായാഗിച്ചു കുറ ചെട്ടിവലിച്ചു. കാടാവലിൽ നിന്നും ആ തളിന് കയ്യുടെ പിടി വിട്ടുപെരു. പടിച്ചുടെ പടി ഏതാടു വരാതെക്കു അവൻ തലയും കുത്തിവിണു. പിഞ്ചു തലക്കു നേരു ചവടിനിനിന്നു അറബത്തെ ഇളക്കിയ പടിക്കുണ്ടോ. അ വൻ “അഞ്ചോ!” എന്നുന്നു വിളിച്ചു. കാതുതന്നെ.

ആ തിരഞ്ഞെടു മുഖാന്തരത ലോകത്തെ കൈത്തലത്തിൽ താരാട്ടി ഉറക്കിക്കിടത്തി ചിഠിക്കുവെ, ആതോജമാനുയമില്ലാത്ത ആ നവയുവാവിശ്വനും ഭറിത ഭരണത്തിനു തന്നുത്താൻ വീഴുമുട്ടു പാടകൊണ്ടു പരന്ന ഭൂജിദാവിജുടെ മാറിൽ അവൻ അങ്ങിനെ ഒരു പുള്ളുവിരാമനിട്ടു. വല്ലും ചെരു കാററിലിളക്കിച്ചിരുന്ന എന്ന ഫൂതെ ആ ശേരിംത്തിനു ജീവൻസ്ഥിതിജുടെ ചലനം കുറിപ്പാലു മണായിക്കുണ്ടു. കുഴും!

രണ്ടാം അഭ്യാസം.

കുത്താശപ്പെട്ടി താലുക്കിലുള്ള ചെറിയടക്കു വൈഹം കുല്യംവു മുഖ്യതകൊണ്ടു ഭൂസ്പത്തുകൊണ്ടും അന്നാട്ടിലെ കന്നാകിടത്തെ റവാട്ടുകളിലെവംന്നായി ആരും നില്ലുംരോഹം കണക്കുള്ളും. ധീരങ്ങം വലിപ്പങ്ങം ആയിരിക്കും അവിടെ ജനിക്കുന്ന പസന്തുന്നങ്ങൾ ആണായാലും പെണ്ണായാലും ശരി എന്നത്, മറ്റു തറവാട്ടുകളെ കൂടുതി അഭ്യിരുക്കുക കുറ മെച്ചുമാനു്. എന്നാൽ വലിക്കാത്ത

ക്രൂപത്തിന് അവകാശികളായി പിണ്ഡുമ്പണം ദിലബിളിക്കി അടിക്കടി അവിടെ പ്രത്രക്കണ്ണപുട്ടുത്തൻമിക്കിന്നന്തരകാണ്ട്, ജന സംഖ്യക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്ന തന്റെ കാര്യത്തിൽ മാറ്റിതന്നു. അവിടുതെ അംഗങ്ങളിൽ ബഹുമുഖിപ്പക്കവും സമ ത്വമാരായ പുത്രങ്ങളായതുകൊണ്ടും സ്വന്നപക്ഷകളായ സ്കീകർഡ് ചാട്ടനടപ്പുക്കുണ്ടായിരുന്നു സന്താനങ്ങളോടൊക്കുപും തന്ത്രമണ്ണളിൽ തന്നെ താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും ആ കിലുംവെത്തിലെ സന്താനായിക്കും കിലുംവെത്തിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ ജീവിതസുഖ തനിന് കരുതവും യാത്രിക്കില്ല.

പക്ഷേ; ഈ സന്താനയെന്നും മുൻ തായ്ക്കിയുള്ള ആ കിലുംവെത്തിൽ കുറഞ്ഞ രണ്ടും ശാഖകൾക്ക് മാത്രമെ വേണ്ടുവോളുമണ്ണായി അനുള്ളി. ഏറ്റനു മാത്രമല്ല മുൻ പുത്രങ്ങളായം രണ്ട് സ്കീക്കളും ഏറ്റനു അനുഃപർ മാത്രമുള്ള മുന്നാം ശാഖകൾക്ക് ഒരു വാലമുഖം കണ്ണാ ദാദിപ്പാൻപോലമുള്ള ഭാഗ്യം അടക്കകാലവത്തുകൊണ്ടുള്ളായിട്ടുണ്ട്.

അങ്ങിനെ സന്താനലുമ്പൂശായിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ആ രണ്ട് സ്കീകളിൽ മുത്തവരായ കല്യാണിയമ്മയെ മാവയിൽക്കാരണവർ വിവാഹം ചെയ്തു്.

ചെറിക്കുട്ടുന്നിനം എത്താണ്ട് ധാരുമെന്തു കൂരം വത്തനാ മാവയിൽ മുഹമ്മദ്, സന്താനവും സന്താനക്കാണ്ടു ഒരു കാലം അതി പ്രബലമായിരുന്നവകിലും ഇപ്പോൾ ശാഖാപശാപക ക്കായി പിരിഞ്ഞു് പരസ്യംവെന്നും വിട്ട് അങ്ങിനേക്കും മാറിത്താമസി ക്കയാണ് അവിടുതെ അംഗങ്ങൾിൽ ഏറ്റനുള്ളതുകൊണ്ടു്, ആ കിലുംവെത്തിന്റെ പ്രാഭവവും ഇക്കാലത്തു് പ്രാഭവല്ലവും ശിമില മാറിപ്പോയി.

തന്റെ ഭവയവും ചുറുമുള്ള ക്രൂപത്തുകളും ഭാഗവഴിയിൽ കിട്ടിയ ശാഖയിലെ അവസാനമായി ശേഷിച്ച ആളാണ് മാവ അഞ്ചു കാരണങ്ങൾ. രാമൻപിള്ള എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമാത്മ പേര് എക്കിലും ആ കിലുംവെത്തിൽ കാരണവരായ അദ്ദേഹത്തെ മാവയിൽക്കാരണവർ എന്ന സ്ഥാനപ്പെട്ടിലാണ് അധികമായി അറിയപ്പെടുന്നതു്. കല്യാണിഅമ്മയെ മാവയിൽ കാരണവർ വിവാഹംചെയ്തു് വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഫേഁ

പ്രതിമയായി കൈ സന്തായത്തിൻ്റെ ജനഹം ഉണ്ണാകാതിരുന്നാൽ കൊണ്ടുണ്ടായ അവകാട എത്തി പലേ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും പുണ്യ സ്ഥലങ്ങളിലും പലപത്രത്തിലുള്ള വഴിവാട്ടുകളായി തുച്ചാന്തര പ്ലൂട്ടുതിന്ത്രങ്ങൾ അതു മുന്തമാട്ടുത്തിട്ടു അക്കിച്ചുതാൻ² മുത്തമക നായ വാലരാമൻ.

മരുളിയിൽക്കണ്ണ വെള്ളംപോലെ ഏദോ കമിന്തൈക്കാ ടൈ ആ പുതുസ്വന്തതിനെ തുച്ചിൽ വെച്ചും പേരം, തന കിൽ വെച്ചും ഉടുവും കടിക്കുമെന്ന കാരി അവർ അവകാ കൈത്തലം മാറിമാറി വള്ളത്തിവന്നു. ഒളിന്റെരെയാ കാമൻറെ ദേഹ പിന്നുന്നു അവതാരമെന്നു പുക്കു തുക്കു തുക്കു സൗന്ദര്യം അവ നാണ്ഡായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, എന്തുവജ്ജീകരമായ അനുമതപോ അവവിലിടത്തിനിശ്ചിരുന്ന ഏറ്റവും പരായാതെ തിവത്തിലില്ല. ബാധ രാമൻ എന്ന പേര് വിളിക്കുവാൻ മാത്രം ഗ്രൂപ്പത്തിലുള്ള പരാദ വത്താക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപായ ആ കട്ടിരെ പണിക്കാരത്തി യുടെ വശംകൊടുത്തു കരകുളിത്തിട്ടു കല്പൂണിഷ്ഠമു കളിത്തി വിംബി കൈകാൽ കഴുകുവാൻ തുടങ്ങി. തന്മല്ലു അതുവഴി കളിച്ച ശ്രദ്ധനായി ഇംഗ്രാമ്പു അനുഭവത്തിലുള്ളവേദായ വയസ്സു നായ ശാന്തിക്കാൻ പണിക്കാരത്തിയുടെ മടിക്കിലിരുന്ന പിടച്ചു കളിക്കുന്ന ആ കൈ വയസ്സു തികയാതെ വികുതിക്കുണ്ടെന്ന കണ്ണു അവകാ എടുത്തുനാമ്മെബച്ചു് വിഞ്ഞം മുന്തിട്ടാണ്³ അന്നവും തിൽ ശാന്തിക്കുപോയു് എന്നും, ആ മ്രൂമ്മാൻറെ കളിപ്പ് ദോഷമാണ് പിന്നീറ ഭിവസം മുന്തെ ആ കട്ടിയുടെ ദേഹം മുഴുവൻ കണ്ണത്തിൽ വുന്നത്തിലുള്ള ഇളംചുകന്ന തടിപ്പിന്റെ കാരണ മെന്നും ചോദിക്കാതെ തന്നെ അവകാശാട്ടത്തു പോറിയ വയസ്സുതി ആഴ്ചാട്ടം പറായുക പരിബാധിരുന്നു.

വികുതിയും ശാന്തിയും കൂടപ്പെട്ടിപ്പായ അവൻ വള്ളുന്നുതോ ടൊപ്പും ആ സമാജസ്പദാധനങ്ങളിലും വല്ലിച്ചുവന്നു. വിശ്വകര്യം വിശ്വചരിത്രാലുവുള്ള അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അതിനെ മുളയിൽത്തന്നെന്ന അള്ളിച്ചാപ്പേഖാഗിച്ചു പത്രചപായങ്ങൾ എല്ലാ തന്നെ തിശ്ചേക്കപ്പെട്ടുനിയത്തു കളായിരുന്നു. അതവകാ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കിരപ്പിയും അഞ്ചലായിട്ടു തിന്നാൻമുള്ളു.

എഴുത്തിനിങ്ങളി അടച്ചതും എഴുത്തു പജിൽക്കിൽ എഴുത് വാൻ പോയിതുടങ്കിയ അവരെ, മറരായ കട്ടിരായ തല്ലിരയന്ന കാരണം പറഞ്ഞു കഴിക്കുന്ന ആരാധനയാണു തല്ലി. തല്ലുകൊണ്ടു ദേഹപ്പും വന്ന അവൻ കാല എഴുത്തു ആരാഹന്റെയോരു ഗീടിയും കൊണ്ടു “ആരാധന ആരാഹന്റെ എഴുത്തുടെ കുടിയും തന്റെ” എന്നാശാഖനാടു നേരിട്ടു കയറ്റുന്ന ഏന്ന മാത്രമല്ല,—വിരാഗ ദിവസം മുതൽ ആ എഴുത്തു പജിൽക്കിയിൽ പോകുവാൻ അവരെന്നാടു തീട്ടുമില്ല.

അഞ്ചുകൊണ്ടു അവരെന്നു അദ്ദേഹം കുച്ചക്കലഘും കൈ ഗവണ്മെംറ്റ് മദ്ധ്യാസ്സുള്ളിൽ കൊണ്ടുപായി അവരെ ചേര്ത്തു. വഞ്ചും കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കരിടത്ത് അടങ്കി കുത്തണി യിരുന്നു മരു കുട്ടിക്കുളാട്ടുപും ശാന്തമായി കഴിക്കുക എന്നു എപ്പും അവനില്ല. കാടിച്ചുടി തന്നു അഞ്ചിങ്ങും തന്നച്ചാടു ദോ കമിക്കളിക്കുന്ന കട്ടിക്കുള്ള ഉപദ്രവിച്ച തിലവിളപ്പിക്കുക, തിലവി ഇച്ചും അവരുടെ വായിൽ പൂച്ചി വാരിചാടുക അതിലെവക്കെ അവനു ബുള്ളാസമാണ്. കുഴുക്കാൻ പടിച്ചു പൂച്ചമരിച്ചുക, പെട്ടു കിനർ ചാടിക്കുടുക്കുക, കുന്നകട്ടിക്കുള്ള വിരുക്കുക, കുട്ടി വെച്ചു പൂച്ചയെപ്പിടിക്കുക മും മാതിരി സാഹസ ലിലകളിൽ മഴക്കിയാൽ അവനു വിശദ്ധുമില്ല ദാദവുമില്ല. മുരിക്കുന്നു കിട്ടി യാൽ ശിവനായിട്ടു അതിന്റെ പൂരുതു കുറവിനിരുന്നു മരു കുട്ടിക്കു കൂളിക്കാണു യെന്നു പിസ്തിക്കും. കൂളിന്തിൽ കൂളിക്കുവാൻ വരുന്ന ശ്രീകരം മുണ്ടു യെന്നു പിസ്തിക്കും. അരുളു മാറി കരിക്കു അവരെന്നു അശ്വാശം അഞ്ചിപ്പെയും കുഴുപ്പുട്ടുപായിട്ടുണ്ട്. വയസ്സു പാതുണ്ടും കഴിഞ്ഞു. ഉച്ചസ്ത്രം കഴിഞ്ഞു സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ടി അവരുടുത്തു അവരുടുത്തു കൈ കൈകാട്ടിൽ കൂളിപ്പിച്ചുവെക്കും. വയുട്ടേ സ്ത്രീകൾ വിദ്വാൽ പുസ്തകം അവരുടെ സാമ്യരവിജുവുടെ കൂളിൽ കൊടുത്തിട്ടു് മട്ടലാമട്ടഞ്ഞ തൃക്കാടുരയുംതൃക്കി പിടിക്കുന്നാണും സ്ത്രീകൾവരും പുടക്കു കായൽന്തീ രഥമുള്ള പാടത്തെ തരത്തു കയ്യായി. വെവക്കിന്നുന്നതെന്തു ഇളംമുള്ള പാടത്തെ തരത്തു കയ്യായി.

കൊള്ളിവാൻ പാടത്തിലിന്തനാ മന്ത്രപ്രകർഷം, അവിവിട്ട് ആളുകൾക്കുള്ളിൽ തവളായെ പിടിക്കുവാൻ വരുന്ന കിരികർഷ ഇതെല്ലാമാണ് അചിട്ടത്തെന്തിക്കർ. അവൻറെ കണ്ണിൽ അവ എത്തെക്കിലും ഒട്ടുകൂടി അതിശാസ്ത്ര അരി അടങ്കാട തീരം. നായെ കണ്ണാൽ കൂടു മുളിച്ചിപ്പുകിൽ അന്നത്തെ ദിവസം അന്ത്രഭൂതി കലാശിക്കുമെന്നാണ് അവൻറെ ശാസ്യം. അവൻറെ അഭിപ്രായ ഞകിൻ വഴി അന്നസരണ്ടായുള്ളടക്കി യടക്കന്ന കട്ടികർഷക എ മുള സഹായവും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ അവന്തോടെത്തിരെ നാവരെ അടിച്ചുമത്തുവാൻവണ്ണി ഏതു കാട്ടുവാനം അഡൻ മടി ചുഡിന്നില്ല. മഞ്ഞാഞ്ഞം വിനയവുമുള്ള ഭാഗമിൽ ഉള്ള അവൻറെ സംസാരം ആരോഗ്യം റസിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ കുയന്താൽ, മുള്ളു വാക്കുകൊണ്ട് ഏതിരാളിയുടെ എദ്ദെന്തെ ക്രമത്തിൽപ്പെട്ടു കണ്ണിൽ കൂട്ടി രക്തം പാകിക്കുവാൻ അവന്തോടും മടിച്ചിരുന്നില്ല. സാധാരണ അവൻ അതുപുറപ്പെട്ട എത്ര വില പിടിച്ചു സാധനമായാലും ശരി അവൻ സസ്തനായും ധർമ്മചെയ്യും. ക്ലാസിവലാപ്പും പഠിക്കുന്ന അഗ്രതികളായ കട്ടികർഷക അവൻ പരിക്കുവാൻവണ്ണി വാങ്ങിയ സർവ്വ ഉപകരണങ്ങളിൽ ഭാഗം ചെയ്തിട്ടു വെരും കയ്യും വിശി ചിലപ്പോഴുവൻ വിട്ടിൽ മടങ്ങിത്തെന്നും, ഉടയവരില്ലാതെ ആരാന്നെന്നു ആനുഭവത്തിൽ കഴിത്തു അഞ്ചുമുഹമ്മദകാണ്ടമാറും പഠിക്കുവാൻ വരുന്ന അഗ്രതികളായ കട്ടികൾ വിട്ടിൽക്കാണ്ടുവന്നു സർക്കരിക്കെന്തെന്നതു അവൻ വളരെ രാസമുള്ള കുച്ചുമാണ്.

അവൻറെ കസ്തുതികൾ നാട്ടുകാക്കി മുത്തുത്തരാളിം ഉപദുഃക്ഖങ്ങളിൽനിന്നുംപോലും, ധർമ്മപരമായ അവൻറെ മറു പ്രവൃത്തികളിൽ തന്ത്രജ്ഞനായ അവൻ ജീവിതവിനിതിയും കാഞ്ഞപ്പേരും അന്നസരണ്മുള്ള അവൻറെ ഭാവം കാണുകവും അവർ അവൻറെ തെരുവകൾ മറന്ന ശരവനെ സ്ഥാപിച്ചുപോകിം.

ഇങ്ങിനെന്തിനിലാശ അവൻറെ സ്പദ്രവത്തെ വ്യതിചലിപ്പിക്കണമ്പെ ചില പ്രശ്നസംഭവങ്ങളുണ്ടായി. അക്കാദമിയിൽ അവൻ ഷോഡം ഫോറത്തിൽ പഠിക്കുന്നതിനുശേഷം ക്രാറിവസം അന്തിക്കു വാന്നും നാലിട്ടുകരം അരിത്തു ഉണ്ടാക്കുവാനായി അവൻറെ വിട്ടിൽ വെയിലത്തിട്ടിരുന്നു. അതോടെ ശരിയാഴു ദിവസമായി

അന്നതുകാണ്ട് മകൻം സൗരംതൃടിതനെ കാവൽക്കാൻ ചെ
ക്കേന പാട്ടിപ്പാക്കി നാളിക്കരം മഴുവൻ വാച്ചിലുടിന്തിക്ക്
മെന്നുകയറ്റി അവന്റെ അമ്മ ഒരു പുതിയ വിദ്യുത്തത്തു; “അമ്മ
വാക്കും വേദ്യവാക്കും” മാതി കൈതുന്ന അവന്റെ സങ്ഘാരി
ഡയാംതുടി അന്ന കാവൽപ്പണിക്കുപ്പുട്ടതി. ശാന്തിലെയാജ
സദ്യാദരിജും കസ്തീക്കടക്കായ സദ്യാദരാജം തമിലെപ്പോഴിം
കീരിയും പാന്തും സീ. ബാലരാമൻ ത്രിക്കം ആ കട്ടിയുടെ
ഞട്ടതു ചുറിക്കുടി ചിരിച്ച കളിച്ച അതിനെപ്പുട്ടിലാക്കാൻ
പണി വളരെയൊക്കെയെടുത്തിട്ടും ഫലം പൂജ്യമായി. “നാളി
കേരക്കുംബെടുത്താൽ തോൻ അമ്മായാട്ട പറയും” അതാണാവ
ളോട് ആരുധ്യം. ഒട്ടവിൽ അവരെയാൽ യുക്തിപ്പാതാനി. ഒരു ക്ലിപ്പം
രീറിച്ച അവരെ വിളവുതിനുന്ന വേദിയാക്കിയാൽ പിന്നെ
തെക്കായ്ക്കും അതിനും കുതി അവയവഭോട്ടും പറഞ്ഞു.
“എന്നോടു എന്നോടു ദിനീയകിലും തിനാക്കുത്തുടക്ക തെങ്ങാംക്കു
തോണ്ടു. ദിനീയനിനു കൊതിച്ച വായിൽ വെള്ളിവും ധച്ചിലി
ക്കുന്ന തെങ്ങാംക്കും അമ്മായാട്ട പറയില്ലും”. ഇല്ല മാതിാ പലെ
പകിട്ടുകരം പറഞ്ഞിട്ടും ആ കട്ടി കനിനും ത്രിക്കാക്കിലുത്തിലിപ്പ്
അതെതാട്ട മിണ്ടിമത്രംമില്ലും. അവസാനമുക്കെ കന്നതൃടിപ്പുരിക്കുക്കും
മെന്നു കുതി ആരു കാണാതെ ഒരു ക്ലിപ്പം നാളിക്കരം എടുത്തു
കയ്യിൽപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു അവൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. “അല്ല! ദി
വെരുതെയല്ല വാത്രാനു മിണ്കാതിപിക്കുന്നതും”. തിന്റെ വാല്ലുക
ആണ്ടു നാളിക്കരം. അപ്പുക്കിൽ ദിവയാനു വാത്രാക്കുക. തെങ്ങ
മല്ലാനു കാണാട്ടും”

അതുകേട്ട ദിജ്ജു പടതയായ ആ പെൻകട്ടി വാ തുനു.
അവൻ കയ്യിൽ പിടിച്ചിനുന്ന നാളിക്കരക്ക്ലിപ്പം അതിന്റെ വാ
ഗിഃലക്ഷ തിരക്കി. നാളിക്കരക്ക്ലിപ്പം വരുന്നതു കണ്ണു ആ കട്ടി
തല വെച്ചിച്ചു. അവന്റെ ഉന്നം തെററി ആ നാളിക്കരക്ക്ലിപ്പം
അതിന്റെ മുക്കിൽ തിരക്കിപ്പായി. കട്ടിക്കല്ലേപ്പും ഡേപ്പുട്ട കനി
ച്ച നിലവിളിക്കുട്ടി. രക്തം! രക്തം! മുക്കിൽനിനു ഒഴുകിയ രക്തം
ആ ചെറുക്ക്ലിപ്പുകരംക്ക് ഒരു പെരിയാരായി. അവൻ തേരോ വീട്ടി
ലേക്കുടാടി അമ്മയെക്കണ്ണു തന്റെ കൈക്കുററപ്പുംഛണ്ടിച്ചിച്ചു.

അമ്മാധാരാഡിയും കൃഷ്ണ ദിള്ളത്തിനുക്കത്തെന്നാൽ അവനവിട തിന്നം മണി; അമ്മ കട്ടിയുടെ അട്ടക്കാളവക്ഷം.

അന്ന വരുമ്പിട്ട് അവൻം കൂട്ടം മററാൽ വീട്ടിലാണ് കളി കണ്ണാൻ തുടിയത്. ഉടനെ മൺകലത്തിന്റെ പഠന ക്ലാസ്സം എറിഞ്ഞു കാറിയുള്ളടച്ചി അതിപ്രാം പാത്രങ്ങൾ, അതാണ് അന്ന തെരു കളി. അക്കിനെയവൻ പഠനത്തിൽ ഒരു ക്ലാസ്സം മുകളിലേക്കു രാതെ താഴ്ചനബഹന, വട്ടവശ്വരത്തു വഴിയുള്ളടച്ചി അട്ടത്തുള്ള അംഗിച്ചുക്കു മന്ത്രം വില്ലുവാൻ പോകിയെന്ന ഒരു കൂസ്യപ്രാണി സ്ക്രീഞ്ചുടെ പത്രമാസം നിന്നെന്ന വയററിയു കത്തിത്തുരച്ച കൈ കണ്ണിവും ആളുള്ളം അവിടെയും ഏതെന്തി.

രാവിലതെങ്കണ്ണത്തില്ലെന്നു അന്ന് മററാനം വീട്ടിൽ തിന്നം കഴിക്കാതെ അവൻ പിന്നു അരന്നാലു കഴിച്ചുവെന്നു ആരു രാത്രി എവിടെയും അക്കം അറിഞ്ഞുള്ളൂ.

ഡാളിക്കരക്കണ്ണം വലിച്ചുരി പച്ചവള്ളംകൊണ്ടു തലയിൽ ധാരബെയ്യുപ്പാർഡു ആ കട്ടിയുടെ മുക്കിയുള്ളിനിന്നം വന്ന രക്തം തീംച്ചു. മുക്കം വയററിയു കത്തിത്തുരച്ച കാട്ടിസ്ക്ലാസ്സുകൊണ്ടു തൊലി കൂട്ടു കീറി രക്തം വന്നവന്നല്ലെന്നെത്, ആ കൂസ്യപ്രാണി സ്ക്രീക്ക് അതോടു വലിയ മുറിയാക്കിത്തുനിന്നില്ലെന്നു. ചികിത്സിപ്പുാണ് ദൊക്കുര എപ്പുറം ചെയ്തു കരഞ്ഞുപുറിക്കുടെ തോട്ട് ആ സാധുസ്ക്രീഞ്ചുടെ കളിയു വച്ചുകൊടുന്നതുപ്പാർഡു എന്ന സ്ക്രീഞ്ചുടെ വേദനയും മാറി, അവൻറെ അമ്മാധാട്ട എവനേങ്ങനുക്കും കൂർജ്ജതു തയ്യള്ളിവള്ളുമായി.

എടുത്താ ഒരു കേസു പ്രമാണിച്ചു വക്കിലിനെ കാണുവാൻ തിരുവന്നുചുറ്റു പോകിയെന്ന അവൻറെ അട്ടുൾ പിഡി ദിവസം രാവിലെ എടുമണിക്കു മട്ടിവന്നുപ്പാർഡു, “അവസാനം മിലരെയെച്ചു മക്കെ വേദ്യാടി പിടിച്ചു നിന്തിയിരിക്കുന്നു കുന്ന്” എന്നതുവരെ ആഭിമുതൻ കുട്ടി; കൈരണ്ടും കോത്തു നെ ഞതിയു കെട്ടി ധാരബാ ചാമുച്ചുവില്ലുതെ നീഞ്ഞനിവന്നു മുറഞ്ഞു നില്ലുന്ന മക്കെ ചുണ്ണിക്കാണിച്ചു അവൻറെ അമ്മ അരുട്ടുന്നതോടു പറയുന്നു.

അദ്ദേഹം ആത്മക്ഷ്മാത്മിയോടു മുമ്പിപ്പാലും നിവർക്കാതെ വന്ന കാലിക്കത്തെന്ന നിന്മ മകൻറെ പരാന്തരണ്ണാശ്രീ കേട്ടതിനു ശ്രദ്ധിച്ച പുമലിൽ കിട്ടുന്ന തോത്തുകാണ്ട് എല്ലായുടെ തുണിൽ അവനെ പിറിച്ചുകെട്ടി. അതുകൂടും പിറിക്കവാൻ ഭേദാശി അവ കുറഞ്ഞ തുട്ടകാരെ തുട്ടിക്കാണ്ട് വരവാൻ എഴുത്തുകളിൽ അദ്ദേഹം ദിനത്തുത്തിനായായി.

സദ്യാദരഖ ത്രുക്കത്താക്കി എല്ലായുടെതുണിയാട് മേൽക്കു തുതെന്ന അവൻറെ സദ്യാദരഖ ഒരു സൗഖ്യിച്ചില്ല. അപ്പുന്ന കൊണ്ടുവന്ന പലമാരഞ്ഞിയോടെ പങ്ക് എല്ലായിൽക്കൂട്ടണി കുട്ടിക്കുന്ന തന്റെ സദ്യാദരഖ മറുപ്പ് അധിക പങ്ക് വരുത്തുകയാണെന്നു. പ്രോപ്പിം ആ ബാലധ്രാദയം ടൈംകൊണ്ട് നിഃബന്ധം. തലേ ദിവസം മുകിൽക്കൂട്ടി മക്കാം ചാടിച്ചു ക്രൂരനാണ് ആ സദ്യാദരഖ ദൈനന്ദിന കുത്തുവാനുണ്ടോ. ആ ദിനമല്ലെല്ലാം കൂടിപ്പും. കെട്ടിക്കൂട്ടിക്കുന്ന സദ്യാദരഖോടെ യോക്കിച്ചിറിക്കു അവർഖിക്കുന്ന തന്റെ പങ്ക് താൻമാറും നിന്മന്നതിന്റെപ്പറ്റി കാക്കപ്പാലും വയ്ക്കാതായി. മറ്റായം കാണാതെ കുറച്ചു കൊണ്ടുകൊടുക്കാമെന്നു വച്ചും അവിന്നാവരിക്കു ദൈയൽവുമില്ല. ഒരു മുലകിൽ ചെന്നി കുറഞ്ഞ കുറച്ചു കുറഞ്ഞു. ഒരു മുകിൽ മുകിം പിചിം ക്രണ്ണം തുടച്ചു അവരിക്കു കുറിച്ചു പലമാരുവും ദായി നേരോ തൊഴ്ത്തിലേക്കു ചെന്നു. ഉടപ്പിനാനവനേ ഇതാ! അപ്പും ഉടപ്പിനാനവനു വേണ്ടും ഏന്ന പലമാരപ്പോതിച്ചും നിറ്റി അവനോട് ചോദിച്ചു. ബാലി ആടു വാലിൽ കുട്ടണിയ ഇന്ത്രവിഴിഡായ രാവണന്റെ ആ പത്ര മുഖത്തിലെ ലജ്ജയും ശൗര്യവും കൊണ്ടു ഭാരിച്ചു തുണ്ടുവാക്കിയാൽ തന്റെ മുഖം മുഖം അവിന്നാവരിക്കുന്ന ദിവസം ആ ദിനമല്ലെല്ലാം കുത്തുവാനുണ്ടോ. ആ ദിനമല്ലെല്ലാം കുത്തുവാനുണ്ടോ. അതുകൂടി ദിവസം വച്ചു. എതിരിപ്പിലും തന്റെ സദ്യാദരഖോടെ കാരോ രോമരേതപ്പോലും തുണ്ടുകാരം മാക്കി അതിക്കുമെന്നു പലവട്ടവും ആ സാധ്യ അവിന്നതിനുണ്ടെന്നും കിലും പലമാരുവും ആ ജിച്ചപ്പാരസിക്കുന്ന

മഹദ്വിക്കരിപ്പുന്ന ആ പാവം ദൈഖ്യപ്പെട്ട കിരുളിക്കിടി അട്ട
അഞ്ചേപന്ന് “ഇതാ! ഉടപ്പിനവയെ അപ്പോ” എന്നവർം വീണ്ടും
യിടി.

ബാലരാമൻ:— ഏൻറെ രണ്ടുകയ്യും ഇംഗ്ലീഷിയാട്ട ചേരുന്നുകെട്ടി
യിരിക്കു തൊന്തരിനെയുണ്ട് അതു വാങ്ങുന്നതു്. തി
അല്ലോ ഈ കെട്ടിക്കും.

അവഭ്രാം തെട്ടി. അധികാര മല്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം
അതു, എവിടെവച്ചു്, എപ്പോറി കാട്ടിയാലും, അതെടുപ്പോലും
സഹിക്കാത്ത അവളുടെ അപ്പുൾക്കെട്ടിയും കെട്ടിയും, അഴിക്കവാൻ
കുറങ്ങുന്നു ആ വീട്ടിലെന്നും ആ താട്ടിൽ തന്നെയും
അക്കംതബന്ധയില്ല.

അവർം പറയുന്നു.

“അപ്പുൾക്കെട്ടിലുടെപ്പിനവയേ! അപ്പുൾക്കെട്ടിനു
അംഗിടിച്ചു കെട്ടം അതെവിഷ വരും”.

ആ അപ്പുൾക്കെട്ടു മകരല്ലെ അവനും അവൻറെ ശ്രദ്ധാസ്തര
തിക്ക വേശംകുടി. മുവം കനാത്തടി ലഘുത്തു. “എന്നാൽ ഏൻറെ
വാക്കിലൂടെ തരികു് എന്നവൻ വാത്രം. വിശ്വാസിച്ച അപ്പു
വുമായി അവളിട്ടതുപെന്ന. അവൻ, സദ്യോദയിലും ചായ ആ
എക്കു സദ്യോദയിടെ പുജ്ജത്തിൽ കാലുടക്കിലും തട്ടു
കൊണ്ടു ആ പാവം അല്ലയുടെ കോലാക്കിയിലിനും താഴേ മരം
തേക്കു കുമ്പനാവിണ്ടു്, കുമ്പു! മല്ലേക്കപ്പു. അവൻറെ അട്ടല്ലു
അപ്പുവുമായിപ്പായതിനു് വിജ വേദനാരുടെ കിരു അപ്പുൾക്കെട്ടു
വക്കു തല്ലും കിട്ടിമെന്ന ഭേദം അവർം കിലചിലിച്ചില്ല. പക്ഷേ
വിജ ശ്രദ്ധാംകുട്ടി അള്ളുകളോടിനയത്തി വിചരം കണ്ണതികടിച്ചിട്ടുണ്ടു്
അവൻറെ അപ്പുനെ അറിച്ചിട്ടു്. പെൻകുട്ടിക്കു ശ്രദ്ധാംകുട്ടി
തലയിൽ പച്ചവള്ളിക്കോണു ധാരണക്കായവൻ പറഞ്ഞിട്ടു് ഭാസ്യം
കൈവിളിച്ചു, “എന്നോ! ഏൻറെ മകനെ കെട്ടിച്ചു തുടിക്കൊണ്ടു്
വരും” എന്നും പറഞ്ഞു അഭേദ്യം കണ്ണതികടി തുടനും.

ആ സ്ത്രീ അപ്പുകാരംചെയ്യു.

മകന്ദത്തുപെന്നുമാം “മകനേ! വേഗം കണ്ണതികടിക്കുക;
യീശ്വരായം അരംബം യിംസിക്കയില്ല. വികാരത്തിനടിയാ

പ്രേട്ടനോഴാണ് മന്ത്രിൾ പലതും കാട്ടിക്കെല്ലാണുള്ളതു്. ദൈർଘ്യം മുഖി വർ വികാരത്തിനടിഉപ്പേട്ടുകയില്ല. ചാപല്യം കൂടിയും. അതു മന്ത്രിയുടെ മുഹമ്മദിലക്ഷ തരംതാ തു്. നിന്നനു ജീവിതസ്വർഘസ്ഥാനി ക്കെതിരുന്ന ദിംബൻ അച്ചുവായം മുഖം, ധാര്യക്കാരെക്കാണ്ടു പറി പ്രീക്കെത്തു. സന്താനാന്തി പിടിച്ചിരുന്ന ആ സമയം, അങ്ങേ! ഈ പ്രോം വഞ്ചിത്തരം കാട്ടുന്നതിന്റെ മുഖ തടിയം മുവവും എറാറു മുംചുടുതായിരുന്ന ആ ശിന്തുതയിൽ; വികാരപ്പുന്നതിനും എൻ്റെ കുന്നും മന്ത്രിൾ ദിംബി ഏ പ്രീക്കെത്തായായിരുന്ന കരുതാധാരയായി എന്നുംവോ; മക്ക യേ! അതുപോലെ ദിംബം മുന്നം എറാറു, കൊള്ളിത്തായ്ക്കുടെ കൊടി അടയാളമായിരുന്നാൽപോലും ദിംബൻ ത്രപം, ദിംബൻ ദാമം, അച്ചുവായ മുഖ ദിംബിശ ദാവജീവസദായകം തന്നെനാണ്. ദിംബൻ പ്രവൃത്തിക്കെല്ലും വെരും ബാലലിലകളിലും. സുക്ഷി ക്കുക, ജീവിക്കുക. കണ്ണതികടിച്ചിട്ടും കുന്ന തേച്ചുകളിക്കുക. ഫുന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞിട്ടു് അദ്ദേഹം എഴുക്കുന്നാരെപോയി.

ബാലരാമൻ കണ്ണതികടിച്ചു തേച്ചുകളിച്ചും കഴിത്തു അവ കുന്ന മറിയിൽ പോയിക്കിടന്നു. അന്നതെത്തയും തലെ ലിബസ തെതയും സംഭവം അവരെ അവക്കു ജീവിതത്തിലുഭ്രംഭായി പിന്തയിലാത്തി. അവൻ വിണ്ണുവിച്ചാരമില്ലാത്തതെന്നു ലിലാഹാ പല്ലുത്തിലും കുന്ന തിരിത്തുംധാക്കി. എംസ്രൂസപാദാധം ഫുരം ജീവികളുടെ ജീവഹിൽ കൈവെച്ചു കളിച്ചിട്ടുണ്ടു് ഫുന്നവൻ കുന്നക്കുട്ടി. തട്ടകൊണ്ടു കുർഞ്ഞു വിണ്ണ സ്വന്തം സോദരി, എരു കൊണ്ടു വരു കീറി തിന്മണിന്ത്തു മലന്നു വിണ്ണ ആ പുണ്ണഗ തിന്നി, തെന്നു എക്കാട്ടമാറിച്ചുടെ മുക്കിൽനിന്നും പുന്തു കരതം, അടിക്കൊണ്ടുപിടിയുന്ന പേരു, എരുകൊണ്ടു കരഞ്ഞിപ്പത്തു വിഴുന്ന കീറിക്കമും, കടക്കിൽവിണ്ണ ശ്രൂസംമുടി ചാകവാൻ പിടി ആ പുഞ്ചകമും, എരുകൊണ്ടു കാലും പൊന്തിച്ചു് മുളിപ്പുണ്ണനു നാല്ലും, തണ്ണും തട്ടുമുറു വാവിട്ടു കരയുന്ന ചെരുകട്ടിക്കമും, ഭാരം കൊണ്ടു നട്ടുപ്പു വള്ളതു തളിന്ന് വിഴുന്ന മുക്കുട്ടിക്കമും; അവനു കൂപ്പാടു കൈ സുവമില്ലാതായി. ഇതിഃമൽ മുഖ മാതിരി ഭസ്ത്രപ്പു ത്തിക്കെല്ലാം ചെങ്ങയില്ലുന്ന തന്നത്താൻ ശ്രദ്ധമംചെങ്ങു. അവൻ അവനെത്തുക്കുന്ന ശപിച്ചു.

ഉണ്ട് കാലതാഴി എന്ന അമ്മ വന്ന വിളിച്ചതനുസരിച്ച്
പോയി അവൻ ഉണ്ടം കഴിച്ചുമട്ടാണി.

അന്ന രാത്രി ദിൽ അഭവൻനു അമ്മക്കുൾക്കും ഉറക്കം വന്നിട്ടിപ്പും.
ആ സ്ത്രീ എത്ര പണ്ണിപ്പുട്ടിട്ടും നിദ്രാദിവിശ്വാസ ദേശത്ത് സാരിയ്ക്കുന്ന
വ്യക്താഖ്യാപാലും കണ്ണപാത്രത്വാം കഴിഞ്ഞതില്ലെന്ന്. തൃട്ടാൻ കരാറം
പറയാതെ, വിളമ്പുന്നവരും ചോരകളും കാണുവാതെ, പാത്രം
മുട്ടത്തിച്ചുടക്കാതെ, അന്നാല്പും കഴിച്ചു മഞ്ഞാദയായി ഉണ്ടം കഴി
ചു ഏഴുംനാടുപായ മകയെപ്പോറി എന്ന അമ്മ പിന്തിച്ചു. ഉണ്ടം
കഴിയ്ക്കുന്ന ഒക്കെ കഴുക്കവാൻ ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ പതിച്ചുപോലെ
വെള്ളം ഒക്കെ പകൻ കൊട്ടക്കവാൻ കിാഡിയച്ചതു തന്നെ
കയ്യിൽക്കിന്നം അതുവാങ്ങിതനിരുത്തെന്ന വെള്ളം പകൻ മകൻ
ഒക്കെ കഴുകിയതു് അംപ്പുഴം അവക്കുടുക്കുന്ന കണ്ണുമ്പിൽ മായാതെ
കണ്ണിഞ്ഞു. വെള്ളം പകൻ കൊട്ടക്കവാനാളും ചെല്ലുവാൻ അല്ലെങ്കിലും
താമസിച്ചു പോയെങ്കിൽ, വെള്ളം കിാച്ച ദിംതകിവെച്ചിലി
ക്കുന്ന കിാഡികളിലും ലോട്ടകളിലും കണ്ണാന്നായി മുംബന്നു തള്ളി ചെയ്തു്,
ആ ശബ്ദംകൊണ്ടേ അന്നുക്കുടുക്കുന്ന കുന്തവ്യുതത്തു കാമ്മംപുട്ടത്തിലി
നന്ന എ മകൻ, പണ്ണേജീപ്പാതു വിധം അന്നാണിന്നു തനി
വെത്തെന്ന ഒക്കെ കഴുകിയ കുമ ചുംബുകൾക്കുവെത്തായ ആ മാറ്റു
ഹ്രദയത്തിൽ പലെ ഭ്രൂക്കളിലും ഉണ്ടാക്കി. “എന്നായിപ്പിശ്ചാമ
വൻ ഇപ്പോൾ കൂടുന്നതു്” എന്നാറിച്ചവാൻ ശൈലിത്തമായ
അഭവക്കുടുക്കുന്ന അനുഗ്രഹിച്ചു. വിളക്കുമട്ടത്തു് അവരുബവൻനു
മുറിച്ചില്ലക്കുചെന്നു.

ബാലരാമൻറെ മുറിച്ചുടുക്കുവാതിൽ ചൊരിച്ചിരുന്നു. അവരുതു
തുന്നു. അഭവനെ അഭിഭരണമുണ്ടു, കണ്ണിപ്പു. കുമ വിളിച്ചുണ്ടാ
ക്കി. രഹപടി കുമം ഉണ്ടിച്ചിപ്പു. തുടിഞ്ഞു ഹ്രദയത്താട്ടുടി ആ
അമ്മ മകയെ അഭിഭരണമുണ്ടുകുക്കു തിംഞ്ഞു. പണ്ണിഞ്ഞാരുത്തെല്ലാം
ഉണ്ടാണി അഭേദപ്പെച്ചിച്ചു. രാത്രിയിൽ ഉണ്ടം കഴിയ്ക്കു മുറിക്കു
തേക്കു പോകുന്നതല്ലോതെ പിന്നവെന്നു കണ്ണാഭരാഞ്ഞം അഭിഭരണ
ബാധിപ്പു. അഭവരാഞ്ഞുടി അഭവൻറെ മുറി അക്കത്രാന്നു. മുന്തി
ചെട്ടി തുന്നു കിടന്നിരുന്നു. അഭിഭക്കു അഭക്കിവച്ചിരുന്നു
മുണ്ടം ചീട്ടം കാണുന്നിപ്പു. അഭവൻറെ ചെറിയ തങ്ങാ കിടയും ആ

അല്ലാത്തിൽ ആളുകൾ അടക്ക വിട്ടുകളിലും പ്രദർശനിച്ചും തിരഞ്ഞെ. അവിടെയെങ്കിൽ, അവരെ കണ്ണിപ്പി. ഉടക്ക വിവര മറിച്ചിരിയാൻ രണ്ടുപേരും അവരുടെ വിട്ടിലുക്കും അനേപ്പിക്കു വാൻ കരാലെ ബോട്ട് കടവിലുക്കും അയച്ചു. ഈ കമക്കല്ലാ കൈ അറിഞ്ഞു അവരുടെ തേരുവ് കട്ടിപ്പിൽ തിന്മെഴുന്നേറ്റ കൊട്ടി മാട്ടാതെ ചാരക്കുസലയിലും അവൻ കണ്ണിയീരുവാത്തു കിടക്കുന്നിലും വന്ന യിം.

മുന്നാം അല്പുറയം.

ബാലരാമനെന്നതട അമ്മാവൻറു വിട്ടിലുക്കു പോകാൻ ആളുകൾ കുറച്ചും ചെന്നപ്പോൾ വഴിമല്ലെ രണ്ടാളുകളെ കണ്ടുഭേദി. ബാലരാമൻ കെട്ടുണ്ടി അവിടെ എത്തിച്ച കമ അവരും അപ്പുന്നു വീടിലും ചികിത്സയും വേണ്ടി അമ്മാമയയ മുഖാളുകളായിരുന്നു അവൻ. ആ ചിവം വിട്ടിചരിഞ്ഞതിന്നും ഒഴംഗം അവരും അപ്പുന്നു കണ്ണുലയിൽ തിന്നം എഴുന്നേറ്റ കട്ടിലും കിടക്കുകയും അമ്മാട്ട കണ്ണിനിൽ തിലജ്ജുകയും ചെയ്തും. രണ്ടുവിവസം കഴിഞ്ഞു തുട്ടിക്കാണ്ടുവരുന്നുവോയാ അപ്പുന്നു അവൻ മാവയിലെത്തി.

ഇപ്പോൾ ബാലരാമൻ ആളുംമാറി അവന്നു അവവുംമാറി. രൈവിച്ചിത്രമാംപാലുണ്ട് അവൻ അവിടെ പെരുമാറാൻ തുടങ്ങിയതു്. അവന്നു ചിരിയുകളിച്ചും കാട്ടവും ചാട്ടവും കൈകൈ തിച്ചു. പ്രാറേക്കിച്ചും വാകിക്കു അബ്ദുക്കിൽ കിടന്നംനുകു പ്രാശ്നപ്പാതെ കസ്തുവിാജാനിയും അവൻ പോകാതെയുണ്ടി. അംശാട്ടു കടന്ന സംസാരിക്കുന്ന പതിച്ചു് ആ വായാടിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുവും. പോറിക്കുന്നതിന്മാത്രം സമാധാനം മിത്തമായ ആഹാരിപ്പു ശേഖരവുംവരുതിയും പറയും. ഏതാണ്ടു് ഒരു മുക്കു തിരിച്ചാൽ അവന്നു ഭവത്തു സ്വന്നാശമും വ്യസനമും അബ്ദു ചിന്തിച്ചു ചെയ്തുപ്പെട്ടുന്ന ഒരു കമ്മക്കശലവന്നു ഗാംഡിയ്യുമാണ്. ഇപ്പോൾ കാണാരാജത്തു്.

യാലുവശ്വും ബലവും റെഗിജുച്ചൽ വേലിക്കട്ടി കൈ ചെരു തോട്ടുണ്ടാക്കി. അതിനുകളും വെണ്ട, വഴീ, മുളക് മുതലായ പദ്ധതികളിലും റോസ്, മുള മുതലായ പുജ്യിനാ ലതകളിലും അവൻ കൂടിതുടങ്ങി. വായിച്ചുഞ്ചിന്താക്കൾ അവൻ തോട്ടത്തിൽ ശറണം പ്രാപിച്ചും. സപന്തം കൈകൊണ്ട് നട്ടുനാശ വളർത്തിപ്പാതാ ആരു ചെടികളെ കണ്ണാൽ സന്ദേശത്തിൽ തോവയാറുടും. കൊ തിണിഞ്ഞു കിളിച്ചും ആ ബഞ്ചുന്തിരാഡിവേണ്ട രൂപാമവും അരായ വിഭക്തിനു സന്ദേശിച്ചും. അവരുമുണ്ടാക്കബാൻ പുജാ, പറിച്ച തിന്നബാൻ കാശേ, ഇല്ലാതെ ചെടികളെ ചെരും റെഗിജുച്ച് വേണ്ടി അവൻ വള്ളത്തിലിങ്കിപ്പും. ആ തോട്ടം റിജുച്ചിച്ച തോട്ടനു കുറ്റനു അംഗിൽ യടക്കനു കൈത്തുലം റെഗിജുച്ച് വേണ്ടി അതിനുത്തെ ഉഴിന്തുവെക്കുകയില്ലെന്ന എഴുപ്പുത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി.

പൊട്ടന്നയവെള്ളുകളും അവൻറെ ഇം പ്രക്രിയയും സന്തതിൽ വീട്ടുകാർ ആലും കൈ ഭ്രംതിപ്പിന്റെ മാലുതെയെ സംശയിച്ചിരിക്കും. കാലങ്കുത്തതിൽ അനബ്ലൂസ് മനസ്സിപ്പായപ്പോൾ അവരുടെ ആലുറ്റാലും അളിവററതായി.

എന്നാൽ അവൻറെ മുൻകോപത്തിനു മാറ്റും ധാരീക്ക വ്യത്യാസവും കണ്ടിപ്പി. പക്ഷേ അടക്കക്കയന്നാലും അവൻ പ്രവൃത്തിത്തുടർന്നിലിക്കുന്ന സന്ദർഭം വളരെ ചുരുക്കിച്ചിരിക്കും. അദ്ദീന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുനായെ സമയങ്ങളിൽ ലെല്ലാം മുഴുവൻ കോപം താങ്കുവൻ കെല്ലിപ്പാതെ ആ ചെരു റാറിം വിചക്കങ്ങൾം തലക്കുങ്കൾം പിചപ്പോൾ മോധകങ്ങളുടെ പോക്കും ചെയ്യുമായിരിക്കും.

വായിക്കാതെ കളിച്ചുനടക്കനുകാലത്തുനുണ്ടെന്ന ധാരാളം മാർക്ക് വാങ്ങി പാസ്സാക്കിരുന്ന അവൻ പറിപ്പിൽ പ്രാഥുര്യകും റിജുച്ച് വഴുതനക്കിൽ ഇപ്പോൾ മുരിയാമ്പോരുടെ ഇപ്പുംനോസരിച്ച ഫീച്ചർമുത്തേക്കാണ്ടിൽ റിനും കൗമര്യാക്കിച്ചു പാസ്സായി. അവ നു വരയ്ക്കു പതിനാം കഴിന്തു.

അവധിയും പറിച്ചിരുന്ന സ്വാദശരൂഷി സ്കൂളിക്കിനും സർട്ടിഫിക്കറു വാങ്ങി അവരുടെ സന്ദേശിക്കാം കണ്ണിച്ച പത്രങ്ങളെ മെമ്പ്

கவிகள் மாண்பார ஓய்யு அலைகளுமானிடு அலைபிதமாய்
காலவிலயில் காட்டும் அலைம் விழாரங் அது வயல்லூங்கள் கீ
ளிக்கவேடு. வகரங் விழுவாற் தனு; பாற்ற வயல்லூங் கை
ஈனி கூடுதல் வயல்லூங் மாண்பார வொல்லாமலைக்குடி கலிசு தொழு
அலைவுலத்தில்லிரும் மதங்களைப் படி மஹாத்திரிக் காற்றினிரு
நய்யுமிகு தூங் காற்று மாண்பார பாற்றிக் கூறுமிகு கலிசு
வாங்கப்பாடி. மாண்பும் அனா ராதி மஹாபூர்வம் உருண்டில்லிரு
நேசும் அகமதைக் கேள்வி புற்றாடி கஷ்டம் தோழ்வதை நிர
வோதும் கூடிபூக்கிக்கூடும் அலைகளை அடுக்கிபூக்கிக்கூடும் செய்யு.
வயல்லூங் கண்ணின்ற கடம் அது ஸ்ரீசே மதல்லூபிவாயின்னிலூ.

വയ്ക്കാരൻ അവക്ഷേപിച്ചുമാണ്. അവർ തിച്ചുചെടുത്തി ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നും വാലരാമഗംഗ പണിയ്ക്കുതെ മറ്റായ രീതിയിൽ എഴുന്നുണ്ട്. അവരുടെ പാദം പിടിച്ചിരിക്കുമെന്നും.

வாஸுவத்தின் மூகமெகலைங் வாலராமன் அரிக்கியில். அது ஸ்ரீஷுமி அவைஜங்மாயிடு பிடிசு கலிசங்கானு வலாபேஷ்டி எனவென் கணக்கிடுகிறோம். அது ஸ்ரீஷுமி அவைங் துடிசு விலபேஷ்டி பிடிசு கலிசங்காரசுத்துபொலை அல்லாதெ அதிலயிக்மானை நீங் அவைத்திரைபூரித் திருக்கிழமை வேலாக்கத்தினால் கேற்றவ சிறித்துடி மாறு ஸங்கவிசு லெபிசுடிசுத்து அவை மரிவுவதை வோலை மேற்கூர்க்கக்கூறு இணைதை பில மரிமாயனத்துக்களைங் ஒரு வஸுத யரிசுடிசுவில். இதெண்ணாலும்போலோ அது சிறுஞ்சுமீவுடு அமரியூங். அவைக் கார்வமாகச் செலுத்த விருதியிலை சூழ அதிகைதைச் சூழ்விடுத்து தீவித்துபெறுகிறேன்.

പ്രോത്സാഹന തോന്തിച്ചില്ല. അങ്ങിനെ ആ പകലും രാത്രിയും എത്രോടു, പോലിക്കാതെ കിട്ടുന്ന, കിന്നറിഡിപ പച്ചവെള്ളം കൊണ്ട് കൂടിത്തുടർന്നി. പിന്നീ ലിബസം തികളാഴ്ചയും നേരം വെള്ളം. അനും രാവിലും കായ്യംകട്ട പഴയപട്ടിനെന്നു. ആയാരകായ്യും അങ്ങേയെ കിന്തയിലുംപുരി എന്നേന്നു ചില കീറാത്തികൾ അടച്ചതു മുമ്പിൽ അപ്രതുക്കമായി കിടപ്പുണ്ട് ഫീനാവൻ മനസ്സിലുക്കി. അതെന്നാണെന്നു വെളിവാക്കന്തു വരെയും ക്ഷമിച്ചവാൻതെനു ഉംഖു. മാസ്യങ്ങട ഭായ്യങ്ങട ഗ്രൂം പിറിച്ച മുവദ്ദും മെന്നഭാവദ്ദും പണിക്കാരന്നു കിം കരോമി ഫീന നേരട്ടദ്ദും തലവിച്ചസംതനു അവരെന്നെതക്കെങ്കെ ചില ശക്കടിം കൊടുത്തു. അനും അതെല്ലാം കണ്ണപുരിമി ഉണ്ടായ ഭയദ്ദും പട്ടിനിശ്ചട പരക്കണംകാണ്ട് അവൻ വല്ലാതെ തളിന്. സ്ക്രിപ്റ്റ് പോകാൻ അനുമടിച്ചുവെക്കിലും കുവതരമണി കു വണിച്ചാക്കാണ്ട് വണിക്കാരൻ വന്ന വിച്ചിച്ചതുകൊണ്ട് പ്രിനായാലും പോകാമെന്നു കുത്തി സ്ക്രിപ്റ്റുക്കു പോയി. അതു വരെയുള്ള ആയാരത്തെ മുടക്കിച്ച കാരണംതനു ഉച്ചക്കു സ്ക്രിപ്റ്റു ലേക്കു കൊണ്ടുവരാറുള്ള ചേരം മുടക്കാമെന്നു കുത്തിച്ചകിലും അനു പറ്റുക്കു സ്ക്രിപ്റ്റും ഉണ്ടാവാൻ വിട്ടപുരിമി കുന്ന സംശയം തിരുത്തുകളാമെന്നവും കൈകൊൽക്കുകാതെ കയ്യും പിാകിൽ കെട്ടി അവൻ സ്ക്രിപ്റ്റുക്കു ഉണ്ടാവും ചിൽ കുനു. കായ്യും ശരി യായി. ആളുമില്ലെ ചോദമില്ലെ. ഫീനു പണിക്കാക്കു തുനു ചോര തീചിപ്പിലും (പണിക്കാരനാണു ചെറിയഅത്തു് കുവുംവുക്കാ താട സ്ഥാനങ്ങളും) ഏനു അച്ചിട്ട ഉണ്ടംകൊണ്ടിരുന്നു കു സമൃദ്ധി ചോദിച്ചിരുന്നു, “വാഹാറിന റല്ല സുവമില്ലാതെ കൊണ്ടു തുനു ചോരകൊണ്ടുവരണ്ടു ഏനു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടും ഫീന സമാധാനവും പറഞ്ഞു. ഒരു കുണ്ടാണു ചുക്കവെള്ളം മുമെട്ടുള്ള കുച്ചു അവൻ മടങ്കി. അനുമ മുന്നമനിശായപുരിമി അവനു വിരപ്പും അഭവും കുന്നിനുവും അതിക്കലാലായി. സ്ക്രിപ്റ്റും കുന്നാറി നീകരക്കുവോയി കുരുച്ചു വെള്ളം കോരിക്കുച്ചു. ആ കൂടിനെ വയറിനു അപുരിമി കുച്ചു പച്ചവെള്ളംകുട്ടം പററിക്കില്ലെ. വയറി മും തലക്കം കു ചേരു തുടങ്കി. മണി എങ്ങിനെയെന്നു യാലാക്കി

സ്കൂളിൽ നിന്നും പുറത്ത് വന്നിച്ചിൽ കയറി വിട്ടില്ലത്തി .
കോസടിങ്ങ് വിപിച്ച മുടിപ്പുതെച്ച കിട്ടു.

ആ സാധ്യ തള്ളൽക്കൂടുതൽ വടക്കംവലിച്ചിൽ വലത്തോ മയക്ക
ത്തിലാണ്ടുവോയി. എന്ന മയക്കത്തിൽനിന്നും തള്ളുന്ന ബാലരാമപ്പ
നീക്കരഹിതാണ് യാം കനാം അല്പായത്തിൽ കണ്ടതു്.

വിദ്യവകികളിലും പ്രാഥ്യമായ മാതാപിതാക്കളിലും ആ ദ്രോഹ
സ്വർഗ്ഗപം കരായ്ക്കരിവാട്ടിലെ ആ അരക്കമസന്തായം; സ്വന്തം
വിട്ടിൽ കനാം രണ്ടം പറയരിവച്ച വിളവിന്തീക്കുന്ന സമയത്തു്,
ഉള്ളിടത്തോടു കാമന മക്കയേം മരക്കന്നെയും ധ്യാനിച്ച ഉണ്ണാ
കഴിക്കുന്ന ഉറവുൾ. ജീവിച്ചിരിക്കുവേ, അവൻ പട്ടിപ്പാറിയാൽ
പരവശതായി കഴുപ്പുട്ടവാൻ കാരണം ഏറ്റവും അതുകൊണ്ടു. കയ
ഞംകൂടി ജീവിതസൗകര്യം ഉണ്ടുപെട്ടുമോ, അവൻകൂടി
പരിസ്ഥിതികൾ ഉച്ചമോ നീചമോ ആയിരക്കാളുള്ളെട്ട്, അവൻ
സ്വർഖിയ കഴിവുകളിലും, പൊതുപ്രാഭേപ്പുടുന്ന കരമാർലരെയാ, അമ
ഡാ വെരും മടിയാം മംഗലം ആര്യിക്കാളുള്ളെട്ട്; അതിനു വിച
രിതമായ കരണംവും അവന്നാക്കുന്നോന്നാണ് നാം സൂഖ്യരായി
പ്പോകുന്നതു്. ഇംഗ്രേസ് കരഞ്ഞെന്ന തട്ടിച്ചട്ടി കൂടിച്ചില്ലക്കയുക
ബോധിതന്നെന്ന അവന്നു ജീവിതത്തില്ലെന്ന കയ പൂന്ന് അദ്ദേഹം
ആ തലക്കിലെഴുതാരുണ്ടെന്നം. ആ ശിരാലിവിതത്തെ കവച്ചുവ
ളുവാൻ അവരെന്ന കുമ്മത്തിരായ അസാല്പംമാണെന്നാം
ഉള്ള കയ തെററായ ധാരണ മനസ്സുനിൽ കടനു തുടിക്കുണ്ടോ. കയ
അതാൻാ ഉള്ളാണെന്ന സഹഘരാക്കവാൻ തക്ക സാമത്ര്യം അവ
ന്നു കുമ്മത്തിരിപ്പാതായതുകൊണ്ടാ കാഞ്ഞ് സാല്പ്പം ലിതി
നിൽ ആ കുമ്മം പ്രായാഗിക്കാതിരുന്നുതുകൊണ്ടാ, അവന്നു
പരിഗ്രാം വിസ്തുവമോ ഭസ്തുവമോ ആളിന്തിങ്ങുവാൽ തന്നുറ
കൊള്ളിത്തായും സമരിക്കവാൻ ഭരണിമാനിയായ മനസ്സുൾ
മടിച്ചട്ടി ആ കുറം കയ മുകപ്പാനിച്ചിൽ അരോപിച്ച സമത്ത്
നാക്കവാൻ വേണ്ടി കണ്ടപിടിച്ചട്ടിക്കൂട്ടു കയ സുതനുസ്ത്രം അരി
ന്നു ധാർവ്വമാണ് ഇംഗ്രേസം അഭിവുന്നു വിപിച്ചം. കാരണമ
നേപ്പിക്കവാൻ മടിക്കുന്ന മനസ്സും നുജുതു അജത തയ്യാറ
കുറുത്ത് വെച്ചതന്നുണ്ടോ ആ വിധിക്കുള്ളതുകാരൻ ഇംഗ്രേസ്

അതിന്റെ കണ്ണക്കട്ടാൻ വിധി കൈകാലടിച്ച അമ്മിന്തിച്ച കരഞ്ഞാ, കർമ്മിന്ന വിഴുവാൻ പോലും കമദിപ്പാത്ര അവുക്കു മാറ്റുന്നായ ശിന്തിന്റെ വെരും ബാലിന്തപം. ഇതു വായി ചൂൽ എന്ന എല്ലിപ്പാത്ര നാവുകളാണ് വാകിൽ കിടന്നൾ താഴും തല്ലിനാത്തെനം മഷി ഉണ്ണി മുഹമ്മദ് എന്ന പേരുകുളാണ് മഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവും മഷിചുംകവാൻ ചാട്ടനാത്തെനം പ്രീതിക്കരിയാം. അക്കുട്ടിരാട്ട് എന്നാഭ്യാസം മോദിക്കുന്നു. തിങ്ങ രിക്ക തിങ്ങഡി പറഞ്ഞാ ഇംഗ്രേസ് അന്താളിട്ടുട നാട്ടായ സ്പർശം അതിന്തിനാം എന്നെന്നുകുക്കു എല്ലവഴി കെട്ടിത്തിരുക്കി തന്നിട്ടണ്ടോ? എന്ന പണം തിങ്ങഡി പെട്ടിക്കുക്കുതു കൊണ്ടുവയ്ക്കു തന്നിട്ടണ്ടോ? സാമാധം തിന്ന് എന്ന സമയം ആ അദ്ദേഹത്തി സാമനംകും ഒരു തിങ്ങഡി മുറി തിന്നിട്ടുണ്ടോ? തിങ്ങഡി വിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതാണു കലുതെ എന്ന അക്കുച്ചു പാതുമായി മാറ്റിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ണാത്തെന്നു കുടിക്കാത്തെന്നു വിശദീകരിയാം. ദായകെന്നും എന്ന വട്ടം ശമ്പളിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എന്ന്. ചുരക്കി പറയാം. തിരഞ്ഞെരപറി ശുമഖിപ്പാതെ എന്നെന്നുകുലുമൊ; ഉണ്ണിച്ച കുടുംബിനുപയോഗം വെയം തിങ്ങഡി പറിയാം. തിങ്ങഡി കുടുംബം അറിയാം. തിങ്ങഡി ശമ്പളം സാധിക്കും മെകിൽ തിങ്ങഡി പണിക്കുയടക്കണം. ദമ്പളം പ്രയത്നത്തിനാം മഹാനഭവപ്രശ്നങ്ങളും മരിബാനിരം സാഹായ്യം ദമ്പളുക്കു നിന്നും? അതിനെന്നതിനും? ഉണ്ണാവാൻ ദമ്പളുക്കു വിശദു, കുടിക്കുവാൻ ദമ്പളു ദായം, ഉറങ്ങുവാൻ ദമ്പളു തീരുപ്പ് ദമ്പളു പ്രോഫീഷണൽപോലെ, കുർമ്മാന്തിപ്പലും ദമ്പളു കുറ പ്രോഫീഷണലുണ്ടോ. അതു ആവശ്യം എന്നുതന്നുണ്ടോ. അവശ്യത്തെക്കാരിൽ വലിയോ പ്രോഫീഷണൽപോലെ കുർമ്മാന്തിപ്പലും ദമ്പളും തന്നുകുളു. ആവശ്യം കുർമ്മാന്തിപ്പലും ദമ്പളും തന്നുകുളു. ആവശ്യം കുർമ്മാന്തിപ്പലും ദമ്പളും തന്നുകുളു.

ദേശാന്തരിക്കിൽ ഇംഗ്രേസ് എന്ന വളരെക്കാലമായി ഭാഷ കിലും തദ്ദോരാ തിവബണ്ണുവിലും ദമ്പളു നാവിലും കടന്നക്കുടിയ ആ ശ്രദ്ധാനുസ്പത്രുചത്രത മാക്കവാൻം മറിഞ്ഞവാൻം തിങ്ങ രിക്ക മട്ടിയുണ്ടുകും, തിങ്ങഡിനാം ചെയ്യുകും; ആവശ്യം എന്തി

ക്കുതിനാണോയോ, അതിനു ഇഴപരൻ എന്ന പേരവിളിക്കുക. കൗത്തരയ കമ്മുപ്രൂക്കനാക്കുന്ന ആവശ്യം മററാറിടത്തുകിനാം വന്ന അവരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതല്ല. ആവശ്യം എന്നാൽ തീരു അവൻ മററാറിടത്തേക്കു പോകുന്നില്ല. അതു അവകിൽക്കിനാം അതെ, അവൻറെ ജന്മായതിൽക്കിനാം സ്വന്തമാണ് ശമിക്കുന്ന താണം. ആ ജന്മായം അമൃദാ ആത്മാവാണ് അവൻറെ ഇഴപരൻ. എത്താരാത്മാവിൽക്കിനാം ആവശ്യം ഉരുവിച്ചു അവരെ കമ്മുപ്രൂക്കനാക്കുന്നവും ആ ആവശ്യത്തെ തിരുവരുത്തുവാൻ വേണ്ട കാമ്മികൾക്കുതിച്ചും തങ്കൾടവും പ്രദാനംചെയ്യുവാൻ കൈകെടുപ്പും ആ ആത്മാവിന്നതെന്നുണ്ട്. കാരാരാത്രിക്കുന്നാം ആവശ്യം വിടിനമായതുകൊണ്ടാണ് മനസ്സും വിടിനാം വിടിനാംവിക്കാം വിടിനാംരാചിപ്പുവും ആകുന്നതും. അവൻ വിടിനമല്ലോക്കുതാവാകുന്നതും പ്രൂക്കമായ ആവശ്യം അവരെ വിടിനകമ്മതകിലുക്കു പ്രേപിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ആ കമ്മതകിനു വേണ്ടെങ്കിൽ വിപ്പിച്ചു പേരിടാം. എന്തെന്നാൽ ഒരു തത്തരയും, അവകിന്നതാണ് വിക്കണ്ണമെന്ന റിപ്പോഷ്ടുവാൻ അവൻറെ ആത്മജന്മായ കമ്മതകില്ലാതെ മററാന്നിനാം കൂടിച്ചുകുറിപ്പും. കമ്മതകിനും ആത്മാവല്ലാതെ ഇഴപരാനം ആവശ്യം എന്നതല്ലാതെ ഇഴപരാധർമ്മവും കമ്മല്ലാതെ മററായ വിധിച്ചും ഉണ്ടെന്ന പറയുന്നതു അബദ്ധം. സർവ്വാഖ്യം. ആ ചെവത്തുറുക്കമാണ് ലോകം.

അനാവത്തിനു കാരണമായ കമ്മം ചിപ്പേപ്പാർ തമക്കു വിസ്തൃതമായിപ്പായെക്കാം. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ അനാവത്തിനു കാരണം കമ്മല്ലുന്ന വരികയില്ലെല്ലാം. യാതൊരു കമ്മപ്രൂക്ക തെവുചിപ്പുത്തെ ശ്രീത്രഥകിൽ താല്ലൂലിക കമ്മാനസ്തമ്പാതെ ആളുള്ള മലാനഭവം എന്തിനായിരുന്നാരെന്നു മോറിക്കേണ്ണുകിൽ പറയാം. അതാണ് ദൂരകമ്മം അമൃദാ വാസന. ഒരു ജീവൻ കമ്മമാലിത്തമാരിക്കല്ലാതെ മനസ്സുശ്രീത്തിനാവത്തി ചെപ്പുചെയ്യാൻ തിവത്തി ചില്ലുണ്ടാണെന്നും ആഞ്ചീരാ അന്ത്യത്താഡു കാരണം ജീവരെ ജയന്തിച്ചിഷ്ടതിൽക്കൂപ്പാണും വലയംചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന

வெள்ள உத்திரத்தில் அருக்கால் விடியிலிப்பாயறுள்ளூக்கமென்ற தொடர்பு கணிப்பு.

வொலராமன் ஜெதிக்ஸுவண்ணின்றி தாலோவத்தில் ஆட்சி வழிசொன்றக்கை பறிசெய்திடிக்கும் உண்டாகிறது, பட்டினியுடைய ஒன்று பிடித்து கருத்தில்வைக்க வேண்டுமென்றாலும் களிப்பதோ அவ்வை மேலிழ்விடுபிடிப்பு. ஸங்காயத்தொகுத்திக் கொள்ளுவதையூடு நா சொல்வதாகவும் காலுக்காண்டு கோரிவதற்குத் துருவதைகிடைக்கிடித்து தீட்டிக்கொடு தூக்கிய அவ்வை விழிக்குவதான் எஞ்சிக்கும் மகிழ்விகளை. அங்கேயை அக்காலதற்கு, பட்டினிதிக்கிணங்க கூலைப்பூட்டுதலும் ஏடுதொராயாரதைத் தீவ்வையும் அதிகப்பார்மா அவ்வையும் அவ்வேல்லித்து. அவ்வென்ற கற்றும் அவ்வையை மலர்தோக்கா வாக்கி, லோகம் அந்தக்கண்டுபரிசேக்கு!

നാല്ലാം അമ്പുറയം.

பிடியிடு படித்து ஒக்லின்ஸின் விளைவுகளை
தல குறைத்த நெடுஞ்செழு வலதுவரே வரித்துவிளை அடையும்!
இனி விதியூ மலர்த்து, ஒக்லின் கிள் ஹூகிவிளை படிக்கவும் கிப் பதித்துத் தூங்பிவையுத்துக்காண்டு, அது வில ஈவு
கீர்வ வலது சூமலின்றியும் தலதுவையும் ஹட்டியு தொடர்வதை
இனி மட்டில் குற்றி விளை. ஏதுமால் அவைகீர்வ கேம்னிக்கீல
விடங்கும் அது ஸ்ரீஸ்ரேபோலும் செய்தில்.

മലവാർക്കാരൻ വയസ്സും മുത്രമെഴുകിക്കൊണ്ട് വേണ്ടി മറ്റ്
തന്ത്രിഞ്ചി ഉച്ചപ്പും പട്ടിക്കെന്ന് എന്നെന്നു ഒരു വെള്ളിൽ സാധയം
കിട്ടണമെന്നു കണ്ട്, അതെന്നെന്നവിശ്വാസംവേണ്ടി അടച്ചതുമെന്നു.
ങങ്ങൾ മനസ്സുമുത്രപ്പാണ് അതു് എന്നു മനസ്സുമിച്ചായകില്ലോ അതു
ഞാനുണ്ടാവുന്നതും സംഭവിച്ചുവെന്നാൽ തുറിക്കുന്നതും അഥവാ
മഹാദൈപ്പും മനസ്സുമിച്ചായിപ്പു. ചലനരംഗിനെന്നായും ആ ശാഖിയിൽ
തന്ത്രിന്നട്ടു അബ്ദം രാത്രിമിൽ താന്ത്രികനെ വിനാക്കം അതു വല്ല
അഞ്ചുമുകളിലും തന്നു വലിച്ചുപിണ്ടുമെന്നു എന്നു ആ തയ

നീ മനപ്പുൻ ആല്പം യേപ്പേട്ടുവകിച്ചും കയിന്തു എ ശരീര നടിഞ്ഞ നെമ്പോൽ കൈ വച്ച നോക്കിയപ്പോൾ മിച്ചപ്പും ദൈർഹത്തുകിച്ചും ശ്രൂസവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് എ ശരീരം മുതമായിപ്പു ഏറ്റു ആയാർക്കു തിച്ചുപ്പുട്ട്. ജീവിക്കുമെങ്കിൽ ജീവി പ്പുക്കണമെന്ന ജൂതുസഹജായ ജീവകാൺഡ്യും അയാളെ ദെയ് ചുംബാക്കി. വേഗം തിപ്പേട്ടി ഏടുത്തു കൊണ്ടുവന്നാരുളു നോക്കി യപ്പോൾ അയാൾ സുംഭിച്ചുപോയി. സമയമും സർസ്പദാവി ആമായ എ മാലരാമൻ അയാർക്കു എറിവും പ്രിയപ്പേട്ടവനു നിങ്ങൻ. അയാർ അവനെ താങ്കിയെടുത്തു തെക്കേവരെത്തുച്ചു അനുലഭക്ഷിപ്പിച്ചുന്നു കുല്പയിൽ കൊണ്ടുപോയ്ക്കുംതന്തി രണ്ടു മുന്നു കൈ വെള്ളം കോരി അവൻനു മുവരുതു തളിച്ചു വിളിച്ചു. അവൻ കണ്ണത്രാനു വിളിക്കുട്ടു. അയാൾ മരണ്ണമാധ്യാനത്രോടു കൂടി മുണ്ടും ചെട്ടും അഴിച്ചുട്ടുത്തു അവനെ വെള്ളത്തിപ്പിട്ടു പത്തു മിനുട്ട് തിനിച്ചിട്ടു ഏടുത്തു കരകിന്തി. അയാർ അവനോടു ചോദിച്ചു തൊനെടുക്കണമെന്തു? തനിച്ചായ നടക്കാമെന്തു? ഏറ്റുനു. മാലരാ:—വേണു എന്നു കുറിഞ്ഞു ഏറ്റാണു മാറി. തൊൻ തനി യെത്തെന്ന ധടനാകൊള്ളിം. താങ്കണമെന്നമില്ല.

അങ്ങിനെ അവർ സ്വീകിച്ചലത്തി. വയസ്സുന്ന ചോദിച്ചതനു സബിച്ചു വിവരം മുഴുവൻ അവൻ പറഞ്ഞു. അയാർ അപ്പോൾ തന്നെ ചക്രരഥ്യും ചെന്നും ഏടുത്തു വടക്കേ മുറാത്തു ദൈപ്പു ചേവി ക്കുന്ന അടപ്പിൽ വെച്ചു വെള്ളം തന്നാറാക്കിക്കാട്ടുതു. എ പാതും ധിനുച്ചണ്ടായിരുന്ന ചക്രരഥെള്ളം മുഴുവൻ കൂച്ചപ്പോൾ അവ നു കരാപ്പോസം തോന്തി. ഇക്കമെക്കിളിാനും ആരെങ്കും അറിച്ചി കരുതെന്നു മാലരാമനും അങ്ങിനെന്നയാക്കുടെ ഏറ്റു വയസ്സുനും പറഞ്ഞു രണ്ടുള്ളം ഉറഞ്ഞുവാൻ കിട്ടുന്നു.

രാത്രിചിൽ ഉശരുതെന്തി മട്ടണിയെത്തുവാൻ ദേരു വെള്ള ത്രഞ്ഞപൊയ അനന്തരിവൻ മുൻവരുത്തു കാരണവർ ഉറക്കെന്നാൻ കുറുന്നതിന്മുഖി കോട്ടവായുമില്ലിപ്പുരണ്ണാ ഏറ്റു പട്ടിക്കൽ വന്ന പാത്രം നോക്കുന്നതുപാലെ സുഷ്ടും പിററി ദിവസവും രാവി ലെ പുസ്തികാിക്കവനു ഫൃത്തിഃയാക്കി. രാത്രി മുപ്പുതു നാടികയും തെണ്ണിന്തിംതു ഭാവം യാത്രാനും കൂട്ടാതെ ആ പുത്രത്വവൻ

പുണ്ണിപിതൃക്കി പടികടന്ന ആകാശമോത്തിലെത്തി. ലോകം രാത്രിശൈദി കമ മനസ പകലിപ്പേരു പൊൻമുഖത്തു പത്തിക്കിറിയാം വരച്ചതുടങ്ങി. മനിക്കുമായി.

വയസ്സും ബാലരാഖ്യത്വന്തി വിടിക്കൽ തുട്ടിക്കണ്ണ ഞ്ഞേപായി അന്തരാ പിച്ചുകൊട്ടുതു രണ്ടു ചക്രം കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നതിനു ചായയും പലഹാരവും വാങ്ങി അവനു കൊട്ടത്തു. അതും കൂടിച്ചു മടങ്ങിപ്പോൾ “ഈതു കൊണ്ടുപായി വിശ കിട്ടുന്ന പണവുംകൊണ്ടു ഉച്ചക്ക് പത്രുന്നു മനിക്കു സ്കൂളിൽ വരണ്ടും എന്നും, അഴിച്ചു കയ്യിൽവെച്ചിരുന്ന സപ്ലീസരംഗത്താണു കൊട്ടതിട്ടു അവൻ വയസ്സുംനോടു പറഞ്ഞു.

വയസ്സും:—എൻഡിയാസിതു വില്ലുന്നതും. ഈ കമ വിടിക്കുപായി പറഞ്ഞുത്തുടരും കൂടി യാതൊരു കുറവും ചെയ്തിപ്പില്ലെല്ലാം. മാത്രമല്ല ഈ സപ്ലീസരംഗത്താണു വിശ കണ്ണമാനമാക്കിയാൽ അഷ്ടപ്പും പ്രേമഭൂപ്രേഢാതിപിക്കുമോ? ഇതിനാക്കേക്കാരണം ഏതുണ്ടാണെന്നൊരുക്കിയാണും. മാല്ലുകടക ഭാംഗയെ പുറിപ്പിച്ചതു തോൻ മാല്ലുകരാട്ടതനു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അകമെ മാല്ലുകൾ ഭാംഗയാടു ചോലിച്ചിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടുതന്നൊക്കും രണ്ടു ദിവസമായി അനാജതെ ഇവിടെ കാണാത്തതും. അതു മാല്ലുകരാടു പറഞ്ഞതു കൂടിയാണെന്നുണ്ട്. അവർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടിരും. ശരി തോൻതന്നു അവരോടു പറയാം പറഞ്ഞതാർഥം തോന്നാണുന്നും. കാത്തിപറഞ്ഞതുപോലെ “പലേടമായും” എന്നു അവക്കുള്ളു കൂട്ടുന്നു കൂടിച്ചും കൂടിക്കും.

ബാലരാമൻ:—വേണ്ട കരാന്താടന്നായ തിങ്കൾ മനഃപൂർണ്ണം കണ്ണിൽ ചാടുന്നു. അവരുടെനും കുറം കാട്ടുകയില്ല. ഉടൻപുറിക്കയാക്കിട്ടുപ്പെട്ടുകില്ലും മരു താരത്തിൽ കുന്നേരു ചിപ്പിക്കാം. അതിലധികവും അഷ്ടപ്പും വിശ എന്തിക്കുന്നുണ്ട്. അധികാരം പറഞ്ഞു വാങ്ങിയിട്ടുവാൻ എത്തിക്കരിക്കാണ്ണുല്ല. പക്ഷി, തോന്തരിനു ഘുറപ്പെടുത്തു, പരല്ലും ഉചക്കാര മുടം മായ അഷ്ടപ്പും മാല്ലുകടകയും സ്കൂളുടെത്തിനാശിനു കലാശം കണ്ടുതന്നുവിശാഖി വരും. നുതാൻ കാരണം അതുവേണ്ട. മാത്രമല്ല ധനമാസവും കൂടിയാരായില്ലെങ്കിലും പരിക്കുശം

ഇനി മാസം രണ്ട് ഉള്ളി. ഈ റണ്ടും സത്തെ വിചവിം ഇതു വിനാൽ ധാരാളം ഏകിഴെ മതിച്ചാകും. ഈ അം ഞൊന്താൻിൽ അപ്പുന്നു അമ്മക്കും അമ്മയാമനും അധികാ രമിപ്പ്. അമ്മാവിജീവൻ അമ്മയാന്മ് ഇതെന്തിക്കണ്ണക്കില്ലെ തന്നതും. അവർ കൃഷ്ണ! മരിച്ചുപോയി അവരുടെ ആശ വിഹലവുംായി. അകമേകളോന്നം ഈ ചിന്തിക്കാതിപി ക്കുന്നതു നന്ന്. അവസാനം ഈ അംഗങ്ങാനിന്മാം മാത്രം അവകാശിക്കാതി. അതുകൊണ്ടിപ്പുകാരം ചെജ്ജു. ഏനു പറത്തു വയസ്സുന്നെ യാത്രയാക്കി.

അനു മുതൽ അവൻ മാസുക്കുടെ വീടിലെ ചോദ പ്രതിക്കി ക്കാതെയായി. ഏനെതകിലും കൂടിക്കുവാൻ പണിക്കാൻ വന്ന വിളിക്കുന്ന സമയം വിശ്വാജിതാശങ്കിൽ പോകി കൂടിക്കം. മോട്ടിപ്പായിറിക്കം അധികവും ആര്യാരം. ഇതൊന്നും അവിടെ അട്ടത്തുള്ളിവരായം അറിയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചായക്കും ഉം സ്ഥിരൈ ചിലപ്പോൾ റണ്ടും മൂന്നും നാഴിക ക്രൂംവരെ അവനു പോകുണ്ടെന്നും വരും. സ്ക്രൂള്ലു ദിവസം ഉച്ചക വയസ്സും ക്രൂരു ആളി ഏതെങ്കിലും മോട്ടച്ചിത്തിനും ചോദ വാൺിക്കാണ്ടു കൊട്ടക്കം. അവൻ വയസ്സും വയസ്സും അവനും ഉപകാരി യായി. അംഗിംയ വയസ്സുന്നു സമായങ്ങളാട്ടുടി കൂളി വേ ഇച്ചുംതാക്കാതെ അവനും അവനും സമായങ്ങളാണ് പട്ടിപ്പി കൂടിക്കാതെ വയസ്സും കൂടിന്തു.

രോട്ടുങ്ഗതെടി ഉണ്ടുകൂടിക്കുന്നു സ്ക്രൂലുക്കു വണ്ണി നിൽ പോകാറുള്ള പതിവവൻ നിന്തി. മാസുർ മട്ടി വന്നു. കാരണം അംഗപ്പഠിച്ചാൽ കായ്യുംവലബ്ലതിലുക്കുമെന്നു കരി ശ്രൂ കമക്കളോന്നം ഭായ്യുംവലബ്ലതിലുക്കുമാത്ര മല്ല അദ്ദേഹം അറിച്ചാതിപിക്കാൻ പ്രാത്യുകം നിങ്ങൾ എടുത്തു വന്നു. അവനും അംഗാനും ദാവിച്ചുപോ. വ്യാലരാമനു തണ്ടുവും തീരവും, മാസുക്കുടെ ഭായ്യുക്കു ലാഭവും ഇതായിരുന്നു അതിൽ നിന്നു കിട്ടിയമല്ലം.

അംഗമാസത്തിനും പക്കതിച്ചം കൂടിന്തു. ഒരു ദിവസം രാവിലെ, ഏടുമാസം ചെന്ന അമ്മയുടെ ഗംഭീര ദിവസ

கதி பாடுவே அலவிசீப்பாணம், புஸவவெஷநுமொனமிலை
கிழும் அதிகலாலூய ரோஸ் முத்துப் பெண்ணேவேயும் அவ
க்களென்று தான் யோத்துக்கொண்டிருக்கின்ற மகனை பஞ்சேவாசங் யிட்டி
வேகவேகவாக தயாராயி ரோட்டிகிள் காற்றுகிசீல்லை
மென்று, விட்டித்திருவாய்நூ கரம் அவரைத் தாழ்த்திக் கூ
ஏற்ற யோத்துக்கொண்ட விட்டிலக்கவோயி.

கொழுங்கெள்ளிக்கிணம் அவர்கள் விடியில்கூ வோட்டு தோணிகையு அழூதெ மரை யாதோய வாய்சைஸுக்ஷ்யு அசூல்துண்ணையிக்கிணியு. வோட்டிய அவர் ஒன்றால் அவள்கூ விடியில்கூதி. கலுப்பனிசும்ரையைப்பிரியலையியு பிலமுகங்கம் கெழுதிவகைந்ததிகு “ங்கெலூா வாணிசக்கங்கூகூ விவர யாகை ராவிலை ஏற்கொ அரிதிக்கூவென்” என்பானதை யோகூற் மட்டு.

അന്നമരാത്രിക്കായപ്പോഴേങ്കം കല്പ്പാണിഉമക്കു ദൈനന്ദിവേ
ദൈ അഹികലശലഭായി. കൂടികളേണ്ടം തേരുവിന്തയും രോഗത്തി
നേരു ദേഹരത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി അവരെ വ്യാസനിച്ചുക്കുറ
തെന്നു കൂട്ടരി അതു കൂടിഇന്നതു അവർ സഹിച്ചരിഞ്ഞ, പിററാ
റിവസം രാധിലെ ധോക്കിക്കപ്പോൾ അവർ തന്നിങ്ങതെന്നു കൂടി
ചുമുകിച്ചു അവരുടെ ചുണ്ടുവിംബ അടക്കാളമായി. അതുകൊണ്ടപ്പോൾ
ശുണ്ണു അച്ചുനും മക്കം അവരുടെ ലീനത്തിനേരു ദേഹരത്വത്തെ
പൂറി മഹസ്സിച്ചാക്കിയതു.

வூல்ராமதண்டுபார்தனை வேயாக்குதல் விடிலுக்குவேயாகி. ஏதினாட்டையூ போயின்றை யோக்கிற மத்தை விடக்குதலும் வரை காற்றி கை விவரம் பரவ்வதை நிறைவேண்டுமென்று வாணி தாலுமன்றியாக்குத்துடி அவைக் கூப்புகளுக்கு வேயாக்கிக்கூடியிருக்கிறது என்றும் கூறக்கூடியிருக்கிறது. ஆனால் வேயாக்கு கடவிழ்த்திருக்கிற அவைகளை விடிலுக்கு விடான்றும் கூட மெற்கு தீர்மானம் கொடுக்கலாம்.

അവൻ വിട്ടിലക്ക യടനു. തന്നെ കാണുന്നവരുടെയും തങ്ങാടു സംസാരിക്കുന്നവരുടെയും അനുഭോദയമാണ് നോട്ടീവും ഡാവും കണക്കപ്പൊൽ അമ്മയുടെ കാൽ തെള്ളപ്പറ്റി അവനു സംശയിച്ചായി, വിട്ടിരാട്ടുകൂടംതോടും വഴിക്കിൽ കാണുന്ന

வார்தா அளவைப் பூர்த்தி செய்யும் நிலைகளில் கீழ்க்கண்ட விதங்கள் அனுமதி பெறப்படுகின்றன:

വീട്ടുള്ളവൻ പുതഞ്ചാരം! അവൻറെ റൂദയം “പടപട” യെന്ന എന്തെത്തു തല്ലിതുടങ്കി. അവൻ പടികടന്ന മറബേതെന്ന്. ഒരു മെഴ്ചം മുഴുവൻതിട്ടെന്നു അവിടെക്കയോക്കെ നടന്നിരുന്നു. ചിലൾ മറബുള്ള അസ്ത്രങ്ങിൽനിന്നും തുടിച്ചിരുന്നു, ലോകത്തിന്റെ വേദാ-നൈതികപ്രവർത്തിയായിരിക്കാം; ഏതൊക്കെയൊരു പത്രം പാശ നാണ്ടു. കരാർ മൂളക്കിലംകൊണ്ടു അത്യമില്ല, തയവരകപ്പെ മന്ത്രിയും പരമുകോൺ അവിടെ കണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നാട്ടുകാരായ ചിച്ച പ്രമാണിച്ചയല്ലെന്നും കോലവയിച്ചിരുന്നു ദയക്കിഴം കോളാവിക്കിലും കൂളിക്കൂളിയെന്നു തുട്ടിഴുംകൊണ്ടു, നാട്ടുകാരും തെത്തപ്പുറാറി പലതും പാതയുംകൊണ്ടുചെയ്യുന്നു. അവിടെ തുടിയിരുന്നവരുടെ വ്യാസമകരമായ തോട്ടം അവൻറെ റൂദയും കണ്ണിതുള്ളൂ. അവൻ കായ്യുമെല്ലാം മഹാസ്ഥാനി.

“உடப்பிடிக்கவுக்க வரு அமையை போலிழுாக்க எதான் எதான் ஸமாயாகம் பாருயேல்லது” எனக்குறுத்தினால் தள்ள ஸமூஹத்திற்கு பரிந்து கூறுகிறது கீழ் அவர்களைக் கடன். ஸமூஹங்கள் வருமானத்தினால் பள்ளிக்காலத்திற்கு ஒரு மடித்தினால் அவர்கள் செரு ஸமூஹத்திற்கு காட்டிடத்திற்கு செலு “என முடிவுக்கு மறிச் சோயல்லூ உடப்பிடிக்கவதென! காமிகிடையினால் செய்யும்” என பரிந்து அவர்கள் கெட்டிழுப்பிழு அவர்கள் விளையும் கூறுவது தூண்டி. “ஸார்மிழு. நமக்கூடுதிலையே வீரி கூர யாதென. அதூங்கு யமை கஷ்டிசென்” ஏதுமாவதுவதை நீதூகிழும் கொள்கூட ஸாப்பதைப்படிட்டுவான் ருமிழு. பக்கு வாலராகவேற்ற ஸாப்பதை வாக்குகிற என செரு ஏதுமத்தினால் தீவிரவதை வல்லிழுக்கிணை செய்யுத்து. அவர்கள் வல்லாதென திசுரிதித்துக்கி. மாற விரும்புவதை என ஸமூஹத்திக்குத்து ஒருந்துரையை அவர்கள் கூற ஶிக்கின்றன. அவர்கள் பள்ளிக்காலத்திற்கு ஏல்லீ ஜிக்கு அவர்கள் அமையுக்க முதலாரியாக கிடை முரியில்லாதென.

പുട്ടിക്കിഴന അതിന്റെ വാതിൽ തുറക്കവാൻ പോകുമ്പോൾ അവശ്യമായ ഒക്കെ കൗർണ്ണ കടന്ന പിടിച്ചിട്ട്, “വാരിൽ തുരക്കരു. ആവാധം കൂടിയാതെ തുറന്നാൽ അതു പലപ ഉപദ്രവത്തിനാലും കാരണമാകും. പ്രസവിച്ച മരിച്ചതല്ലോ? ആ ബുദ്ധ്യയെ വളരെ കരത്താം” എന്നും പറഞ്ഞു തന്നേ.

ആ ആർഡി ഒരു മാനുഷികനായിരുന്നു. കമ്പണി തുലയും ഇട ദിയ എന്നറിയും, കൂടിനുതു കണ്ണും ചുപ്പിച്ച മുക്കും, ക്രീഡകവിക്കും, വാഴ്ചപോലെ ദേഹത്ത് ചുണ്ടും, മുഖം ചുവപ്പിച്ച തേക്കാതെ പല്ലും ഉള്ള അക്കത്തോടു ചുണ്ടും മാനുഷികനു അവശ്യനാണെന്നും അവശ്യമാണെന്നും പൊറി വളരെ തന്നെ ആ പ്രായത്തിലും കിഴ തന്റെ പൊറിയും, ഇങ്ങനീ ഒരു ഭോക്കുപോലും കാണുന്ന സാധിക്കാതെവിധം കാലയവഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നും മരണത്തിലോക; അവരുടെ തന്നെത്തുടർന്നു തടിയങ്ങളിലും ആ പുതും നന്നതിനോ കുണ്ടും ജീവാൻ; തൊഴിപ്പിട്ടും കൊണ്ടും പെണ്ണും കുറീകുന്ന കാത്രിക്കി ക്രമവും വലിച്ചു വീരത്വവും പറഞ്ഞു പഠിയും മനുപമായി നടക്കുന്ന തന്റെരഹിതായ ആ മനുഷാരാന്റെ അന്വാദം വേണ്ടപോലും. അവന്റെ കണ്ണും കൊള്ളടി ചുവന്നു. ആ മാനുഷിന് പിടിച്ചിരുന്നു ഒക്കെ തട്ടിയായടക്കത്തും “എൻറീമുഖം വായയല്ലോ? അതെങ്കിൽ നല്ലതെ ചെയ്യുമെന്തെ. ദിവസം ദിവസം പാട്ടുക്കാക്കും” എന്നും പറഞ്ഞു വാതിൽ തുറന്നു അവരുടെ കടന്നു. മാനുഷിന് വേഗംതന്നു ആ വിധം അനുഭവിച്ചു.

മനുവും മായയും; മാതകസേലങ്ങിൽ കിടന്നിരുന്ന അവൻറെ അച്ചുപ്പൻ എഴുന്നാറിരുന്ന പറഞ്ഞു. ആ രണ്ടു കളിയും കൊണ്ടും ജീവിക്കുന്ന ദിവസംപ്പൂശ്വലയുള്ളവൻ തന്നെയാണും വാസ്തവത്തിൽ തയക്കുകയുള്ളൻ. അന്നുരേ പറഞ്ഞിള്ളക്കി പണം പററിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷാരി വന്നുക്കരെ വേണ്ടം രേഖയാട്ടേണ്ടതും. അഞ്ചുതയുടെ കയറകൊണ്ടും വരിഞ്ഞും, സ്വപ്നത്തിന്റെ അഞ്ചുതിലും സാധുക്കുള്ള വലിച്ചുവീഞ്ഞു മുക്കിക്കൊണ്ടും ദൈപ്പുശ്വലയുള്ള കൊലയാളിക്കുള്ള തുക്കിക്കൊണ്ടുവാൻ ഒരു വിജയം ഉണ്ടാക്കിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ലോകം ദശിച്ചു കുട്ടിച്ചുവാരാക്കുവാൻ

കാലം വളരെ വേണമെന്നില്ല. തീയം നിശ്ചിറ്റ മന്ത്രവും കടക്കുവാത്തു്. അതോന്നം ഇച്ചിട വിലവാക്കുവില്ല. അവൻറെ അമ്മ; പ്രൈൻറെ ഭാര്യ; അവർ തൊഴിൽ ഉചലുവിഴ്ചും ഫോട്ടും!

മാറ്റികൾ പടിക്കുകയും കൊരണ്ടവർ ഭാഗ്യങ്ങൾ ദിവം
കിട്ടുന്ന മുറിച്ചിലക്കും കടന്നു.

தாഴே விரிசு வூஸ்பாகியில் கரொரை இளைகொள்ள வூத் பூசியு அது முதலோரைத்து கிட்டத்திலிருக்கிறது. வூவாறாமல் இருப்பிடத் தீவிரமான ஜியலியில் தூட்டி உடுக்காட்டிச்சுவன் வாயு அது இவ்வென்ற ஆளுமானால் கூட வஶஃநாக்கிட்டு. ஸ்த்ரை ஹாண்டுவூதுதென்றேயும் மகள் மாறு இவ்வென்றேயும் கூட்டு. அது விழிலி முஜிசியிருக்கிறது. பெட்டுள அடிப்படையில் மகள்க்காலையும் கூண்டுக்கரு கிரிசுக்காலையும் அதேநூற்றுமிகு வாழும் செழு பிழ்மாரி. ஜியிதலூரைத்தேயும் ஸேலி உழைக்க கிழும் வூவாறக்கட்டுத்திருப்பது அது ரண்டு பங்குண்டும் அடித்து தமிழில் முட்டுத்தெலு அங்கள் தமிழில் தெரிவதென்று கானதிக்கு அதை கூண்டாளை' என்னிழுவி விவரத்து தெட்டுக்கிடைத் தெரிவதென்று கூண்டு அவுக்கூட கூண்டு விழு அங்கிலை வீணாக்டிக்கூண்டுதென்று அவுக்கூட மதிலூபியாகி. அது அந்தத்தெட்டிருப்பது ரண்டிற்கும் ஸ்தேஷன் வரியிலைத் தெரிவதென்று உரிமையிலை கூண்டாளை' அந்துவரையுத்துப் பாதுகாப்பிக்கூண்டுதென்று கிரிக்கலைக்கிழும் கூட கருகருணைப்பும் வாலும் உள்ளாக்காவிக்கூண்டுதென்று அது ரண்டு ஏடுத்துப்பாது வேறுலூப்பாயி. விளைத் தமிழில் அது ரண்டு கூண்டுக்கும் விளைத் தமிழில் அடித்து. அதுதான் கூண்டுக்கிட்டு சொந்த தீவிரமான பூசு. தீவிரமான பூசு வூதுதென்று வாயு வூதுதென்று கூண்டுக்கும் அடக்கி. ஜியிதாஸுவத்திருப்பது அது அதுதென்றுப்பாதுதென்று அவுக்கூட கூண்டுக்கிழுவிட்டு அடிப்படையில் மகள் பிரையும் அதுதீ புருத்தென்று வேறான்.

ଯୁଗମାତ୍ରାନ୍ତରେ ବ୍ୟାଲରାମଙ୍କର ଦୁଃଖୀଙ୍କାଳୀନଙ୍କ ପରିଶୋଭା
ଅବିଚିନ୍ତନ ପରିପାଦା କରିଛନ୍ତି। ଆଜିର ବାଣୀ କୁଟିଯିବାରେ ଆଜିର
ଯମୋହିତିର ମାଧ୍ୟମରେ ଉପରେ ସାମ୍ଭାରିଷିବାରେ ଆଜିର
ଯାମେରିଯାଫ୍ଲ୍ୟୁବରେ ଉପରେ ରହିଥିଲାଯାଏ ଏହିପ୍ରାକ୍ରି
କ୍ରିଏଟିଭ ଏବୁ ଯାହା ଆଜିର ତଥା ଦେଖିବାରେ ଏହିପ୍ରାକ୍ରି
କ୍ରିଏଟିଭ ଏବୁ ଯାହା ଆଜିର ତଥା ଦେଖିବାରେ ଏହିପ୍ରାକ୍ରି

അതു ടീവാത്തനാൽ കുർഖ് സവിം കരഞ്ഞു കണ്ണുനിരോദ്ധിപ്പി കാതെ, തുറന്നാത്തടക്കുടി കാഞ്ചാഗപ്പയശം ചെയ്യുന്നതു കണ്ണ പ്രോഥി അവിടെ തുടിയിങ്ങവർ അവരവരകേ മനസ്മിതിയെ സരിച്ച ചിലർ അവരെന്റെ കിംഗ്ലൂഷത്തെപ്പറ്റി പഴിച്ചു, നൂച്ചിലർ അ ചെവാ എദ്ദെന്തിലേന്റെ കമഴിപ്പായ്ക്കെപ്പറ്റി പരിപാലിച്ചു, കുട്ടപേര് അവരെന്റെ ധിരത്തെപ്പറ്റി പുക്കുട്ടി. കെഉമാ താബ്സുത്തിലേന്റെ പാടകൾ മാത്രം വരുന്നിട്ടെന്തല്ലോ തെളിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ തയക്കയുള്ളത്തിലേന്റെ അങ്ങനൊങ്ങംകൊണ്ടു പ്രകാശംമരിയും അവരെന്റെ മുഖത്തിൽ, ഏതിരെ മുട്ടുനു കുടുതൽ മന്ത്രക്കെട്ടു കുളെ ഉരക്കി എത്തിയാക്കുന്നതുകു കുടുത്തതിൽ താണ്ണുരക്കര നേരിൽ നിഴലിച്ചു കാണാമായിരുന്നതു് നിരീക്ഷകനുകൾു് പ്രത്യുഖം മാറിയും. അവനിലുടക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാശത്രസ്തിലേന്റെ കലാശക്കാട്ട് ചോട്ടുണ്ടു് കാലം വന്നാൽ; അനു അഡിക്കാരന്തി സീറോ അരതിദ്ദശത്തിൽ ഘനമേറിയ ചില ചിത്രവല്ലി മുളിക്കു കുളെ അവൻ മഞ്ഞതെ മിറിക്കുമെന്നു അവരെന്റെ അപ്പോഴുള്ള കത്തുവൃദ്ധിബാധയായം കണ്ണുകൾ ആക്കം മനസ്സിലാക്കമായിരുന്നു.

മനി പതിനേന്നുണ്ടായായിട്ടാടക്കുടി ശ്വസംസ്കാരവും പരിപു ന്തിയായി. ബാലാരാമൻ അച്ചുപോൾ ഒരക്കന്ന സദ്ധാദരിയുടെ വിട്ടിയുപോയി അ രാത്രിയിലത്താഴവും കഴിച്ച മട്ടി വന്ന അച്ചുനെന്തുക്കണ്ടു് “പിററു ദിവസം കൊല്ലുവസാനപ്പരിക്കു തുട ഞ്ഞുനുകൊണ്ടു അപ്പോഴുന്നതെന്നു കൊല്ലുമ്പുതുക്കു തോന്തുകുമെന്നുമെന്നു, താതു കു തോന്തിയിലായഞ്ചു പ്രകാതമാക്കിവുംകും കൊല്ലുത്തതുമെന്നും, ഉറക്കം തോന്തിയിലാക്കാമെന്നുള്ള വിവരം പരിഞ്ഞു് അംഗ്രേഖത്തിലേന്റെ മെശാനമാവാലും വാങ്ങി യാതുക്കാരക്കി. കൈക്കുണ്ടല്ലോ തീർത്തിട്ടു് അവൻ സദ്ധാദരിയുടെ അടയ്ക്കു ചെന്നു. തലയ്ക്കാഞ്ഞുനു ആ ചെരു സദ്ധാദരിയുടെ അംഗങ്ങുവാഹനമായ കാമ നമുഖത്തിൽ കാശു ഉണ്ടിയു കണ്ണുനിപ്പുട്ടുകരിം അഞ്ചേരും കാലുകുളെ കെട്ടി യാതുക്കു തടങ്കു. ടീവിച്ചു മുലക്കിത്തുന്നാൽ പോയ തെരുന്നു മട്ടി വരികയില്ല മുന്നു് അവരെന്റെ വിശ്വകരം ആ കുട്ടിച്ചു അവരുടെ സ്വന്തമായും അരിയുന്നതു് യാതുക്കാലിച്ചിട്ടു് അവധി അപ്പോൾ മുഠാനിയുക്കു ചോയി.

അരുളുമാം, അമ്മ മരിച്ച ആ ദിവസം പണ്ടിക്കു വരിക്കുക്കു
എഴുന്നി പാല്ലുകവാൻവേണ്ടി കയ്യി പൂജപ്പെട്ട വടക്കാട്ടുവാൻ
വന്ന ആ മകൻറീ മുഖത്തു കൊ തോക്കി കൈക്കുറപ്പോലും ഉരിശാ
ടാതെ മദ്യശ്രദ്ധക്ക് ആ പിതാവു ചരിത്രം കിടന്ന. അക്കിലെ
മെഴുക്കാഡയിൽ മകൻം അപ്പും ആശിസ്തവയുംമെച്ചു.

മൊലരാമൻ തോണികയറി കാത്രയുംായി.

അന്തും അദ്ധ്യായം.

வூலராமன் வர்தாதை கிளைக்கிறோடுகூடியதினாலோ பரிசீலனையில் கொழுப்புதைகள் ஒருவிட்டுக்கூடியது. அதை அவர்கள் பார்வையிடுகின்றன.

അമ്മയുടെ മരണം, വിട്ടിലെ അധാർമ്മവസ്തു, അതിനെത്തുടർന്ന് അപ്പായും അപ്പേൻറു കിളിക്കോഗം, അപ്പേൻറു രണ്ടുമൂന്നു അപ്പീൽക്കേസിലും നേരഞ്ഞി, കുടംബവർത്തിലും ഒരു ദിവസം ഭാഗം ഇത്തെല്ലാംകൊണ്ടു അവൻ പറിപ്പും ഉപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. എ.ബി.ബി.എസ്സും പാസ്സുഡി യൂട്ടോപ്പും വേദാതത്തിൽ ധാര്യിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഡയക്ട്രിക്കൾ മകനെ പടിക്കേൽചെന്ന എതിരെ ചുഡിവാൻ കാരണമായാണ് അമ്മ ഇങ്ങിനിവരാതവണ്ണം ചോദ്യം കിട്ടുത്തുപോരിതനെന്ന ആട്ട കൊടുക്കുകയിം തക്കന്തെ പാഠി.

வொல்ராமன்ற அதைக் கிணங் விவாயம் செய்து. முறைகளில் அலைசுதாயும் மக்களை ஜியிடாஸுவாயும் கண்டு தங்களில் வரையறைம்மாள் அடுத்து விவாயத்தைப் பூட்டுகிறார்கள். ஸக்ஸப்ரோவாயும் பூட்டியுதிதான் அது கவனம் செய்யுதல் விவாயத்தைப் பூட்டுகிறார்கள். மாவடிக்கூடிய கைக்காற்றும் காட்டுவான் துணிக்கூடிய குதிரை நூல்வாயும் அவிடெ விண்டு பூட்டுக்கூடிய பக்கை காரிலித்துகி விளை உண்ணக்காலத்து விண்டு கூடியிடுகிற நைவுவழந்து மாற வோலை அதிலை இலக்கும் கூடுதினதை கொடுமாறு உண்ணியும் வருகிறார்.

വൊലരാമൻറെ അമ്മ അതിയർഹിച്ചായിരുന്നു. അന്ന് ഉണ്ടായ തലജ്ജു ഫീഡിംഗിലും വിശ്രദിംഗിലും നഗരത്തിലും വസ്തുവും ദിനത്തിനു പൊട്ടിച്ചരിച്ചും കിട്ടാതെ അവിടെ ചെല്ലുന്ന അഗ്രത കളാങ്ങം വെരും ഒക്കയും വീഴി ഇറങ്കി പോന്നിട്ടില്ല. വിളക്കി മുമ്പിൽ വച്ചു ചേരുംപോലും അലന്നവന്ന അന്വേചയററിനു കൊടുത്തിട്ടും അവർ പട്ടിണിക്കിടന്നിട്ടിള്ളിരും. സാധാരണമായിരുന്നു. ട്രിസ്പ്രൈസ്റ്റുകാണ്ടും വ്യാപാരംകൊണ്ടും കാര്യമായ കര തുക പ്രതി മാസം വരുംബാധിയിരുന്നു അവകാട ഭേദവീരം അവർ മരിക്കു വേബാർ ഉച്ചി സന്ധാത്രം കര ഭീമമായ കടമായിരുന്നു ഫീനാതിനു കാണും ആ ഗ്രഹത്താക്കയുടെ വാരിബലിച്ചുജ്ഞി ധനം കൂടുതലുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞതു ധനംത്തിനു ഫീനാല്പാതെ അവക്കുറ അമ്മയെപ്പൂശല ധനംത്തിനുവേണ്ടി കരതിവച്ചുന്ന സദ്യായം അവക്കുറ ചെറിക്കുമ്പെട്ടില്ല. കുഞ്ചി പുഞ്ചി കഴിഞ്ഞകൂടുന്ന അവിടെ വരവും ചിലവും സമരമായിരിക്കു വേബാർ ഫീനാരെ ധനംകൊടുക്കും ഫീനാതു ആ സ്കീസേ അരി സ്വീകരിക്കുന്നു. കിട്ടിക്കിരുന്നതു കിട്ടാതായപ്പോൾ പലക്കം ഇപ്പോൾ മായി. പുതിയ ഗ്രഹത്താക്കയുടെ കയ്യും വല്ലാതെ മുകിപ്പുായി ഫീനാവർ തിച്ചുപെട്ടുന്നതി. വാങ്ങാൻമാറും വരുന്നവരുണ്ടോ ഇല്ലാ യോദയപ്പറി ചിന്നിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ നാട്ടുകാടുടെ കണ്ണിൽ അവക്കുറ ചെറി ഉമ്മ വലിച്ച ഭേദങ്ങളായി.

ചെറി ധനികനായാലും ധനികൻ ചെറായാണലും പത്രം അടക്കാലുമാണ് കാലാധിരാണം. വീട്ടിൽ ഇല്ലായ്ക്കു നാട്ടുകാടു കാട്ടുവാൻ അവക്കുറ അദ്ദേഹം അനാവശ്യിക്കിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അകും കത്തിക്കഴിച്ചിട്ടുണ്ട് പുരത്തെ വിടവു അടച്ചിരുന്നതും.

നാട്ടുകാടു കര പതിവുണ്ട്. തോന്തിരത്തും ശരി. അതെ ല്ലാം പരായണമെന്നും. പരായണതിന്റെ പരിശാമം എങ്ങിനെയാ എന്നും അവർ കാക്കകയുമില്ല. കരത്തൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവേബാർ പരമ ഭേദത്തായാലും ശരി അവൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആ മരണംകൊണ്ട് വ്യസനിക്രമനവരെ കണ്ണാൽ മരിച്ചവനും ഇല്ലാതെ ഇണ്ണഗണം അഭി വല്ലിച്ചും അവകാട വ്യസനത്തെ പുതുക്കം. വേണ്ടുമകിന്ത

അവരും കിട്ടു കരയും, അതു അനുഭാവമെന്നാണ് അപ്പീളുകയും.

ബാലരാമൻ വിട്ടിൽനിന്നും പുറത്തിനാണിയാൽ അവൻ ചെറിയമായപുറി കാഴോന്ന ഭാഗിച്ചും മരിച്ചുവെച്ച മാതാപി കൈപ്പുറി കാഴോന്ന പുക തീച്ചും അവന്തോട് പലതം പലാത്രം വരയും. അങ്ങിനെ അവൻ എന്നതായ പ്രകാശ സംഭവത്തെ മറക്കുന്ന മനസ്സുമും കരതിക്കൊണ്ടിരുന്നതു പോലുതു അതിൽ കാംപ്പേട്ടുള്ള ചാൻ തുടങ്ങി. ചില വയസ്സും സ്റ്റീകർഡ് അവനെ കണ്ണാൽ അംഗീകാരം! മോഴുനു! നീ വളരെ മെലിഞ്ഞിരിക്കുന്നവല്ലോ. നിന്നും അമു ഉള്ളിപ്പുമാണ് നീ എന്നെന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ കിഴുക്കും! അതേയുള്ളൂ. അമു ചതുരായാൽ അപ്പീൾ ചെറിച്ചുന്നു. ഏതുയായാലും മരായും ചെറായുമാക്കിമോ? ഏന്ന കണ്ണം തുടച്ചു തുടങ്ങുകയായി.

പരിപ്പും നിരത്തി വിട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന അവനെ മാത്രമി ഫീതത കുറ തന്ത്രിലും അലുടക്കരും എന്ന കരതി അപ്പീൾ അവന്നി ജീവിതസ്വവന്തിൽ പ്രാത്യകം തിജ്ഞാനിച്ചിരുന്നു. മെൽപ്പുകാ മെല്ലി താട്ടകാരകട സെപ്പരേക്കട്ടം സഹിച്ചും അവൻ വിട്ടിലെ തന്ത്രിയാൽ എന്നോ കനിക്കുന്ന കാരിയു ആ വിട്ടിൽ എല്ലാടവും കാടിനടക്കുന്നണ്ടു് എന്ന സെപ്പരേക്കട്ട തുടങ്ങും. ആകപ്പുടെ അവന്നു ഒരു ദേവദാപ്പും തുടങ്ങി. ഒരു അസ്പസ്യത അവനെ കുടക്കാണും ഇരിക്കാണും അനവലിക്കാതെന്നായി. വിട്ടമാരാത്ത മുൻ കോപത്തിനു മുൻപും തീടി. ഒരു ദിവസം അവൻ പ്രാഹിംഡയോ ക്കൈ ചുറ്റിത്തുടങ്ങുന്നു് അലുന്നുന്നു് ഉച്ചക്കു രണ്ടുണ്ണിക്ക്കുശേഷം വിട്ടിലെത്തി. അന്നു അവൻ ആമാരം കുന്നം കഴിച്ചിരുന്നില്ല.

വിട്ടിൽ വന്നപ്പോഴുണ്ടു് അവന്നിരു സദ്ധാരണി വയറിൽ കിഴുംവെച്ചു് കോലയിൽ കുറിഞ്ഞിരുന്ന കരയുണ്ടു്. പ്രസവത്തോടു കൂടുതൽ അവന്നിരു ചെറിയമായ ഗംഗപ്രാംബികമായ ക്ഷീണം കൊണ്ടു ഇടത്തുകയ്യുന്നി കാൽ രണ്ടം വിട്ടി ഭിന്നിച്ചും ചുരി അവിടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഗംഗക്കുശം അറിയാത്ത അവന്നു വയറിൽ കൈവെച്ചു അമത്തി കരയുണ്ടു് സദ്ധാരണിയുടെ കറിയ വയറിൽവേദനയെപ്പുറി കുന്ന ചിത്രിക്കപ്പോലും ചെയ്യാതിരി

കൗൺ ചെറിയമുഖം ഗാംഗിങ്ങുപിടിച്ചു ഇരിപ്പു കണ്ണപ്പാർബം രഘൂത്ത വ്യസനവും പേഷ്യവും വന്നു. അവൻ ആകാശത്താടം ഡിക്ക് കൊച്ചു കയറ്റു. അതിനും ആ സ്കീ “കി ആരോക്കാണ്” ഇതു ശരിക്കൊതു. തൈമിം ആരോക്കം ഉണ്ടാക്കിവച്ചതാണോ വയറിൽ തു ദേഹം എന്നും സമാധാനം പറഞ്ഞുപായി. എറിഞ്ഞി ആ തീയിൽ കോലിട്ട് ഇളക്കിയതുപാലെ ആതു കെട്ടു അവ കുറ കോപം ചിതറി ആളിക്കേതാണി.

കോപംകൊണ്ടു മതിച്ചാനു അവൻ കാടിക്കുത്തു് കാൽ മടക്കി ചെറിയമുഖം ആ കിറിത്തു വയറിൽ തട്ടവാൻ കാണി. ആ കാലും വയരും തമിൽ തൊട്ടാതെ എറേതാം കരുപ്പുശക്തി കാലിനെ പിണ്ണാക്കം വലിച്ചു.

കൃഷിസ്ഥലത്തുനിന്നും ആരു മൺഡിയാട്ടക്കുട്ടി അവൻറെ അസ്ത്രം മടങ്കി എത്തിക്കപ്പോരി അവൻറെ സമേഖദാരി അക്കമെ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. ജ്യോതിഷ്ഠൻറെ അവിജയകം അവർംകു കുട്ടം പററിക്കില്ല. ചെരുതെക്കിലും ഒരു സ്കീപ്പീറ്റുദയമല്ലെ അവളും ദേതും.

അങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു അവൻറെ ചെറിയ മുഖ തെരുഭവംനോക്കി കളിയു പറഞ്ഞു. ആ പെൺകുട്ടി വിണ്ണും പറഞ്ഞു ചെറിയമു പറഞ്ഞതു മുഖം കളിവാണെന്നു്. പണിയെ കുപ്പിച്ചു തളിന്ന് വന്നു അഭ്യർഥത്തിനു് മകൻറെ അവിജയകവും ഭായ്യുടെ കളിവും കേട്ടുപ്പോരി വല്ലുതെ പേഷ്യവും വന്നു. ആ കളി വിനക്കരുതു അനേർലിനമായി കിടക്കുന്ന ത്രപ്പം ശ്രദ്ധയമാണു്. എക്കിൽക്കുട്ടി തന്റെ ഭവത്തുംയാക്കി സബ്യയും വിണ്ണും കളിയു പറഞ്ഞു മകൻറെ ഭായ്യാസനയ്ക്കു വളിംവയ്ക്കു കൊടുക്കാവാൻ ഒരു ബൈക്ക് ലായ്ക്കു കൊരംകൊണ്ടു വിറപ്പിച്ചിട്ടു് അവയോടതിനെ പുറി കുംം ചോഡിക്കാതെ അദ്ദേഹം പറിപ്പിക്കല്ലെ പോയി.

ചെറിയമു അവൻറെ സമേഖദാരിയെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു; “എന്തോ! ശാന്തമായിക്കഴിഞ്ഞതു ഇവിടെ ഒരു കല്ലായി വിണു കാളിം തജ്ജിക്കാവാൻ തോനു ഒരുക്കമല്ലു. എതായാലും നിങ്ങളുടെ ചെറിയ മുഖയായി തോനു ഇവിടെ എത്താൻ. ഇനി അങ്ങിനെയെന്നു ഏ കിക്ക മരിക്കുന്നും. എനിക്കു വേണ്ടി ഇം സ്ഥാനം കഴിച്ചുവയ്ക്കും”

പിവം ഗതയായ നിശ്ചരം അമ്മായപ്പുറി തോൻ കേട്ടിട്ടണ്ട്. അവർ ശാസിച്ച വളർത്തിയ മകൻ ഒരാക്കലും പിങ്ക ചാകയില്ല. ഏറ്റവാനു പെട്ടെന്നണ്ടായ കോപം അവനെ ആരു അവിഃയക്കണ്ണിര കരകി യൈകിൽ, അവൻറെ വിശ്വകം തന്നെ അതു പിശ്വവിസ്തി ആം ചെയ്യു. അമുഖം അവൻ കൂദാശ ചവിട്ടിയാൽകൂട്ടി ക്ഷമിയ്ക്കുന്ന കടമ എന്തില്ലെന്ന്. ഇനിക്കു ശ്രൂ മാതിരി തുടിയടക്കം കൊ മാത്രമുണ്ടു്.

ഇതെല്ലാം മീഡി കത്തിക്കുന്ന ബാല്യരാമൻ കേട്ട്.

സാധാരണ അവനെ ഉണ്ണബാൻ വന്ന വിളി ഭന്നതു് അവൻ സൗഹ്യാദിക്കാണോ. അനോ അഞ്ചാഴത്തിനോ “എന്തും വലിയ അക്കന്നു! കൊം സാരിപ്പു. എഴുന്നാറും ഉണ്ണബാൻ വത്രു” എന്നും പറഞ്ഞു വന്ന വിളിച്ചതു് അവൻറെ ചെവിയാമ്മായിരാം. അവൻ നിാന്തര കണ്ണുകളാട്ടക്കൂട്ടി അവരുടെ പാദങ്ങൾിൽ മുട്ടു കത്തി നാല്ലുരിച്ചു. അവർ രണ്ടാഴ്മ കൊം സംസാരിച്ചില്ല.

ഉണ്ണുകഴിഞ്ഞു് ബാലരാമൻ അവൻറെ മുറിച്ചിൽ എന്തി ദേഹത്തെ ഉണ്ടാൻ കിടന്ന നിത്രോദ്ധീ അവനെ കൊ കടക്കി ക്ഷേമാൻപോലും ഭാവിച്ചില്ല. അവൻ എഴുന്നാറും വിളക്കു കൊ മുത്തി കു കത്തുക്കു മേശപ്പുംതുവച്ചു മറഞ്ഞതിനാണി. രാത്രി മുട്ടു യുംബയം മുറിയിരുന്നു. അവൻ ദേഹ തെക്കേക്കു നടന്ന അവൻറെ അമ്മായ സംസ്കരിച്ചു സ്ഥലത്തു എന്തി വിണോ.

അമ്മു! എന്താരാത്തനുംവണ്ണി നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ഉള്ളിന്ത്യാംവാറി, ഉണ്ണിപ്പും ഇരകിച്ചും തുടി നിങ്ങൾ മുംതാരാത്തനെ ല്ലാഹിച്ചിങ്കണ്ണാറി എന്താരാത്തനുംരാജി ജീവി സുഖം നിങ്ങളുടെ സുഖഭാക്കി കരാറിചിങ്കാരിവാറി ആരു മകൻറും അമ്മായുടെ അശ്വന വന്നുചേരുകിയായ ആരു കരാറത്തിനും—അപരാധത്തെ ക്ഷുഖ്യക. തോൻ അതെ അമ്മായുടെ ജീവി സംസ്പദം, അമ്മായാട്ട അല്ല അമ്മായുടെ തടിപ്പുവന്ന് മന്ത്രിയാട്ട് ഇതാ യാത്ര ചോഡിക്കുന്നു. അമ്മ മണ്ണിൽ മരഞ്ഞും തോൻ അമ്മായു മറന്നു പാടും മോക്കി ചോക്കുമായി മുന്നു അമ്മ കരാരാത്രി! അമ്മായുടെ സുന്നുഭാച്ചു എന്തും, ആതു പ്രാവിഷ്ഠാന നാഡിക്കും, അതിക്കിനിന്നായ ശോം, അതിക്കും പ്രകാശമായ ജീവൻ

ഈതിരയും തൊൻ; അമരയെ മരക്കണമെന്ന മനസിപ്പുമ്പും കുറയിക്കാലും എന്തിങ്ങ മരക്കാൻ സാധിക്കുമോ? നിങ്ങളിടെ രക്തത്തെ മുലപ്പാലാക്കി ഉറിഞ്ഞിക്കടിച്ചു മുഴുവായും അമരയെന്ന ഫൂതെ മരാ മന്ത്രമേണ്ടാണ് അമുഖം! തൊൻ എന്തു കോടിക്കണക്കി നശിച്ച പൊൻതിയിക്കും അഡി പതാങ്കുള്ളക്കുവേരുന്നായിരക്കാളിട്ടുണ്ട്; അമവാ ദാരിദ്ര്യക്കാണ്ടു വരുന്നതിനു വിശ്രദ്ധക്കി ജീവിക്കുന്ന കുറയിരുക്കുവേലയാൽക്കാളിട്ടുണ്ട്; അമേഖം! തൊൻ മുഴുവായും കാണുന്ന മന്ത്രവാളിത്തെ ഒരു കണ്ണംകാണിൽ കോത്തു ചുഴററി മുറിക്കുന്ന തെക്കു ദിക്കിനിജിക്കാളിട്ടുണ്ട്, അമവാ ലോകത്തിന്റെ ഏറാവും പിന്നിൽക്കിടന്ന് പൊടിച്ചുംളുന്ന ഒരു പാവദ്ദുട്ട പണാരമായിരക്കാളിട്ടുണ്ട്, എന്നിൽ ഒരു പുത്രാസ്ത്വം അതെന്നും കരിക്കലും ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് അമുഖത്തുന്നതു! നിങ്ങളിടെ ജീവിതത്തെപോ, നിങ്ങളിടെ ദിനചര്യ, നിങ്ങളിടെ സംസ്കാരം, അതുമാതൃമേ ഏറുന്നതാക്കുള്ളി. അതുതന്നാണ് എന്നും ജീവിതാദർം.

തൊൻ എൻഡോ ചെറിയമുഖം ഇന്തു ഒരു അനീതി പ്രവർത്തിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള ശിക്ഷ എന്നിക്കു തന്നെയാണ് അഭ്യന്തരിക്കുന്നതു. ആ മഹതി എന്ന് പ്രാത്മിക്കരാതെ, തൊൻ അംഗീയാരത്തെന്ന ആ അക്കണ്ഠവ്യാപരാധിത്തിന് മാപ്പുകളിയതി യേക്കാടി കവിന്തു ഒരു ശിക്ഷ മുഴുവാക്കിയുള്ളുണ്ട്? പ്രത്യക്ഷമായി വരുന്ന ശിക്ഷാവു സമീക്ഷാവാനം സഹകരിക്കുവാനും തൊൻ സർവ്വമാ സന്നദ്ധതാണ്. എക്കിലും മുഴുവാതിലി പാരാക്കുന്നയിരിക്കുന്നവും കൂപ്പും! ലജ്ജാവധം! ലജ്ജാവധം! തൊൻ അതു എഴുന്നായ സ്വഭാവം. അമുഖം! എന്നും ദഹനം രത്തെ സ്വീകരിക്കുക. എന്നും ആരീപ്പിക്കുക. തൊൻപോക്കുന്നു.

അവൻ പടി കടന്നു.

പിന്നീടു ദിവസം റാവിലെ ബാലരാമന്റെ സദ്ധാരണി പുട്ടുപാലുമായി അവക്കുന്ന മരിപ്പുകളും ചെന്നു. അവരെ അവിടെ കണ്ടിപ്പി. മുത്രമാഴിക്കുവായെ മരാറാ വെളിച്ചിൽ ദാപായിപ്പി ക്കുവെന്നു കുറവി പാൽ മെശപ്പുറഞ്ഞവച്ചു അവിടെ മടക്കിവച്ചിരുന്നു ഒരു കുടലുംപും മടക്കുന്നതു അതു അടച്ചിട്ടുണ്ട് അവർം മടക്കിപ്പുന്നു. കുറച്ചു കുഴിപ്പും പാത്രമെടുക്കുവായായി അവർം

വിണ്ടും ചെന്നോപ്പാർഡ് എന്ന പാൽ അവർഖി വച്ച പടിച്ചിൽതന്നെ ഇരുന്നിങ്ങാ. അതെല്ലാമ്പുള്ളിരുന്നു കടലാസ്സും കാറഡക്കാണ്ടു മേശപ്പൊതുണ്ട് വിണ്ടുകിടക്കുന്നു. അവിന്റെ ദക്കിംഭാഗത്തു ബഹുമാനിച്ചുട്ടു അല്ലെന്ന് വോധിപ്പാൻ എന്നു മേൽച്ചിലാസമായി ഏഴു തിരിച്ചിറിക്കുന്നതും കണ്ടു. അതു ചെറംതന്നെ അവർഖി അല്ലെന്നു കൊണ്ടുകൊടുത്തു. കുറ്റം ഇപ്പുകൂരമായിരുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട അല്ലോ!

അല്ലോന്നു കുറ്റം ഇളം ദമ്പുളിക്കുന്നു. എൻ്റെ അപരാധത്തെ ക്ഷേമിപ്പാൻ പ്രായമിക്കുന്നു. തൊൻ എന്താണോ കാട്ടിച്ചെന്നു പ്രൂഹിക്കു തന്നെഇപ്പോർഡ് ചിന്തിച്ചവാൻ വയ്ക്കു. ഈ അഞ്ചിമാനമില്ലാത്ത പാലം എന്ന ഗംഗക്കാട് തൊട്ടിക്കുന്നവകിൽ സാരിയാക്കുന്ന മണിപ്പിക്കുന്ന എന്ന തുല്യപ്രകാരം തൊട്ടിന്നുന്നു അംഗത— ഗംഗമനായ ശിന്തുചിന്നുന്ന കമ്മയെന്നാക്കുമായിരുന്നു. എന്ന കാമയാദൃഢ നിന്മലമുഖം പ്രത്യേകാസ്ത്രാന്വാനിനു മുമ്പ് ഈ പാപസമാച്ചയം ഇവിടക്കിനും മറയേണ്ടിനിരിക്കുന്നു. തൊൻ പോകുന്നു.

തൊൻ കാരണം എൻ്റെ ചെറിയമു ഇന്ന അല്ലെന്നു കണ്ണിൽ കലിയു പറഞ്ഞാവള്ളായി. അസത്രും ഏറ്റവാം ശബ്ദം തന്നെ കണ്ണാക്കുത്തമായ അല്ലോ അതു ഏറ്റു തൊട്ടായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. തെങ്ങളിടെ റണ്ട് ഏദുച്ചതെന്തെ അല്ലെന്നുമായവിധം ബലമാക്കിയ എന്ന അസത്രും സത്രെന്നോപ്പാലെ തന്നെ മഹയിൽ മാണും. ഇതുകൊണ്ടു തൊൻ ഒരു അസത്രുപ്പിച്ചാണോ എന്നു അല്ലോ ധിവിക്കുന്നതും. ജീവിതവളർച്ചക്കും ഉപയുക്തമായ സത്രവും അസത്രവും ഏറ്റിക്കു തുല്യമാണെന്നു ഉള്ളിട്ടു. പകൽ മാത്രമാക്കി ഒരു ദിവസമുണ്ടോ? ഈ പ്രചാരണവും ഇന്ന കാണുന്നവിധം വ്യാവാധാരികമായിണ്ടിന്നിട്ടുള്ളത് രാത്രിജൂട്ടും സഹായത്തോടുള്ളിട്ടുള്ളേണ്ടിരിക്കുന്നും കാലിംഗത്തിനായ പ്രഭാതത്തിന്നും വ്യക്തതയിലെത്തുന്നുണ്ടു. ഒരു കം നിശ്ചാരവുംതിന്ത്തുടെ അവധുക്കതരായിൽ കുടക്കാതെ ഒരു കാര

ദിശാത്തേരയകിച്ചും പിൻതള്ളവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടാ? ഇല്ല ഭോകം ഏറ്റു പറയുന്നതുതന്നു സത്യതന്നിൽ വളരുന്ന് അസത്യവും അസത്യതന്നിൽ വളരുന്ന് സത്യവുണ്ടാണ്. സത്യം നമ്മുണ്ടെങ്കിലും തയിക്കുന്നവകിൽ അസത്യം നമ്മുണ്ടെങ്കിലും കാട്ടിത്തന്നു. മരിക്കുന്നുന്നു എത്തുവില്ലാശവും അധികാരിയും അനുകരണി യങ്ങൾ തന്നെയെക്കിച്ചും അംഗീകാരത്തിന്റെ സത്യം വെറും ചെലവുണ്ടാക്കിന്നു മക്കടമുള്ളിയാണ്. എന്തുമിസ്ത്രാത്മകരുടെ തന്ത്രികാരണം പിടിപ്പേബട്ടും ഭാംഗൈ പബ്ലിക്കേഷൻസിലെ പരാമരി, ഏകപുത്രനെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പാഴുചരലിഡുകൾ വലിച്ചുറിഞ്ഞു, രാജ്യഹിന്ദികളുടെ ജീവിതസുഖത്തിൽ അപൂർവ്വി തീവ്യാരിയറിഞ്ഞു, താണം നബിച്ച കൈകളുകിൽപ്പോരം അംഗാളിടുന്ന കണ്ണില്ലാത്ത സത്യം ആ സാധ്യവിനു കൊടുത്തതെന്തു? മരിച്ചിട്ടും സ്വന്തം.

നാം എല്ലാം സ്വന്തം അനുഗ്രഹിക്കുന്നതു് അധികാരം വെന്നാൽ ഗുംബാം അനുഭവിക്കാമെന്നു കയറിയല്ലോ? സുവഭമുന്നതു് വിഷചരുചംഗംകൊണ്ടും ഇന്ത്രിചപ്പോരാ ഉണ്ടാകുന്ന യഥാദാനമാണ്. വിഷം അധികാരംകുറകിൽ ഇന്ത്രിചങ്ങൾക്കു ഒച്ചവെള്ളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും. മനസ്സില്ലാതാക്കിവാർക്കും ഇന്ത്രിചവെള്ളും ബുദ്ധിചില്ലാക്കിൽ ജനങ്ങളും ഏകിനിന്നു ഉണ്ടാകും. മനസ്സും ബുദ്ധിചും നബിച്ച കാലമല്ലെങ്കാണും. അപോരാമം എന്നിന്നെന്ന യാണ് മരണക്കാരും സുവം അനുഭവിക്കുന്ന ഏന്നതു് സംഭവിക്കുന്നതു്? “മതതാൽ താം വടക്കോ തെക്കോ.”

അംഗൂർമം അനുസ്ഥിത കാം സമാധാനിക്കാൻ കാണം മരിയുന്ന പിാനാത്തേര ജനങ്ങളിൽ സുവമുണ്ടായെന്നും.

കർമ്മത്തിനു മഹത്തുണ്ടെന്നും മുന്നെന്നുകിട്ടും അതനുഭവിക്കാതെ തിപ്പുന്നിച്ചില്ലെന്നും സമർത്തിക്കാം. മരിക്കുന്നുന്നു സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ചെലവുണ്ടാക്കിന്നു സ്വതന്ത്ര വിഭാഗമണ്ഡലങ്ങളിന്നും. മുഖം കുഞ്ഞം ഏപ്പും മുഖ്യമായും തരികയുള്ളൂ. അതു എന്നാൽ അതു ജീവിതാന്തരിൽതന്നു അനുഭാവിച്ചു. മെഡക്കാലും സി.ഡാസത്യവും അംഗാളിടുന്ന കയ്യിൽനിന്നു തെരിച്ചുപായി. ചുടലവട്ടിച്ചും ചുടലംതാടിച്ചും അംഗാളിക്കു പകരം കിട്ടി. കൈതന്നു അവന്നുന്നു ജീവി

തന്ത്ര കെട്ടതുന്ന അസ്ത്രത്വങ്ങളെ ജീവിത വിശ്വാസായ സ്ത്രീത്വം തുജിച്ചേണം. ജീവിതത്തെ താങ്കിയുള്ളതുന്നനു സ്ത്രീത്വം എല്ലാവും അവൻ സ്വീകരിച്ചേണം. ഈ ജീവിതമാണ് അവിന്തു പ്രഖ്യാതിയിൽപ്പെട്ടതുന്ന ജീവിതം എങ്കിലും ചുണ്ണം. പിന്നീടു അസ്ത്രം അസ്ത്രത്വം അവൻ സ്വീകരിച്ചേണം. ഇല്ലാതെ കൊണ്ട് പോയിട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ അവർ കാട്ടിത്തന്നു ഇരുളിപ്പാണ് ഗ്രഹം സ്വർഗ്ഗാജ്ഞം. ഏഴിപ്പും വന്നാൽ അവതാരക മാത്രം പോകം. ചെറിയ മുഖം പറത്തു അസ്ത്രം അവക്കുടി കുറഞ്ഞ പ്രത്യക്ഷം തുപ്പാണ്. അവർ അങ്ങിനെ ഒരു കൂളിയും പറയാനിരക്കുന്ന സ്ത്രീ സ്വരേജും എന്നാക്കണം മുഖം കുറഞ്ഞതായി സകലിനി നിരുത്തുമായിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് അങ്ങൾക്ക് അരിൽ ദേഹം അരക്കു.

ഞാൻ അപ്പുന്ന വേദാന്തം പരിപ്പുണ്ടാണ് വരുന്ന ഏന്ന ഫുളതിന്റെ അത്മം. സനദ്ധിശാഖ മുത്രജും പറത്തു ഏറ്റവും അള്ളി. അപ്പും മക്കം, മുരുവും ചിഞ്ചും കൈകുംഘമുഖ്യരാജം. ഏപ്പും ഉണ്ട് കാഴ്ച എന്തും. അതു കാഴ്ചരാജം സ്വന്തരുവുമാണ്. മക്കാണ്ണാവച്ചു് അപ്പുഃനാടോ ശിശ്യനാണ് ഏന്നതു തുകാണ്ട മുരുവിനോടു കായ്ക്കും പറയുന്നതു മുരുപ്പേക്കാട്ടം. കായ്ക്കും പറയാതിനിശ്ചന്താണ് മുരുപ്പേക്കാട്. അതുകൊണ്ടു മുരുപ്പും പറത്തതുകൊണ്ടു പരിഭ്രാന്തരുമായിരുന്നു.

അപ്പു! ഏന്നോ ജീവിനാം ഉഡാനിഡനോളാളം മുണ്ടിനെ തുരുതയിൽ ചെന്ന ലഭിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ മുഖ്യം ഫുട്ടനില്ലെ. അതു കൈട്ടിനിനു കുറ കാവിച്ചുവും വേണ്ടാക്കിയ കാവിച്ചനിട തേരാളം ആ അഗ്രാധിതയിൽ ചെന്ന് ലഭിച്ചുകൊള്ളുക്കു. കാല ന്തിന്റെ കണ്ഠം താരിച്ചിൽ ഒരു തരി മണ്ണപോലും കൊഴിയാതെ വിയം ദാഡ്രുമരിയ ഒരു വരവു് ഏന്നോ ജീവിതത്തിന്റെ നാലുവശവും കെട്ടവാൻ ഇല്ല കൈക്കു കുത്തിപ്പാതെ വന്നാൽ കുമ കണ്ണുമബ്ലൈ?

അപ്പുണ്ഠൻ എന്തുത്തിലെ അവസാന രക്തത്തുള്ളിയും വരണ്ട വരംഗനാതുവരെയും ഇളച്ചുണ്ട് ധന്യവാൻ ഏന്നോ വിജയിന്റെ കന്നാമത്തെ തുള്ളിപ്പാലും പിചവച്ചിക്കണം ഒരു കാലം

എത്ര സുവ പുരാഖാത്മിചായ അങ്ങോ ഏറ്റകിക്കേ ഉണ്ടാക്കിത്തരക്ക് യില്ലെന്നാജിത്തു് ഏറ്റകിക്കാറില്ലാം. ഈ ചാട്ടിൽ പരശ്രമ സ്വീകരണം ഒരു വിഷയം എന്നാൽ അതിനു മുമ്പായിൽ ചൊട്ടാത്തതാണോ എന്ന് ആ അനുഭൂം വളരുന്നു അല്ല അല്ലെങ്കിൽ വളരുന്നു. വിശപ്പ് കൂടി കുഴന്ത ചേരകൊണ്ട് പ്രവർദ്ദ്ധണം അംടയാത്തതാണോ ഏരിയോ അവത്തു് രോമവും വന്നു. ആ രോമത്തിന്നോ കരാഞ്ഞാമകിൽ വിശപ്പ് കൊണ്ടു കൈ ചാരം ചെയ്യുണ്ടാം. അടിം കരാഞ്ഞാമകിൽ വെയിൽക്കൊണ്ടു പാകം താണോ വരുണ്ടാം.

എന്നിക്കും കരാത്താത്മയെങ്ങുകൂടിയും, എന്ന പേശക്കുപ്പുത്തിനീളുന്ന ചുമ്പിനു ബലം തൃട്ടുവാൻ — എന്തു വിചത്തിന്റെയും കൊത്തിപ്പുള്ളി കുത്തക്കു കാറി സ്രൂപം സമ്പാദിക്കുവാൻ, കുട്ടിൽ കുട്ടിക്കളിൽ കുട്ടിക്കുന്ന ദൈയാവാക്കളെ കുറയ്ക്കുവാൻ കൊത്തിപ്പെടിനു ശ്രീലിക്കത്തെന്നു യേജ്ഞം. അതുകൊണ്ടു കുന്നിഅടി ലോകം കാണുവാൻ എന്നു കരാഡുവാൻ ചെന്നു.

வயல்லூராய் அபூர் குடும்பத்தின் வழக்கங்களை மூன்றாவது நிலை விவரத்தின் மூலம் கண்டறியலாம். அதே நிலை விவரத்தின் மூலம் கண்டறியலாம். அதே நிலை விவரத்தின் மூலம் கண்டறியலாம்.

എന്ന്, വിജയിത മകൻ വാലരാമൻ.

ആരാം അല്ലോദ്യം.

卷之三

ഭാഗിച്ചിട്ടും അവർക്ക് യുദ്ധത്തിനെ ക്വാർട്ടറു കൈ തലവരിച്ചിട്ടുണ്ടായാണ് തക്കാലിയാണ്. ഇപ്പോൾ അവ ദീര്ഘ സൂക്ഷ്മാരിയല്ല എന്ന് അവർക്ക് കണക്കാക്കാൻ പറയുകയില്ല.

മുഹാദ്, കരകൗശലത്തിലും കാമശാസ്ത്രത്തിലും പ്രാവിശ്യം സന്ദേശങ്ങൾക്കാവിശ്വാസമായി മുമ്പ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള മുപക്ഷിനിക്കുന്ന ഒരു പെൻഡ് കൂർബിനായ പിന്നീട് കണ്ണഭാര്ത്തുകയും, അതിനാനുകൊടുത്തു കൂടണ്ടു സുഖരക്കരംകാഞ്ചു തലേവാടി തെന്തോ എഴുത്തുപ്പാസത്തു മുകളിൽ കൂടി ഉംതിങ്കയററി ഭൂമിചീഡിലക്കയപ്പേട്ടവള്ളാശനന് അവക്കു പ്രാറി അവക്കുള്ളാട്ടത്താണു ഒരു സംഖിക്കായ വുല്ലൻ പറയുന്നതിൽ സപാരസപ്രദിശം.

അവർം കോട്ടകത്തു തിമിസംകാരായ നാരായണന്നനായർ എന്ന കരാമിക്കെന്റു ഭായ്യുടെ മുന്നാമുന്നേത്തും ഇല്ലത്തുമായ സന്താനമായിട്ടിണ്ട് ഭൂജാതയായത്. അവർംകണ്ട് നേരെ മുഖത ഒരു സ്ത്രീയും അതിലും മുന്തു ഒരു പുത്രമാണും അഞ്ചിത്തു രണ്ട് സദ്ധാരണം അവർം ജനിച്ച ഗംഗാമുന്തിരവിനാം അവളുടെ വീടിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൊട്ടാക്കര സ്വദേശിചാരം നാരായണയൻ നായർ സ്ഥലംമാറി കോട്ടയത്തെത്തു കയ്യും അയാൾക്ക് അനും സുഖ ഗയും ആവത്തിച്ചും ആകിത്തന്ന ഭാഗിച്ചിട്ടുടെ മാതാവായ കാത്ത്രാ തികിച്ചുമുയൈ കുണ്ണവാനം പരിചയപ്പേട്ടവാനം ലോധ്യം സന്ദേശങ്ങൾക്കുവാനം ഇടവരികയുംചെയ്യും. ഇം കുമ പറയുന്ന രാക്കു കൂടുതെടുപ്പിൽ പാശചിൽ പാശകയാണെന്നും, അക്കാലത്തു കൈകിട്ടുതെ മാടിച്ചിന്നന്ന കാത്ത്രായിരിച്ചുമു, പല കളരിക്കാടുപുന്നു കുടേണ്ടു കിട്ടിൽ പലതരകാമാശവയറുകളുംപുണ്ണിച്ചു അനിലവി സമത്വങ്ങളായിരുക്കൊണ്ട് ശ്രീരാമം സമത്വങ്ങം പെഞ്ചഷ്ഠിഷ്ഠ വനം ആകിങ്ങാം നാരായണന്നനായരെന്നു വരകില്ലോ ആ അമ്മ തിൽ ലഭിച്ചുപോയി ഏന്നതനെ വേണും പാശവാൻ. പണം വും ഭായ്യും എന്നാണും മുലമന്ത്രാക്കിശേരിയിൽ ആ ആട്ടിച്ചു പെൻഡുപററി പാരിന്തുപ്പാശകം ഒരു തല്ലു വീടിനും സുക്കി തൂഢി സുവന്നായി കാലം കഴിശേത്തക്കു ഭൂസ്ത്രത്തും ഭായ്യുക്കു സന്ദേശം കൊടുത്തു എന്നിനാന്നയാണെന്നും പലതം പലവിധങ്ങളിൽ പാരായാണും. വിവാഹംചെയ്യും കാലത്തു മുഖമായിരുന്നു ഭായ്യുക്കാടുത്തു വാതിലുള്ളനവധിച്ചും പുഞ്ചും കൈവശപ്പേട്ടത്തിലും, അയാൾ രം കൊടുത്തു ആരാന്ത്രുകരമായ കേമിന്നുമുഖക്കാണ്ടു മാത്രം

കിരുചും കുത്രുംഖയി :നുംതെറാതെചെയ്യുന്ന പദ്ധതിജീഥിലും മുള്ളില്ലെന്നുംകൊണ്ട് കൂടിയായിരുന്നു എന്നും അന്നുട്ടുകൂർ പറയുന്നതും. അതിനാധരണമായി അവർ പറയുന്ന ഒരു കമ്പെറ്റയാം. വിവാഹംചെയ്യു പത്രംപ്രഥമം തീന് പിഡിപ്പിശ്ശംമുതൽക്കു തല്ലുതടവും ലിനച്ചുംഖട കൈമുഖ്യക്കി ലിനക്കുത്രും നടന്തി വന്ന ആ അമ്മാരു, അവരുടെ വലിച്ചുമുവന്നു ലീനം അതിക ലഭ്യമാണ് എന്നുംപറഞ്ഞു തുട്ടിക്കാണ്ടുപോകുവാൻ കരിക്കലും നടപ്പുതന്ത്രിൽ കൂദാശ വിട്ടിലുന്നതി നാരായണൻനായരും ഭായ്യുംയും വിളിച്ചുണ്ടും ഏവിടെനേരു ദോഷി രാത്രി നാലി നണ്ടുണിക്കുംഗം വിട്ടിലുന്നതി നാരായണൻനായർ “കുട്ടിക കൈഓംകുട്ടി നീ പോരും കുട്ടിരിനിൽ പോരും സ്ത്രീരം എന്നതി കൊള്ളും” എന്നും ഉറക്കപ്പുറിച്ചിൽ ഭായ്യുംയാടു പാണ്ടിക്കു വിണ്ടും കിംകുറ്റിനുവ തുടങ്ങി. കാത്രുംഗിരിംഗം വേഗംതന്നെ ഇട തന്താരണി കട്ടിക്കൈളിയും കരകൾ നേരു സമീപംവന്നു സ്ത്രീ ദോഷി കുട്ടി ചുന്ന നാലുംപാലിച്ചു.

നാരായണൻനായർ :— (ക്ലേം ഗ്രാക്കാതെ) ഉം. (എന്നുംജന്ന നന്ദകി.)

കാത്രുംഗിരി അമുഖം :—(വിണ്ടും അങ്ങിന്ത്യ കൂന ചുറിന്തിപ്പിന്തു രാന്നു) അല്ലെ ഉണ്ടുകയാണോ? എന്ന് പോകുടെ. എന്നു കുട്ടിപ്പിണ്ഠാൻ അടച്ചുവാറിനു ശ്രദ്ധിച്ചു.

നാ: നാ:—(പഴയപടി) ഉം.

അവർ കുടച്ചുട്ടി കുഴിന്തു ഭേദംവിന്റെ ഭേദംവിന്റെ തട്ടി യിട്ടു, “അല്ലെ എല്ലാക്കലാണും. സ്ത്രീ പോകുട്ടു” എന്ന വിണ്ടും മുണ്ടായി.

ഡാറുച്ചിചവിനു പണ്ണം ആവശ്യമുള്ളതുകാണ്ടായിരിക്കും പോകുതെ തന്ത്വിന്താറി തല്ലുന്നതു എന്നു കരാറി നാരായണന്നനായരു പറഞ്ഞു, “കപ്പുംകുംരുവിൽനിന്നും രണ്ടുപ്പുരികു എടു തേരാളു താമസിക്കണാം” എന്നു.

കാ: അ:—അതു സ്ത്രീയെചുരുളു കഴിഞ്ഞു. എന്താ! വിണ്ടും ഉറങ്ങി കഴിഞ്ഞതാ?

നാരായണൻനായരു സമാധാനമൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അയാ കൂറണ്ണിപ്പായി.

പ്രീതാ കട്ടികളെപ്പുണ്ടെന്നുറന്നുന്നത്. നേരം വൈകുമ തോൻ പോകട്ട് “എന്നും പാണ്ടി അവർ ആ ഭർത്താ സ്ഥിരാന്മ ഭന്താവിന്റെ ഭജനതിൽപ്പിടിച്ച വിശ്വാസം കുലക്കി.

“തെമ്മാടി! ഫോകാൻ പാണ്ടിപ്പല്ലേ? പണ്ണും തനിപ്പല്ലേ പിങ്ഗായുമെന്താൻ സ്രൂഗാരം” എന്നും പാണ്ടി ചാടിച്ചുഴുങ്ങുന്ന രം ആരും അവക്കട പിംടിക്കാനു പൊട്ടിച്ചു.

അങ്ങിനു അന്നത്തെ വക്കും വാങ്ങികട്ടിച്ചിട്ട് “ഈതു കുറ ചുമുകുവതനു കഴുവരാമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ തോൻ മുന്നേൻ കട്ടികളിം ഇപ്പോൾ പക്കിച്ചഴി എഞ്ഞുമായിരുന്നു” എന്നും പാണ്ടി അവർ പോയി.

കമ എങ്ങിനുണ്ടാക്കുന്ന ആരും അല്ലെങ്കിൽ നാരാധനക്കുന്നതായ ഒട തല്ലേ ഭാസ്യം ഒന്നിന്തിരു ഒരു രാജാധനക്കുന്നതായിരുന്നു എന്നല്ലെന്നു അവക്കട ദുസ്തിക്കവത്തിനു അല്ലെന്നകിച്ചുമൊന്നു കാക്കവാൻ അതിനു സാധിച്ചില്ല. അയാൾ മരിക്കുവാൻ മുത്തു മകൻ ഇരുപത്തിനാലുവയല്ലും അതിനിളിയുമുകൾക്കു ഇരുപതു വയല്ലും ഭാഗിമിക്കു പതിനാട വയല്ലും പ്രയമായിരുന്നു. പക്കയുള്ളവൻ കെട്ടിച്ചിട്ട് രാത്രി പത്രുമണിക്കേശങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടു നായുപോലെ കാത്ത്രായയിയുമുണ്ടാവുന്നതിനും ഭന്താവിന്റെ മരണക്കേശം നാടോടിഷ്ഠാനി. പ്രഭുപാ കടിച്ചു വലിയവക്കട വീട്ടിൽ ലോഹ്യ തനിനു കുറയിച്ചിരുന്നു എന്നുമാരും പണ്ണിച്ചുള്ള കാത്ത്രായയിനി അയാൾ വലിയവക്കട ജീവിരാം അവക്കട വീട്ടിലും പക്കം തുടങ്ങി. അങ്ങിനുണ്ടായപ്പോൾ പ്രഭുപാ വലിയവക്കട അന്നവല്ലും ലഭ്യകൾ വല്ലിച്ചു. ഒന്നാറിന്തു മുന്നാകളുടെ റീട്ടിലെന്നു കൊണ്ട വിട്ടുവിലബി സംവൃത്യമില്ലൊരാളി. “പത്രാം ചെറം പക്കിക്കരും, അമു വയ്ക്കും, തൊന്ത്രും” എന്ന ജീവിക്കുന്ന കൈ സീനി വല്ലിച്ചുവയനു താഴേന്താനിപ്പത്തിരു ഒരു തല്ലതുകു കാണു ചുഡിവായക്കും വേണ്ടിച്ചു. അങ്ങിനു പലവഴിക്കും പണ്ണും അഡാവല്ലും ചിലവുതുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്നുകും കാഞ്ഞു മായ മരീറായ പുതിയ വരവും തുടിയില്ലെന്നു കെട്ടിന്നും തുടിയില്ലെന്നു കുണ്ടിക്കില്ലെന്നുവാണ്. ‘അതിനു മുക്കം അവർ മുത്തുകളിൽ കുണ്ടി. ഒരു വയസ്സുള്ളൂ പ്രയമെന്തും ഒരു കട്ടിച്ചുടെ അമു മായ

മുത്തമകളിടെ നേരാവ് ഉള്ളാഗാമ്പം അന്ന കൂലിപ്പിലായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നതും. “പുഷ്ടിയേറുപ്പോൾ വഹി ഗ്രേഡിച്ചാണും യതേ” എന്ന പറഞ്ഞതുടർപ്പാശ്വ ഒഴുവുന്നതിനാൻ മിശപ്പും ആരുംരാഘവന്തിനാണ് പൊലിപ്പുംകൊണ്ടണായ ആ മകളിടെ ആയ ചുന്നം അമ്മായ കാത്തൃാധി റിഉമാൻസെട ഭരാറുഹത്തിനാ കരണ ഗ്രഹംതന്നെ ആരു. കാത്തൃാധിമിച്ചമ വലിയവകമായിട്ടും വലിയവളാകാമെന്ന കരതിച്ചിരുന്നതുടങ്ങാതെവലിയവകെ വിട്ടി ക്ലോക്കന്തിലും നാട്ടച്ചുറുക്കന്തിലും ഇപ്പോൾ മഹാരാജപ്പും ജീവിവും കണ്ണടത്തണ്ണി. അതു വെച്ചപ്പുക്കാരായ അവക്കാമാരോടു തന്നെ മകളിടെ ശീലബന്ധാഗ്രാളികളെ പണ്ടിച്ചു അവരെ ആക്കയിച്ചവാൻ കൈ സൗകര്യം എന്നതായിരുന്നു. “നാണും കെട്ടിം പണം ദേടിക്കാണാൽ നാണുക്കെടപ്പുണ്ണം തിന്റെകു ഇള്ളം” എന്ന മറഞ്ഞട്ടം അവർ അരങ്ങണ്ടിരുന്നു. ആളും പണവും അവരുടെ ഇഷ്ടപ്പോലെ എന്തെന്തി. പണവും പാറുവും ധാരാളമായി. ഇതെല്ലാം കണ്ണടക്കാണു മകനു കെടവിശയ പണവും കൊടുത്തു. ശുശ്ര കൂടു നാട്ടിപ്പുകുടിയായി. അങ്ങിനെ കൊല്ലും നാലുകളിൽനും. മുത്തമകളിടെ ഒഴുവുന്ന തന്മാന്മായ പിന്നിട്ടു ദയനം പെടുവണ്ണെ പെട്ടി ഭാഗിച്ചിരായിച്ചന്നതുകൊണ്ടു അവളിടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ജീവിതസ്വഭവത്തിലും മോടിപ്പുകുടിച്ചും ആ അമ്മ പ്രദത്യുകമം ശ്രദ്ധവൈച്ഛിരുന്നു. അവളിടുക്കനു വന്നും, എഴുതുന്ന പെൻ, ധരിഞ്ഞ ആദാണം, ഇതെല്ലാം ഉംടാക്കന്ന വഴിയപ്പറി അവളിടെ സഹവിദ്യാത്മിച്ചികൾ പുള്ളിച്ചു പറഞ്ഞാതു, അല്ലെങ്കാൽ അവർപ്പണ മനസ്സിലാക്കാതു ചിസമായിരുന്നു. അവകിലും പിന്നിട്ടുവരാക്കു മനസ്സിലാക്കാതെക്കു വിധവും ഒട്ടവിഞ്ഞാവാളും നേരിട്ടുതന്നെയുമായി. ഇതൊക്കെ കുട്ടികളിടെ ചെരം അസൂയയാണ് എന്ന മാത്രം കുട്ടിച്ചിരുന്ന ആ ശ്രദ്ധ എദ്ദേ, വിട്ടിച്ച സ്ഥിരിച്ചയാണ് ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ അതൊക്കെ വാസ്തവമാണ് എന്ന മാത്രമണ്ണ കുട്ടികൾ പറയുന്നതു പോലെ അമ്മയുടെ ധാരാളി തന്നെയും വന്ന തുകിച്ചാട്ടുമണ്ണും കുറഞ്ഞെ എന്നാം അവർപ്പണ മനസ്സിലായി. അമ്മ എറിഞ്ഞ കുടക്കിനാ തന്നൊരു തലത്താളിക്കാട്ടക്കയില്ലെന്ന അവർ തിന്ത്പപ്പുടണ്ണി. അതുവശ്രൂ.

வேணு என்றும் கொண்டு விரைவு விரைவு விரைவாக நிச்திக் கூபி கரிஞ்சித் தார ஸுவஸ்முதைஜி பிரதைக அவர்ம் வலியூத்தில் எந்த கூட்டுச் சூழ்நிலைத் தாங் தகவியும் அதோன்று தன் ஸபா நிதியில் கெங்களின்மயிகாரங் தனி சூதாங்களைம் அந்தங்கவலிக்க நிட்டங்களைத்துக்கூடி ஜிவிடங்களும் தனிக்காவலருத்துவம் அந்த கூது ஜெப்ஸ்டாகி தும் ஜெப்ஸ்டாக் காட்டித்தீங்க நிமப்புவுகளிக்கலை பூரித்தும் பிடிப்பாக அயிகாரிப்பாகத் தாங் அரிக்கப்பு ஸங்கி நாக்கங்களைத்துவம் காத்தி அவர்ம் தங்காண்டும் கோ கலங்கரத்து. தானாம் தங்கர இரிசும் தங்கர விழுதுஞாஸவும் அதிமாறும் அவர்ம் ஜிவிஷவாகங் துட்ணி. அண்டியாகவர்ம் தூங்கிற நியிங்கரீ் ளக்காமுத்து ஸ்டாப்பு வரவெட்டத்தி.

മല്ലുംവന്നലിനു സ്കൂൾ അവർഖി ഇപ്പോൾ വിട്ടിച്ചാണ്.
കു ലിബാസം വൈകീട്ട് കാത്തുവിളിച്ചു മുകളിൽ വിച്ചിച്ച താഴെ
പറയും പ്രകാരം പാഠം. കുടുംബാഗ്രഹിമാൻ! ഇക്കരി നീ മുഹമ്മദ്
കു ജയിക്കേംനു തന്നെ കുത്തുനു. അട്ടഞ്ഞകൊല്ലും ബി. എം.എം.
മേരൻ പരിശുഭരണ നിന്മാക്കം പരിപ്പീക്ഷാവാസം എന്നിൽക്കും അതു
മയ്യുണ്ടെങ്കിലും അപ്പുൾത്തന്നെ മുതൽ എത്രയുണ്ടെന്നും നിന്മാക്കം അ
റിന്റെക്കൂട്ടുടെ, എന്നും വേണ്ടതെന്നും മനസ്സിലാക്കിപ്പാശു.
കിന്തു ഒരുപ്പാശു തന്നെ തന്നെ അരു ബാലങ്ങൾവരക്കുള്ളിൽ ഇന്ന
ചുണിപിടിക്കുവാനു നീ കണ്ണും വാടി അഥവാമി മുന്താൽ മന്ത്രാദിശാം
ദേഹം ഉള്ള ആളുംബന്നും പാഠത്താൽ തീരിപ്പി. അതു തീരുടെ
മധുംഭാഗ്രാഡു തന്ത്രം ധനന്ത്രിയം അനുശാസിച്ചില്ലെന്നും സൗഖ്യം
ശീച്ചുവും അതാർഥം കുടുംബാഗ്രഹി പരിപാടിക്കുന്നു. അതു യാളിടുന്ന പോ
കരിവാലുപ്പുള്ളി, കാണം പത്തിന്നും പത്രം ദിനാട്ടുകൾ. പബ്ലിക്
പറയുന്ന കൂട്ടുന്നതിൽ കിഞ്ഞായും കിഞ്ഞാ പരിപ്പിനുന്നും പാറി
തന്ത്രം സംസാരിച്ചു. ഇനിഛുംപാപ്പിപ്പിക്കാവാൻ ആരു മാം വളം
യുണ്ടെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടു സമ്മാനിക്കുന്ന കാഞ്ഞം സംരക്ഷണാബന്ധം
തന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ പോകരിയും നിന്മം കു പത്രംകുപ്പിക്കു
ടെ. യോദ്ധക്കുള്ള “അവർക്കു മുണ്ടു വാങ്ങുവാനിനിം അടു നല്ല കു
ടി മാണം. പരിപ്പിക്കണം അവർക്കു നന്നാക്കം” എന്നും പറഞ്ഞ
എന്നിക്കു തന്നെ. കിഞ്ഞപ്പാറി അതാർഥം വലിച്ച കാഞ്ഞംമാണ് ഏ

കുളി! ഇങ്ങിനെ വലിച്ചവർച്ചിപാരിശ്ശാല്ലും അട്ടതെ കൊള്ളുവും കോഴ്സ്സിഡി പോകവാൻമററാൻ മാർഗ്ഗം തൊൻ കാണന്നില്ല.

ഭാഗിമി അവിന്ന് സമാധാനമൊന്നും പറയാതെ അവളെ ഒരു ദിവിഖിവും പോകി. ബാലങ്ങൾവരുക്കയും ജ്ഞാനിക്കിയിലെ തേൻ തീന്ത്സപ്പാർ ഇംഗ്ലീഷ്യാർക്കും മധ്യ നക്കവാൻ മുളിപ്പുനും വട്ടം ചുറക്കയാണ് എന്നവർക്കു വൃക്തശായി. അവിം തന്നിരെത്തനു ചിരിച്ചപോകി.

അനും വയ്ക്കി ജനിയായ ബാലങ്ങൾവരുകയുള്ളതെ കാണുന്ന വർധമായിപ്പറ്റിപ്പിച്ചു വലിയ കൂത്തതിലും ഭാഗിമി മേൽ കഴുകവാൻ പോരുപ്പോൽും വഴിമല്ലെ കാരണ കയ്യേരു കണ്ണട്ടട്ടി.

കണ്ണാടി പിണ്ടി തലയല്ലം ചരിച്ചു, മേൽമിശ്രജീവനുടെ ഇട വിരക്കുടി കര പുണ്ണിപിണ്ടം തുകി കയ്യേരുവല്ലോട് പോലിച്ചു. “ജ്ഞാനവില്ലെ അവിടെ” എന്ന.

ഭാഗിമി:—ഈല്ല.

രാത്രികിൽ ഉണ്ണം കഴിത്തു ജ്ഞാനിക്കി അവരുടെ മുരിയിൽ കൂടിക്കു പാലും കൊടുത്തു ഉറന്നുവാൻ കിടന്ന. “അംഗമുാ! അമുക്ക ദാനങ്ങളും ദാനം മണി പരിശോധി കഴിത്തുവല്ലോ” എന്ന പോലിച്ചുറിന്നു “ഉറക്കം വരുത്തുവാൻ കു പോയിക്കിടന്നുകൊ തുടക്ക. തൊന്തി കോലായിൽ കാഞ്ഞുതുടിയിരിക്കുട്ട. വിളക്കം ഇ വിാടത്തനു വേദ്യുക്കു” എന്നവള്ളുടെയും പറഞ്ഞ സമാധാനവും കേട്ട ഭാഗിമി അവളുടെ മുരിയിലെത്തി.

ചുട്ടിന്റെ ദസ്തയതകൊണ്ട് കപ്പുയം അഴിച്ചുകൂടിയും കണം വിരിക്കാതെ ഇടത്തെ മുഖഭാട്ടുടി വെരും ചിലതു തലയി സാംഘം വെച്ചു കിടന്ന, അവളുടെ അഭിരുചിപ്പുണ്ടി.

ആരോ ഒരാറിം വന്ന തട്ടി, അവരിം ശൈത്യി ഉണ്ണൻ. തൊൻ സപ്പും കാണാ കയാനു, എന്നവർം സംശയിച്ചു. ബാലങ്ങൾവരുകയും അട്ടതു കിടക്കുന്ന കട്ടിപ്പിക്കുന്ന മുക്കിച്ചുപ്പും ചുഗടിയും മുഖഭാട്ടുടി ചുണ്ണിച്ചും തുക്കിയിരാജു നുംഡായിരാജു. ഓസാറിന്റെ സുഗന്ധകൊണ്ടു എന്നു മുരി നിബി ഡുമാക്കിയുണ്ട്. മുന്നിടിയുണ്ട് ജനതു ആടച്ചുവിഞ്ഞു. ആ മുരിക്ക

കത്തു കത്തിച്ചിങ്ങന്തു മുൻവശത്തു എന്നും ഒരു അരിക്കിൽ ഇന്നു
വിളക്കമായിരുന്നു. അവളുടെപ്പറ്റി കന്ന ദേഹപ്പെട്ടു.

കൃഷ്ണ:—എന്തു ഭാഗിമി! ചുട്ടതി കറിച്ചമാണ് അദ്ദേഹം! ഇല്ല
വിളക്കില്ലാംനുംകൊണ്ടു കുറച്ചുറയ്ക്കു. അതിനകാം ഭാഗി
മി ഏഴുക്കരം ക്രമാധിക്യം പ്രിഞ്ചത്തിട്ടും ഭിന്നിജം ചാരിചി
രുന്നു. എന്നല്ലെങ്കിൽ അവശ്വിനാം. സമാധാനം പാതയില്ല.

കൃഷ്ണ:—എന്താണു ഭിംഗാത്മകത? ക്രമാധിക്കാണു ചുട്ടയിക്കമാക
യില്ലോ? വാസ്തുവത്തിൽ പെട്ടെന്നും ക്രമാധിക്യം അബ്ദം
കുറ്റം തന്നെയാണ്.

അവളിൽനിന്നു ഒന്നും സമാധാനം പാതയില്ല.

കൃഷ്ണ:—വിളക്കളിൽത്തുകൊണ്ടു ഭാഗിമിക്കു ലജ്ജാജണാവാം. അ
തുകൊണ്ടാക്കിക്കാം മുഖം തിരിത്തിരുന്നു കളിയുന്നതു. വി
ളക്കു തന്നും അണ്ണാച്ചു കളിയാം. എന്നാൽ ജീവാലം മുറ
നിട്ടാം. ഭാഗിമിജുടെ ലജ്ജയും മാനും കുറച്ചു
കിട്ടും എന്നും പറഞ്ഞാർപ്പിച്ചുനുറി.

ഭാഗിമി:—വേണ്ടു വിളക്കണക്കേണ്ടു.

കൃഷ്ണ:—(ഇങ്ങനിട്ട്) വാസ്തുവമാണ് വിളക്കില്ലെങ്കിൽ ഭവതി
യുടെ സൗംഘ്യം മുതൽതു ഒക്കയവാൻ എന്നും ദയയ തേ
രണ്ടാംക്കു എന്നിന്നു സാധിക്കും, ഭവതി എന്നവിടെന്തനുന്നു
യിരിക്കുന്നു. (ഇടതു കൈകൊണ്ടു കട്ടിച്ചിൽ തട്ടിച്ചിട്ടും) ഉരിക
ഭവതിച്ചിടുവാൻ വരിക. കാമകനു! നിഃനാശം ഇല്ല വിശം കാം
കാണാവാൻ തന്നും ചെയ്യു തപസ്സ് സഹായമായ ഇല്ല തന്ത്രം
മുന്നുത്തം എന്നിക്കുന്നുനേനുക്കും സ്ഥാനിയമാണ്. വാതു!
എൻ്റെ അടയ്ക്ക വാതു! ഇവിടെ എന്നുണ്ടാക്കപ്പും ചേന്നി
രിക്കു. തപസ്സിന്റെ മലം പരിപ്പിന്ഹാക്കുട്ട!

ഭാഗിമി കിഷ്കമ്പമായി അവിടെന്തനുന്നയിരുന്നു. കൃഷ്ണ വിണ്ടും പ്രേമസാഹിത്യം വിളവിജുംകൊണ്ടു ഭാഗിമിജുടെ
കൈ കുടഞ്ഞ പിടിച്ചു.

ഭാഗി:—(കൈകുടഞ്ഞത്തിട്ട്) തന്നും വരാം ഇരിക്കാം. പക്ഷേ
എന്നിക്കു പറഞ്ഞിയാണു പോകണാം. അടയല്ലപ്പോൾ കുടിശ്രദ്ധ
വന്നു കുടഞ്ഞ പാടാണു. മുണ്ടെമ്പാടുംവരണാം.

കയ്യപി:—(ഉത്തരവും നിലനിൽക്കുന്നതിൽ) ഞാൻ നീതി തുണ്ടാവരാം. വേദി കറ്റ കു പോകുണ്ട്.

ഡോഗ്രി:—വേണ്ട ഏറ്റവും ശുചിപ്പ്. ഞാൻ സാധാരണ കരാങ്ങു പഠിപ്പിക്കുവോകു പരിബാൾ. വിശിഷ്ട അംഗൾ ഈ മുൻകൾ കത്തിപിംഗേവും ചിന്ന എന്നുംപെട്ടെന്നാം. മാത്രമല്ല ഏറ്റവും കുടുംബ പഠിപ്പിക്കുവോകുവാതു അടച്ചെ വീട്ടുകാരാരാണു കണ്ണാൽ അതവെല്ലവുംപ്പോലെ?

എന്നും പറഞ്ഞു നന്ദിയും അഭ്യന്തരാലിപിട്ടിനും മണ്ണും ക്ഷേമം ശുശ്രാവം മുട്ടിയും മാറ്റി ആട്ടാരു കത്തിത്തരാണു അംഗൾ കുടുംബം ആവശ്യമാണു. അവിടുക്കളും കാഴ്ച അവലെ സുംഭവിപ്പിയും. അവരുടെ അംഗം ആശം കയ്യുടെ വക്കല്ലും നാഡി വാല്പ്പുകാരാണുംതുടി മദന ആലും മതിംറാം തട്ടികൈക്കുകയായിരുന്നു. ഇതു ചുള്ളിയിൽ ആ മുഖകളിൽത്തുടി ഇടത്തിപ്പി പനിക്കു ശ്രാവം വെങ്കണ്ണിയിൽ മരന്ന ശ്രദ്ധാക്കട്ടു അവർക്കു മാറ്റി വിന്നാക്കം മാറ്റി വാതി മുംചൂരി.

അംഗർ വടക്കു വരുത്തും വാതിൽ തുറന്നു ആ തുംബികളിൽ മുംകു മറ്റൊരുംതുക്കിയാണെന്നു.

കയ്യപി, അന്നു കൊടുത്തു പഞ്ഞുവും കൂടാക്കാൻ മദന കൂമ്പോലും തട്ടി തയാറാട്ടാരു വരികയായിരുന്നു. അതുപോലെ ഒരു കണ്ണതികടിയും കത്തിജാളിനു വിശദ്ധിച്ചു കൊണ്ടുവെച്ചു ചുട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു പിന്നിട്ടുണ്ടാവും പോകുന്ന ചതുർച്ചിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബം കു സഹായമായിനിരുത്തുന്ന കണ്ണതി ഇടനാട്ടിമിൻതുടി നേരു ജൈജീവനിയുടെ മുറിച്ചിലാത്തി അവരെ ഉണ്ടായി.

അവിടുക്കത്തിലെ വിളക്കു കണ്ണടക്കു കുഞ്ഞുമ്പോൾ.....

വിളക്കു വിണ്ണും കണ്ണടക്കം. കയ്യപി കണ്ണതികടിയും കത്തലുടക്കി. ആ കണ്ണതി അറിഞ്ഞാൽ താഴീങ്ങാം ബുക്കിയും ചപലനായ വായുവും സൗഖ്യവായിട്ടുനിന്നു നിച്ചുതെന്നു നിന്നുവും തിന്നായി, കുമ്പിയും വിശ്വാസം കയ്യപി വിയൈപ്പും തുടങ്ങും പോകാം. ജൈജീവനി കാവരകിലുക്കം പോകാം.

കയ്യർ ഭാഗിരമിജീവൻ മറിച്ചില്ലത്തി അടിവാട കരിതിപ്പി കെലിന്തു വിളക്ക് കെട്ടിനേ. ആ ജനപാദത്തു മറിക്കൊള്ളു തുട തിങ്ങിയ തുറിക്കിൽ നവാഗത സംഗമ പ്രീതിനമ്മുഖവിശാസിക്ക് ഭാഗിരമി വിളക്കമണംചു കുഞ്ചലയിൽ തന്ന ഏതിരപാത്തിപ്പി കിയാണോരു കയ്യർ കുരതി ഷട്ട് ദേരെ പിറിച്ചിട്ട്, ചുണ്ണാം നനച്ചു, സെൻറ പുരിച ട്രവലച്ചു മുഖഭാഗംകുട്ടി തുടച്ചു മുഖ്യത്തിപ്പടിന്തുവിശ മടിരെ കൈകൊണ്ടു പിംഗാക്കം മംടി പബ്ലു “കല്പപ്രാണി! വി കാക്കുമെ വല്ലേഡു!” എന്ന പരിന്തു ടാൻ പീഡംബച്ചു പത്രക്കു അക്കത്തു കടന്ന. “എന്തുമാ കാണേ! സന്താപം” എന്നുചു കാഴ്ത തവ സന്താപത്തിനു വക്കും തെക്കിച്ചു മിചനിൽ കുലക്കുന്നു” എന്ന പത്രക്കു ചുമലിൽ രേക്കവച്ചു.

വിസ്തി! ഭാഗിരമി ഉടത്തുചിച്ചിട്ടിനു മുഹിക്കണ്ണേലു ആട ചാങ്ങ ഭാഗമായിനു അതു.

ആ മറിച്ചിട്ടു ഗംഗാസ്ത്രിനാട് അഞ്ചുള്ളടക്ക മുലു നേരും പരിചയപ്പെട്ടു. അയാൾ ഇരും നിാന്തര ആ മറിക്കും മഴവൻ ഇരും നിാന്തര കുന്നുകൊണ്ടു ഇഞ്ചിപിടച്ചിൽക്കൂട്ടി ഉറു നോക്കി അതിനകത്തു അയാള്ലുവെനു മറാങ്ങം ഉണ്ണായിരുന്നിപ്പു. മിക്കിട്ട് അഞ്ചു, പത്രു എന്നിങ്ങിനു അര മൺകൂട്ടരാളിമാക്കുന്ന തുരുരു അയാള്ലവെളു ഏതിരപാത്തിനു. എന്നിട്ടും വന്നുകണ്ണിപ്പു ഭാഗിരമി! അയാൾ ഒന്നതുപുതുവിൽ മയ്ക്കിയുണ്ടിയ ജ്ഞാജ്ഞ ത്രിശയ വിച്ചിച്ചുണ്ടി വിവരം പാഠത്തു. അവർ വിളഞ്ഞെടുത്തു അമ്മായാട്ടും അമ്മായാട്ടും കാടുക്കുന്നാട്ടും.

വിടിൽ കോലാധലായി, റണ്ടുഞ്ചു റാന്തൽ തുടികളിൽ ആ പറന്പു മഴവനും റിംഗനു, കട്ടവിൽ കുന്നു മുക്കിച്ചിാക്കി കിംഗംറിച്ചും നേരിക്കി. എങ്കു മാത്രം ഭാഗിരമിയു കണ്ണിപ്പു.

അഞ്ചിനു അണ്ണിക്കളിന്തു അണ്ണിനെപ്പോലെ അമ്മയും ജ്ഞാജ്ഞത്തിയും മുഖഭാഗചുവംഡക്കാക്കി ഇച്ചാങ്ഗപ്പുറിപ്പുയി. അന്നുന്തു ശക്കച്ചുട്ടിയും പടിച്ചു പുഞ്ചും തട്ടി കയ്യർ സേവക മോട്ടാപ്പും പടിച്ചുംകടന്നു.

എഴും അല്ലെല്ലായം.

ഡോഗ്രീംഗി കൂടികളിച്ചെല്ലാനുഭാര്യതിന്റെ ഏട്ടാമത്തെ ദിവസം അവളുടെ അമ്മ ഒരു കുള്ളു കിട്ടി. അതെവർ പൊളിച്ചു ഇല്ലകുറം വായയ മുട്ടാണ്. അതിൽ സ്ഥലവും തിള്ളിജും വച്ചിരിക്കില്ല.

അം.

അമേ ! ജ്ഞാപ്പിത്തി ! വിഞ്ഞേലെ എന്നിക്കിട്ടിയെ വിളിക്കുന്ന വളരെ മടാജുണ്ടെന്നുവരുകില്ലും കരാർ എന്ന പത്രത്താസം യാറാറിൽ ചുമക്കുവും മററു ആരം തോൻ ചുങ്ഗും കൂടിയ ഗം പാതുക്കിൽ എന്നുകാരാർ ഇനൈ എന്നതി സ്ഥലം പിടിക്കുവും ചെയ്യു കൊണ്ടു ഇന്തിയയല്ലോതെ ഏന്തിയയാണ് തോൻ വിളിക്കുന്നതു്. പക്ഷേ ഇല്ലകുറം സംശ്വരിയന്ന കൊണ്ടു തോൻ എന്നും നിഞ്ഞേലും അലേക്കന്തു ഇതെന്നുവരുത്തായിരിക്കുന്ന മാത്രമല്ല, ആ ശപിക്കപ്പെട്ടു രാത്രി മുതൽ അങ്ങിനെ നമ്മൾ കു പാല്ലും ആയിക്കാരം എന്നുകുന്നാശമായി വിടവാണെന്നിരിക്കും ചെയ്യിരിക്കുന്നു.

അഃമ ! അദ്ദേഹം ! ക്രഷ്ണ !, ആ പദം ഒരു മകർക്കു രാമനാമത്തെക്കാരിം ഏതുവും മേന്തുവും മഹിഷയും എറിച്ചതാണെന്നിരിക്കില്ലും പാപിച്ചുംബാധ ഇം എന്നിക്കു അതെതാരു കാക്കാളിമായീന്ന് തിൽ എൻ്റും ഭാഗ്യ ദിവാരിതെന്നപ്പുറാറി ഞ സ്ത്രീനെ ശപിക്കുട്ടു! എന്നു പൊരുവും വളരെ വളരെ നിഞ്ഞും ഇതുമാത്രം ക്രൂര എന്നേടു കാട്ടുമനനം; തോൻ — നിഞ്ഞും പൊരുവും വളരെ വളരെ പ്രശ്നപ്പെട്ടു ഇം ഒക്കും, സ്വപ്നത്തിൽ പോലുംമാത്രിക്കുന്നില്ല. അഃമ ! എൻ്റും അക്കും മരിക്കുവും നമ്മൾ ഓലാർബാം കൂടിന്തു തുടവാൻ തന്നെ സപാന്തം ആ ഘുത്തവാസല്ലു നിധി സമ്പാദിച്ചു തന്നുണ്ടായി അനിഃല്ലും ഇരുപത്രുപ്പിക ശൈലീക്കാരനാഡിക്കു ആ ഗവണ്മെണ്ടു ഭാഗം സുഖിക്കുംബിച്ചു ചിട്ടിലു ചിവഡുകർക്കു ഘുരും മെ ഇതുവും സമ്പാദിക്കുവാൻ ന്റും അഡി വിഡം സാധിക്കുന്നില്ലും അക്കും അറിക്കാവുന്നതേല്ലും എന്നിരിക്കും; അക്കും — ഇതെന്നിം കുശാട്ടം കേട്ടം ആക്കാശത്തിപ്പണിഞ്ഞേ സെപാമില്ലോതെ പാ

ഞങ്ങൾക്കുന്ന ദിവംഗതരായ എൻ്റെ അപ്പേൻ, എന്തിരവേ ശ്രിജാണ് സ്കോറും പലെ മഹാ പാപവും സമിച്ചു ഇതൊക്കെ സമ്പാദിച്ച തനിക്കുശ്രദ്ധത്തെന്ന അമ്മ ചിന്തിച്ചുവരാറിട്ടും അപ്പേൻ മകളിം, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉംബുളം, ക്ഷേമപ്പേരും, ഭാര്യാം യഥേഷ്ഠി കുർഖാം കുറവാം തൊറിക്കുത്തു, ഏന്നു കൈതിരാല്ലോ! അദ്ദേഹം ഇം വിധം പ്രവർത്തിച്ചതു? എന്നിൽ മുല്ലമെന്തു?

അപ്പേൻ മരിച്ചു. അമ്മ അറിച്ചു വിച്ച പട്ടികയോപ്പാലെ സപ്ത തന്ത്രാർധമായി. തിങ്കിമിക്കുന്നതും കാട്ടാമെന്നും ചേർവിക്കാനാളിഡ്രീസം യാനു. അമ്മയുടെ സാഹ്യാദാന്മാർ; അവർ കാട്ടിച്ചുമാളികയി ലഘു കാലമേഖലെ ചെറു കടിച്ചിപ്പാണ് കിടക്കുന്നതു്; രാവിംഗല മായയല്ല കടിക്കുന്നതു്, വെളിച്ചേറാറിന്റെ കണ്ണതിന്തളിയാണ്; അവർക്കു സേലപ്പുറത്തല്ല ഇലിക്കുന്നതു്, കരി:തച്ചു തിന്നാൻ ചാണ്; അവർ രണ്ടും മൂന്നും വിവിച്ചു മെത്തപ്പുറത്തല്ല കിടക്കുന്നതു്, ചിപ ഇം വെരും കീറപ്പായുന്നിപ്പാണ്; ഗ്രാന്റു് ലൈററല്ല കത്തിക്കുന്നതു്, ചിന്തിക്കി വിളക്കാണ്; അവർ ഷട്ടു് കോട്ടു് ധരിച്ചുള്ളപ്പോൾ സ്ഥാനാരല്ല, മട്ടമറയാതെ വൊരും കീരംഞ്ഞാഞ്ഞടക്കുന്ന താടൻ കൂഷിക്കാരാണ്; ആഞ്ചേരാ വിട്ടേഷി തകളിം വസ്തുാധാരങ്ങൾകളില്ല അവരുടെ ശ്രീകരി, കററ മുണ്ടും കെട്ടുതാലിച്ചും മാത്രമുള്ള പാവങ്ങളാണ്; തടിച്ചു കൊഴുത്തു ശാലും കാട്ടുന്നവരല്ല അവരുടെ കട്ടികരി, മെലിംഗു കുറുത്തു വയരോടി കണ്ണുകളിനും മുക്കിലും മുശകിലും കുറയിച്ചുമി കൊ തെരഞ്ഞിക്കഴിച്ചുന്നവരാണ്; ഏന്നതുാകാണ്ടു അമ്മ അവരെ മുള്ളായിക്കാതെന്നായി. അന്നസർവിക്കാതെന്നായി.

അവർ അമ്മയെ കയ്യോടിന്ത്തു. “നാഞ്ഞമില്ലാത്തവൻറെ പുണ്ണിയും കരാലു മുള്ളച്ചുത്തുപാലു” അമ്മയും തൊരു ത്രാലുമായി.

അമ്മയുടെ തടിച്ചുകൊഴിത്തെ കയ്യുംകൊലും തജ്ജി ച കടവയുടും മാംസളിമായ കവിത്തിം കുറിംഖാതെ കണ്ണും വെള്ളതെ തടി ചും കണ്ണും ദിവിൽ കണ്ണുപ്പാർശ നിങ്കിമിത്തെന്ന തീന്ത്രപ്പുട്ടത്തി നിഃബന്ധം കു ഓഗ്രബത്തിന്യനും. കാട്ടിച്ച നമ്മുടെ ഷൂഡാഡു വെള്ളതെ ചുംകരി അകലെന്നിനു കണ്ണുപ്പാർശ നിങ്കിമി ലെത്തും തെ ട്രാന്റും അന്നവിനെ നിങ്കുള്ളാരു ഉശ്രാവിച്ചും ഗ്രഹിംബാം അ

സില്ലുത്തെ വീടിലെ കാണബത്തിയും ആയി പലിച്ചവള്ളാക്കാനും പലിച്ചവള്ളായി ശടക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതിന് രൈഴ്ചിച്ചവനായ എൻറോൾ അഷ്ട്ടേൻറോൾ സമ്പാദ്യം മഹിഷാകാതെ വന്നു. അപ്പോൾ കിങ്കലൗഡ് പുരിച്ചവില്ല കണ്ണപിടിച്ചു. വ്യാപാരം പരമാം തുമനു താൻ പെറുരു താൻ പോറിവുള്ളത്തിൽ മക്കളും കാലിനും വില്ലെന്ന വ്യാപാരം!! വിടക്കാരായും കാര്ത്തികും വിളക്കംവെച്ചു ഏഴ്ചി കിപിങ്ങനും പണ്ണും കണക്കു ത്രട്ടുന്ന വ്യാപാരം!!! തന്നുംപുരാവലി ആളുള്ള കരംപെറുരു വള്ളത്തിൽ മക്കളും പറഞ്ഞിളക്കി പിടിച്ചു പലിച്ചു വലകയിപ്പാക്കി അവരെക്കാണ്ടു മാതൊപിതാക്കാംരെ വണ്ണിപ്പിക്കുന്ന വാതിലടക്കാത്ത വ്യാപാരം!!!!

അങ്ങമും. ഇതെത്തുമാറും നല്ലതാണ്. എങ്ങനെയുള്ള രക്ഷിക്കുന്നതിനും കിങ്കലേ എല്ലിച്ചു കലിപാനാനാണെന്നു ദിഃപാരി ഹരായ്യാവെല്ലോ. ആയാളുടെ കണ്ണു കിങ്കലും പൊതുമെഡി വിങ്കലേ വിശ്വസിച്ചു ശ്രാസ്മടക്കിച്ച അഷ്ട്ടേൻ ഇതു സാമ്പിക്കുമോ? എൻറോൾ വിളവു തിന്നുന്ന വേലി! ഇവിനു കാരുന്മാറി കണക്കു പറക്കുണ്ട് കാലം വളരെ വിക്രാംല്ലോ.

പോകട്ടു! അവസാനം കിട്ടി ചു ലാഭമെന്തു? കടം! കടം! തിരിഞ്ഞുതാൽ കടം! പിരിഞ്ഞുതാൽ കടം! സർപ്പതു കടം! പണ്ണമോ, പെണ്ണോ, പുരുഷനു, ഉള്ള എല്ലു വീട്ടിലും കിങ്കലിക്കു പടിയ കച്ചു. ജേപ്പുംതിച്ചുടെ ഏഴ്ചയും കൈക്കൂ. മാറിഡി മാറാതു വിധം രോഗവും പിടിപെട്ടു. ഒരു മാറിഡി പണ്ണക്കാക്കല്ലോ— വെള്ളതേടുന്നു തട്ടാഥു, തന്മുഖാനു, തന്മുഖാനു എന്നവേ ഒരു മാറിക്കല്ലോ പണ്ണമുണ്ട് അവരെല്ലോ ജേപ്പുംതിച്ചു വെക്കുതു. ചര്ചിച്ചതിനെ എത്രുവട്ടും ആളുകൾ കേഷിക്കും!

വരവു തുങ്ങിയപ്പോൾ സമ്പാദ്യത്തിൽ കൈവയ്ക്കുതുടങ്ങി. പണ്ണഞ്ഞുള്ളം പാറുഞ്ഞുള്ളം പണ്ണഞ്ഞുമായി. പണ്ണംകൊടുത്തു തെ മാടിന്തും പറിപ്പിച്ചു കിങ്കലുടെ മക്കൾ കയ്യിൽ കിട്ടിയെ തെല്ലും അവസാനം എടുത്തുകൊണ്ടേപോയി. അങ്ങിനെ കിങ്കംക്കു അക്കത്തും ഘുംത്തും തി കന്നപോലെ കത്തി.

അവസാനം കിങ്കലുന്നനിൽ കണ്ണവയ്ക്കു. എൻറോൾ പ്രായ ക്രാർ എൻറോൾ ചീറിക്കു കുത്തുംസുചേല്ലും, കിങ്കലുടെ ഭജ്യത്തിൽ

കുന്നം ക്കെ പ്രാവിക്കും എന്ന തൊൻ ശപമം ചെങ്കിക്കും. എന്നെങ്കിൽ ഒരു ധനാഗമമാർത്ഥാധിക്കരിക്കുന്ന കിങ്ങർക്കും എല്ലാം മുൻഡിച്ചു ഇക്കാലത്തു എന്നു കിട്ടുതായതിൽ വ്യസനാട്ടണാ അഭിക്കാം. വ്യസനിക്കുക, ചിത്രിക്കുക, പട്ടിഞ്ഞി കിടക്കുക, മരിക്കുക. തുനോനിന്നുമാളില്ല.

നാട്ടത്തെന്നി യടക്കുന്ന ദിവസിന് മകൻ—സാധ്യ സ്റ്റീക്കളുടെ പാതിനുത്തുന്തിന്നു ആ കുറബ; കിങ്ങളുമും മകളിം യോക്കി അഭിക്ഷവെതനു കിങ്ങളിനില്ലാതെ ആ പൂഞ്ഞുട കല്ലു് കുന്നു നൂതി ഏടുത്തുകൊണ്ട് പോയി വിണ്ണു്. അവസാനം കാറുടെ ചെയിലും കൊള്ളാതെ, മന്ത്രം മഴയും എല്ലാതെ നമ്മൾക്ക് പുൽ, സൗക്രാന്തികവാൻ അല്ലെന്നാക്കിതനു ആ അദ്ദേഹമാനത്തിന്നു തേൽ കൂട്ടാം; പട്ടിഞ്ഞി കിടന്ന പരവരകളായി കൈകൊല്പു കഴഞ്ഞു വായും തുറന്ന കിങ്ങർക്കുംവാർ, കിങ്ങർക്കും രണ്ടാള്ളിം കാണുവെതനു— കിങ്ങളുടെ കല്ലു മലച്ചു യോക്കി അഭിക്ഷനേപാർത്തുനു, വഞ്ചു ദിനതു കിങ്ങളുടെ നേരുവിൽ പതിക്കും. കോരിന്തരാധാരില്ലു തെ വിളിച്ചു കയ്യാൻ നാവു ചൊന്താതെ കുഴും! കിങ്ങർക്ക് പത തൈച്ചാവും!

അമേഖ! അവസാനമായി തൊനോന്നതുടി വിളിച്ചുകൊള്ളണ്ടു്! എൻ്നു പെറുമെ! എൻ്നു പൊന്നുമെ! എംഗാട് കാട്ടിത്തു് തൊൻ കുടിക്കുന്നു. ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ കാലിൽ വിശ്വ അവരുടെ ക്ഷണാധാരനം അമ്പിക്കുക, ചന്ദ്രാന്തച്ചിക്കുക. ഇനി മേഖാലൈ കിലും മുശ ചാപക്കുസ്തിൽ നിന്നു വിശ്വിക്കുക. എന്നാൽ പിലാ പ്ലോറം അടുത്ത ജന്മത്തിലെക്കിലും ഇതിനൊരു ദിവന്തിമാർദ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നും മരി.

ജ്യേഷ്ഠത്തിഃയാട്ട രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞെക്കാളിട്ടു്. പ്രിശപ്പുട്ട ജ്യേഷ്ഠത്തി! അമുഖുടെ താഴേന്നുനിന്തപു മുശ മാനിപി പട്ടംകുടിച്ചി ലേക്കു എത്തുമാറും. കിങ്ങളെ നിബന്ധാധിച്ചുപോലും വിശ്വക മല്ലംപോലും ഉണ്ടായിരുന്നുകിൽ, അതിൽ പതിച്ചു കല്ലും മുണ്ടം നിബന്ധ ചാളി കേരുവാൻ കിങ്ങളെല്ലാക്കുള്ളായിരുന്നുവോടി വരാനി അനു ആരുളു എല്ലു പിടിച്ചു വലിച്ചുത്തുപാലൈ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ പണ നതിലുജ്ജി അന്ത്യാന്തി അമുഖുടെ സംരക്ഷണക്കിൽ പടൻ, പുത്ര,

കൊയ്യു. ആ വിഷയക്കുന്നതിന്റെ മഹം പഴുത്തതും പച്ചയായും യോഗ്യമാണ് നിങ്ങളിൽവിശ്വ. നിങ്ങളിടെ ശ്രീം വിഷദയമായി. ആ പിശാശാകൾ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വാദവാൻ തുടങ്ങി. ആ അണകൾ എന്നിൽക്കൂടുന്ന എന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടും മലിനമാ കൂദാം ഇതാ കരബുട്ട്. പക്ഷേ തൊന്തരിനു സമർപ്പിക്കുകയില്ല.

കൂര വയറിൽനിന്നും ജഹിച്ച കുറ അരുളെ അപ്പേരുന്ന വിളിച്ചവരാണ് തയ്യാറാണ് രണ്ടാള്ളുമകിച്ചും; ഞാൻ പറയുന്ന എൻ്റെ അപ്പേരും മകളല്ല നിങ്ങൾ, നിങ്ങളിടെ അമമയുടെ മക ഇല്ല ഞാൻ.

ഈകിരയകില്ലും തും പണ്ടാളും കൂടിയും. പ്രേമം നടിച്ച അരുളോടപ്പും കൂദാം ചുട്ടി എന്നു പോകരുടി യടത്തിട്ടുണ്ട്; ഏതു ദോഷകൾ സന്ധാരിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഏതു പണ്ഡങ്ങളുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്. ഏതു സില്ലിതുണ്ണികൾ കിട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഈപ്പോഴേതുണ്ട്? കൗമരില്ലും. ഉടത്തു കീറി യ കൊച്ചു പഴിയിലകളിലും, ചവച്ച തന്ത്രമാക്കപ്പെട്ടു ജ്ഞാപ്പിക്കിയും വാല്ക്കും പ്രാപിച്ചു ചെണ്ടവയും, ഭക്തരോഗവും. കൗതുടി യുണ്ട് അത്രായി പിടിച്ചു അഭ്യർത്ഥി ചുമ്പുവും. ശ്രദ്ധിക സുവ തകിനുവേണ്ടി — സുവഞ്ചേരി മതിശാഖാലുമനുഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, നിങ്ങളിടെ ചവലമന്ത്രിലും ഏല്പാ മനിശാഖികകളിലും ചെന്ന മുട്ടിന്തുനില്ലേ? അധിചന്നപ്പും വേണ്ടിത്തോഴമന്ത്ര വിച്ഛിട്ടും നിങ്ങളിടെ മന്ത്രാത്മിജുണ്ണാ കുറഞ്ഞിട്ടും ഇല്ല. സുവമനുഭവിക്കുന്നിട്ടതുണ്ടം. അതിനായി ഏതുക്കണ്ണ ഉള്ളൂ. സുവന്തരിനു ഭോഗി ഭോച്ച ഏതു കൂറം പായുന്നവോ അതു യും തന്ത്രനീതി ഭിംബിക്കുന്നും പായകളുണ്ടും കൂടാം മറ്റുക്കണ്ണതോ. തുടർച്ച മുകളിൽ കരാറായ വിന്ദും സമർപ്പണത്തുണ്ടുവാൻ ആ തുടർച്ച ശ്രാംകാരത സാധിക്കുമോ?

കുഞ്ഞു! വിശ്വകരിപ്പാതെ സ്ത്രീത്വത്തെക്കാണും ഭയകരതമാ യാട്ടു ലോകത്തിനാലുണ്ടും തന്നെയില്ലു. എന്നിനു താം തന്മ കുറം പാശങ്ങൾ? പുഞ്ചാഖാർന്നുമുള്ള പാശിയടക്കനു പാവകളാണും അഭിശാനത്തിൽ കടക്കി അടക്കളിച്ചടച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടും കാലങ്ങതും ഇം, ശ്രാംകാരതും പാശങ്ങാണും ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിരിഃയയും

നന്ദിക്കുള്ളും പറി വിചാരം സ്വീകരിക്കാൻ തുടക്കി നഥക്ക് ണിനെ ചിത്രിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടും പാരതഗ്രാമത്തിന്റെ മുളപ്പുകു കൊട്ടതും അടിശ്വപ്പത്തിന്റെ കട്ടിലിൽ കൂടിത്തി അങ്ഗത നാഡ് വിഷവാഴി ശ്രസിപ്പിച്ച ജീവദ്വാന്ധാക്കി സപ്പാടനം ചെയ്യി ക്കപ്പേട്ട തമ്മൾ, സാധ സ്രോകർ, ലോകത്തിന്റെ മുഖിൽ പ്രവാതി കൊട്ടതു താഴ്ന്തിനന്ന സരിച്ച കാഞ്ഞാട്ടനമ്പവകിൽ ആ കിരാത്തിനു യാം ആക്കവാ ഉത്തരവാദികൾ കു വിത്രാഭ്രംബത്തി നേരം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും വിവേകം യഥേ തേരുവാടി കാട്ടാതിപിക്കുന്ന കാലഭട്ടത്താഴ്മം തും പാവദാരം സ്വാതന്ത്ര്യവാദിക്കിൽപ്പെട്ട ഒട്ടം വിവിജ്ഞ ചവുന്നതിൽ വ്യസനിക്ഷാല്പാ തെ ശത്രുന്നരമെന്തു് ?

അതുകൊണ്ട് ജ്ഞാനജ്ഞനും ! സപ്രാവരാധ്യമം ഇക്കായ്ത്തതിൽ തൊന്ന യിങ്ങളിൽ ചുംതുനില്ല, ഏകിലും നിങ്ങൾക്ക് ആത്മാടി മാനം കാണില്ലെന്തെങ്കിലും പ്രാണിക്കുന്നയാശനന്ന മനസ്സി പാകനില്ല. യിങ്ങളിടെ ഭേദാദ്യ, ആ കൊള്ളിയതാത്ത മനസ്സും; ആയാശെ കാണാവാനെന്നതിനിനി തുട വരാതെ പോകട്ട! ആ യാളിടെ മുവായും യോക്കവാൻ എനിക്ക് ബെയ്യുമാണാക്കക്കയില്ല. തൊന്ന കാരണത്തെപോകിം.

“മഹാശയത്തും വിസ്തീര്ണവും ശ്രദ്ധക്കിരുത്തിയിൽതെ” എന്ന പറഞ്ഞതുപാലെ, മഹാശയമം വിസ്തീര്ണമായ ആ ശ്രദ്ധഭാവ പ്രാറി അല്ലെങ്കിൽ തൊന്തരത്തിനു വ്യസനിക്കുന്നും. ഒരു ഘുബാതി; അവർ ഭേദാദ്യിൻറെ മാസപ്പട്ടിക്കാരത്തിയാണ് എന്നായിരി കാം അയാളിടെ വിചാരം. അന്തും കിട്ടുന്ന തുകയിൽ മുഖാലും വുമാനിക്കുന്നു കിട്ടുന്ന തുകയിൽ മുഖാലും അരക്കാൽഡാഗവും കൈട്ടിപ്പുണ്ടാണെന്നു കൊണ്ടുവന്ന അംഗീകാരം ചെയ്യാൻ പ്രസാദിക്കുന്ന അവലുത്തിലെ വികാരമില്ലെന്നു വിറുദ്ധമാണ് ഭായ്യ എന്നായി വിശദം ആ സാധ കരത്തുന്നതു്.

എന്നെങ്കിൽ ഒന്നാപ്പും കരിച്ച പട്ടതരങ്ങളിലും പോരാകിപ്പലും മാറ്റും കൊട്ടത്താൽ, അതു ശ്രമത്തിന്റെ മക്കിടംദാഹരണാശ കി ഭായ്യ വിശ്വാസിപ്പേട്ടുകൊള്ളുമെന്ന ആ വികാരമിന്നുത്തു ഒ അനു കരത്തുന്നണ്ടാവാം. ചുറവപാടുള്ള വാവരികൾ ഭര്ത്തുപരി

வாழ்க்கலில் ரோசைக்னுகிறாகின்று, கடன்றுதி என்னிடம் கடங்கவாட்டு மின்சாரிலிசென் இப்போதூக்கலில் கடன்றை மேறி பிரிசூலிக்கண்ட கடன் ஆவளியேதான் விகாரப்பூவு யிடு ஏற்றுக்காலம் ஏதாகதே கட்டிசென் இப்பாரம் செய்து நெற்றுவு மாறவிட்டு கடன் ஸ்ரீ அவர்ம விரைவின்றிமாறான்; நகினிகண கூட்டுறை தகுபூர்ஷு கிடையதிலை கண்ட திரிசூக்கிடுவான் கேட்ட நை கடன் செய்கட்டியக்காரி அவைதானால்தானால்தானால்தானால் அது அரசாங்கத்திலிருந்து பூத்திலிருந்து திட்டமிருந்து மாறின் நான்மான விகாரஸுவமானவிக்கண கடன் ஆவாவின், விடுப்பளிக்கட்டு முகின்றை நெற்புரிசால்தான்திட்டு மாற்றிக்கப்பிருந்து வருதை ஜி பிக்கண கடன் ஆவதிலிருந்து பூத்திலிருப்பாஸத்தில் அவைதாப மிழுாதாயால் கம கூட்டு தெரை. நவம்யுவிகள் பூத்துவிக் கெளை நித்தி வாரிசுள்ளக்கண அரசாங்கத்தாய் நிட்டு நெற்றை விடாய்ப்பாரி வேடிக்கவான்—அந்தக்கண்ணதான்தேஷ்விடு வருதை திரும்புவிடு விளைஞ் விளைஞ் கேமுவண் பொடிசூத்து கூற்றுவான் வகுக்குவான் ஏதுமிழுானது அது மத்து மாற்றுவைப்பாரி பிரதிக்கவான், நௌறு வூலிமித சொல்? இப்பு. ஏரிக்காலைப்பாரி கட்டு வூஸம்பிழ.

കിൽ രാവകൽ വെള്ളിനിൽ കഴിക്കിൽത്തന്നെ കിടക്കേന്ന തമ്മിട ടെന്റഗറിനു ഏടുക്കുവാൻ വയ്ക്കുത്തുവിധിയം പുണ്യം ഉണ്ടാക്കുണ്ട് എല്ലാ? നീ ധ്യാനനിംതയായി വായിച്ചു വഴിപാട് നടത്തുന്ന ഭാഗ പത്തുക്കിന് പുണ്യം തരത്തക്ക് പ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വാപമെല്ലും കാട്ടാമെന്നു നീ കരുതുതു. ആ പുണ്യകം നീ ചെരുപ്പുകാലത്തു നാലും ഓസ്റ്റുഡിൽ പറിച്ചു ഇന്ത്യാ ചരിത്രക്കിഞ്ഞിൽ അതി പഠിച്ചു മാറുമാണ്. അതു പുരാതന കാലത്തു ചരിത്രക്കു പറിത്രക്കു പരായാ അവിശക്തയാക്കി ദിവസതു കൈ സാധിച്ചു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. അല്പാതെ കുട്ടികളിൽ വിട്ടു മാറാത്ത ദിക്ഷാളിടുടങ്ങുന്നതിന്റെ ഏക കാദലാവത്താര മല്ല അത്. എല്ലു്. ദിവാധ്യാത്മക പ്രസ്താവിൽ അച്ചടിച്ചു തുന്നി ഒക്കെട്ടി ബഹാദുർചൗദ്യ കരുപ്പുക്കു മാപ്പിള്ളതു കുടംബങ്ങളുടെ വില്ലുന്ന കൈ പുണ്യകം.

ദിക്ഷാലിക്കു രണ്ടാർക്കം മരറായ രക്ഷാശാസ്ത്രത്തിൽ¹ അനുബവ പും പ്രത്യുമാണ്. മാസത്തിനാലാറിക്കു ദിരാഹാരമാകിട്ടു പ്രതം സപ്തികരിക്കുന്നതു അങ്ങാടിപ്പും ശാരുന്നായ കൈവന്നു അവൻറെ ആളരാഗ്രഹത്തിനു കൈ സഹായമായിത്തിരാമെന്നിരിക്കിച്ചു; ആ ദിരാഹാരത്തെ ചിത്രകൊണ്ടുണ്ടാക്കുണ്ടു സർക്കന്മുഖവാസന്തയേ ആം അവിജിന്നു ഫലമായ പുണ്യത്തെയും തങ്ങവാൻ കൈപ്പുണ്ടുന്നു നീ ധരിക്കുതു. രോഗിനിക്കായ ദിനക്കു ദിരാഹാരതയും പ്രത്യും പറാതാൻ.

കാണാൻ കണ്ണില്ലാതെ, ഉണ്ണാൻ വായില്ലാതെ, മിണാൻ മാവില്ലാതെ, കേരിക്കാൻ ചെവിച്ചില്ലാതെ കുത്തിയാലും കുല്പങ്ങാതെ അനുബവത്തിനുകുലു കഴിച്ചിട്ടിരിക്കേന്ന കരിക്കല്ലു ശിവലിംഗമാണെന്നുകിൽ; അരീനു ചെയ്യുന്ന ധാരയും അംത്യനയും വഴിപാടും സപ്രസ്തതിഞ്ഞു സോപാനമാണെന്നുകിൽ; വാനുവിഞ്ഞു മുലകു ദവ മെംണ്ടിഞ്ഞു മേൽനോട്ടത്തിൽ കഴിച്ചിട്ടിരിക്കേന്ന സബ്രൂ കല്ലിൽ കാലുപോകിക്കാട്ടായിച്ചു് ധാരയും കഴിച്ചു് അമേല്പുത്തിനു തെടികാട്ടുന്ന പീറയാക്കംബം സ്പർശം സപ്രദാഹമാക്കുമ്പെല്ലാ? സകലും കത്തിവയന്നുന്നു് നീ ഇതിനു സമാധാനം പറയുമായിരിക്കാം. എന്തിനു് ഇല്ലാതെ കന്നിരെ ഇല്ലാതെ കരിക്കുന്നു് ഉണ്ട് എന്ന സകലിച്ചു വെരുതെ പണിപ്പുടുന്നു? സകലുംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഫലവും

ഒരു സകല്യത്വിപിക്കയില്ലോ? പ്രത്യേകത്തിൽ അനൈവപ്പൊക്കതും തെ സകല്യക്കാട്ടുകായി മാത്രം കലാ പിശുന്ന സകല്യ മഹത്തിനു വേണ്ടി ബുദ്ധിയുള്ളവരാംഗം പണിച്ചപ്പെട്ടുമോടി ഏതിനു മെരുതെ ഇല്ല തുടിക്കില്ല, തന്ത്ര വേലക്ക് മിശ്ചട്ടുന്നു?

കിഞ്ചിന്റെ അമ്മ, അവരെ അവരുടെ അമ്മ അങ്ങിനെ പാശവും മാറി പിസ്തിച്ച കുടുക്കമായിട്ടും, “നന്ദുവിലി വേഡ മാർ സപ്രധാനന്തരിനിനം തെരിക്കുവാരുന്നും കയ്യും കാലും വരി എന്തുകെട്ടി പെദ്വെന്തിയാണുവാടത്തു ഭൂമിയിൽ കൊണ്ടവൻം കുടുക്കിയാണുവാടം ഉണ്ടാക്കി അതിൽ ഇരുത്തി. ഏന്നിട്ട് കെട്ടിയ കയറിച്ചു പെദ്വെന്തിന്റെ തേരെ പിസ്തിച്ചുകൊണ്ടും അവർ പറഞ്ഞു; എടുക്കാ! പെദ്വെന്തെ! സംഖ്യയന്തിനം മരം തിരക്കിട്ടു കീ സപ്രധാനതുകെട്ടി കിഞ്ചിന്റെ കൊണ്ടവതുമനും മാത്രമല്ല തല്ലി കിഞ്ചിന്റെ തോലും ചൊളിക്കണം. ആ ശാസന നന്ദുാരെ കാണാം പോശേല്ലും പെദ്വെന്തും കാമ്മിക്കണമെന്നു കുറതി, ആ കയറിയിൽ കുടുക്കാൻ കൊണ്ടുകൊണ്ടും ഏടുത്തു ചുറിക്കെട്ടി അവർ ചുമലിയും ഇട്ടു. അതു സ്ഥൂലസ്പദമായി. അതുകൊണ്ടു നന്ദുതിരിമാരെക്കണാൽ ബഹു പേടിക്കാണും പെദ്വെന്തിനും, അവർ ഏറ്റു പറഞ്ഞാലും അപ്പടി അനുസരിക്കായും ചെയ്യും” എന്നു.

അതു കേട്ട വിഹസിച്ച വേണ്ട പാപവും ചെയ്യും തൽ പാരി മാരാത്മം ഉള്ളിച്ച പണമെല്ലാം അനുഭവത്തിൽ വാരി വിതരണം. അവിടുടെ പെദ്വെന്തും പാപ പരിഹാരത്തിനും മാർവ്വമില്ല. അവിടും ആത്മവഞ്ചകന്മാരായ പുരാഖിതമാരുടെ പേരുകളും നടയമാടുന്ന കുടുക്കുകൾ ശാലയാണും.

ഇക്കാണ്ണന ചരാചരണമുക്ക് കാണാമായ ധാമാ—ഉള്ള കിറ്റമുഖം ശിജ്ജു പരിപാലനവും ചെയ്യുകളുണ്ടെന്ന ഗ്രേബാനേ! പരിശാരായിംതുടും പിശുന്നാനും സ്രീകൃഷ്ണ പരിശാര മുരു പാഞ്ചലിപ്പാ! മോക്ഷപ്രദായക! ഏന്നും കേരളത്തെ പേരിൽ യീ ആലാപനം ചെയ്യാറില്ലോ? അതു ജേരങ്ങുമോ പ്രാത്മനയോ അല്ല. സ്വപ്നക്കാട്ടിംഗും കിരണ്ടെ ധനാദ്ധ്യുന്നു സ്വീകിച്ചു വെരുതിച്ചു കുറഞ്ഞും പണാവും ആരുവന്നുത്തിനു തട്ടിയക്കുത്തും വന്ന

திட இல் பாபகம்னதியைக் குறுப்புக்கு உள்ளாடி ஸமயம் வனுவகூஸ்ட் கல்லூரியாவதை திடக்கி மனஸ்க் கல்லூரியிலே நிம்மலமாயிரும் அதுபோன்ற அளவு சமயம், அதற்கு அது விடத், ஏனால் ஆக்கா கூஸ் திடக்கி உத்திரில் இருக்ககூடிய விபகி திடப்பே? அது ஆக்கா-அரசு, திடக்கி அதுமொழுதங்காணாஸ் இல்லோ. அது அதுமொழுதங்காணாஸ் வகுக்கிட்டுத் தொடர்க்கூடியபோன்று நிட அதீசுநாடு சுற்றாயாவதைப் பெற்று, ஒன்றுத் திடக்கி பெற்றிருக்கிறது. அது அதுமொழுதங்காணாஸ் வகுக்கிட்டுத் தொடர்க்கூடியபோன்று நிட அதீசுநாடு சுற்றாயாவதைப் பெற்று, ஒன்றுத் திடக்கி பெற்றிருக்கிறது. அது அதுமொழுதங்காணாஸ் வகுக்கிட்டுத் தொடர்க்கூடியபோன்று நிட அதீசுநாடு சுற்றாயாவதைப் பெற்று, ஒன்றுத் திடக்கி பெற்றிருக்கிறது. அது அதுமொழுதங்காணாஸ் வகுக்கிட்டுத் தொடர்க்கூடியபோன்று நிட அதீசுநாடு சுற்றாயாவதைப் பெற்று, ஒன்றுத் திடக்கி பெற்றிருக்கிறது. அது அதுமொழுதங்காணாஸ் வகுக்கிட்டுத் தொடர்க்கூடியபோன்று நிட அதீசுநாடு சுற்றாயாவதைப் பெற்று, ஒன்றுத் திடக்கி பெற்றிருக்கிறது.

ପ୍ରମାଣ, ଭାଗୀରଥି.

എട്ടാം അല്പുറാധി.

ഇംഗ്ലീഷ്

തിരുവന്നപ്പള്ളം കാഴ്ചവക്കുവിശ കിഴക്ക് സുഹാറ് കൈ മെൽ ദ്രോഹ റോധിന വടക്കെ അരികിലുള്ള ലക്ഷ്മീവിലാസം വംസ്യാവിശ്വാസം പടിനേതാരു ഗോറിയ്ക്കുടി കൈ ദിവസം യാലുമ ണിക്ക് കൈ ടിക്കു അക്കത്തുകടന അവിടവുള്ള പുന്നത്തിപ്പാടം മല്ലുത്തിലുള്ള നിരത്തിൽ തൃടി വംസ്യാവിശ്വക്കെ യടന തുടങ്ങി. കീറി ഉത്തേക്കിലും സാമാന്യം നിാമുള്ള കൈ മുണ്ട് ഉടത്തിനെന്നതു് അയാളുടെ കാലു വഴിയെ തിച്ചം തോട്ടമായിരുന്നു. തോർണ്ണം കീറിയ്ക്കിയിരുന്നു കൈ സ്വിം കൂപ്പായം ആ തോട്ടത്തിലെ മന്മ ഞങ്ങളിൽ ഭാരിപ്പുത്തിപ്പാടു കൊണ്ടിരുന്നുവോലെ അവൻറു ദേഹ ഞാഡിൽ കിടനു പാദനാശായിരുന്നു. രേക്കരോണ്ട് പിംഗാക്കം മാടിവയ്ക്കു കഴുതേണാളുമെന്തിൽ ഉന്നതിലുള്ള മുടി ചിച്ചേപ്പാം കൊറിപിള്ളക്കിയിട്ട് ദീക്ഷാവലക്കിത്തൊയ അവൻറു മുഖത്തെക്കു വിശ കിടക്കമായിരുന്നു. അവൻറു കയ്യിൽ കൈ ഭാണ്യവുമുണ്ടായിരുന്നു.

അവൻ വംസ്യാവിശ്വാസം മുറാതെന്തത്തി. അരമൺഗിസ്റ്റോ ഓം കാത്തു നിന്നു. വെളിയിൽ ആരും വന്ന കാണ്ടാതുള്ളകാണ്ട പത്രക്കെ തോട്ടത്തിലുള്ള കടനു. അവിടെ അക്കത്തു കടക്കുവാനു ഒരു പടിനേതാരു ഗോറിയ്ക്കുന്ന വിശ വംസ്യാവിശ്വാസം തെക്കെ വശ ഞങ്കെ മുറാത്തു തൃടി വളഞ്ഞു വയ്ക്കിപ്പോരുമായ കിഴക്കെ ഗോറി ലേക്ക് ചന്ദ്രക്കലുക്കോലെ വളഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ആ വംസ്യാവു റോധിപ്പാടം പുംബാശാളു വരിച്ചിരിക്കായി പലതരം ചെടികൾ നേരിശാം വച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ചന്ദ്രക്കലുക്കുകും മണ്ണായ മരായ കൈ പുന്നത്തുക്കുമാണ്. വണ്ണംവണ്ണമായി വേർപ്പിറിച്ചു പുൽത്തെക്കട്ടുകളുടെ അക്കത്തുള്ള ലിലാപ്രതിമകളും, ആ പുൽത്തെക്കട്ടുകളിനു ചുറക്കുള്ള കരായടിപ്പുംകുളം, അതിപ്പാടം ഇരുവശം നട്ടവള്ളത്തിനുട്ടുള്ള ചിത്രവല്ലും ചെടികളും, അവിടവിടവുള്ള ലതാകട്ടീരണങ്ങളും, തെക്കെ അറാഞ്ഞു നിരത്തു വക്കിന്ത്തു തലിലി നോട്ടത്തു് മിന്നസപ്പുട്ടത്തിയ കുറിക്കൽക്കാണ്ടുചട്ടക്ക്രമപ്പെട്ട കൈ

ഉള്ളായവാപിഇം അതിരാ ചുറവഴിച്ച വുക്കുങ്ങളിംകൊണ്ട് ആ റു മോല്ലായം കൂട്ടുക്കു കമരിച്ചം തന്നെയായിരുന്നു.

അഹിനകത്തു കടന്ന തമ്മിട ലിക്ഷ്യ യേരെ തെക്കേട്ടു ന ടന്റു കുള്ളത്തിൻ കരബെന്നു് ചുറാം നോക്കി. പടിനേത്താരെ ഗോറിഞ്ഞു പടിനേത്താരു യശത്തു അഭ്യുദയ തോട്ടുക്കാർ യിന്നു പണി മുട്ടുക്കണ്ണംബണ്ണന്നല്ലാതെ അവൻ അട്ടബന്ധങ്ങും മറ്റാരെയും കണ്ടില്ല.

കുള്ളത്തിംഗ്രു വടക്കേ കുറ്റുകൾ പുതോട്ടത്തിൽ തെക്കും വടക്കും രണ്ടു വെള്ളുക്കല്ലു വെള്ളു കിടക്കുന്നംബായിരുന്നു. അതിൽ കീഴുക്കേ ബാന്തിൽ കയറി അവൻ ഇരുന്നു. അതുവഴി കടന്ന പെരുപ്പുണ്ണിനു മറ്റമാരത്തും ഏതെന്നുണ്ടാതെ അവൻ ഒരു കിർപ്പത്തി നൽകി ഭാസ്യമും തലക്കുവയ്ക്കു് അഹിൽ ചാണ്ടു് ആ ലിക്ഷ്യ അഞ്ചിടനു ഉറങ്ങിപ്പോയി.

ങ്ങ കിലുകിലു അബ്ദും വന്ന അവൻറു കണ്ണുങ്ങളിൽ മട്ടി. അവൻ തെന്ത്രി ഉണ്ടാൻ. എതാംട്ടു ഒരു ഇരുപട്ടാളം വയല്ലു വരുന്ന ഒരു അലക്കുപ്പിക്കുംബായ സുന്ദരിവെള്ളു കയ്യിൽ ഒരു വൈക്കു രഹമായി മുമ്പിലും അടുത്ത പ്രായത്തിച്ചുള്ളി മറ്റാരായവർം പുതോട്ടു ആക്കി പിന്നിലുമായിട്ടു അവൻറു മുമ്പിൽ മിച്ചിലു യോക്കിഇം കൊണ്ടു തില്ലുന്നതാണു് അവൻ കണ്ടതു്. അവൻ അവിടെന്നു നാം വോഗം എഴുന്നേറു് ഭാസ്യമുഖടത്ത് പോകാൻ ക്കുന്നു.

ങ്ങ വിന്നയുടെ കമ്പിച്ചറിഞ്ഞു് അവൻറു കാതിൽ തൃപ്പു. മുന്നിൽ വിനിജനം ആവതി ചോദിച്ചു് അതുരാണുടാ അതു് പ്രിനു.

അവൻ ആതൊന്നം സമാധാനം പറഞ്ഞുമില്ലു. എടുത്ത കുംബാട്ടുകുമ്പാട്ടു വലിച്ചതുമില്ലു.

ആവതി:—(വിണ്ടം) എത്താണുടാ മിഞ്ഞാതെ തില്ലുന്നതു്? കിന്ത കു് ചെകിട്ടു കേരിക്കിപ്പു? നാവും പോന്തിപ്പു?

(അവൻ തിരിപ്പത്തു അഭിചുവഞ്ചി തിന്നിട്ടു വിന്നയം കുറഞ്ഞ താവത്തിൽ) ഉള്ളു്. എത്തിക്കു് ചെകിട്ടു കേരിക്കും നാവും പോതും. ആവതി:—യീ ഏതു പിന്നു ചോദിച്ചുതിനു് സമാധാനം പറയാതുതു്.

കിക്കു: — എന്ന് ഒരു അഗ്രഹി പിച്ചു തെള്ളവാൻ വന്നവൻ.

ഘുബറി: — നി ഇം തോട്ടുകരിക്കുന്ന ഏതിനു വന്നു ഇവിടെ യാണോ യംഗം കൊടുക്കുന്നതു്.

കിക്കു: — എന്നുകുളിഡം ഇന്നൻ ആളിക്കുന്നുന വിശ്വലിന് ഒരു വിറക്കാംവരുമെന്ന കരകി എന്ന് ആ വെള്ളുവിശൻറു മുൻവരേതു വഴിവരക്കരം ദിനം. ആരുവരയും വെള്ളിക്കിൽ കണ്ണിപ്പ് മുതിക്കു വല്ലുതു കുണ്ണിവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇം തോട്ടുകരിക്കു കാര വിനുറിച്ചു് കുചുക്കഴിഞ്ഞു് അതുകൂടി തുടങ്ങാട്ടുകുടുക്കുവാൻ ആരക്കുട്ടി വെല്ലുമെന്നു കരകി ഇങ്ങാട്ടുകുടുക്കുന്നു. കാരകു കുണ്ണിവും കൊണ്ട് എന്ന് ഉറന്നിപ്പുണ്ടായി.

ഘുബറി: — നിന്മാക്ക വിനുറിപ്പുണ്ണ് പുഃനാട്ടംതൊന്നു വേണമോ? കുരുക്കുട്ടി കഴിത്താൽ ആ വെള്ളുവിൽ താമസിച്ചുതു മാത്രമേ ദിനാക്ക മുഖവശാട്ടു് എന്നു വരുമോ? മോ! രജാവു്!

കിക്കു: — ഒരുവുചെയ്യു ഏതെന്ന സാധിക്കുവിക്കുന്നതു്. എന്ന് ചെയ്യുതു തെരാവാനുണ്ടു് സമ്മരിക്കുകയും അതിനു വിശ്വാക്കുമാ യാചനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. സുവം എന്നതാണ് രാജാവിന്റെ പൊതുസ്വരൂപം ഏകിൽ—സുഖമാണ് രാജത്പരാക്കിൽ, അക്കാദ്ധത്തിൽ എന്ന് രാജാധിരാജാണു്. അക്കഷ്മാരീയമായ ഇം ഇത്രയഥല്ലെന്നിലെ മുളവരും ശിതി ഇവുംായ ആ സ്വന്വിൽ എന്ന് കിട്ടുന്നുമും, സുഖന്യ വാഹിമായ മുട്ടാക്കത്തു് ഏതൊരവിധം കിർപ്പതിരെ ഏതിക്കണ്ണാക്കി ഏതെന്ന നിദ്രാഭട അക്കതലത്തിലുക്കു ചായിച്ചുവാ; ആ കിർപ്പി ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇവിടേം ഇത്രപാലുള്ള രം ഉല്ലാംതന്നെങ്കേ വേണമെന്നില്ല. അക്കാണ്ണാ കാഡിക്കില്ലെങ്കിൽ മരത്തിന്റെചട്ടിലെ മന്ത്രിൽ അരിവിന്റെ പൊതുിച വേക്കു തലക്കുവച്ചു് കിടന്നാൽ, പൊടി പടലവും ചുമന്നു് അതുവച്ചി വരുന്ന പരഞ്ഞാതിചന്ന് ഏതെന്ന താഴലാലിക്കുമകിൽ, അദ്ദേഹം ഇം കിർപ്പതിരും കിട്ടും ഏതിക്ക സുഖമെന്നു്.. തേണ്ടതിന്റെ മുലപ്പുക്കു കടിച്ചു ചേരുവുണ്ടാക്കുന്ന എന്നും ശരിതന്നീരും അതി

ലുള്ള മനസ്സിനും അസുവകരമായിട്ട് ലോകത്തിൽനിന്ന് എറി റാവും പിന്നീറിയ ജീവിക്കുന്ന തൊൻ യാതൊന്നുംതന്നെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണാനില്ല.

ഘ്യതി:—എട്ടാം വേദത്തി! നിന്മക്ക് കാട്ടകേരണങ്ങൾ കാലം അട്ട ത്രിശ്വാസി. ഇതു വേദത്തിനുമാക്കു പറിച്ചിട്ടു തെണ്ടാണെന്നും തടക്കന്നതു കഷ്ടമാണ്. പട്ടിക്കിഴും നിന്മക്ക് സുവാസിപി ക്ഷമല്ലോ? വേഗമുഖക്കിൽ കുഞ്ചിപ്പച്ചിപ്പക്കാണ്ടും നിന്മന്നു കാഞ്ഞം സാധിക്കുമല്ലോ? (ചിരിച്ചുംകൊണ്ട്) തെണ്ടലിന്നു പറിപ്പേരിച്ച് പറിപ്പും.

ഭിക്ഷ:—(ഐനസപാത്രത്തിൽ) തൊൻ പറഞ്ഞതു വേദാന്തശ്ലൈ. ഈ തോട്ടത്തിൽ കാട്ടിയ സപാതത്രും മനഃപൂർണ്ണം ചെയ്താ സന്നാം ഏനൊ തൊറി ധാരിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം പറഞ്ഞ പോയതാണ്. തൊൻ ഇവിടെ വന്നതു ക്ഷേമന്ത്രത്തിനും ഇം ക്ഷമയാണോ ഏന്നതു പരമാത്മംതന്നെ. പക്ഷേ അതു ഇതു മാത്രം നിന്മിച്ചിച്ചാണെന്നും തൊൻ ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കി നിക്കില്ല. ജീവിക്കവാൻ ആഗ്രഹം മനസ്സിലും ആ ഡാ സന്ദരംത്രിച്ചും ഉള്ളതുകൊണ്ടു ആയാരമില്ലാതെ അധിക ഭിവിഷം കഴിത്തു തുട്ടവാൻ ഏതിക്കു സാധിക്കാതായി. അപ്പാർ കൗൺസിൽക്കൂളിയാമെന്നു തൊന്തി. ഉണ്ടു മുമ്പിന്ത്യവർഷിൽ ഉഞ്ചി വലിക്കതാക്കുമെന്നു കര്ത്തി ഇങ്ങനുടുക്കു കൂടാം. ഈ കണ്ണക്കുംരമായ ശ്രദ്ധ, അന്തര്മ്മുള്ള ഈ ബുദ്ധാവിക്കത്തുനിന്നും പുരാഞ്ചുടബന്നും ഏതിക്കു ആ ദ്രോഡി വിചാരിക്കവാൻ പോലും കഴിത്തില്ല. ഇല്ല. ഏറ്റി കിടിൽ വ്യാസനമുണ്ടാണെന്നു തൊൻ പറയുന്നില്ല. അതും തുട്ട തത്തിൽ കുണ്ടാം.

അതു തുട്ടുവേദങ്ങൾ തലമുററി അവൻ അതു പുർണ്ണതക്കടിയിൽ തന്നെ ഇരുന്നു.

ഘ്യതി:—അവിടെ ഇരിക്കുന്നതു്.

ഭിക്ഷ:—ദയവുചെയ്യും കുഞ്ചി ഇരിക്കുവാൻ ഏനൊ അനുഭവിക്കുക. തൊൻ കഴിത്തു മുന്നു ഭിവിഷാക്കിട്ടു മെരും പട്ടിക്കിയാണും. പണ്ണിത്തെടി അലഘത്തും കുഴുപ്പാലും പണ്ണമൊക്കു തീന്തം. ഈ

வேறும் வளிச் சூடுகளைப் படிக்கின்றார்கள். அதன் கீழ்த்துறையில் கூறுகின்ற முறைகளைப் படிக்கின்றார்கள். எனவே கீழ்க்கண்ட படிக்கின்ற முறைகளைப் படிக்கின்றார்கள்.

അവർ ഗർഭിജ്ഞം കുറു രൂപമായ ഒരു സ്വന്നതിരിയാണ്. അവരുടെ സ്വന്നംഗത്തിന്റെ വാദ്യ അപത്തിയാൽ വിഹരിതമാണ് അവളുടെ അനുരഹഗം. ഒരു പ്രതിബാധ അട്ടുന്ന കിക്കരിയായി കിന്തിന്ത്യപ്പാർഡിലും ലാളിക്കൊണ്ട് അവർ ഒരു ദേഹക്കാരിശ്ചംത്രിയായി, ലോകം അവർക്കു തുണ്ണവുമായി ഇല്ലോഫിലും മലയാളത്തിലും ആയി കൂടുവയി പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ച് അവർ തജ്ജിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം അവളുടെ ഗർഭത്തിനെ പറിച്ച ഗ്രന്ഥം ഏറ്റു ഒരു ഉന്നത് പദ്ധതിക്കുടി കൊടുത്തു് ഉയന്തിച്ചതെങ്കിലും. എന്നിരുന്നാലും ആ ഫുഡാവിശൻറു പ്രാത്മക ആ ആവത്തി എന്നതെന്തെന്നും അലിച്ചിട്ടും. ആ പ്രാത്മക വേഷത്തിനുകൂടുതു കിന്നും പുരപ്പേട്ട സംഭാഷണ ചൂതുവികട്ടു് ആല്ലോ മെല്ലുംഘായം തന്നെ അവർക്കു തോന്തിപ്പായി. വരണ്ണ ചുണ്ടിക്കുടി ദൈഹിക ശ്രീസത്തിൽ പുരപ്പേട്ട ആ യാചന ആത്മാഭ്രാന്തിയിൽനിന്നും ദീപി ദൃഢാവശ്യമാണു എന്നതെന്നു കരാതുവാൻ അവർ സ്വയം ദിന്നും സിതൈയായി. അവർ അവരെന്നു കിന്നും സുക്കിച്ചുതോക്കി. അവൻ നീറു പരന്ന ക്രഹരിജും ദിനേം മുക്കം വലിക്കു ക്രിന്നും തുടിച്ചുകുവിച്ചും കുത്തുവും താടിച്ചും മീശയും അവരെല്ലക്കൊണ്ട് ശിഖാജിതെയു കാമ്പിപ്പിച്ചു. അവൻറെ ചേപ്പുകളിലുള്ള ദിസ്സുക്കാ ചെതി കണ്ണപ്പാർഡി കുത്തുവു കുബജിത്താജാണും അവർ മരണപ്പിശാക്കി. അഭിഭായം വിശ്വന്ത ആ എന്നതെന്നും അവർക്കു മെല്ലുംഘായമുണ്ടായി. അവർ ആട്ടുതു് ദിനിക്കുന്ന തന്നീരു തോഴി ചെയ്യേക്കി. ആ തോഴി പുശ്ചാട്ടും കയ്യിൽവച്ചു അന്നന്നാതെ

തിപ്പുകയാറിക്കും. നേരിരുപ്പസനം അവളിടെമുഖത്തും പാരോ ദിച്ചിക്കും. അവർബി അവളോട് പറഞ്ഞു. മാധവി (അതാണ് തോ ശിയുടെ പേര്) മുന്ന് കോപ്പു കാപ്പിക്കാണ്ട് വരു.

മാധവി കാപ്പിക്കു പോയി.

ഔവതി വക്കരു തരികിൽ വെച്ച് കൈ കല്പിച്ചത്തു അമ്മാ നായമാടി എന്നു വാനുവിൽ ഇരുന്നും കൊണ്ട് അവനോട് ചോദിച്ച തിങ്ങളിടെ യാടെൽ എന്നും.

ഭിക്ഷ:—ഞാൻ നടക്കുന്നിടമെല്ലാം എൻ്റെ ധാടം കിടക്കുന്നിട മെല്ലാം എൻ്റെ വിട്ടുമാണ്: ഞാൻ വരഞ്ഞതു വേദാന്ത മല്ല. പരമാത്മമാണ്.

അപേപ്പാഴുക്കം മാധവി കാഫിച്ചുമായെത്തി. അവർ മുന്നാളിടുന്ന കാഫി കഴിച്ചു. അയാൾ അടക്കത്തിൽ കൈ രോപ്പമരവും ചൊരി തിന്നു. മാധവി കാഫിച്ചുതും കഴുകുവാൻ കൂട്ടിലേക്കി ദണ്ഡി.

ഔവതി:—(കയ്യിലിക്കു കല്ലു് മകളിലേക്കിട്ടു പിടിച്ചുംകൊണ്ടു്) മിക്കമാക്കു മഞ്ഞാട കുറച്ചു കുറവാണ് സ്ക്രിനു പ്രതിക്കു തോന്നുന്നതു്. ആചരണ പൂരപ്പെട്ടുന്നതിനു മുമ്പേതന്നു കുറച്ചുകൂടി മഞ്ഞാട പഠിക്കണംതോക്കിയാണ്.

അവർ വരഞ്ഞതു വാസ്തവമാണ്. ഇതുവരെയുള്ളിൽ തമ്മിടെ പരിചയത്തിൽ നിന്നും ഭാഗ്യം കൈ അഘാംഭാവി ഹാണം എന്നു തന്നു നാം കരക്കേണ്ടി ഉണ്ടിക്കും. മഹറാത്തതൻ എന്തു കേര തായിക്കാളിക്കുട്ട്, താൻ എന്തു മോശക്കാരയായി കാളിക്കുട്ട്. സ്ക്രിനു മും ലോകത്തിനാധ കരംഗമായ തനിഷം ലോകത്തിൽ കൈ സ്ഥാന മുണ്ട് എന്നു ലോകത്തിനാധകാണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിൽ കൈ ശാര്യം അയാൾക്കണ്ട് എന്നതു് അയാളിടെ ആ തുംബലിപ്പാതു തില്ലുകൊണ്ടുതന്നു നമ്മുടെ മനസ്സിലാം.ആ ഔവതി കൈ പ്രഭ കൂമാരിയാക്കിയുണ്ടിക്കുംപോലും, അയാൾ അവളിടെ മുന്പിൽ കൈ മലത്തി യാചിക്കുന്ന ആശവസ്ത്രത്തിൽ അയാൾക്ക് “ഓമ്പാ”എന്ന അവർബി ആളുമായി സംബന്ധാദ ചെയ്യുതന്നു അയാൾക്കു അസഹനികമാക്കിയാണ്. ഇപ്പോൾ അയാൾക്ക് ആ ഗർഭിജു, മഞ്ഞാ

അ പരിചൃഷ്ടവാൻ ക്രാന്തികളും അഭാദ്ധകൾ ഒട്ടു സ്ഥിച്ചില്ല. അയാളിനും ഇപ്രകാരം സമാധാനം പറഞ്ഞു.

മന്ത്രാദം അതു ഏല്ലാപേക്ഷം വരല്ലോ വേണ്ടതാണ്. ശംഗ രോഹം. അതു സ്ഥാ കൈ തത്പരമാണ്.

അവളുടെ മിഥം ഉള്ളതു കണ്ണ ചുവന്ന തുറില്ല. വേദയ ഫേററ പന്നഗംപോലെ അവർിം അവിടെ തിനാം മാടിരയഴു നേരാര. അവന്റെ “ശംഗ” ശബ്ദം അവളെ കൈ കോപത്തിഞ്ചു കോരമാക്കി. കയ്യിച്ചിങ്ങു കല്പുന്നകാണ്ട് അവർിം അവരെ എറിഞ്ഞു.

ആ എറു അവന്റെ തെറിച്ചിൽ തുടങ്ങുന്ന മാറിക്കാണ്ട്. അവിടെ പൊട്ടി രക്തം അവൻറെ കവിച്ചിക്കുടി കീഴുപോട്ടു ഒഴു കീ താടിച്ചിശയിൽ തുണ്ണി കിറിഷട്ടിംഗുക്കു വിഴുവാണ് തുടങ്ങി. കൈ രണ്ടും പിംകിൽക്കെട്ടി വേപ്പുന്നവും ചാരി തിനിക്കുന്ന അ വൻ അന്നണിക്കത്തിലില്ല. രക്തം ഒട്ട തുടച്ചതില്ല, കനാം സംസാരി തുതില്ല. കൈ പുണ്ണിപിശ്ചട മണ്ണയ്ക്കാരും അവന്റെ മിഥം തി ശ്വിച്ചിന്നു.

മികീട് ക്രന്താനാര കഴിഞ്ഞു. അവർിം അപ്പോഴിം അവ മെത്തതുന്ന തുറിച്ചു തോക്കി ആക്കാണ്ട് കില്ലുകയായിരുന്നു. കോ പംക്കാണ്ട് ചുവന്നിരുന്ന അവളുടെ കണ്ണുകൾക്കു് രക്തം അ വൻറെ ഗണ്യത്തിൽ അപരാധത്തെ മാച്ചുകളിയുന്ന ചുവന്ന ചായം തേള്ളുന്ന കാണ്ണവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“അരവയും അരവും ചെന്നതു കിന്നരം” എന്ന പറഞ്ഞതു പോലെ സവന്തിഞ്ചു ഗർജ്ജും സപതങ്കുചെജ്ജുടെ അമധംഗവ വും തുടി അങ്ങിനെ അവിടെ തുടിച്ചുടി. രക്തം അതിനു സാക്ഷി ആഘയി.

അവളുടെ കോപം കനാ ശമിച്ചു. എ പെണ്ണമ്പത്തിഞ്ചു ഗൗരവമുഖ്യത്വം തന്റെ അവിഡവകം ചെയ്യുന്ന യിനപായ ത്തിഞ്ചു കടക്കയ്ക്കു് അവർിം കണ്ടു. അവബലാത്പരത മുടിച്ചിരുന്ന അവളുടെ ഗർജ്ജത്തിഞ്ചു ഉറ കിട്ടുന്ന അല്ലും ചൊട്ടി. സ്രീസഹജമായ കൈ സഹിതാപയും പദ്മാത്മാപയും അവർിക്കണ്ടായി. അവളുടെ മിഥം കയിഞ്ഞു. പക്ഷുണ്ണഞ്ചിയ തുണ്ണിച്ച മുന്നനാലു

കണ്ണമീർക്കണങ്ങൾ പൊതിത്താഴേന്ന സുന്ദരമാട്ടിൽ വിശ്വം അവർ കാലു വിച്ചത്തുനി ആ വെബ്ബിൽ പുശ്ചംവയ്ക്കു കയ്യും കെട്ടി മുവവും കമിച്ചു തിള്ളുതെങ്കും, മുരിക്കാതെങ്കും അയി കറ ചുങ്ഗിയെ കഴിത്തു. ടുടിയിൽ ഉടൻതിരുന്ന മുണ്ടിന്റെ അരറം കൊണ്ടു കണ്ണ മുടച്ചിട്ടു് മുഖത്തിൽ അവരെ വിശദം മോക്കി.

അവൻറെ തിലകം അപ്പോഴും ധാരതാജ വ്യത്യാസവുമാണോ അങ്ങനീളു. ഏതിരാളിയുടെ വർണ്ണഗവാത്മകരുടെ ബന്ധനാധനായ ഒരു ധിനാന്തരാധനാവിശ്വരു മഹാത്മയും തുണബൽഗണ്ഠിക്കുന്ന ഒരു പുഞ്ചിലി അപ്പോൾ അവൻറെ മുവമും പ്രത്യുഷിക്കുന്ന മുഖം. അക്കലെയുള്ള ഒരു പ്രതിശത്രിഃലക്ഷ അലക്കുന്നും മോക്കിനിനി കൂന അവൻറെ മെററിയിലുള്ള മുറിവിൽക്കുന്നം രഥപ്രഖ്യാദം തിലച്ചിരുന്ന പ്രീകിലും അപ്പോഴും ആ മുറിവായും അല്ലിന്നും കൊണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ കോപത്തിന്റെ തീർത്ത നവം ആ മുവത്തിലുണ്ടാക്കിയ പുണ്ണ്യപ്രഗതിയിലെ കളകം വിശദം കണ്ണിപ്പാർഡം അവർമ്മാജി ദിവം പുംബിക്കമായി. ആ തുടിച്ചു കവിച്ചിൽ തുടി കീഴ്ചേപ്പാ ട്രംകി കീണു താടിരിശരൂടുടെ അമ്രത്തു മുളിച്ചായി ഉറച്ചു നി ലൈന രക്തക്കണം കണ്ണങ്കകിൽ ആ അവലൂറ്റുന്ന പുഞ്ചിലി കൊള്ളുന്ന അവൻറെ മുവത്തിൽ പ്രതിശ്വിംബിച്ചു സഹനത്തെ കണ്ണപ്പോൾ അവൻറെ ശത്രുന്നരിപ്പായും രാഹുപ്പാരികാന്തം കണ്ണിൽ തുടി വിശദം വഴിത്തു. അവർ ആ കല്പിൽ കലിച്ചുനാ കിടന്ന രേക്കോണ്ടു മുവവും പൊതിത്തുന്നു കുറയുവാൻ തുടങ്ങി.

ആലൈറാം കണ്ട പക്ഷമുള്ളത്തിൽനിന്നും കയറിവന്ന രാധ വി തുടിവട്ടിൽ മരം പോലെ അന്താതെ നിന്നും.

ഓസ്റ്റു കൂളത്തിലിംബി ചുർട്ടുറി അതിലെയും മുവത്തിലെയും രക്തം കഴുകിക്കളെത്തു. കൂളത്തിന്റെ കരക്ക കിടന്ന കലിപ്പി കുക്കല്ലേച്ചതു മരാരായ കല്പിൽ ചെരക്കായി തട്ടിപ്പുംചിച്ചു ആ പൊടിവയ്ക്കതു വെള്ളിത്തിലുള്ള തന്റെ നിഴലിൽമോക്കി “നാ ക്കു മുറിത്താൻ ചാരം” എന്നും പറഞ്ഞു മുറിവിൽ വച്ചുമന്തി. “അപ്പു, വെല്ലുനവനു പുല്ലുമായും” എന്നു ഒരു തെരുവിൽ ശ്രദ്ധം

പിറകിൽനിന്നും കേട്ട അവൻ തിരിഞ്ഞെണ്ണാക്കി. മാധവി മുകളി ലഭ്യതയിൽ തില്ലെന്നതായി അവൻ കണ്ട്.

അവൻ കൂദത്തിൽനിന്നും കരജകയറി. ആ ദുർത്തി എവ നീഡിനിനാം എഴുന്നേറ്റ കൂദത്തിലുകു യോക്കി ഇരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. അവനവളുടെ അടച്ചതു വന്ന വിനിത്രോവത്തിൽ “അതു മൊരാനുഡില്ലോതെ; ജീവിതത്തിനേന്നാൽ മാർഗ്ഗംമാ, കിടക്കവാഹാ കുടിലുാ, കുടിക്കവാഹനാൽ തുള്ളിക്കുത്തിയാ ഇല്ലാതെ തോൻ, ഇടതു കൈക്കുള്ളി വേദനയെ വലതു കൈകൊണ്ടുതന്നു തജ്വാടി തിന്തു ജീവിക്കണംവന്നാണ്” എന്ന വരികിലും, തോൻ ചുന്ന കുടിനു കു മനസ്യുന്നെന്ന ബഹുഭാഗിക്കുന്നു. അതു ഒപ്പരാധമാണ് എങ്കിൽ എൻ്റെ അപ്പരാധത്തിനു തക്ക ശിക്ഷ മുതിച്ചു ലഭിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യു. എന്നിക്കുതിലെബാധം മുഖ്യമില്ല. പരക്കു എൻ്റെ മഹബട്ടി യിങ്ങളുടെ അഭിഭാഷത്തിനു കുതം പത്രത്തിന്തിന്ത്യപൂരി തോൻ മുഖ്യമായി ചെയ്യുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിന്റെ തെരിറിനു മാറ്റു തരിക. എന്നിക്കുന്നാലും അഭിഭാഷം, വെള്ളപ്പും മാളിക മുകളിൽ സെപ്പാവിഹാരം ചെയ്യുന്ന വലിക്കവക്കല്ലോതെ, വാതിലും ജന പ്രഥമില്ലെന്ന ഇടങ്ങിയ തുകക്കുള്ളു കുഴിപ്പും തുടക്ക സാധുക്ക മാരി ഇല്ല ചുന്ന ധരിച്ചിട്ടിരിക്കിയും അതവുംമാണ്. അധിക്ക്ഷേ പത്രത്തിനു കു മുച്ചു എന്നുതെന്നു കുതിന്തുള്ളുണ്ടും അണിഞ്ഞുണ്ടും കുക്കി, അതു പാരമരഹിതയെന്നതും വെള്ളതെ വിചുകയില്ല എന്ന മരക്കാതെ മഹസ്തിപാക്കിമാറ്റു പാവഞ്ഞപരക്കു അതെനാശിപ്പാദം തന്നെയാണ്.¹⁴ എന്ന പാതയിൽ ഭാണ്യവുമെടുത്തു പോകവാ ചൂണ്ടുണ്ടി.

അംഗുഛിയ്യും പിബിക്കുന്ന മാധവി “നിങ്ങൾ പോകാൻ വരെടു. ഉണ്ണാ കഴിച്ചിട്ടു പോയാൽ മരി” എന്നവൻ്റെ മുവിൽ ചെന്ന തട്ടം.

സന്ധ്യാവും മഞ്ചലിൽപ്പെട്ട ലോകം മരഞ്ഞവാൻ തുടങ്ങി. ആ ബക്കുവും പരിസരവും വിദ്യുഷ്ടകതി വിളക്കിന്റെ പ്രകാശം പ്രശ്നാഭിനാമായി. ലതാകട്ടിംജയുടെ മുകളിൽ ഉണ്ടു വിളക്കുകൾ ആ ചുന്നതാട്ടാക്കുന്ന ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുപുലാ ആ കുശനത്തിനാട്ടിവുമാണി കാലു ചാൻ തുടങ്ങി.

“മാധവി! ഇന്നത്തെ തൊട്ടം തന്ത്രങ്ങൾം ഇങ്ങി ദൈ കലാശിച്ചു. മന്ത്രിശം എടുത്തതുമായി. ഇതിന്തെല്ലാം താഴെ അതി രാവിലെ ആവാം. കാപ്പിക്കാണ്ടുവന്ന പാതുവും എടുത്തു കൊള്ളു. യാം പോകുക” എന്ന ആ ഘട്ടതി തന്റെ തൊഴിയാട്ട പറഞ്ഞിട്ട് “തിങ്കളം തൈജിടുട തുടങ്ങപ്പാരിക്കു” എന്ന ദിക്ഷാവി ദേഖംകൂടി വെം്പുവിഡിലക്ഷ്യപോയി.

ആ വെം്പുവിഡിന്റെ വടക്കു വശത്തു ഉടൻശം നാല്പതുവാര ദ്രോഹാണ്ഡം അടക്കാളം. വെം്പുവിഡിന്റെ അടക്കാളയിഃലക്ഷ നീണ്ട കുരു തട്ടുപുരാജാണ്. ആ തട്ടുപുരാജാക്കാളിയേണ്ട ബന്ധിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു മുാളു അവക്കാട്ട താണ്ട്വാൻ പറഞ്ഞിട്ട് ഘട്ടതി വെം്പുവിഡിലക്ഷം മാധവി അടക്കാളയിഃലക്ഷം പോയി. മാധവി അടക്കാളയിഡിന്റെ മടങ്ങിവന്ന, “തിങ്കരിക്കു ഉണ്ടു തങ്ങവാൻ എപ്പും ചെയ്യിട്ടിട്ടുണ്ടു ഉണ്ടു കഴിച്ചു ഇവിടെന്തെന്നുകിടിക്കു. അ ജമാനന്നു ഉണ്ടുവാൻ കിടന്നതിനാശേഷം തോൻ ദിക്കാളൈ വന്ന തുടിക്കാണ്ടുപായി ഇന്ന രാത്രിയിൽ കിടക്കുവാൻ സൗകര്യത്തു ശാക്കിത്തരാം. അന്നുരോധാരായും രാത്രിയിൽ ഇവിടെ കിടക്കുവാൻ അനുവദിക്കുതെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പന”. എന്ന ഭാസ്മിയാട്ട പറഞ്ഞിട്ട് അവളും വെം്പുവിഡിലക്ഷപോയി.

മനി പത്ര കഴിഞ്ഞു. ഒരു വാല്പുകാരൻ കാച്ചു പുവരണി നീണ്ട ശ്രദ്ധയും കരുംബന്ത വെള്ളിവും ഭാസ്മിയീന്നു അടക്കാളം നടപ്പു പൂജിഃലക്ഷ ചാവിടിക്കുവെന്ന പടിശ്ലീം കൊണ്ടു വച്ചുണ്ട് അടക്കാളയിഃലക്ഷ പോകി. മടങ്ങി ചോദ്യം കറി ആം കൊടുത്താനു നോക്കിയപ്പോൾ ശ്രദ്ധയും വെള്ളിയും വച്ചുപടിഭിരിക്കുന്ന ശ്രദ്ധക്കു നാമുകൾ ഏതാണെന്നു! ശ്രദ്ധ വച്ചില്ല? എന്നയാർഡം ഭാസ്മിയാട്ട ചോദിച്ചു.

ഭാസ്മി:—എന്നിഡിപ കിടിക്കില്ലപ്പോ.

വാല്പുകാരൻ:—ശ്രദ്ധിപ്പാലെല്ലോ?

ഭാസ്മി:—ഈ പുവരാഹിനീന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ എന്തിനെന്നുണ്ടോ.

വാല്പു:—“ഒത്തണ്ണിക്കു ശ്രദ്ധ ഏറ്റാഞ്ഞാലുവെന്നുണ്ടോ! വരകു നീം തെരാൻ പോരോ?” എന്നാം പറഞ്ഞു ആ മാട്ടുകല്ലിൽ

പുഖരശിനിപ കന്നാന്നായി തൊട്ട് തൊട്ട് പാതകിവച്ചു മോതകയിലുള്ള വൈജ്ഞമെട്ടുള്ള ശക്തിയാട്ടുടി യാലങ്ങ് കൈ അതിജീവി പുഠു കടക്കു. ആ ഇലവതമിലെവാട്ടി. അതിൽ ചോദം കൂട്ടുനും വിളമ്പിക്കിട്ടു അവൻ പോകി. അ പണിക്കാരൻ തമിഴുന്നടിയിൽ വളരെക്കാലം പാചകയേം ലയിൽ ഏറ്റപ്പുറ്റിരുന്നവന്നാണ്.

ഈ കിളിപ്പുമായി തന്ന ചോദ് ഉള്ളഭാൻ അയാൾ എല്ലാം മടിച്ചു. മാനംവിറ വാനിയും ചോദ് ഉംപെക്കിച്ചു ഏറ്റ വച്ച ഒരു മാനം തിരികയുള്ളും കുട്ടിക്കയില്ലെല്ലാം മാത്രമല്ല ഇതുപെക്കി ചൂൽ മരറാത്തുക്കാൻ മുമ്പിൽ ചോറിനും വിഞ്ഞും മുട്ടുക്കാൻ മുന്തുക്കാൻ വരുത്താം വരുത്താം. തന്നെ മുൻജീവിതത്തിനുസരിച്ചു മലംതന്നെ യാണ് ഇതു. ഈ മലം ഇപ്പുംതന്നെ അനുഭവിച്ചു തീർന്നാണ് പിന്നീടിതു പിൻതുടങ്കയുമില്ലെല്ലാം ഏറ്റ കരതി അയാൾ ഇല തോട്ടുള്ള മുറാളും കനിച്ചിക്കും ആ തടക്കല്ലിൽ മുന്തുക്കാൻ ചോറിൽ കൈ വച്ചു കുത്തു കുഴച്ചു കുളിക്കും കുളിംഗവലിച്ചില്ല.

പടിക്കല്ലിപ്പിട്ടു ചോദ മുറാളും കനിച്ചിക്കും ഉണ്ണം കുഴിച്ചു പുലത്തേൻഡെ തന്നെ ജീവിതത്തുപൂരി അവനുതന്നെ കുള്ളം തോന്തി. അചുര അതു മുന്തുടങ്കിന്നുണ്ടും അമേലുപ്പെതക്കാർ നിചന്തിച്ചുമാണ്. അധിക്കാൻ കുള്ളം മാളികമുകളിലേക്കു പാതകു.

സുപ്പന്മുഖായ ഭക്ഷണവും കുഴച്ചു, അടുത്തു മേഘപ്പു എന്തു കൊണ്ടുവച്ചു കുഴച്ചിക്കുകിയ പാലിക്കു ആലപ്പുത ദേഹത്തുടി വികുച്ചു, ഇലക്കംടിം ലകിറിംഗാം വെണ്ണുടെ മുഖപിള്ളിശാരിയുടെ കുളമ്പുംഡു താഴെ, വിവിച്ചു മാരകസേവ കുറ വിത്രുംഡുവം കൊള്ളുന്ന ആ ഗ്രഹത്താമനുപൂശു ചവി ക്രിക്കറുന്ന പടിക്കല്ലിംഗാം മുകളിൽ പച്ചവൈജ്ഞാനിക്കുലാട്ടിച്ചു പുഖരാരിംഗാം ഇലവരിൽ തുന്തുടിയ ചോദം തലപ്പുാവുംപാലു അതിജീവി മുറാളും സാന്ധവിജീവി കുള്ളവും കൊണ്ടു വയറട ക്രവാംകളുംഡു മുറാളും കനിച്ചിപ്പിക്കുന്ന താനം കു മനസ്സു നല്ലു? അതെ, അവൻ തന്നത്താണ് ചിത്രിച്ചു. ഈ ലിക്കാടകയം കൊണ്ടു വിശ്വസ്തക്കിയാൽ വരു കിരാഞ്ഞ പരിത്രാളി ഏകിക്ക

ഞാകമെകിൽ അതിന്തക്കാലൈറ്റും നിതെയല്ല, ആ അഡ്യൂസ് ദഹ തനിന്റെ ഇപ്പോഴുള്ള പരിഗ്രാമിച്ചം മുറാക്കരവുള്ള കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് എങ്ങനെക്കും പരിഗ്രാമിച്ചിരുന്നാക്കന്നതെന്ന വരികിട്ടും ആ കാരണങ്ങൾക്കും പുത്രാസം പരിഗ്രാമിച്ചിരുന്നാക്കരിപ്പും മാത്സ്യിക സുഖം ആക്കി സമ്മാണം. പാർപ്പായസം കടിച്ച വിശ്വദക്കിയ ധനികന്നാക്കന്ന അതു സജ്ജത്തിലും അംഗരു ഭാവ തനിൽ തന്നെ പഴംകണ്ണി കടിച്ച വിശ്വദക്കിയ ദരിദ്രനാഭങ്ങാക്കം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് മനസ്സുപ്പെത്തെ മാന്യമാർ മാനി ക്കുന്നതും.

കൈ ഭീഷിപ്പിപ്പാവും ചെയ്തു അവന്തൻ തുടങ്ങി. തിരഞ്ഞീ വരുന്ന ചിന്ത വാന്നു ചൊട്ടുവോളിഞ്ഞാക്കിന്ന ഇന്നുവാണ് ഭീഷിപ്പാവും. അതു എന്തെന്തിന്റെ വിശദലിനു കുറോവു തന്നെയാണ്.

മനി പതിനേന്നടിച്ചു. മാധവി വന്ന അവന്തെയും കൂട്ടി മെംഗ്രൂവിന്റെ പടിന്തുരു വശത്തു കോലായിൽ ചെന്നു. അ ഫ്ലോറി അവിടെ ആ മുച്ചി അവരേയും കൂട്ടു തിപ്പാനാശി കുന്നു.

ഔവതി: — എന്തു പത്രം അഭ്യന്തരാസ്സു്! ഉണ്ണ സുവന്നാരോടു ബന്ധപ്പെട്ടു്: — ഉം. സുവന്നായി.

ഔവതി: — ആ ജീക്കാലവും പിരിച്ചു കിട്ടുകൊള്ളു. വെള്ളപ്പും രാവിലെ തന്നെ ഇവിടെ തിനാം പോലെയുള്ളൂണ്ടും. അപ്പേ നിന്നും വരുന്നോരു റിക്കാലൈ ഇവിടു കണ്ണാൽ ചില പ്ലോറി ഫോസ്ഫറുട്ടുക്കാം. നാജുഞ്ഞ പിലവിനു വക്കു ഇതിലിക്കേട്ട് എന്ന പറമ്പു കരക്കുപ്പിക്കും അംഗീകാരി കിൽവെച്ചു ആ മുച്ചി അക്കാദത്തക്കമിന്നിക്കലേണ്ടു. വാഹി മുടക്കു മായവി പിംഗവയം.

ആ ഉദ്ധൃതിക അവൻ കയ്യിലാട്ടത്തു ജീക്കാലവും വിനീച്ചും അതിലിനും. അങ്ങിനെ ആദ്യമായി നന്നാൻ കയ്യിൽ ഇന്നു കുട്ടിയ ആ പണം അവന്നു കൈക്കൈക്കുത്തിരുന്ന ഒരു കടനാൽ പോലെ കുറ്റു വാൻ തുടങ്ങി. അവൻ കൈ തുറന്ന നോക്കി. കഴിന്തുകുന്ന കത്തിയുടെ വായ് അലക്കുള്ളി മിന്നാൽ പോലെ അവിടെ കുന്നി

തിരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“കൈ കൂണ്ടെല്ലപ്പോലെ പേരിച്ച കിടന്ന് രാത്രിയ ഉന്തി, ദേഹം വെള്ളക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇവിട്ടും ചാടി രക്ഷപ്പേടുന്നു പോലും. എൻ്റെ കമ കൂണ്ടെന്നും അവൻ തന്ത്രാൻ പറ ഞെ. “തൊനിന്നലെ കിടന്നതു വഴിയിരിക്കിച്ചായിരുന്നിട്ടും എന്തി ക്കുവിട്ടു സെപ്പരക്കുവെട്ടു മുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ഒരു വംശദാവിജ്ഞാ യജ്ഞാർഹം സെപ്പാക്കേടുമായി. ഒന്നും ആന്തിക്കുവിയെ ഇംഗ്ലീഷ് വേദത്തിലെ ചുവട്ടിൽ കിടന്ന പിംബു ഉണ്ണുന്നു സെപ്പാമായ രാജവിമിശ്രാക്കാണില്ലപ്പോൾ. മെയ്, ഫോക് തന്നെ വയരു കിാണ്ടതുകൊണ്ടു ഉണ്ടാവാനല്ലോ താമസിച്ചു പോയെ കിൽ, എന്തിക്കു മാത്രമല്ല എന്നും സഹായിക്കാമെന്നു കരു തിച്ച എന്നു സാധുമാരിക്കും രാവിച്ചേരു കണ്ണി ചീതുക്കായിരിക്കും. ഈ ഉരുപ്പിക്കുകയോ? ഇതും എന്തിക്കുവേണ്ടും. സ്വാദില്ലാത്ത ഫോറം, അധികാരമില്ലാത്ത ഇടവും, പണിക്കുവാൻം തന്നെയാണ് സംശയമില്ല. അതു മന പ്രൂണ്ണുന്ന കൈകൊണ്ടു വരിക്കു കെട്ടുന്ന അസ്പാതത്തുപരിഞ്ഞിലെ മരടകളുണ്ടാണ്. ഫോറ പ്രൂണ്ണുന്ന വയറിലെത്തിക്കുണ്ടെന്നു. അതിനു നെന്നുവരേണ്ട എന്നുന്നുണ്ടാണ് കൂതജ്ഞതയുള്ളവയായിരിക്കും. ബാക്കിണ്ടും തുജിംഭവാനെയിക്കില്ലപ്പോൾ “കഴിഞ്ഞതാണ്”. ഉരുപ്പിക്ക മടക്കിക്കൊടുപ്പുന്നാണെങ്കിൽ അരംബ പോയി വാതിലുമുണ്ടും. അതിനാണു ചെയ്യും. ഇതു എന്തു കുപ്പിൽ തന്നെ വെച്ചുക്കൊണ്ടു കൈ കൂത്തും എന്നാൽ എൻ്റെ നീറിച്ചും പ്രദർശിപ്പിക്കാം. അണി നെ അവിടെ വെച്ചുവും അവക്കുതന്നു കിട്ടുമോ എന്നെന്നു. കിട്ടാതിനികയില്ല. ഇൻഡി നാലെ റാവിലെ വന്ന പൂവുകൾക്കും ചെടിക്കു വെള്ളം കോരക്കും ആകുമെന്നല്ലോ അവിടെ നിന്നും പറഞ്ഞു ചിറ്റാനുത്താം. അതുകൊണ്ടുവർ അവിടെ റാവിലെ എന്തുകും കുഞ്ഞും ഇവക്കും ചെയ്യും. അമവാ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ പോകട്ടു. ഇതു ചിലവഴിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനെക്കാം നല്ലതും ഇവാടു തന്നെ ഉച്ചപ്രക്ഷിപ്തപ്പാക്കാനതാണ്. എന്താഹാലും ഏതു രിച്ചിൽ തന്നെ കല്പുകളിച്ചുതു നന്നായി. ഇൻഡി അരി അവിക്കു

നോഴം ചോര ചവച്ചിക്കുന്നോഴം കൗത്തി അലിക്കവാൻ പറിച്ച്.

മനി പത്രങ്ങളിൽ. ആ ഗംഗിം ദൈനത്തിന്റെ പുത്രത്തിൽ മിലക്കല്ലോ മണംതെ. ഭാസ്യക്കുടിച്ച് എലിച്ചുനാഡു കൂടും മെഴുകു തിപിച്ചും തീപ്പേപ്പടിച്ചും എടുത്തു മെഴുകുതിപി കുത്തിച്ചു കൂടും ലാസ്സും പെൻസിലും എടുത്തു താഴെ കാണും പ്രകാരം കൂടും കുത്തു എഴുതി.

സ്വാഗതം.

സാധുകളുടെ വിശ്വാസ കൊടുത്താൽ അതു സന്ദർഭത്തിനു അംഗീക്കേയും അദ്ദേഹവും ആയ കൂടുതായിട്ടു രക്ഷിക്കാം എന്തി കൂടും പിച്ചുതന മുഖ ഉദ്ധൃതികു ഉച്ചപക്കിക്കവാൻ തോന്തു കിഞ്ച്ചും തന്നെയായി. അതിൽ പരിക്വം ഏറ്റോടുകൂട്ടു. എവിടെവച്ചു് എന്തി കുകാരു വയർ ചോരം അതുണ്ണുനാതിനാ കയരുപ്പികു കൂടും തന്നെ സാമുന്നാ കിങ്ങമിക്കു തോന്തിയാ ആ ഇവിടെതന്നെനു അതുവ ഷ്ടൂനാ. മടക്കി എടുക്കണമെന്ന വിനിതന്നു മുത്തിക്കുട്ടേ ! അഥവകിാഞ്ചുവാൻ പാദം പൊന്തിച്ചു എന്നു ആ പാദംചോനു പതിക്കവാൻ പോകുന്ന ചള്ളിക്കണ്ണിലെ ടുർബുലൻസും അനുഭവ പ്പെടുത്തിക്കും എന്നും അഭിമാനം കിങ്ങഡൂച്ച നന്ദി ആളുതാ ജീന്നിപ്പിക്കുന്നു. വേഗം ഉണ്ടാകുന്ന എന്ന ഭയനുംകൊണ്ടു ഉറങ്കു വാൻ കിടന്നാൽ എന്തിക്കുന്നും ഉക്കം വരും. പ്രകൃതിക്കുട പരന്നമാം എന്നുപ്പോലെയുള്ള അഗ്രതീകരിക്കാൻ അഭ്യന്തരമാനു തുറന്ന കിടക്കുന്നോടു തൊന്തരതിനാ ഭയനുംകൊണ്ടു ഇവി ടെ കിടന്ന മുഖ രാത്രിയ ശിഖരാനുഭാവാം. മുഖ നടക്കിപ്പു നിൽക്കുന്ന തോന്തിവിടം പിടിനു. വാക്കിയല്ലോം അനുഭവം പോലെ. നമ്മുടാം.

അനു രാത്രി ചിൽ തകത്തിനും ഉക്കം ലവലേശവും വന്നില്ല. അവർ കണ്ണടച്ചും അനു തോട്ടുകും തടന സംഭവം ആ കണ്ണുകളെ കുത്തിത്തുറക്കുമായിരുന്നു. അവളുടെ ധാന്ത്യം ആ യുവക്കുസരിച്ചുടെ ശൈഘ്രമുഖത്തു കൂടുതിച്ചു അപാനരപ്പെട്ടു കുത്തു അവർക്കു മാറാത്ത എദ്ദേഹല്ലമായി. അയും കുത്തു കൂടുതി കുത്തു ചെയ്തു തന്റെ അവരും എദ്ദേഹം

തനിന്നെന്ന കാല ദിനങ്ങായി ചിപ്പാസനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കയെക്കിലും മാകാമെന്ന കരളി അവർം അന്തു മൺഡിക്കരനെന്ന താഴേ കോലായിൽ പുതി. പക്ഷേ മടക്കിയച്ചു ആക്കാളം മാറ്റുക അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു.

“തൊൻ എന്തോടു പാപവലയന്തിലാണ് അക്കപ്പെട്ടു പോയതു”. അവർ തനിന്തെനു ചിന്തിക്കവാൻ തുടങ്ങി. “ആ യുദ്ധവിന്റെ പോയും കൂടിന്തു. എന്തിനും ആ ധിരനെ കൗതുടിക്കണ്ണാൽ കൊള്ളാമെന്നും അഭിഷായ ആഗ്രഹം തോന്നുണ്ടോ. ഒരു നിവിൽത്തിയും അതിനു കാണാനില്ല. ആ രക്തം പതിനെത്ത പുണ്ണി വി. എന്തിനും കാക്കവാൻ പോലും ഇപ്പോൾ വയ്ക്കു. കുഞ്ഞം! ഓരുംബ മനസ്സുണ്ടെന്നു എന്തെല്ലാം തന്നെയുള്ള പേരുള്ളതിനു വേണ്ടം കെട്ടിക്കുകയില്ല. എന്തിനും ശ്രദ്ധിക്കുവേണ്ടും ടാഗ്രൂം വരുമോ? എന്തുക്കുതെന്നു കൊണ്ടുവരും കുറുക്കില്ലോ? ആ വേദ്യമരം.”

ശ്രദ്ധയുമായപ്പോൾ അവർക്കും അധാരം ചാരിക്കിന്ന ആ മര ഒക്കിച്ചും കാരം കണ്ണാൽ കൊള്ളാമെന്ന തോന്നി. അവർ തോടു തനിച്ചലക്ഷ്യപോയി. അപ്പോൾ നേരേ നല്ലവന്നും വെള്ളതിങ്ങനും

ഒപ്പരാം അദ്ദുരായം.

പത്മഹാഡോസ്യും നേരേ കവിതിയാർക്കുന്ന കൊട്ടാരത്തിൽ കുറവശരൂരു മുന്നാളുടനു മുകിംലാത്തി. അവിടെ റോഡുകൾ കിൽ പലെ പലെ എഴുകുയുംവെണ്ണിൽ സുവാമായുരഞ്ഞാണ്ണായി കുന്നു. പട്ടണം മുഴവൻ തെണ്ണിനടനു എന്തിൽ പെടക്കിയ ആ സാധുക്കളിടുന്ന അന്നത്തെ വിന്റുമുകളും അവിടെയായിരുന്നു. തയിക്കു പററിയ തുട്ടകാർ അവർത്തെന്നുണ്ടെന്നു കരളി അവിടെ കരറ്റൂരു ആയാളും കിടന്നു. ആ മുകിൽ കത്തിയിക്കുന്ന ഗ്രാസ്സും ലൈറിന്റോ പ്രഭാവും അവിടെമൊക്കെ വെളിച്ചും കാട്ടിക്കുന്നതുകാണുണ്ടോ, കാര്യക്കലെ യിന്നും ഉട്ടതു മണിന്റോ പുറംകോ

സ്ത്രിയുണ്ടാ കൗ പൊതിഞ്ഞപിടിയുംകൊണ്ട് ഒരു ശ്രീജിട
വിള്ളത്തുപോ അവിടക്കേ വരുന്നതു അഭ്യർഥി കണ്ടു.

അവർ മുഹമ്മദി ഒരു ദാരിദ്ര്യക്കുടി ഉച്ചിറിയ വള്ളിക്കന്തിൽ
ധിനം അനാശാഖയില്ലാതെ ചിപ മന്ദിരം പൂജ്യ ചാടി സ്വാ
ഭിട മിവത്തും തലജ്ജു ചൂടും ചാരിപ്പാനിരുന്നു. കൗ കയിൽത്ത
ഡോക്കിട്ടോടുന്നല്ലെതെ അവളിടെ സൂഖ്യം അധികപത്തന്ത്രിൽ
എത്തിങ്ങിണ്ടിട്ടില്ല. അതു മിഞ്ചാരിക്കന്നതുകൊണ്ടുള്ള ധാന്യം
അംഗീക്കിട്ടെ മിവത്തു ഒരു വിള്ളത്തുമാകിച്ചിരുന്നില്ല. അഞ്ജു ചുറി
കിരുന്ന കീഴ്ത്തുണി പൊതി താങ്ങുവാനും, നശത മരക്കു
വാനും അവർക്കുവരുന്നാഗപ്പേട്ടേന്തെടിപ്പനും. നശതയെ മറന്നി
ക്കു എകിലും അവളിടെ മുലുദയിക്കുവും ആ പൊതി സംരക്ഷണ
ന്തിഖായിക്കന്നതുകൊണ്ടു ആ അരത്തുണി കിണ്ണയില്ലാത്തവർി
കരുതുക നശായിരുന്നു. ആ കൊട്ടം രാമി തിൽ ഏവിടെയോ
ധിനം വരുന്ന ആ അബ്ദലാതുപത്തിനു പേരുമില്ല പേടിച്ചമില്ല.
അവർക്കു മുണ്ണാളിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല, മുരക്കിലും പേരുമപ്പേട്ടുമുണ്ടു
നു ദേവമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ ഇവർക്കുകൊട്ടു ചാരിപ്പുണ്ടു ഭാവ
മില്ലായിരുന്നു. അവർക്കും ദേവപ്പേട്ടുണ്ടു ഒരു സ്വർണ്ണശത്രു അ
വളിടെ മുന്നു വച്ചി കാട്ടി മുണ്ടു കുട്ടിപ്പുണ്ടും. അഡിപ്പു!

ഡോസ്റ്റ് കിടന്നിരുന്നതിനും കുറച്ചു വടക്കുവശത്തു കരാറി
മുടിപ്പുതച്ചു കിടന്നിരുന്നു. അവർ അംഗാളിടെ അംഗത്വം കു
ന്തിക്കിരുന്നു മുണ്ടിൽധിനം ആ പൊതി മെല്ലെത്തുചുരു താഴേ
വച്ചിട്ടു, അവിടെയിരുന്ന ഒരു കുടുംബം ചുവാടുകുറ്റം കൊഡിം
വീതുവശത്തു വരുക്കാൻ കുടിശ്വാസം ചൊളിപ്പുവെച്ചു
കുളി ഒരു കുടുംബത്തിനും ചൊളിപ്പുവെച്ചു കൊണ്ടുവന്നിട്ട്
അ ഉണ്ണിക്കിടന്ന മന്ദിരം പിളിച്ചുണ്ടാൽ. അഭ്യർഥി കുള്ളം
തിരുമ്പി മുഴുന്നും. അംഗാളിടെ പുത്രപ്പുറംതിലെ ചുരുങ്ഗത്തി
യ ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അവളിടെ ഭേദവും മരക്കു
മരാനും.

പക്കൽ മുഴുവൻ നടന്നാലത്തിന്റെ ആ ചെരാലിക്കുവിനും
മിശ്രപ്പുക്കുവാനുപോലും ആ അട്ടുന്നമുാക്കം അന്നനാനും കിട്ടി

കിങ്ങിലും. റാറ്റി ചായപ്പോഴുക്കും മനസ്സു മട്ടത്തു തള്ളാൻ ആവശ്യമാണ്, മോറിനോവൺ കരഞ്ഞു കരഞ്ഞരാണിൽ മരക്കും. ദൈവം കണ്ണപ്പോരിം എന്നും കാഞ്ഞും കാഞ്ഞംതോന്തി. ഭർത്താവിശ്വാസിന്റെ കീടനം ഇടത്തു നിന്നുമെല്ലാംനുറുതു ചെന്ന പദ്ധതി ദേഹം കുലിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു രാജ്യത്തെ പൂരതിക്കും, അതുകൂടിടെ മുഹൂരാ ശബ്ദം വകരെ ജൂതെ അധികാരിക്കിയിരുന്നു. പെരുക്കിയാട്ടത്തു കുറ ഏഴുപിംഗിലും തിലാക്കി പൊതിഞ്ഞു കരഞ്ഞു വരുത്തി അവർ കൊണ്ടുവന്നു പൊതി. ആ പൊതി അംഗീകാരത്തെന്നും അവർിൽ ഭർത്താ, മിശൻ മുമ്പിലുകൾ യിക്കിയെച്ചു കൊടുത്തു. അയാൾ ഉറങ്ങി കീടനം മക്കളെയുണ്ടാക്കി ഉയ്യെച്ചു അവർഡിനു കുറച്ചിലും മക്കളെ അവരുവാരിക്കൊടുത്തു. താഴെ ഉണ്ടാണ് അംഗിനെ ഉണ്ടാക്കി.

അപ്പോഴുണ്ട്, റോധിപ്പിൽനിന്ന് ഏതുവരുത്തു നിന്നും അവർക്ക് കരതിപ്പി വരുന്നു. ഉശരി വെലമിപ്പുതെ കൂലു രണ്ടും വലിച്ചുപോലും കൈകൂട്ടാക്കി ഇരുന്നു വരുന്നു കരവയവാസപാധിതനാക്കിയാണ് അവരുടെ അതിപി. ഷേഗംതന്നു അവർം എന്നുല്ലാക്കി നിന്നും ഒരു ക്രഷണം ചീനിയാട്ടത്തു ഭർത്താവുണ്ടു് കഴിക്കുന്ന ചോറിൽ യിന്നും രണ്ടും ചെറിയ പിടി വാരിയെച്ചു എന്നു അതിപിക്കം കൊടുത്തു.

അവളുടെ ഭർത്താവാക്കട്ട കട്ടിച്ചും താങ്ങം തുടി അതിൽ പക്കി തിണ്ടും കഴിച്ചു വിശ്വാസി എന്നുണ്ടാവുന്നതിൽ വ്യാകുലി ഭാഞ്ഞുക്കൂടി വച്ചിട്ടും ഏഴുന്നേരും. ഏവിംഗ്കു ഒരാറാറാർഥം കൂടുപാലും കഞ്ചിയം കിാച്ചുകിലും ഉണ്ണുവാൻ അതു മുഴുവൻ ആരായാൽന്നുന്നും മതിക്കാക്കകയില്ല.

ഉണ്ണു കഴിന്നു പ്രദേശത്തു ഭർത്താവിഡിനു കൈക്കു അവർം വെള്ളിം പക്കൻ കൊടുത്തു. അയാൾ കയ്യും കഴുകി അവളുടെ കുള്ളിപ്പിക്കുന്ന പാതും വാങ്ങി വ്യാകുലി കിായുടും വെള്ളിം താങ്ങം കട്ടിച്ചു കട്ടിക്കും കൊടുത്തു ഉറങ്ങുവാൻ കീടനം. കട്ടിച്ചുടെ കയ്യും മുവവും കഴുകി ഉട്ടതിങ്ങു മുന്തിരിപ്പിൽ അാറാംകൊണ്ടു തുടച്ചു അതിനെ ഭർത്താവിഡിനു അട്ടക്കയ്ക്കിട്ടാൻ. നാറിക്കിനി ഒരു പുത്രമുണ്ടു് അവരുടെ പുത്രപ്പിച്ചിട്ടും അവർം തിരിഞ്ഞു ദോക്കിയപ്പോഴുണ്ട്

“എലു നക്കെന നായുടെ ചിറി നക്കെ ഒരു നായും കും! കും! എന്ന അവർക്കുള്ള കാഹരി കുള്ളി വിന്നോന്. അവർ കാലുമക്കി കൊച്ചതെ തുട്ടുറ ആ നായ് മുളിച്ചിരുക്കാണ്ടു ദ്രോ ചെന്ന തിരി ഞങ്ങ തിന്ന ചുണ്ടു നന്തചു അണ്ണച്ചിക്കി അവർ ഉണ്ണ കുഴിക്കു നീതും നോക്കി കുന്നിച്ചിരുന്നു. ഉണ്ണം കുഴിഞ്ഞു ഉട്ടതിരുന്ന കീ റലശിച്ചു വുതെയും അവളുംകിടനു.

ഭാരിപ്രതിനിശ്ചാ തുമികളിൽ തുടി തിള്ളിയ ആ ഭാവത്രു തിനിൻറെ കളിമിന്നലിൽ ഭാസ്സു് അയാളേയും ലോകത്തെയും കുന്ന തുടി സ്വീജ്ഞാനിക്കണ്ടു. അന്നയാർക്കു ഉറക്കം വന്നില്ലോ.

പിറു ദിവസം രാവിലെ ഏടു മനീഷയാട്ടത്തി അഡാർ കാഴ്ചവുംപോറിലാത്തി. കാഴ്ച ബാധ്യാവിജ്ഞംരത്തെക്കു വശത്തു ആ അഡാർ ചുവട്ടിൽ ചുവട്ടിൽ കിടന്ന ചുമ്പുവെന്നിൽ ആ എല്ലിച്ചി അഡാ കാഴ്ചിച്ചിട്ടു മുകപുരിഷ്ഠത്തെ മുച്ചിട്ടു അതിലിരുന്നു. അ വിദേ മുറാത്തു അമ്മയുടെ കയ്യിക്കിനും കത്തി ഒരു മൊരു പെതക്കു കാട്ടിനടക്കുന്നായിരുന്നു. ആ പിന്തുവയർ കായാ തിരിപ്പാന്നവേണ്ടി — ആ കാമനമുഖം വാടാതിപ്പാന്നവേണ്ടി അംഗിനും അമ്മ അറിടു വരുന്ന ഭാഗ്രവാന്നരുദ കാലുപിടിച്ചു കാശിനു കേഴുവാവളാക്കുന്നു. ആളുകളിൽ പിംഗു നടന്ന കാലു തെങ്ങവും കൈ നിന്തുന്ന അവളുടെ കുള്ളു അവളുടെ കുമയ മകനും കുടുരു ചുവടു ചുവടുവെള്ളിപ്പാമന്തിച്ചുകുന്നു. ഇപ്പു, ഇപ്പു ധീനാ ലോകം പാടുന്ന പല്ലവി കേടു കേടു തഴുവിച്ചു അവർ അരുരുചു ചെണ്ണുവിടാതെ കാലു ഇരുന്നുനിരുന്നു. ടടവിൽ ഒരു ചതും ഏടുത്തു ഞുരോ കൊച്ചതെപ്പും സന്തോഷംകൊണ്ടു മതിനുന്ന അവർ അവളുടെ മകനെയുമെടുത്തു് അവനും വരുവു ഭാഗ്രതപ്പാറി നിന്തചു നിന്തചു ഉമ്മ ശുശ്വരുക്കാണു് അപ്പുക്കെന്നുംപാശി.

കിരുചു കുഴിത്തെപ്പാർ ഒരു അപലിച്ചിരുയു ഔദാവു ഭാസ്സു കുന്ന അട്ടത്തു വന്നിരുന്നു. വന്ന ആവാവു് ഭാസ്സുഃനാടു് ധിന്മദാ ഏതു താട്ടുകാരയാണു്?

ഭാസ്സു്:—തോൻ അട്ടുക്കാരന്നാണു്.

ആവാവു്:—ധിന്മദാ ഇവിടെ ഏതിനു വന്നു?

ഭാസ്സു്:—ഒപ്പേന്തെലിലും പണിയതടി.

അവാദ്യ് : — ഏതെങ്കിലും കിട്ടിയാ?

ബാധ്യ് : — ഉം. കിട്ടി.

അവാദ്യ് : — എത്തു പണിയാണ്? പിന്നെന്താണ് ദിശപരി ഇവിടെ തന്നെമിഡിക്കുന്നതു്?

ബാധ്യ് : — എത്തിക്കു കിട്ടിയ പണിക്കിങ്ങെന്നെത്തതാണ്. അതിനെ വിഭാഗങ്ങാ പോകുമെന്നീല്ല. അവിന്റെ പേര് പട്ടിണി. കിങ്ങഡ്യും?

അവാദ്യ് : — തൊൻ “കോട്ടുള്ളൂക്കാരാണ്”. എന്നും മുമ്പത്തിൽ തന്നെ പോഷിച്ച പോന്നതാണ്. ഇവിടെ വന്നിട്ട് ഇങ്ങനേക്കു എഴുപ്പി അച്ചാശായി. പണിക്കായാണെന്നെത്തിക്കു കിട്ടിയില്ല. പക്ഷേ എത്തിക്കിയും വരെ പട്ടിണി കിട്ടിക്കണ്ടതായി വന്നില്ല. എന്നും തുടർന്നെന്നും കൊല്ലുള്ളൂട്ടി സം ഇങ്ങാട്ടേക്കു യാ ബാകിയറി വണിയിൽ വച്ചു സംസാരിച്ചു തന്നെപരി ത മിക്ക വലിശ ദിന്ധുരത്തിച്ചായി. അവന്നുണ്ടു് അവി ദുരാക്കിയ വലിച്ച കൂട്ടുടക്കാരാണ്. അപ്പേരുപ്പാറിച്ചു അഞ്ചാളിട കൊട്ടിന്റെക്കട്ടിൽ വിനും ചിലതുറി അവൻ മാട്ടം. അഭാല്ലും തിന്നായ മടങ്ങിയുള്ളൂം. വിണ്ണം പണം കിട്ടിക്കായ മാട്ടം. ആതാണു അവന്നു തൊഴിൽ. അവനു ണായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തൊൻ പട്ടിണിയായില്ല.

ബാധ്യ് : — ഒപ്പ് സ്റ്റേഫിതൻ. അവൻ ആ മാതിപ്പി വണ്ണുകയാക്കു മെന്നു അവബന്ധം മാറ്റുന്ന അറിയിത്തിനുണ്ടെങ്കിൽ ആ ടോപ്പ് നെ ആ പാഠം ജീവിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. തണ്ടിംഗൈപക്ക റിംഗൈനും കുറരി പോറുന്ന രക്കമിൽ താങ്കതുണ്ടിക്കളായി തണ്ടെള്ളുത്തുന്ന വണ്ണിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ ആ മാത്രമുണ്ടാക്കു കൂട്ടും കുല്ലും കുല്ലുതുംനുണ്ടു്. അവഘാവൻനു അ മുളുക്കു വണ്ണിച്ചു അവന്നു മകൻ അവനെയും വണ്ണിക്കും. കൊട്ടുതായും പലിശ ദുന്നത്തിനാലും?

അവാദ്യ് : — അഡിം തൊൻ തന്നെ മട്ടംകൂട്ടി.

ബാധ്യ് : — എപ്പോറും

അവാദ്യ് : — അവബന്ധം കുറരി വാക്കിയുള്ള പണം തട്ടുണ്ടെന്നു. “കുട്ടിവരെ കുട്ടിയും മുന്നു മുളിക്കും” അതു തന്നു. അതു പറവി

യില്ല. ആ കിരശ പിടിച്ച കഴുവെറി നാട്ടിൽ പോകുന്നാൻ എന്നും പറഞ്ഞു പോയ്ക്കുണ്ടു്.

ഡാസ്റ്റ്:—ഈവൻ പറിച്ച സ്റ്റേചിൽ നിങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു പറിച്ച സ്റ്റേചിൽ ഈവൻ. ഏറ്റാലും വിസ്തൃതിനിന്നും നിങ്ങളും രക്ഷിച്ച അവനെ വഞ്ചിക്കുവാനൊരുപ്പിലും വിജയിച്ചുവരുന്നു. അതു വാസ്തവത്തിൽ മുക്കപ്പേൻ തന്നെയാണ്.

അവാദ്:—നിങ്ങൾ ആവാനാൽത്തു. സാധുക്കരുടെ കഴുത്തിൽ കുറ റിട്ടാണു അവനും അച്ചും പണക്കാരനുയരു്. അഭ്യാസി അവനും അവനെ കാമുളം വഞ്ചിച്ചുവരും അതു തന്റെപ്പും. ഇതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആവുന്ന കര കളിക്കുന്നും ഇപ്പോൾിൽ മാക്കി കുറത്തു. തന്റെ കര തേരേപ്പുവെൻറും സ്റ്റേചിലീസ്സുകൾ ചായവാങ്ങി കൊടുത്തു ചെപ്പു ആശാനിതന്നുവെക്കിൽ ഇപ്പോൾ ആത്മിക കര മാസം സൗഖ്യാധി കഴിക്കാമോഗി അണു. ആവെൻറു വിട്ടിൽ അടിച്ച വാരിക്കളുന്ന എഴുതിൽ പോരു മതി കാഴ്ച ജീവിതം കഴിക്കുവാൻ. തന്റെ കര സ്വന്തരു ശ്രീലതുകരുകാണ്ട് മാത്രമാണു് ഇങ്ങിനെ ഓ പുരപ്പുട്ടു്. “അയത്തിക്കണ്ണെൻറു തലവിലെഴുത്തു അമന്തി മുരുളും പോകമോടു്” ആവെൻറു അച്ചും മരിച്ച പോയി. അമമരും രണ്ട് പെങ്ങെന്നും തന്റെ മാത്രമേ തന്നെ കുട വിട്ടിച്ചുള്ള. ഇളയ പെങ്ങെൻ എന്നും എ. അണു. കുറച്ച പറിപ്പും വരയുമുള്ളതാണു് ദഹാ സെപ്പരക്കേരുതു്. മഴ യും വെയിലുമില്ലാതെ ചളിച്ചില്ലും തന്റെ ആറ ണി നടക്കണാം പോലും. ആത്മികതു കൂടാം സക്കന്നാണു്. എന്നും പുഞ്ചികട്ട പാടത്തിൽ പോകി പണിക്കുട്ടുമുണ്ടു് കാരം നാടു ചെരുതക്കേളുടു രക്ഷിച്ച പറയുന്നും എന്നിക്കു മഹാ മടി യാണു്. തന്റെ ഇതുവരെയും അതു ശ്രീലിച്ചിട്ടില്ല. അതു ചെ യുംലൈക്കിൽ വീട്ടുകാരനു മാത്രം നാട്ടുകാരം എന്നു സെപ്പരം കെട്ടതും. തന്നെന്നുകുണ്ടിൽ വേബാധിക്കുവെന്നും പോകുക, തോന്തരം വരിക, ഇഷ്ടമുള്ളിട്ടുംപുകുക, എന്നുകുണ്ടിൽ കുറച്ച സ്വന്തരു പ്രിശാരാണു്. കമ്പാറിന വഴി അച്ചുവെൻറു സന്ധാരും ധാരാളമാണു്. എച്ചിംടക്കുകി

ബുച്ചിന്നിയാൽ അധികാരിക്കുന്ന എവിടുക്കാണ് എന്ന്. വന്നാൽ ശാഖപ്പാർശവാലിച്ചുകഴിഞ്ഞ എവിടുപ്പോയിരുന്നു എന്ന്. അധികാരി എന്നും അധികാരം ഒരു പെണ്ണുള്ളു; പെണ്ണുള്ളെട ചൊല്ലടിക്കു അടങ്കിച്ചെഴുവാൻ ഒരുപെട്ടുകൾ സ്ഥിരക്കുമോ? ഭിക്ഷയെടുത്തു അന്ത്യത്തറ്റിൽ കഴിഞ്ഞാലും കേൾസീപ്പ്, ഏറ്റനാലും ഇരു പെണ്ണുള്ളെട വാക്കും കേടക്കാവാൻ പ്രയാസമാണ് എന്ന കാരി തോൻ പുരബ്ലൈറ്റുക്കുതാണ്.

ബാധ്യ:—ഒല്ല സ്വാതന്ത്ര്യം. ആരു പറയുന്നതും ഒന്നും വക്കവയ്ക്കു തെ വെദം തന്നിഴ്ചും മാത്രം ദോക്കി താഴെന്നുണ്ടാകി ഒട്ട കണ്ണാതാണു സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നാണു വിജയം സ്വാതന്ത്ര്യം തനിശ്ചക്കാട്ടക്കണ്ണാതെമ്മം. ആതു തെമ്മാടിത്തരമാണ്. അതിലും സ്വാതന്ത്ര്യം അന്ത്യാജ്ഞകരധികാരത്തിനിടം നമ്മിൽ കൊടുക്കാതെയുള്ള എറിവും പരാഗ്രയവും പരോപദേവവും കുറഞ്ഞു ജീവിതസ്ഥിതിയാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം. പരാഗ്രയത്തെ നാം എല്ലപ്പാർശ കാംക്ഷിക്കുകയോ അവലുംവീക്കുകയോ ചെയ്യും അംപ്പാർശ ആതിൽ നാംഞാറിയാതെന്നും അന്ത്യത്തിലധികാരം നമ്മിൽ കൊടുക്കണം. ഒരുത്തനോട് കാട്ടിയ അപേമഞ്ചാ ദൈപ്പറി നാം പദ്ധതിപ്പിക്കുന്നോഴം അന്ത്യാഞ്ചീര കുമക്കു നാം പാതുകൾവോഴം എന്തുണ്ടോ വിളക്കരുതു വാലുകൾ തന്മുഖമന്ന ത്രിഞ്ചിൽ മഹാരാജത്തെന്നും ദൈപ്പാരിപ്പിടിച്ചു നാം ജീവിക്കുന്നോഴം കൈകൊലടിച്ചു മുലപ്പാലിശ കരയുന്ന ചെരക്കട്ടിക്കളുക്കാം നാം അസ്വാതന്ത്ര്യാണ്. മന്ത്രിയാവാ കമ്മണ്ണാ അപരാധിച്ചും തവിച്ചുവന്നാൽ വരുത്തും അവൻ മാത്രമേ സ്വാതന്ത്ര്യാഘൂഷിച്ചു. ചിത്രയും ദെയ്യുംവും കുർമ്മകൾത്തും സഹിതയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തും അംഗങ്ങളുണ്ടാണ്. ചിന്തിക്കുക ഡിന്താക്കുക പ്രവർത്തിക്കുക സമിക്കുക ഇതാണ് ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രിഞ്ചെന്നും ആദർശവാക്കും. ചുരക്കിപ്പുന്നയാം സ്വാതന്ത്ര്യമന്നുവയ്ക്കും അപരാധ രഹിതമായ മന്നപ്പുത്തും എന്നാണ് അതെമ്മം. വിജയിക്കുന്ന ലക്ഷ്യം പിംഗ്രൂപോയി. സ്വാതന്ത്ര്യം ആതു ചിത്രക്കവാങ്ങാൻ കിട്ടുന്ന ക്രമം. മരിക്കുവരുടെ മുക്കിൽ പൊടികയറി ശ്രാസം മട്ടിച്ചു കു

പിൽ ഇവിടെ വന്നും പോയുമിലിക്കേന്ന പ്രഥകൾ സ്വന്തന്ത്രം രാണി എന്ന ദിക്കിൽ കരത്തുന്നണഡാകാം. അവരെ കണ്ണാൽ ലോകകിക്കത്തെവത്തിൽ അരയിൽക്കെട്ടി കാച്ചാനില്ല ദിജ്ഞന്നതും, അവാർ തന്നില്ലെന്നു കാട്ടി ഉല്ലും മോറിക്കാ നൊട്ടെവനും ദെയ്യുംപുടാതെത്തും കണ്ണ് അവർ സ്വന്തന്ത്രം രഹണാം അവരുടെ സ്വന്തന്ത്രംമന്നോ കരതെത്തു്. മറ്റു ഇതിവർ അവരവരെത്തെന്നു കാണ്ണാതെ കണ്ണുംതു കുടിക്കുമാർ എന്നേ അതിനുത്തമമുള്ളു.

അവാവു്—ഇന്നുണ്ടെങ്കിലും തൊഴുകുവായി തീന്തി കൂട്ടേ വലിച്ചവരെ അദിസിക്കപിക്കു എന്നതും. അവരുടെ ഭാഗ്യംകൊണ്ട് അവർ സുവിശദ്ദേശാർ പട്ടിണി കിടക്കുന്ന കു തീടും തങ്ങളിടെ അസുരയെ ചുറ്റും കാട്ടുന്ന കു ചു തിച വിഭ്രാംം ഇതു്.

ഭാസ്യു്—എൻറോ സാധുവായ സ്നേഹിതാ! ദിക്കാളം ജീവിതം ഇതു അധികാരിക്കിയായതിൽ തൊൻ വ്യസനിക്കുന്നു. സ്രീ കുളൈക്കാണ്ട് പണിാച്ചടപ്പില്ല തിന്തുടിക്കിരുന്ന ദിക്കു മാക്കു അബ്ദുക്കിൽ ലോകത്തെപ്പറ്റാറി ഏതെന്തിനും. ദിക്കു ഒളിപ്പിലുള്ള പ്രഥക്കുംവഞ്ചിലെ വുവാക്കുമാരുടെ ജീവിതത്തെ “തന്മുഖംനുഡാത്മാനസുലമ്മാസുൽ പരായനാഃ”എന്ന പഠനത്തുപോലെ വകത്തി ജീവിക്കുന്നതു ജീവിതലക്ഷ്യമാക്കി ദിക്കിൽ കരത്തിച്ചിട്ടും എന്ന തൊൻ ധരിക്കേണ്ടു. തൊൻ ഇതും അസുരക്കാണ്ട് പറയുന്നതാണ് എന്നു കരതെത്തു്. തൊൻ കനു മുറനു കാട്ടിത്തരാം. ദിക്കു മാരി കണ്ണുകൊള്ളു.

ആ ദിജ്ഞന്ന കാറിൽ തിളിച്ചുമരിഞ്ഞ വെള്ളം സാധുക്ക കൂടെ വിശ്വസ്യാം എന്നതു ദിക്കിൽ ചിത്തിച്ചുംഡാം പാവങ്ങ ഒഴി ചതച്ചുട്ടു വാറിരിക്കുത്തു മാംസദ്രാവകമാണ് അടക്കാട്ടവാനു പഞ്ചാഗിക്കുന്ന വെണ്ടാർ എന്നതു ദിക്കിൽ മന്ദ്രലിലാക്കിയി കുണ്ണോം പട്ടിണിക്കാണ്ട് തള്ളുന്ന അടിന്തുവീണു അരയിക്കുന്ന കുണ്ണും മന്ദ്രജീവികളിടെ അസ്ഥി.സഞ്ചകമാണ് അറിക്കുന്ന പട്ടിട്ടു് എന്നതു ദിക്കിൽക്കരിയാമോം ലോകത്തിന്റെ തോ

അംഗം പട്ടിക്കി ചിട്ടനു തരകിക്കുവാൻ തയാറായതു കൂപ്പണ്ടാണ്⁹ ഈ പ്രഭീകരണാരൂപം അലക്കുമായ ജീവിതാലിപ്പും തിലതിപ്പ് നീതു മുന്നു വിശദിച്ച കാക്കുക. അവരുടെ ജീവിതം വെരും കുട്ടിക്കുളം കുറിക്കുളിയുണ്ട്. ഒരു കുട്ടികൾ തോഴ്ത്താട്ട തോഴ്ത്തേക്കു വയ്ക്കു അനീക്കു മരറായ കുട്ടിയു കയറ്റി ശിക്കുന്നി കതിരകളിലും നീതു ദിവിഞ്ഞം കണ്ണിട്ടിപ്പും താങ്ങി ശിങ്ങനു കുട്ടികളുടെ കൈകെ തെത്തിന്തു വേദനയാക്കിയും അവരുതു വലിച്ചുട്ടുത്താൽ അതി വിജയം കതിരക്കാൻ കുട്ടിയുടെ കമ്പുപാലഭയാണ്. ഈ പ്രഭീകരിക്കുളം അവരുടെ ജീവിതവും. അവക്കു ഉള്ളൂഡാണു ഉട്ടശ്വാസം ഉറങ്ങും യടക്കഭയാണു അന്ത്യത്തോൻ്റെ സേവയുണ്ട്. അവന്റെ കാശരു രോമംപോലും പരാന്തരത്തിന്റെ പട്ടകഴിയിൽ മുളച്ച ചൊട്ടം വാഴുവുള്ളികളുണ്ട്. പരാന്തരത്തിന്റെയും ചേള്ളത്തിനും പുറത്തു ഗവംകൊണ്ടു വിശകലിക്കു വെരും കാള്യപണ്ണങ്ങളുണ്ട് അവർ. അവരുടെ കയ്യിൽ കാണിച്ചു കണ്ണു മനത്തിലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വെള്ളരീം ലീപമുണ്ട്. അതിനു ഭാഗ്യമന്നാണ് തിവി സ്ഥാപിച്ചു പാഠം. ആ ഭാഗ്യം വെരും ചായം തേച്ചു പരാന്തരമാണ്. സാധുക്കൾ പട്ടിക്കിയിട്ടു പണിക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പണ മൊതക്കിപ്പുന്നു ആ ഭൂതങ്ങളുടെ മുഖത്തു കാണുന്നതു ഭാഗ്യത്തി നീതു ചെയ്യാവരല്ല. അതു അവരുടെവിഷനു പുളിച്ചു ജീവിത സ്ഥാപിക്കാൻ മാറ്റുത പുളിച്ചുവയ്ക്കാണ്. പ്രഭീപതിലിക്കുന്ന പുളിച്ചു ജീവിതത്തിന്റെ പുളി മാറ്റവാനിട്ടുന്ന പദ്ധതിയാണു അവരുടെ ആദ്യംവരും.

ഔവാവ്: —അംഗപ്പുട്ടി നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സ്വാത്രത്രു വു, ഭാഗ്യവും അതുക്കാണുള്ളതു്. സാധുക്കൾക്കാം?

ഭാഗ്യ്: —എന്ന തൊൻ പറയുന്നിപ്പു. അതു് പ്രഭീകരിപ്പു സാധുക്കർക്കു തന്നെയാണ്. തന്ത്രിത്തിന്തു നടക്കുന്ന വരായല്ല സാധുക്കർക്കു മുന്നു തൊൻ പറയുന്നതു..പണിക്കാക്കിപ്പുന്നു പട്ടിക്കി കിടക്കുന്ന ദിപ്പു വക്ഷങ്ങളെയാണ്. വൈക്കു നീതു വരായുള്ള തന്നു പരിപ്രേക്ഷത്തിന്റെ ഘലത്തിൽ കായ്ക്കാറും മാത്രമെ അവൻ തുലിയായി വാങ്ങുണ്ടെങ്കിൽ, വാക്കി മുക്കാൽ ഭാഗവും അജമാനൻ അവയിൽ തിന്നു പിടി

ചെള്ളത്തു യുൽട്ടിക്കോ—സവാലിക്കോ. വാസ്യവത്തിൽ തുലിക്കാരന്മാരെ അജമാനന്നല്ലെന്ന അജമാനന്നെങ്ങാണ് തുലിക്കാനല്ലെ ജീവിക്കുന്നതു്. തുലിക്കാരൻനു ബലിപ്പുമായ ഭേദത്തിലാണ് അജമാനപ്രത്യേകം തന്നെ പട്ടതിക്കുള്ളതു്. ആ കയ്യു് തലൻ പോയാൽ തുലിക്കാരൻ ഒരു കൈ പോയി എടുന്നുള്ളതു്. അജമാനനോ, അവരെന്നു ജീവിതം തന്നെ തയ്യാറാകി. പക്ഷേ അന്ത്യാർഹ ചുറ്റതു കുറിം കയര വാശള്ള വാസനയിൽനിന്നും ജനിച്ച അവിൽ തന്നെ വളരെ വരുന്ന അജമാനപ്രോക്കം ഇതൊന്നും സമർപ്പിക്കുന്നില്ല.

പണക്കാരനെ അപേക്ഷിച്ച പണിക്കാരൻ പുഞ്ചുന്നത്തിലെ പുഞ്ചോകിലമാണ്. അവൻ ഇപ്പേബ്രൂട്ടാൽ പണിഭര്ത്തക്കും. പെപ്പു വാങ്ങും. അവൻ കാര വേണ്ട. കാലു മതി. ഇന്ത്യൻവണ്ണ കൈ മതി. കോപ്പുവണ്ണ ഇലക്കുന്നിൽ മതി. അവനെ വരു, ഏകാണ്ട പൊതിയണ്ണ നന്ദത മറ്റൊരു മാത്രം മതി. അവൻ കാരം വെങ്കിലും കൊണ്ടാൽ ഉരക്കുന്ന വെണ്ണുല്ല. അവൻ ഏതു സ്വതന്ത്രൻ. നെന്നും പ്രതിജ്ഞാന തിമ്മവ സംസ്കർണ്ണ അമേധ്യം വിഹരിച്ചുണ്ടു് ആ പണിക്കാരൻ സ്വാന്തരം എന്ന മാത്രമല്ല അജമാനനു പോരാട്ടാക്കി കൊട്ടക്കുന്ന ഒരു ധാമ്പി കൂടം തുടിയാണ്.

സ്വലിക്കുത്തയിൽ കൈ കഴുകി നീനാവല്ലേ ജീവിത സുഖത്തിനാവേണ്ടി ലോകത്തെ വെട്ടി പാടിച്ച ചിംഗർ മാത്രം താൻനാഞ്ചി ചവിട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ലോകത്തിരാൻ ഭോപക്കും ഓരിഞ്ചുത്തിലാറാടിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഇവാദ്യ:—യിങ്ങൾക്കു ഇതു ദിവസം കൈ പണി കിട്ടുത്തതു യിങ്ങൾ പറയുന്ന അജമാന ലോകത്തിരാൻ തകരുവാനോടു

ബന്ധു:—സംശയമുണ്ടാണെന്നു അജമാനപ്രോക്കം അധികമാണെന്നു കരിക്കാനും കരിക്കാനും കരിക്കാനും കരിക്കാനും

തുലികൊട്ടത്താൽ തങ്ങളിടെ പണസ്സുണ്ടിയാട ഭാരം പോകി മെന്നു ഭേദപ്പെട്ട അവർ അല്ലോ ചിച്ചരെ വെച്ചു അവരെക്കും ണ്ണു് അവരുടെ ശേത്തിക്കുംഡേലെ പണിയെടുപ്പിക്കുന്നു. ഈ അനുജഗവും അജമാനനുയോജനാണ് ഓരിഞ്ചുവും പണി ചീഴ്ചു ചീഴ്ചും ഇതു വളരെ നാട്ടിൽ നടക്കാനില്ലതു്. കൈദു മിറണ്ണു

പറയാം. അതാ ആ നിരത്തിൽ തൃടി പോകുന്ന മോട്ടാർ ലോറിയെ നിങ്ങൾ കണ്ടുവാം അതെനു സാധ്യക്കൂട്ടുകളും വായിൽ മണ്ണുകൂട്ട് ചെലുത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതു നിങ്ങൾക്കു അറിയാമോ? അതിൽ ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുപോയ സാമാജിക ചുരുക്കിയതു അദ്ദേഹം കാഴുവണി നിബന്ധത്തിന്റെക്കാരാക്കം. അതാണീന അദ്ദേഹം കാഴുവണിച്ചില്ലാണ് കൊണ്ടുപോയ നീതു എങ്കിൽ അദ്ദേഹം സാധ്യ കുടംബവ്യാപ്പരിം തുന്നാതെ പട്ടി നിനിക്കു വിനാം രക്ഷ പ്രാപിക്കുമായിരുന്നില്ലോ? ആ അദ്ദേഹം വണിക്കും കെട്ടുന്ന പത്രതു കാഴുകൾക്കു അദ്ദേഹം കെട്ടു ചുണ്ണ കിംഗ് നീറിക്കു വേണ്ടോ? അദ്ദേഹം ചെരുകുടംബവ്യാപ്പരിം അന്നിഃന്നയും തുന്നാതെ ദിവസം കഴിയുമായിരുന്നില്ലോ? അതു വണിപണിക്കുവാൻ തുലപത്ര ചുരുക്കുവെന്നും അഞ്ചി ഒന്നു തുലപത്ര സാധ്യകുടംബവ്യാപ്പരിം കൂടു ദിവസം പട്ടി നിക്കു നിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കുമായിരുന്നില്ലോ? ഇപ്പോൾോ ലോറിജൂഡാക്കിയ ധനികനം പെട്ടോരം ചില്ലുന്ന ധനിക നം ഫോറി വാൺിയ ധനികനം അതു അവരുടെ കുന്നതൃട്ടി യധനത്തിനു കൂടു തുന്നാരമായി. ചുരുക്കിയ തുലിക്കു കഴിയുന്നതുവും സാമാജിക ഏതെങ്കിലും മുതലാളിയുടെ പണം കൂടു തൃടി ചെരക്കി.

സ്നേഹിതാ! തവളുകൾക്കു കിട്ടുന്ന ഭാഗിച്ചു രാഖുകലെന്നിയെ മറവിളി തുട്ടുവാം അതവി ചെള്ളം വീണ്ടും സമുദ്രത്തിലേക്കു തന്നെ എത്തിക്കുക്കുവാൻ കൈതോട്ടു കുത്തുന്നതും എന്തു കുണ്ണു മാണ്. യന്ത്രണാലൈക്കോണ്ട് മറ്റു പദ്ധതി ശാശ്വകയ്ക്കുള്ളം ലോകത്തിന് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നതു സമർത്ഥിക്കാം. അതുകൊണ്ടു എൻ്റെ അഭിപ്രായചുരുക്കുവും, കൈതോഴിലിനാം സാധാരണ പ്രവശായനത്തിനാം ഇടിപുത്തടിച്ചും സാമാന്യ ലോകത്തിനെ പട്ടി നിനിക്കും വലിച്ചുറിഞ്ഞെ യന്ത്രണത്തെ ലോകം വായിപ്പുറിക്കുണ്ടാം. അതിനുള്ള അധികാരം—അടുത്ത ലോകത്തിനെ ലോകത്തിനു ഭരിച്ചുവാനുള്ള അധികാരം—തന്മുക്ക് യജമാനങ്ങാർ വിട്ടുതരണം... അല്ലെങ്കിൽ വാങ്ങണം... .

സംസാരമിരുത്തുകളുമെത്തി ഇപ്പോൾ മരുന്നാർ അവരുടെ അടുത്തത്തി. ആതാതന്നുട്ടത്തിനു ഇല്ലംകൂടി നിബിളി

മുൻപിൽനിന്ന് താഴെത്തെ വകു കണക്കാലിനു മേലെയായി കൊണ്ടെങ്കിലും അതിനീൻ്ന് രണ്ടുക്കാണും പാദംവരെ തുട്ടിക്കിട്ടുന്നിരുന്നു. അഥാള്ളം നൃഷ്ട നൃഷ്ട കാക്കി ചുട്ടിനീൻ്ന് പൊള്ളിത്തെ പാക്കററിൽ നീളുന്നതിൽ തുന്നിനു കുറഞ്ഞിരുന്നു. അതിപല്ലം നീളം കുറഞ്ഞെങ്കിൽ കുറ മണിപ്പഠന്നും സ്റ്റിപ്പുട്ടുട്ടിനു കുറ പെൻസില്ലും ഇംഗ്ലീഷിനു ചുട്ടിനീൻ്ന് മുന്നും കട്ടക്കും ഇട്ടിക്കൊണ്ടുവെക്കിലും അതിനീൻ്ന് മുകളിപ്പെത്തെ വെട്ടൻ തൊണ്ടക്കും ഇന്ത്യൻ അല്ലും ഇടങ്ങുന്നു മാറി താഴുന്നതുകൊണ്ട് ചുട്ടിനീൻ്ന് വടക്കഴിയുന്നതിൽ തുട്ടി ഇടത്തെ വളിയെല്ലു വെളിച്ചിൽ കാണുമായിരുന്നു. കു കട്ടം കൂവിപ്പാതാത്തു് തെരികപോലെ വള്ളു തലക്കിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടു. അയാൾ വെള്ളിൽ അവക്കെട അട്ടഞ്ഞിരുന്നു.

അവാവു്:—(വന്നുണ്ടാക്കുന്ന) നിങ്ങൾ എത്ര നാട്ടുകരാഹാണ്.

എന്തുന്നു്:—തൊന്തിനാട്ടുകാരൻതന്നുണ്ടാണ്. നിങ്ങളുണ്ടാണ്

അവാവു്:—തെന്ന് കോട്ടയത്തുകാരധാണാണ്. എന്നോരും ഈ ശ്രൂമി തന്ന അട്ടക്കാരനമാണ്.

എന്തുന്നു്:—നിങ്ങൾ എന്തിനായിപ്പിട വന്നുണ്ടാണ്?

അവാവു്:—ചിച്ച കാരണവശാൽ തൊന്ന് വീട്ടിൽനിന്നും അഭ്യ യോടു തെരിപ്പുന്നതാണ്. എന്തിനിവിട്ടെന്തെന്തും പണി കിട്ടുമാണ്?

എന്തുന്നു്:—നിങ്ങൾക്കുന്നു പണി ശീലമുണ്ടോ?

അവാവു്:—എന്തിനു വിശദമിച്ച പണിക്കൊന്നും ശീലമില്ല. തൊന്ന് സ്കൂൾമെമ്പന്തു സ്റ്റില്ലു് വരെ പറിച്ചിട്ടുണ്ട്. എപ്പിട മുകളിലും കരാമി സിൽ കു സ്റ്റിക്കിനോ പാസ്സു് കിട്ടി മാലാ ണാം എന്തിക്കു സുഖം. നിങ്ങൾ ഏതിനും പാടുവെന്നുണ്ടോ? ചീരുതു കിലും കു സഹായം ചെയ്യുമാണ് ഈ നാട്ടിൽ വലി വരെ അതുരെന്തും നിങ്ങൾക്കു പരിചയമുണ്ടോ? തെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാരോ ഫ്രാൻസുകാരോ മായുമെങ്കിലും കഴിപ്പുന്ന വല്ലതും തങ്കേംോ?

അതുവരെയും മെന്തു, ലിക്കിച്ചിരുന്ന ദാസ്സു കടന്ന പാണ്ടു, ചുറിക്കൊന്നു് വേണ്ടും. ഇങ്ങുമാം ഏതിനും കുറഞ്ഞിരുന്നുചെന്നു.

എന്തുന്നു്:—(ഒന്നുണ്ടിനാട്ടു്) നിങ്ങളുടെ നുകുതാണു്?

ഭാസ്യം:—അട്ടക്കർ.

ജുവാവ്:—ഈയാർഡം അട്ടക്കിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒരു വിട്ടിവെ അംഗമാണ്. പലതുകാണ്ടും പ്രസിദ്ധിച്ചരിയ ശ്രദ്ധാളന്മാരിൽ വിട്ടിവെ അംഗത്വിക്കുന്നതുകൂടി ഒരു കട്ടംവും എത്ര കാട്ടിലുമില്ല, അതിനെന്നതു പ്രശ്നംഞ്ഞില്ല.

ഭാസ്യം:—ഈയാർഡം പറയുന്നതു കളിവാനാം. ഈ ബാഖ്യിൽ ഇരുന്ന സംസാരിച്ച പരിചയരില്ലോതെ ഇയാർഡുക്കെന്നപ്പറ്റിയോ എന്നും വിട്ടിന്നപ്പറ്റിയോ കൂടം നിയുതമില്ല. അട്ടക്കിലും ഒരു ഏറ്റവും ദിസ്സിനരവുന്നാണാം എന്നേന്നതു. ദാനൊന്നും പണംകാരയാല്ലെന്ന മാത്രമല്ല ഒരു ദിവിദിവം തുടിയാണ്.

ജുവാവ്:—നിങ്ങളെ കണ്ണപ്പോരി എന്നിക്കുന്നും തോന്തി. തി അഡി വേദംകാണ്ടു വളരെ മുക്തതനാബന്ധകിലും ഒരു കട്ടംവുകൾ യിൽക്കുന്മാരും മുഖ്യമാണ്.

ആഗതൻ:—അതു വാസ്തവമാണ്.

ഭാസ്യം:—നിങ്ങൾക്കു അംഗിനെ തോന്നുന്നതു എന്നും ഓഗ്രഹം തിഥിക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ ഒരു കാശിന്റോ സപത്രുവാലും എന്നിക്കു സപത്രമായിട്ടില്ല. എന്നെന്ന സംഖ്യാസിംഹത്തോളം ഓരിൽപ്പുത്തിന്റെ തിംപ്പുന്പുടിം ശ്രൂഢാപ്പുഡിം ഇളക്കിം കുഡിം കൂടിം തിംഗിം. (ജുവാവിന്നാടായിട്ട്) അധികാരി ചില്ലാത്തതു കാട്ടുക, അറിക്കാത്തതു പറയുക, ഇതോന്നും റാലുക്കില്ലെന്നതു മുന്നേന്നു ഉണ്ടെന്നു യടിച്ചാൽ പാഡിട്ടു മുഖം വിശകിം. റൂപി മഴ മനനത്തുവരെപ്പോ ലെ അവസാനം തമ്മിടുക കാട്ടും ആട്ടാസമാക്കം.

ആഗതൻ:—(ഭാസ്യിന്നാടാക്കിട്ട്) നിങ്ങളെന്നിൽ ഒന്നു ഇവിടെടി

ഭാസ്യം:—എന്നും ഓരിൽപ്പുത്തുകാണ്ടുന്നു. എന്നെന്നക്കിട്ടും പണി യെടുത്തു അല്ലവിന്തുക്കുന്നു ഈ ഡായാരെ ബാധിക്കുട്ടത്തുകൂടി തന്മാനമുണ്ടുണ്ടോ.

ആഗതൻ:—നിങ്ങൾക്കു എന്നെന്നക്കിട്ടും പണി ശീഖ്ദിശാം?

ഭാസ്യം:—ചുനി ഒരു വാത്രം ചുനി ഒരു പുടിയും ഏലുംല്ല. വിട്ടി ഒരു ശ്രൂപിംബാരവാണ്. കന്നപുട്ടവാനും കിളക്കവും മരുമ

എനിക്കും. എനിക്ക് ഏതു പണി കിട്ടിയാലും തൊൻ
എടുത്തുകൊള്ളാം. എനിക്കും കഴിഞ്ഞാൽ പരാ
ഗ്രാമം തുടാതെ എൻ്റോ ജീവിതം കഴിക്കണം.

അങ്ഗതൻ:—തൊൻ കൈ കല്പനിക്കാരയാണ്. ഏടെപ്പേട്ടും ഒരി
നാൾ തൊൻ കരാറെടുക്കം. എന്നിട്ടു തുലിക്കാരാ തിരി
ത്തി പണിച്ചടപ്പിക്കം. മേഞ്ഞി എന്നാണ് എന്ന ഏല്ലാ
പേരം വിളിക്കുന്നത്. എകിലും തുലിക്കാരാടായും തൊന്നം
പണിച്ചടപ്പിക്കം. എന്നാൽ എൻ്റോ തുലി എനിക്കും
മല്ലോ. അല്ലാതെ കരാറെക്കാണ്ടാണോ വലിച്ച ലാഭേഷ്ട
കാലമല്ല ഇന്. എനിക്കും അവന്നുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ
എടുക്കുന്നതു കൈ വീട്ടിന്റോ അസ്ഥിവാരമിട്ടുന്ന പണിയാ
ണ്. അതു കരിക്കുകൊണ്ടാണ്. അങ്ഗതറിക്കാണ്ടു തരിക,
ഉടച്ച ചെവരതാക്കക, മണ്ണംബാറി കഴിക്കുന്നുക, ഇതൊക്കെ
യാണ് എൻ്റോ തുടെ വന്നാൽ പണിയുള്ളത്. അതിനു
തിങ്ങിക്കു രണ്ടും സാധിക്കുമെന്ന തോന്നന്നില്ല.

ഔവാവു:—എന്നുകൊണ്ടാക്കകയില്ല. ആ പണിക്ക് വലിച്ച കണ്ണ
പൂഞ്ഞം. തുടാതെ മഹാ മുത്തിക്കെട്ടും. തെണ്ടിയാലും
തൊയില്ല.

ദാസ്യ:—തൊൻ വരാം. എനിക്ക് അരിതാനുമെടുത്തു ശീലവില്ല
എകിലും എൻ്റോ ആധാരത്തിനു വേണ്ടിങ്ങനെളുകുകിലും
തൊൻ എടുക്കം. തൊൻ ചുമട ചുമക്കാം. മണ്ണാവട്ടാം. വാറ
പൊളിക്കം. എനിക്കും വേണ്ടി പണിച്ചടപ്പാറിയ എനി
ക്കുപെമാനയില്ല. എനിക്കു കുച്ചിൽ ഇരകുന്നതിലാണ്.

ആരുഗതൻ:—എനിക്കു കുച്ച ദിംവരെ കാം പോകണം. അരാ
മൺകുറിനകം മടങ്കിയാരതാം. നിങ്ങൾ കുച്ച ചായ
കട്ടിച്ചുട്ടു ഇവിടത്തെന്നയിരിച്ചുക (എന്ന പാഠത്തു അരാ
രം കൈ ചക്രമെടുത്തു ദാസ്യിനുകുടുത്തു.) നിങ്ങളുടെ പേര്ക്ക്
ദാസ്യം:—പത്രയാദോസ്യ എന്നും.

മേഞ്ഞിപ്പായി.

ദാസ്യം:—(ഔവാവിഃനാട്) ദേഹിം എനിക്കു ഇന
മുതൽ ആധാരവും. നിങ്ങൾക്കുല്ലു കൈ ശതിയുചില്ലാവിലി

ക്കുന്നതു്. ഈ ചക്രവർത്തി ഇരിക്കെട്ട്. യിങ്ങം പോ യി ചായ കടിച്ചുകൊള്ളുക. കീടിച്ചതു് തെണ്ടിന്തിപ്പി യോ മടിയും ഭാരിപ്പുവും പിടിച്ചു പണിയുക്കാം ട്ലൈത് ആധാരം കിട്ടുന്ന ഈ പണിയുണ്ട് എന്നുകൂടി തോന്തി. തോൻ അതുകാണ്ടു ഈ റിനു കയ്യുകെഴിഞ്ഞു. പണിപി ഫ്ലാറ്റ് ജീചിവും ആരാൻറു വെദംഹോടം നിൽക്കുമ്പെ മാണം, തിങ്കളുടെ ഭാവിജീവിതത്തും ഈ അവരുടെ കഴി ഞെത്തുപോലെതന്നെയാണ് തയിക്കവാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ഏകിൽ തിങ്കാളി കാണ്വാനുള്ള ശേഖ്യം എനിക്കിനി യില്ലാതെപോകുട്ടു് അത്കൂ സംഭിഷ്ടത്തിനുവേണ്ടി തിങ്കളുടെ ജീവഹനയും ഉപകൾക്കണ്ടിവന്നാൽ ദേപ്പുടങ്ങു; എന്നു പ്രവൃത്തിസ്ഥലത്തു് അറിച്ചുകൊടു. തിങ്കലേപിടു യായാലും എന്നു ജീചിതവുംകാണ്ടു തോൻ അവിടെ പറ നേത്തും. അതു തിങ്കപ്പുകു തരാം.

കൈ പച്ചച്ചിരിയും ചിപിച്ചു ആവാവു പോകി.

പത്രം അമ്പ്രായം.

ബന്ധം

മേരും മേരും കുടി അന്ന കൈ മണിയാട്ടുടി പണിഗമ പത്രത്തു. അതു് കൈ വിശാലമായ പറവ്വയിരുന്നു. അവിടെ സാമ്പിന്ത്യ കരിക്കളുകൾ കൂട്ടിച്ചിരുന്നതു് കണ്ണപ്പുാർ അതുകും തന്നുറ തലയിൽ കയറി പണിസ്ഥലത്തുകിശവാൻ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ തന്നുയും കാര്ത്ത കിടക്കുന്നുണ്ട് എന്ന ഭാസിനു മനസ്സിലായി. അതിൽ അവൻ അന്നും അല്ലോപ്പോലുമുണ്ടായില്ല. കഴിഞ്ഞ വയറിന്റെ അലട്ടിക്കക്കാം സഹായമാണ് യിംഗത യാർ തലയിൽ കയറുന്ന ഭാരം.

എന്തു ചില അബ്ദങ്ങളുംകാണ്ടു അന്ന പണിക്കില്ല യിരുന്നു. പണിക്കാർ അവിടെ വച്ചുണ്ടു് കഴിച്ചുണ്ടു് പണി എടുക്കുന്നതു്. ദാല്ലും മേരും ചെന്നുപ്പുാർ അവർ ഉണ്ണു കഴിപ്പാൻ പുരപ്പേടുകയായിരുന്നു.

കിന്നായം ഇട്ടു നെട്ടപ്പുണ്ട കാറ്റത്താൻ⁹ അവരുടെ അഗ്രഹാലം മാത്രമല്ല കിടപ്പുണ്ടാം വിന്റുണ്ടുമല്ലോ. കുട്ടകാവി യിംഗളിൽ, അതിൽ അല്ലോ യിംഗ കംഞ്ചത്തു, കുറച്ച വെള്ള നിംഗ മിളിൽ¹⁰ ഇങ്ങിനെ പലതരത്തിലും എന്നുണ്ടെങ്കിൽ കയറ്റുകൊണ്ടു കെട്ടിയ അംഗവിൽ അങ്ങിൽ തുകി ഇട്ടിരുന്നു. ചില വുന്നിക്കെട്ട് കീംതുണികളിലും തലയിൽ വയ്ക്കുന്ന തൊപ്പിപ്പുംകളിലും അതിന്റെ വാരിയിൽ ചിലേട്ടതു ചൊരകിയിരുന്നു. മഴുതലായ കല്പനി അനുഭവങ്ങൾ "അതിന്റെ ഒരു മുഖത്തിൽ ഇരിക്കുന്നണായിരുന്നു. കരികിലും അടച്ചിക്കിനിനാം പുക അപ്പോഴിം വരുന്നണായിരുന്നു. മൺചട്ടികളിലും കലങ്ങളിലും മലത്തിലും കരളിലും അധിക വിംഗ വച്ചിരുന്നു. മേഘി പറന്തതന്നെസിച്ചു¹¹ ഒരു പണിക്കാണും വന്ന ഉണ്ണവാൻവെണ്ടി ഭാസ്സി; ദയവും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അവ ഒരു കിട്ടിയ മെടഞ്ഞ കാലയിൽ (അതാണ് അവരുടെ മെത്തപ്പായ) ഇരുന്നു ഉണ്ണം കൂടിപ്പു¹² അ കാലക്കണ്ണവുമെടുത്തു് അവൻ ഒരു പുക്കുന്നാലിൽപ്പോൾ വിന്റുമാണവാൻ കിട്ടുന്നു.

തിരവന്നുവും¹³ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒരു വകീൽ മിസ്റ്റർ. ഷൈവാന്റുമായർ ബി. എം., ബി. എം. അന്ന് അ വൈറ്റാവു ഏടുപ്പുക്കൊണ്ടു്. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ താമാറിക്കൊന്ന ലക്ഷ്യിച്ചിലാണം എന്ന മുന്നിലെ മാളികയും അദ്ദേഹംതന്നെ ഏടപ്പിച്ച താണ്. എന്നാൽ അതു തന്റെ കുടംബത്തിലേക്കെ വിട്ടുകൊടു അനുകൂലിയിൽത്തന്നെ മരറാനു തന്റെ എക്കു പു ഗ്രിം പണിക്കഴിപ്പിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു കരതിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഇതു പുതിയ ഗ്രഹനിശ്ചാരത്തിൽ പുറപ്പെട്ടതു്. കുടംബസ്ഥിവി കൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു ധനാധ്യാനം എന്നതിനു പുറമെ വകീൽ പണിയിൽ പ്രസിദ്ധിയടക്കിയ അദ്ദേഹത്തിന് അപേതും കഴിഞ്ഞ തും വയസ്സു കാലത്തു് ക്രൈസ്തവപും കരസമായി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓഞ്ച് തന്റെ എക്കു സന്നായമായ തങ്ക തനിയു പ്രസബിച്ച ദിവസംതന്നെ കാലത്തും ഗ്രസിക്കപ്പെട്ടു. അതു മുകളിൽ തന്റെ വിധവായായ ഒരു സമേഖവിജേ അദ്ദേഹം തന്നോടൊപ്പം പാപ്പ് തുടങ്ങിപ്പു. അ സ്ത്രീ മാത്രവിധിയായ തങ്കത്തിൽവരും അന്നു ആരു വയസ്സും പ്രായമെന്നായിരുന്നു

ഡോസ്റ്റൻ എന്ന സപ്പത്താ മക്കന്നേയും കന്നുപൊലെ കുത്തി സംരക്ഷിച്ചുപെന്നും. അവക്കം ഡോസ്റ്റന്റും മറ്റൊരു സന്തുഷ്ടമായിരിക്കു ഒരു പെൺകുട്ടിയും ഇല്ലാത്തതിനുശ്ശേരും അശാംഗം ഇണിക്കുന്ന കലീചുടിയിൽ അളിച്ചറാ സന്ദേഹമാണെന്നും ഒരു പുതിയ തന്റെ പുതും കൈക്കയാട്ട ഒക്കെ ചേത്തിട്ടും അവ മുപ്പുകാവിയിൽ പ്രോഡാഗം പൊഴിക്കുന്നതു് കണ്ണു കണ്ണും കേട്ടു കാരും കൂട്ടുകൂട്ടവാൻ കൂത്തിരുന്ന അമു മുന്നു കൊല്ലുത്തിനു മുമ്പു മുതിച്ചണ്ണു.

ഇംഗ്ലീഷ് തക്കത്തിനു ഇരുപതു വർഷമുായി, സ്കൂൾമാരുടെ പാഠ്യാട്ടം കുറഞ്ഞും അവരും പരിപ്പു നിബന്ധി. വീട്ടിൽത്തന്നെ ഭരണപരമായി തുടക്കവാൻ തുടക്കിയിട്ടു് ഇംഗ്ലീഷ് കൊല്ലും രണ്ടു കഴിഞ്ഞു.

ഡോസ്റ്റന്റന്നും ശേഖരണ്ണന്നായങ്ങൾ ചിലവിൽ വാൻ അറിയാം. ഒരു പരിക്കൈയാണ്. ഒരു കൊല്ലുത്തിനുകും മട്ടിക്കുള്ളും നു വാറിപ്പുരായ മരക്കൈക്കൈണ്ടു് തക്കത്തിനു വിശദമാം കഴിപ്പിച്ചു് അവരെ പുരിച്ച വേത്തതിൽ താഴെം അക്കിച്ചിട്ടു് വാക്കിയുള്ള ജീവിതപരമായ രാമകൃഷ്ണ മിസ്റ്ററിൽ ചിലവിച്ചു് സ്പർശം ഘുക്കണമെന്നാണ് ശേഖരണ്ണന്നായങ്ങൾ അനുഗ്രഹം. ശേഖരണ്ണന്നായക്കു തക്കമ്പും മക്കളും ഡോസ്റ്റന്റന്നായരുളുതെ കുടംബവും തനിൽ പ്രായപൂർത്തിയത്തിൽ മരക്കൈയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

തന്റെ തിരിക്കപ്പോലെ ഇംഗ്ലീഷ് ലക്ഷ പോകുന്നതുവരെയും കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഡോസ്റ്റൻ ജ്ഞാപ്പിച്ച തക്കത്തിനു കായ്ക്കുമാണ് സ്കൂളിലും ശാഖാം. അവരെപ്പറ്റുപോലെ ഡോസ്റ്റന്റന്നായങ്ങൾ തിരിച്ചു വരവിനു അവലോകി ഏതിരിച്ചപാത്രം മറ്റൊരു ലിക്കുമില്ല.

ഈ കമക്കല്ലുക്കൈ ശേഖരണ്ണന്നായങ്ങൾ വീട്ടിൽ തിരുന്നായ മേഖലിച്ചിരുന്നിനും മറ്റു പണിക്കാരിക്കുമ്പിനും അന്നതന്നെന്നയറിച്ചു വാൻ നമ്മുടെ ദാസ്താനിനു സാധിച്ചു.

പിററാ ലിവസം രാവിലെ ഡാസ്റ്റൻ പുരിച്ച ജീവിതത്തിലെലക്കു കാഡുവച്ചു. അവൻ ഭാബ്യാക്കട്ടിയിനിനും ഒരു കീറഞ്ഞതായും ബന്ധിയിന്നെല്ലാത്തുടരുന്നു പുരാത്തുനിന്നപൂർണ്ണം ഒരു പാസ്റ്റേറ്റാപ്പിയ കുത്തു മേഖലി അവൻ കൊച്ചത്തിട്ടു് എന്നു കാണുന്ന കരിക്കല്ലിൽ

ദാരാജ്ജീട്ടത്തു തലയിൽ വെള്ളാന്വത്തോക്കേ ഇവിടെകൊണ്ടിട്ടു. മലിനത്ത് ഉച്ചസ്ഥശേഷം താൻ വന്ന പിടിച്ചതരാം.” എന്നു പറഞ്ഞു അസ്ത്രിന്നയാളിച്ചു മേരു നീറ പണിക്കാരോടൊപ്പം പട്ടത്തു കെട്ട ദാർശനിപാതി. മരണംതുമുളിച്ചിട്ടു കഴുക്കുകയെന്നു പോകുന്ന തു കിരീടം ലൈഡുവാൻ ചീമിക്കെടുട്ട ഒരു നിംഫാലിനെ ഷ്ടൂലെ ആ തൊപ്പിച്ചും തലയിലിട്ടു കരിക്കലീംനാട്ടങ്ങൾ അവൻ കയിൽനെ കുറ കല്ലോൻറു രണ്ടുവരുത്തും. രണ്ടു കൈയും വാച്ചു. അ ഷ്ടൂലും ആ ദാർശനിൽ, ജീവിതന്ത്രിച്ചാലും പണിയട്ടത്തു പണം വാങ്ങുവാൻപോകുന്ന ശ്രദ്ധദ്രോത്തവിൽ, കണ്ണുബിർക്കുണ്ടു അവന്റെ കണ്ണു ചുപ്പുചുടിച്ചുയുംപാതി.

അവൻ പ്രോസംപിടിച്ച പൊന്തിച്ച ആക്കലു തലയിലൂടീ നികുതിനുമല്ലതു കൊണ്ടിട്ടു. അങ്ങിനെ ഒരു തന്ത്രിക്കും പണി യെടുത്തുപോഴേക്കും അവൻ വല്ലുതെ തള്ളന്തുകൊണ്ടു മേരു യോടുവാദവും വാങ്ങി കരാച്ചു വിനൃഹിച്ചിട്ടു വിണ്ടും ചുന്നു തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ ചുമനും വിനൃഹിച്ചും നാനിയാണുകി. ഉണ്ണു കഴിച്ചു രണ്ടുമനിക്കു വിണ്ടും പ്രവൃത്തിക്കിട്ടുണ്ടി. അഞ്ചും ദേരു വന്ന വലിയ കല്ലു പിടിച്ച തലയിൽ വച്ചുകാട്ടുവാൻ അവൻ ചുമക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഭാരക്കും കല്ലു തലയിലേ റിംഗ് തുടങ്ങിയും തുടങ്ങിയും പിഠി കുടകി താടി നെന്തിയും തുടങ്ങിയും വോ എന്ന ശക്തിച്ച പിഡിപ്പും അവൻകുട്ടി താടി തെട്ടുക്കാക്കാം. കല്ലു തലയിൽ വച്ചുകാട്ടു കാരോ അടി വയ്ക്കുവാഴും തണ്ണേക്കലു കനിയകത്തു മാറാനു കടന്നത്തിന്തുരുത്തും പാലെ തോന്നുവാൻതുടങ്ങി. കല്ലുകൊണ്ടിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ശ്രദ്ധുമായ തല മുകുടുക്കാണു താൻ ആകുശത്തിലേക്കു മുകുടുക്കിയും വേദന തോന്നുവാൻതുടങ്ങി. കല്ലുകൊണ്ടിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ശ്രദ്ധുമായ തല മുകുടുക്കാണു താൻ ആകുശത്തിലേക്കു മുകുടുക്കിയും വേദന തോന്നുവാൻതുടങ്ങി.

പടിക്കൽ ഒരു വന്നുകുന്ന ശ്രദ്ധും കെട്ട് “കുജമാനെന സ്കിപ്പായി” എന്നു പറഞ്ഞു മേരു അങ്ങോട്ടു പോയി. അ ഷ്ടൂലും മുത്രുമൊഴിഞ്ഞുമെന്നു വാച്ചു കരാച്ചുക്കുരുത്താറി കുംടുത്തും അവ നിംഫാലിനെന്നുണ്ടി. ഇപ്പു, ശ്രദ്ധിച്ചുവാൻ അവൻ കഴിഞ്ഞരിപ്പു. അ നീറ യഞ്ഞല്ലെങ്കിലും വാദവാനും പിഠി വിഡിച്ചവാനും തല താഴ്ത്തു വാദോ അവൻ മുച്ചുതായി. ഉപക്ര വിഴുങ്ങിയവക്കുപ്പുലേ

നിന്നുംകാണ്ട് അവൻ മുത്രവുംശാഴിച്ച പടിക്കുലക്ക തോക്കിയ പ്ലോർ, ചുമലിന്റോ റണ്ടുവാളുള്ളതുടി കപ്പും ഹീംഗുകിന്റോ കൈകളിൽ ഇടക്കിയുള്ളതി കാറിൽ പിങ്ഗാം വാരന ഒരു പാദവുമണ്ടും പ്രക്കുപ്പിച്ച ഒരു ശ്രീഭൗമഗ്രൂഹാഖായ നവവുലും വയരു മുഖവും താൻ പിന്നെവുള്ളം ടെന്റോ എത്തുംബുരു മുഖ മൊന്നുക്കുള്ളപിറിച്ച പടിജൂക്കതി ഗംഭീരാവത്തിൽ മുഖവും അതിനു പിന്നിൽ പ്രസ്താവിന്റോ ഉട്ടതു കോൺ കാറിൽ പാരാതെ വലതുക്കൈക്കുണ്ട് പിറിച്ച ഇടതു കൈയ്യാട്ടി മുകളി കൂളിയുംസാഖിയുമുന്നു ചെയ്തു വരുന്ന ഒരു പട്ടിക്കുലക്കിന്റെ തങ്ങാവിശ്വിയയും അവൻ കണ്ട്.

അവൻ കുന്നക്കാനിന്റോ അട്ടത്തുവന്റോ, അതിന്റെ മുക്കിൽ ഇരുന്ന ഒരു ചെറിയ കല്ല് കാരണമുള്ളതു. തലയിലാക്കാ മെന്ന കുട്ടി വള്ളം ബുദ്ധിമുട്ടി കാല്പനിക്കും അനു കല്ലുംകൊണ്ടുനിവന്നംപ്പും, അപ്പോഴും അവന്റെ അട്ടതെന്നതു തിരിക്കേണ്ടതിൽ ആ മുഖത്തിൽ മോഹനമുവന്നിരുന്നു അവന്റെ കല്ലും പറിയും. അവൻ റണ്ടുപരിക്കയും കല്ലുംകൾ പരസ്യം അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. അവൻ റണ്ടുപരിക്കയും കല്ലുംകൾ പരസ്യം അഭിവാദ്യം തലയിലെ തൊട്ടിപ്പും ശരിയാക്കാതെ നീ നാട്ടുത്തിൽ, ആ കല്ല് അവൻ തന്ത്രിക്കുന്നയിട്ടും, എന്തൊരു മുഖവിശ്വിയുടെ മുകളിൽ വരുത്തിയും അവൻ ആചാരയുടെ അവക്കിട്ടിയും ചെയ്തു. അവൻ റൂപത്തിൽ പെട്ടിവച്ചുകൂടിച്ചും നടത്തിയും, എന്തൊരു മുഖത്തിൽ അവ നേരി എദ്ദുമുഖിയിന്നിൽ സപതന്ത്രഗീതം മുക്കിയും ആ സുകമാ ഗാന്ധരാധായിന്നും അവശ്യം.

ആ റണ്ടു നേരുള്ള മുഖത്തിന്റെ പരിതാപത്തെ പരസ്യം കിശോരന്മാരും വിശ്വാസിയിൽ വീണ്ടും പക്കത്തി. സാദരം അവ നേരിയും സവുംനു മഹിളക്കുള്ളതും കല്ലുംകൾ പിന്നാറി.

അവൻ വീണ്ടും കല്ലുടുക്കവാൻ കരണ്ടുകയും അവർം മുലും നേരി പിന്നാലെ പോകയും ചെയ്തു. കുറിഞ്ഞം അവരെ പിന്നാട്ടും അനു പഞ്ചിയന്ത്രക്കവാനുംഡിച്ചിപ്പിച്ചു.

നേരം പിരുവലിവസവം വെള്ളത്തു. പണ്ടിക്കാർ എല്ലാം പഴങ്ങളുംമുണ്ട് പണ്ടിക്കിംബി, അട്ടക്കാളിയുടെ അസ്ഥിവാരംതോ

எனி மளிந்தசுவாஸ், ஓஸ்ரி அவுளை கடிச கெட்டிட ஸ்மலத்து கொள்ளுகிறார்யி மளிந்தகேள்வே மாதிரியும் கட்டிக்கொட்டுத். அதையிடையில் அவுளைத்தப்பாளி மளிந்தவுடி கடிசத்துக்கடியிடையான்.

அவுஸ் மணி வெட்டின்றுடனி. பற்ற மிகாட்டு கிழ்ச்சு. அல்லும் விழுதிச்சு. எனவிடிக் குட்டி கலிக்கூ விழப்பு கைஜீ ஷாட்டி விளைங் கிழ்ச்சு. ரண்டு கைகொள்ளும் அரசைக்கு தாண்டி சென்றிடதை தீவிற்மாயைான திரையில் அராஜீஷு வேலை மார்க்கு. அரண்டிடை உழுசு கெங்காஸமயங்வரையும் அவுஸ் கிழ்சு.

அராஜீக் அவச்சு வெருப்பதைம் அரியும் கூரிச்சிட்டு வேவி ஶு கடத்தியுடிக்கூ. குட்டுவாஸ் ஸமந்தியும். அவுஸ் கடத்திக்கடி சுவாஸ் வாயிக்கூ. ஷூவிப்பெஞ்சுக்கவாஸ் விளைக்கும் தமிழ்க் கடத்தியிலூ. அதுக்கும் வீணிக்கடிச்சிக்கூ. மொராராம் அவுஸ் கடத்தி கோடிக்கொட்டுத். அதுக்காங்கு அங்கு அராலிசுப்பதை கல்லு மேஸ்ரி அவுஸ் கொட்டுத். கருசு ரெண்ண் ஷாட்டி ஷுக் வெழுதுக்கொங்கு அவுஸ் கைக்கும் விழப்புச்சிட்டு படிக்கல் கர ஆ வடசே மாரி சுது பரிவிலுத்து குது ஜுலத்திமுறுதிகள்க் குவடிச்சுவாஸ் கிடாக் வெருதாயைான் உரண்டுவாஸ் துடனி.

அங்கு யாலு ரணிசு அது வூலைம் ஆயதியும் தாலு திவ ஸ்வதாதைப்புலை அவிடாக காரிலென்றி. அது ஸேவாஸ்தாயைம் மக்குய தகவுகாஸ் ஏது மாயகைக்கார் யாசிச்சிரிமமலையு. அவர்ம் பரிவிதல் கடாஸ்பூரம்தொன் தகும் ஜுலத்திச்சுவடிச் கிடங்களையும் காங்கை “அதூ! ஒவிசு எதாஸ் ஜுலத்திப்புக்காங்கு குது கூடுதலைக்கடு” பூர்ண பரங்கு அவர்ம் அது ஜுலத்திச்சுவடிலைக்கும் ஸேவாப்புவாஸிசே பூர்ப்பாயிசுமா ஸ்மலத்தைக்கும் ஷாபைப்படுத். அவர்ம் ஜுலத்திச்சுவடிச் சுவாஸ் அவிடாக கிடங்காணிசிக்கூ காங்கை வடிசிச்சுள்ளன்றி. அவுஸ் உள்ளாக்குதுரை ஸோக்கிசுதைப்பும் அது கூலாலை விழுப்பா தங்கு மூப்பில் புறுக்கைப்படுத் தில்லைக்காங்கு அவுஸான ஷுக்கிங்கால கிடாக்.

தகும் குது கூலை ஜுலத்திப்பு வீ ஏதிசு தட்டிச்சு தகுக்குமா?

ഡാസ്സ്:—(കോട്ടവായുചീട്ട്) എൻറെ കൈക്കു സുവമില്ല. മരത്തിൽ
കയറവാനം യണ്ണ.

തകം:—കൈക്കു ഏതുപറി?

ഡാസ്സ്:—മന്ത്രവദ്ധി പിടിച്ച കിളിച്ചുതുക്കാണ് അതു വീണി
ദ്ദോഷി.

തകം:—മിക്കത്താനുത്തര ചായ സുവശായി അണവോ?

ഡാസ്സ്:—ക്ഷമായാചനം ഉജ്ജാകരം തന്നായാണ്. തെറവെച്ച
യും ക്ഷമായാചനം അന്ത്യാവസ്ഥയുമാണ്. അണിഗാതമില്ല
വരാക്കു തെറവെച്ചപ്പേൾ ക്ഷമായാചനത്തിനും ഇടവരുത്തു
കയില്ല എന്നതു തോർ സമരിക്കാം. എന്നാലും തോന്ത
രു തോരു ചെയ്യാൻ വിശ്വസിത്താണില്ലെങ്കിൽ. ആ ഉര
സ്ത്രിക്ക് ആ കല്പിത്തരുന്ന ഒഴിവുണ്ടായിരുന്നു. അതു കിട്ടിക്കി
രിക്കുമെന്നു കയറ്റുന്നു.

തകം:—അതു കിട്ടി. അങ്ങിനെയാണെ രാജ്ഞിവാൻ കാരണം?
അയാൾ കനം ചിന്നിച്ചില്ല.

തകം:—കൈക്കു രണ്ടാഞ്ചു വെള്ളയുണ്ടാ?

ഡാസ്സ്:—എവരും അണിക്കുകൾ തമില്ലക്കുന്നില്ല.
അംതുണ്ട് അധികം കണ്ണുമായതു.

തകം:—കാണട്ട. നീട്ടിപ്പിടിക്കുക.

അവൻ ഇടത്തൊക്കുകാണ്ടു താങ്കി വലതുകൈയെ നീട്ടിപ്പി
ച്ചിച്ചു. വല്ലുതെ വീണിവിനുന്നതു വലതുകൈയായിരുന്നു.

തകം:—(ആർദ്ദുസ്പാനത്തിൽ) അതുനു മലത്ത് മോ?

അവൻ വലതുകൈയെല്ലത്തി.

ഉള്ളകയ്യ് വൊട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടാക്കണ്ടാം! എന്ന പാതയു മടിക്കു
ന്തിക്കവിശ്വാസാട്ടത്തിൽ കയ്യിൽ ചുളിച്ചു കുടലാസ്സുവൊന്തി
അവൻറെ കയ്യിൽവാളുക്കുടഞ്ഞതിട്ടു കൊംമിഞ്ഞാതെ, കുണ്ഠി
ഞ്ഞുംനുംകുഴപ്പാലും ചെയ്യുന്നതു അവർം അംഗരോംപോലെ
കുറിപ്പുള്ളി പറന്നുകളിഞ്ഞു. ആ വൊട്ടിമടം ശാക്കത്തു മണി
കൊണ്ടുണ്ടാവിച്ച അക്കുവാച്ചിച്ചു പുറത്തു കാണാമായിരുന്നു. ആ
വെള്ള കണ്ണാണ് എന്നവൻ വിച്ചുപ്പുട്ടുന്തി. ശുച്ചകയ്യിലെട്ട്

അനീച്ചി വിരലുകൊണ്ട് അവൻ അതു കാശത്തോടെനാക്കി. അണിയക്കുതു മരറാനുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നതു് ഫൈൽ സൗന്ദര്യം അവൻ മനസ്സിലായി.

അവൻ അവിടെനിന്നു നടന്ന ആ പറമ്പിഞ്ഞരു തേങ്ങ പടിഞ്ഞരാ മുഖം പുല്ലും റികം വലിന്റെ കാട്ടപിഞ്ചു സുഖം തെന്തെനി വെളിഞ്ചിയും ബാനിയുംകൊണ്ട് ആ കത്തു നിഃന്തി അതിനാക്കത്തോന്നു ഉദ്ധവിക കഴുപിലുടനീടു് അതു വായിക്കു വാൻ തുടങ്ങി. അതിപ്രകാരമായിരുന്നു.

അപരിചിതനായ യുഖാധ!

കൈ പ്രാക്തു വേഷത്തിനുകുതു കടന്നുട്ടി നിഃജതെ കുല മഹിംശയും വിജ്ഞാനത്തെയും ഭോക്തുവത്തിനു അനുസ്രൂമാക്കാ മെന്നു നിഃജപരി കുതു ഗണ്ഠു എക്കിച്ചും അക്കത്തൊള്ളിക്കുതു പെടു കുഡാം ആ ദാരിദ്ര്യക്കരിയുന്നിലെ കുന്തിയുള്ളിച്ചു പൂജാനെയ്ക്കു തല തീടി ഉള്ളിലുജ്ജ വിശ്വേഷതെ വിച്ചിച്ചുപറഞ്ഞാനു നിഃജപരി ഒക്കു രംകുന്നില്ലായിരിക്കാം. പ്രീനിനു വെരുംത സ്പന്തം കാതുപൊത്തി ഭോക്കം കുറുപ്പും മനും ധരിക്കുന്നു. ഇന്നലെ നിഃജപരി കുന്തിയുള്ളതു നിഃജന്നുപ്പും ആ നിഃജപ്രാദശഭൂതതു മുലംപോലെ തടിച്ചതിനു തൊന്തുകളും തുറിച്ചുകളും വികസിച്ചുമുക്കം കയത്തെ മുഖവും കണ്ണായ നിഃജപരി നിഃജപരിക്കുമായവന്നാണു ഫൈൻ ക്രൂക്കം തോന്നായിരുന്നു. ഇന്നലെ രാത്രി മിക്ക പദ്ധതിയും പതിജ്ഞനി കുറിക്കുമായ ഉജ്ജീംകൊണ്ടു പിച്ചുകുന്ന ഫൈൻരു കുണ്ണിനു നിഃജപരി കുറപ്പേപാലും കാശവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അനും തൊന്നു നിഃജപ്പോടുകൂട്ടിയ അപമന്ത്രാദാദപ്പുറാറി മുപ്പും മുസ നിഃജന്നതു് ഫൈനിഷ്ടക്കൾക്കുണ്ടാക്കുമെന്നു കരതെട്ടു.

ഭോക്തുവിന്റെ കൈ വശം കാശവ നീംഗരുടുകു കൈ കുണ്ണി വച്ച നോക്കിയിരുന്ന ഫൈനിഷ്ട മിസിപ്പാത്താനവരെയും സാധി മുള്ളു. ആ അന്തസ്സിനു തട്ടിത്തെക്കുതു ഫൈൻരു കുണ്ണിനു ഭോക്ക തുകിഞ്ഞു മുഴുവൻ തുപബെന്തെയും കുട്ടിന്തനു വിശ്വേഷാട്ട തൊന്നു കൂടി തജത തജുള്ളിച്ചു മുായിപ്പിച്ചുനു.

കുന്നു തൊന്നു സമ്മരിക്കാം. അരാനെന്നു ചോരുകൊണ്ടു കൊഴുതു മേധിച്ചുടെ മേരുക്കുമാരി നല്ലതു സ്പന്തം വിച്ചപ്പുറിച്ചു

ജീ പിങ്ഗന മലിന്തുയ ശരിഞ്ഞികൾ പത്രപത്രാണ് എന്നോ. പെക്കു നിങ്ങളുടെ സ്ഥിരിക്ക് അല്ലപ്പായം കുറഞ്ഞ പണിഞ്ഞാണ് നിങ്ങൾക്കു യല്ലതോ. എങ്ങളുടെ തോട്ടം ദന്തങ്ങളും ഇന്നുബെ പണിഞ്ഞിട്ടിരിക്കും വിവിജ്ഞപ്പായിരിക്കും. ചെടിക്കു വെള്ളം കോങ്ങന്തു കല്ലുചുമക്കും ദിഃക്കാരം സുവകരമാണ്. അതു കൊണ്ടു താഴെ രാവിലെ വന്നോ എങ്ങളുടെ തോട്ടക്കാരൻമേഖലി ഒരു കൂണംകു. വിവരം അപ്പുംനുറി അട്ടത്തെന്നതിനും ഒരു കൈക്കു തൊന്തു ശരിപ്പുടത്തും. നീഞ്ഞട അട്ടത്തുനിന്നും വൊയിലത്തെ കാണാം തൊന്തു തിങ്ങലെ ക്ഷേമിക്കുന്നതു എന്ന കുരവി എന്നു പുച്ചിക്കുണ്ടോ. തൊന്തു ഒരു അസ്പതാന്ത്രയല്ലോ? ഏധിക്കിരിപില പും എന്തുവെങ്ങ്ങവാൻ കഴിഞ്ഞോ?

ക്രാന്തിക്കു ചീനിച്ചവയ്ക്കു മുളിക്കുള്ളം.

രാത്രിമിൽ ഉണ്ണുക്കഴിഞ്ഞ കിട്ടു അവൻ ചീനിക്കവാൻ തുടങ്കി. അവർ ഒരു കല്പിയയാണ് എന്ന വരകിലും അവളും സംഖ്യാഹം ചല്ലുത്തിൽ നിന്നും വ്യതിഭേദത്തുണ്ടിരിക്കും. എന്നു താടി കുണ്ഠ താങ്ങി തല നിബന്ധം നേന്ന കുരത്തിനും അഭേദരുദ്ധത്തും ആരപ്പാസുകരമാക്കുമെന്നു കണ്ടുതന്നുത്താരിയണും. എന്തി! മോശം. അതു ശരിക്കാക്കുമെന്നു തോന്തുമുണ്ടു. തൊന്തു എത്തായാലും തുലിപ്പണിയടക്കവാൻ സീച്ചുപ്പു ടണ്ടി. എന്തും അവൻ ഒരു പുത്രത്തിനുണ്ടെന്ന പണിഡിയന്ന പുതെ പണിമിൽ തേരുംവും സുവവും നോക്കേണ്ട അവരും മുംഖാഡി ഇരു പ്രഥാസക്കമറിക്കു പണിഡിച്ചുകരും സാധിക്കുന്നതോ? എന്തിക്കു ഇന്നു അരുട്ടരാഗ്രമണായിട്ടുണ്ടു. അരുട്ടരാഗ്രം അത്യാരത്തിൽ നിന്നും എന്തുവും അരുട്ടരാഗ്രമണിൽ നിന്നും മുംഖാഡക്കേണ്ട തല്ലേ? തമിഡിമാന്തിപ്പിടിച്ചു ഒരു ചെടുവരവിൽ തുടി പോകുന്ന രണ്ടാലേപ്പുാലെ അത്യാരവും അരുട്ടരാഗ്രവും പരസ്പരാവലംബിക്കുണ്ടോ? ചീനിക്ക പ്രഥാസമേറിച്ചതും കാണത്തരും പണിക്കൈ തുല്യം. മുംഖിച്ചുകുവാൻ തീച്ചുപ്പുടത്തിനുംവാൻ കുല്യം കൂടി വും സമം. തൊന്തു മാത്രംവും പണിഡിച്ചുകുന്നതോ? ഇവിടെ പണിഡിച്ചുകുന്ന റിവേഴ്സും പിന്നുംപുാലെ മനസ്സുണ്ടോ? അവക്കിരിലുത്തുകൊണ്ടു പ്രഥാസം തോന്തുമുണ്ടു. തിരുപ്പരി

ചങ്ങകാണ്ട്. എവനിങ്കാൽ നാല്പതിഒട്ടി ഭാരദ്വജ കു
ഞ്ചമണിയെ അതു എടുക്കുന്നതുകാണ്ട് അതിനീൻ്റെ ആര്യരാഘവം
ഹാഡിംഗേഡോ? അതിരുടുണ്ടോ അതു പ്രഥാസനായി തോന്നും.
ഇല്ലോ. അതിനെത്തുവശ്രദ്ധും അതു ശ്രീലവുംബന്നതുകാണ്ട്. അതു
പോലെ അത്യാവശ്രമാധിത്തിന് ഇം പണി എറിക്കും ശ്രീലവാ
അാൽ കുട്ടം. ആ ശാസകരമായി താനുകയില്ല. പിന്നെന്തിനു കു
ഞ്ചമണിയുദ്ധത്തെപ്പറ്റിപ്പിടിച്ചു തോൻ കയറവാൻ രോക്ക
ണും. (കഴുതു തടവിട്ട്) ഇവിടം ശനക്കവാൻ വയ്ക്കും. കൈ വല്ലു
തെ വേദനിക്ഷകയും ചെയ്യും. പിന്നെന്തിനെ നാലേ തോൻ
പണിംചെടുത്തും. പണിംചെടുത്തും പരിചഛമില്ലാതെ തോൻ വലിച്ചു
വാരി പണിംചെടുക്കുന്നതു് അബ്ദിലംതന്നേ. ഇം കെട്ടുന പുരിജ്ഞം
കല്ലപ്പും കനിച്ചുട്ടും വയ്ക്കുതെ കന്നാനുംയിട്ടും എടുത്തു
പട്ടും ഉന്തുന്നതു്. “മൊഒളിന്തിനാൽ മുള്ളും തിനാം.” എന്ന
പഴഞ്ചേരുപ്പും പരമാത്മംതന്നേ. ശരീരത്തിനു സാത്യമാക്കുന്നതുവരെ
ആം ആയാസം കിട്ടുന്ന പണിയാണു തല്ലുൾ. ചെടിക്കു വെള്ളം
കോരകു എന്നതു് അതിനു പാറിച്ചതുമാണു്. വാസുവത്തിൽ
ആ ഗ്രീക്കരത്തിനു അതിലധികാരമൊന്നും കാണുകയില്ലു്. ഒരു
തോന്നി കു മാർഖം കാട്ടിത്തോൻ എന്നുണ്ടുള്ളോ. എതായാലും അതിനു
നു പോകുതന്നേ.

കിരുളിംവരെ കൂടു പോയിവരാനാണു് എന്ന മാത്രമല്ല
അനും ലീഡും തരണമെന്നു് മേസ്റ്റിംഗാട് പരഞ്ഞിട്ടു് അവൻ
പിന്നീറ ദിവസം രാവിലെ 7 മൺിക്കു ലക്ഷ്മീവിലാസത്തിലെ
തോട്ടങ്ങിയുള്ള മേസ്റ്റിയുടെ മുവിലെത്തി.

പടിഞ്ഞാറു ദശാറിന്നട്ടും നാലുകുലിൽ പലകവച്ചു്
ആണി തുല്യംകാരിമിക്കുള്ള മേസ്റ്റി ഒരു ആളമീസിക്കുന്ന മുൻ
വശത്തു ചുത്തിച്ചെപ്പുംതന്നേ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കു തോട്ട
കാരയിട്ടിനും അനും മേസ്റ്റി ലീഡുണ്ണാണു എന്നറിത്തു് ഇനി
പുതാണു വേണ്ടതു് എന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് കില്ലേന്നും
തകം ഏകബന്ധുമായി അവിടെത്തി.

തകം:—മേസ്റ്റിയെ കണ്ടുവാം?

ബാസ്റ്റു്:—ഇല്ലോ. അയാൾ ഇനു പരികയില്ലു്.

തകം:— (ബല്ലോവിന്റെ മുൻവശങ്ങളും ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടു്) അതു അല്ലെന്ന് വരുന്നു. ഇവിടെത്തന്നെന്ന കിറക്കാളിക്കും എന്നും ഇവിടെത്തന്നെന്ന കില്ലും. ഏതൊക്കെന്തും അല്ലെന്ന് ഇങ്ങനെ വരുത്തിപ്പറയില്ല.

അംഗ്രോഫേഷണം ശ്രദ്ധവാന്നുകൾ അടച്ചതെന്താൽ ഒരു തന്നെ
ശ്രദ്ധവാന്നുകൾ:— (തകാടിനിന്റെ അടച്ചത്തുന്നു) എന്നു, മക്കളെ
മേഞ്ഞിഴരട മുക്കു പാറാവു കില്ലുന്നതു്. കൊട്ടതിൽ പുഡ്യു
കാവായോടി കീ എ വയസ്സുായ വെരുതെ പ്രേപ്പിപ്പുടരുന്നേ.
തകം:—തോൻ പുഡ്യുക്കുവാൻ വന്നതെങ്കിൽ അല്ലെന്നു്. അല്ലെന്നു്
ഇന്ത്യാർക്കണ്ട നേരുടുന്നെങ്കും പണി ക്വണ്ടപോലും.
തമ്മിട പുതിയ പുഡ്യുനിസ്ഥലത്തു കല്ലു ചുമക്കുകയും മണി
ബെട്ടുകയും മരും ചെയ്യുകയായിരുന്നു ഇന്ത്യാർക്കണ്ട ഇന്നവല്ലയും
ഹിന്ദിന്ത്യാൻം. പാവത്തിന്റെ കൈയ്യു് വിണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
അതു പ്രധാനമുള്ള പണിയായത്തു ഇന്ത്യാർക്കണ്ട ശീലമില്ല
ഡാലും. ഇവിടെ പണി കഴിപ്പുന്തേ് എന്ന ഏതും കാണിയെന്നോ
അറിഞ്ഞു വന്നതാണ്.

ശ്രദ്ധവാന്നുക്കായർ:—തെൻ്റെ നാട്ടെതാൻം കുറഞ്ഞു്

ദാലും:—ശുച്ചൻ.

ശ്രേ: നാ:—ചേരും കുറഞ്ഞു്

ദാലും:—പത്രമനാഭദരാലും.

ശ്രേ: നാ:—താൻ ഇതു വരെയുള്ള പണിയായത്തിനുണ്ടു്. തോട്ടപ്പു
ണി ശീലമുട്ടുണ്ടു്.

ദാലും:—തോട്ടപ്പുണി എഹിക്കു ശീലമുണ്ടു്. എക്കിലും തോൻ കഴി
യുന്നതു വേഗം അതു ശീലമുക്കിടക്കാഞ്ചുണ്ടു്.

തകം:—ചെടിക്കു വെള്ളംകൂടു വാൻ എന്നതിനും ഇതു പറിക്കു
വാനുള്ളതു്. കന്ന കാണിച്ചു കൊട്ടത്തും മന്ത്രിച്ചാണും
മാറ്റുമെങ്കിൽ. ഏതൊന്നു കിന്തുവും നെന്നുണ്ടു തോന്ന
പ്പേരും ഏതൊന്നു ആരു പറിപ്പിച്ചും തോൻ കണ്ണുപറിച്ചു.

“മേഞ്ഞിക്കിനു ലഭിച്ചാണ്. നാശേ രാവിശലവനും മേഞ്ഞിയെ കു
ണ്ടു പണിക്കുംപുന്നകൂളിക്കും. തോൻ മേഞ്ഞിയും പറിഞ്ഞെന്തുണ്ടു്.”

എന്ന ഭാസ്യിക്കാടും, അടയ്തുകിന്ന ഒരു രോസാപ്പുവ് പറിച്ചു വുക്കട്ടകിലിട്ടിട്ടും, ഇന്നതെന്ന കൈകീട്ടും എണ്ണംതാക്കട്ട എന്ന തക്കത്തിന്റെ പറഞ്ഞു ശേഖരംമായും പോയി.

തകം, പോകുംബാങ്ങിയ ഭാസ്യിക്കു കള്ളുകൊണ്ടുവിലക്കി വുവിരക്കുന്ന താട്ടത്തിൽ കുറവുഡേരമെഡിട്ട് ചുബിന്തിപിണ്ടും ശേഖരം തായർ കുരുപ്പുയി എന്ന മത്ത്യസ്ഥിലായപ്പോൾ “അ സ്ത്രീ തോട്ടത്തിന്തിനും മടങ്കി വ്യംഗ്യവിധിലക്കു പോയാൽ മിഞ്ചം ആ മാർഖിലും വെഞ്ഞിനടത്തു വരണ്ണം” എന്ന ഭാസ്യി ദയാടും പറഞ്ഞു.

അയാമം കൗം സമാധാനം പറഞ്ഞില്ല.

തകം—തിങ്ങിരി ഇപ്പോൾ കരയുന്നല്ല. ഏന്നെന്ന തോട്ടത്തിലെ ചുച്ചേട്ടിക്കു വെള്ളം കോരി നന്ദിച്ച വള്ളിൽനാഡു അധികാ രമിച്ച ആളുല്ലോ? അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വരാം.

ഭാസ്യു്:—അതു താഴെ മിത്രക്കല്ലോ?

തകം—താഴെ മിത്ര അധികാരം കിട്ടുമെന്ന തിച്ചുകായാൽ ഈ നെന്തുകൊണ്ട് അധികാരം സമൂച്ചിഷ്ടുത്തടാ?

ഭാസ്യു്:—ഇല്ലാതെ ദടിക്കുക എന്ന വച്ചാൽ നിശ്ചിയ പിടിച്ച കയറക എന്നാണ് അത്മം. കിട്ടാത്ത അധികാരം പുതിക്കു വേണ്ടാ.

തകം—ങ്ങ ജോലിച്ചണ്ടു്. അവിടെ തൊൻ നടു വെള്ളം കോരി വലിത്തുന്ന കുറവു രോസുന്തു്. ഇന്നലെ രോസിന്നെന്ന മുള്ളു കത്തിയതുകൊണ്ട് എണ്ണെന്ന കയ്യു് വേദനയാകുന്നു. ഇന്ന തന്നും വാൻ എന്തിക്കു വയ്ക്കാ. അതെന്നും നന്ദിച്ച തരണം. എന്നു ഒരു ശ്രീ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നതിൽ വെമ്മനസ്യ മിഞ്ചാം?

ഭാസ്യു്:—ഇല്ല. കൂലിതന്നു ആക്കം പണിക്കുന്നതു കൊടുക്കേണ്ട തു് കൂലിപ്പുണിക്കാരൻനു ചുമതലയാല്ലോ?

എന്നാൽ അവിടെ വരിക്കുമ്പേന്നുചരഞ്ഞ തകം പോയി. അരബിനിക്കുരാലിം കഴിന്തുപ്പുമാം ശേഖരംനായർ വ്യംഗ്യവിധിലക്കു പോകുന്നതു കണ്ട് ഭാസ്യു് ആ വെഞ്ഞിനടക്കലേക്കു ചെന്നു.

തകം, അയാൽ അന്ന കിടന്ന ഉറങ്ങിച്ചിരുന്ന കല്ലിൽ കിട്ടുന്ന കുളം പുക്കരിക്കുട്ടി അതിനെത്തിരുന്ന് തമിൽപ്പിന്നായുള്ള കുളിക്കിട്ടിനു കാലുകളിലും മാലക്കുട്ടി മാലക്കുട്ടി എന്നും അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ഇട്ടിട്ടു അവർ പടിഞ്ഞാറോടു കടക്കണ്ണുംയുള്ള അന്നം. ഇളിക്കുന്ന അവളുടെ മടിക്കിട്ടിനു വിനുമസ്യവംകൊള്ളുന്ന മാലയുടെ അറബിനേരപ്പും മെരഹത്താട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിത്രവിനെപ്പോലെ പുതിപ്പിന്നുകിട്ടിനുണ്ട്.

അവളുടെ പുതിയ തോട്ടക്കാരൻ അടക്കത്തുവന്നപ്പോൾ അവരിൽ മാല മാലവിൽത്തനു വച്ചിട്ടു് ഏഴുന്നേരം. അങ്ങപ്പാഴേക്കും മാധ്യമി കാമ്പിയും പലയാരവുമായെത്തി.

തകം:—(കൈ കോപ്പു കാപ്പിയും, കരിപ്പിൽ റണ്ട് ദോഡായും അല്ലെന്നു ആ പുതിനുകിട്ടിയിൽ വച്ചുകൊടുത്തിട്ടു്) ഈ കഴിക്കാം. ദയപ്പേടേണ.

ഡാസ്സു്:—ദയം, അതെന്തിക്കു പുതിയതാണ്.

അവരുടെ കാമ്പിക്കിയും കഴിന്തു മാധ്യമി പാതുവുമെടുത്തു പോലും പോരി. തകം മെരടിക്കു വെള്ളംകൊഞ്ചു പാതുവും ചെട്ടുത്തു കുളിക്കിട്ടിന്തു വെള്ളംകുളി ഇടത്തുവെക്കുകൊണ്ടു മുള്ളു പിടിച്ചു് അല്ലെങ്കിലും പൊതിച്ചു് കണക്കാലോളംമാക്കി ചുന്നും കടിച്ചു് തല ഇടത്തോടു അല്ലെന്നു ചരിച്ചു് കുളിക്കിന്നും പടി കാരോ സാധി കാരിവന്നു അവളുടെ ഒരു രോസ്യമെടിക്കുവെള്ളംമാഴിച്ചു്. ആ വകരിഞ്ഞും വാലിച്ചുജ്ഞും ചെറിയ സൂചിംങ്ങളിൽക്കൂട്ടി വിനു വെള്ളം മഴപെയ്യുന്നതുപോലെ ആ രോസ്യിനെ തന്നെയുള്ളൂ.

തകം:—കണ്ടുവാഡു ഇങ്ങിനെയാണ് ചെടിക്കു വെള്ളം പക്കോ ണ്ടതു്. ഏതൊ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഡാസ്സു്:—സാധിക്കും. ഏതു സ്ഥാനം തന്നെയുണ്ടോ.

തകം:—വേണു. (ചിരിച്ചും കൊണ്ടു്) അധികാരം കിട്ടുവോമിം അതെടുത്താൽ മരി.

ഡാസ്സു്:—പീണാരുവനിന്നാണ് ഇങ്ങനോടു വിളിച്ചതു്.

തകം:—കാമ്പിക്കും.

ഭാസ്യം:—എന്നാൽ തൊൻ പോകട്ട്.

തകം:—ആകട്ട്.

ഭാസ്യം:—ഈ ഏറ്റവും കുറവാണ് അതുകൊണ്ടു ഈ മടക്കി എടുത്താൽ ഉപകാരം എന്നും പറഞ്ഞു ആ ഉദ്ദീപ്പിക്ക വെള്ളിൽ വെച്ച്.

തകം:—എന്തു? ഉദ്ദീപ്പിക്കയോ. കൊടുത്തതു മടക്കി വാങ്ങുക. അതെത്ര നല്പുതാൻ.

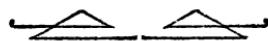
ഭാസ്യം:—സംഭവാജീവനാട്ടുടി തിരിച്ച തങ്ങന്തുകൊണ്ടു അതുമടക്കി എടുക്കാം.

തകം:—എങ്കിൽ അതു പാടിപ്പു. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ട എക്കിൽ മറ്റൊക്കും കുറവാജീവനാട്ടുടിയും യഥം കൊടുത്തതുജ്ഞിക്കു.

ഭാസ്യം:—വഴിചിൽക്കിടന്ന നാളിക്കരമെടുത്തു ഗണപതിക്ക അടിക്കന്ന എഴുപ്പുടു എറിക്കിപ്പി. തൊൻ പണിംഗരുത്തു സന്ധാരിച്ച കുറിച്ചാൽ മാറുമു എൻഡോതാകയുള്ളൂ. അതുമാറുമു യഥംകൊടുശേഖാം പാടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ഈ മടക്കി യെടുക്കണം. തൊൻ പോകാൻ. രാവിലെ വരാം. എന്നു പറഞ്ഞു അയാൾ ഉദ്ദീപ്പിക്ക എടുക്കാതെ യാനു.

തകം:—പത്രമനാഭാസ്യം!

ഗേററിഞ്ഞരം അട്ടാത്തത്തി അയാൾ കണ്ണതിരിഞ്ഞെന്നാകി. തകം കയ്യിൽ ബുക്കരംപിടിച്ചു തിന്നനിയയിൽത്തന്നു അയാൾ തെളിയും യോക്കിനില്ലെങ്കയായിരുന്നു. അയാൾ പടികടന്നുപായി.

പതിനേന്നാം അല്പ്പായം.

പിണ്ഠം ദിവസം രാവിലെതന്നു ഭാസ്യം കുള്ളനിക്കാരൻ രെന്തുക്കാടു അന്വാം ചും വാങ്ങി ലക്ഷ്മിപിംഗത്തിൽ വന്നു തോട്ടുവലയിൽ എപ്പുപ്പെട്ടു. രാവിലെ ആരാധനാമുതൽ പത്രത്തു മണി വരെയും വെക്കിട്ടു മുന്നി മുതൽ ആറും മണിവരഷുമാണ്. ജോലിസമയം. എഴു തൃപ്താജന്മം ശൈലം.

അ പറയിപ്പേൻറെ പട്ടിഞ്ഞാറു വടക്കേയെങ്കിൽ തെക്കേവടക്കാണി ഒരു നീണ്ട പുരാധിത്ത്. അതു തോട്ടപ്പുണിക്കാക്കി താമസിക്കുവാൻമുള്ളതാണെന്നു പറയുന്ന കാലം മുൻപുണിക്കാക്കി താമസിക്കുവാൻ തക്ക സൗക്രയ്യത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ വിജ്ഞിച്ചാണ് അനുഭാവിക്കുമ്പോൾ. അ പ്ലാറ്റ് പിരിംഗ്രാഫോളഡ് പണിക്കാർന്നു പാത്രിക്കുന്ന തെക്കേ അറബിന്തെ ഭാഗമാണ് ദാസ്തുന്ന താമസിക്കുവാൻ കിട്ടിയത്.

വള്ളുമണിക്കു തോട്ടത്തിൽനിന്നു മടങ്കിവന്ന അയാൾ അണി മും കറിയും വച്ച ഉണ്ണം കഴിച്ച മാക്കിയുള്ള ചോറിൽ കണ്ണി വെള്ളിലൊഴിച്ച വച്ചിട്ടു കുറച്ച ഉറന്തും മുന്നമണിക്കു വിന്നെം പോകാറാക്കുവും അരാറിൽനിന്നും കുറെ വരും കണ്ണിയുമെടുത്തു കഴിച്ച മാക്കിയുള്ളത് തന്റെ അന്തര്വാസികളായ തോട്ടക്കാം അട പൊരിയുന്ന കിടാങ്ങമിക്ക കൊട്ടക്കാം. വെക്കിട്ടു മടങ്കിവന്ന വിന്നെം പാകംനടത്തി ഉണ്ണാകഴിച്ച് മാക്കി ചോറിൽ പച്ച രൂപിച്ചവും പക്കൻ ഉപ്പമിട്ടുവയ്ക്കും. രാവിലെയുണ്ടനും അതിൽ നിന്നും ഒരു ഫ്ലാസ്റ്റ് എഡും വെള്ളം കഴിച്ച മാക്കി തോട്ടക്കാം കട്ടികർശിം കുട്ടണ്ണിട്ടു് അയാൾ തോട്ടത്തിൽ പോകം. അയാൾ അതുവരുന്നവിച്ചയിക്കമായിട്ടു് രാവിലെയും വെക്കിട്ടും തുടി ഇങ്കാഴിക്കിയെയ്ക്കും. അതു തന്റെ സഹപ്രവർത്തകമാരുടെ അഥവാ നടക്കന്ന ചെരുവയെക്കരിക്കു മാത്രമാണ്. തന്നെ പ്ലാറ്റ് എടും പീടിം തുപ്പ മാസപ്പട്ടി വാങ്ങുന്ന കരവൻ അവന്റെ ഭാംഗ്യയെയ്ക്കും സന്തോഷാദിക്കും എങ്ങിനായ പോരുമെന്നു അവനു അതുവയ്ക്കുന്നതും ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ തോട്ടക്കാം എല്ലാം കൂട്ടിക്കൊള്ളും രണ്ടു സെററായി വിജീച്ച ഒരു സെററിനു രാവിലെയും മരറ ചൗററിനു വെക്കിട്ടും അവൻ അഞ്ചിയെ കണ്ണിക്കാട്ടക്കാം. രാവിലെയും വെക്കിട്ടും കണ്ണിക്കു ചട്ടിയും കൊണ്ടു് കട്ടിക്കരിക്കു വന്ന ലവള തുട്ടുന്ന ശ്രദ്ധാം കേട്ടാണു അവനു ഡിക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നതും. സമയമുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അയാൾ ആ കട്ടിക്കൊള്ളുണ്ടും വിളിച്ചുവരത്തി പറിപ്പിക്കും. അവക്കു കുറോരോ ചെറിയ കമകക്കൊള്ളുന്നതു കൊട്ടക്കുകയും ചെയ്യും. പറിക്കുവാൻ വരാത്തവൻ കണ്ണിക്കു വന്നാൽ കണ്ണി കിട്ടാതെ

മുവവും വിളിച്ച മട്ടങ്ങളിവരുമെന്നാളിൽക്കൊണ്ടും കമ്പണും സസ്യമായിരുന്ന് ഒരു കുടിക്കാളില്ലാം വിളിച്ചുല്പന്ന് പറിശ്വരവാനെന്നതും.

അവൻ തോട്ടതിൽ പണിക്കു വന്ന ആദ്യ ദിവസം ഗൈസി അവൻ നന്ദിയേണ്ടിനാ ചെടിക്കാളിയോക്കു എക്കാണ്ടുനടന്ന കുട്ടിനാവിശ്വല്ലു കൂളിത്തിന്റെക്കാരിയുള്ള കുറച്ച ചെടിക്കാളി കുഞ്ചിച്ചിട്ട് “ഈതു ഇവിടെത്തെ തകം കൊചുമ്പുമുഖം വകയാണ്. ഈതിനു മറ്റായം വെള്ളിം കോങ്ങന്നതു അതിനാിച്ചുമല്ല. അതുതന്നെയാണ് കോങ്കു പതിച്ചു” എൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവൻ അരിനാ വെള്ളിം കോരിച്ചില്ല. പിാററ ദിവസം ചെന്നപ്പോൾ തലേ ദിവസം ആരും വെള്ളിം കോരാതിങ്ങനാവിനാൽ അതു കുരുച്ചുനാ തലേ നീ തിന്റെന്നതു കണ്ട് അനു മുതൽ അവൻ അതിനും വെള്ളിം വകയാണ് മുട്ടാൻ. ഇങ്ങിനെ മാസം രണ്ടു കുഴിന്തു. കാലം ഇടവപ്പാതിയായി. മഴക്കാലമായതുകൊണ്ടു വെള്ളിം കോഴേണ്ടതായി വരാത്തെ ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം മേരുംജും കല്പനയുണ്ടാവിച്ച് അവൻ മറ്റു പണിക്കാഞ്ചാടാപ്പോം കൂളി പറിശ്വരകു, ചെടി വീഴാതെ കുറി തരച്ചുകെട്ടുകു, പുതിയ ചെടി വയ്ക്കുക, തോട്ടം വുന്നിശ്വരകു മുതലായ പണികളിൽ ഏപ്പേട്ടു. അങ്ങിനെ കാണാവും കൂടി ഞങ്ങൾ തുല്യാവന്നുകാണുന്നതി. അതിലിട്ടും ജനലിംഗം ഉണ്ടായെങ്കിൽ അവളിടെ തിരിലാട്ടം പലച്ചപ്പാഴും കണിക്കുണ്ടും എന്നല്ലാതെ ഒരു പ്രിവറ്റുമെക്കിലും തകത്തിനെ തേരിക്കു കാണു വാനവന സുധിച്ചിട്ടില്ല. ഇട്ടുടിഞ്ഞു മായവിനെ കാണാവാണ് അവനിടവരും. അവർ തമിൽ കണ്ണാൽ ഏതെന്തുകിലുമൊരു കിരുലപ്പിംബകൾണ്ടേ അവരുടെ സന്ദർഭവും തീരും.

തകം ഇപ്പോൾ പുഡിംഗാനേരു മരോതകിലുമാവശ്യന്തിങ്ങാണ്ടികവും വെളിച്ചിന്തിപ്പുകാതെന്നായി. വാതിലുമടച്ചു അകമ്പു തുടി പുസ്തകം വായിക്കുക എന്നല്ലാതെ കുട്ടപ്പുറത്തേങ്ങും പുതിയ വീടുപണിയുനിടെത്തേങ്ങും അവർം പോകാതെന്നായി. വിളിച്ചുല്പാതെ മായവിപാലം അവളിടെ മുറി ചിൽ ചെല്ലുന്നതു അവർം കിഴുമല്ല. ഏതെന്തുകിച്ചും വായിക്കുക അശ്വകിലും ചിത്രിക്കുക അതാണവളിടെ ഇപ്പോഴെത്തെപണി. “എന്തുണ്ടുകുളെ! ഇതു പിന്തു” എന്ന അവളിടെ അഷ്ട്രൻ ചോദിച്ചുവരും “തുന്ന വായിച്ചു

ചുനുക്കൽക്കിന് എനിം എന്തു മല്ലിലായി എന്ന തോൻ ചാനിക്കായിക്കൊന്ന് എന്നവർ സമാധാനം പറയും. തീ എന്നൊൻ ചുനുക്കൽക്ക കനം വരാത്തെ എന്ന വീണ്ടും ചോദി തും “അതോ ആ കാണുന ചുനുക്കവിന്റെ വായിച്ചുതീർത്താൽ മാത്രം ഭാസ്യാഖജീവ്യൻ ഇതി പുതിയ ചുനുകം അയച്ചുതെങ്ക ആള്ളു എന്ന എഴുതിക്കിട്ടും.” എന്ന പറഞ്ഞ ചുനുകം തിരുവ്വാച്ചിപ്പിനുന്ന അലമാർ അവർ ചുനുകിക്കാനിക്കും. ദിവസം കഴി അന്തിമാസവിശ്വ അവളുടെ ചിത്രം വായായും വലിപ്പിച്ചും വന്നു. ഇങ്ങിനെ മറിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാഹിപ്പിസ്വീരത്തെ അവർ ഇപ്പു പ്പെട്ടിപ്പു. എന്നല്ലാതെ ദിനക്കുന്നതിനു കനിശമൊരു വിലാതവും വരുത്തിക്കിടന്നില്ല.

തുലാവയൻത്തിന്നും വയരു കഴുകി ചെയ്യു കൈ ഒഴി താല്ലുക്കി ജലപോഷഭൂമിക്കാൻ. അതു സാരമാക്കാതെ അയാൾ പണിക്കു പോരുത്തുണ്ടിക്കൊന്നു. അങ്ങിനെ സൗമ്യമനെതു ദിവസം രാത്രിക്കിൽ അയാൾക്കു ജീവവും തലവേദനയും തുടങ്ങി. അതിന്നും പിന്നു ദിവസം രവിലെ സുവിശ്വാത്തെക്കാണ്ട് അന്നതേരുത്തു അയാൾ കല്പനരെടുത്തു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞു മുന്നമനിയായപ്പോഴുള്ളും തലവേ ദൈ അസഹ്യമായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ തലവേദനക്കു തുല്യമാരു കൊണ്ട് ചെയ്യു തസ്വത്തിന്നും എരിച്ചിൽ സഹിക്കാതെ അയാൾ അംഗീരു എന്ന വിളിച്ചുകളുടെന്നുണ്ടായി.

വൈകുട്ടി കട്ടികൾ ചട്ടിചുംകൊണ്ട് കണ്ണതിക്കു കണ്ണാ നായി അഞ്ചുടുടെ മറിഞ്ഞുടെ വാതുകൾ എന്തിന്തുടങ്കി. അക്കത്തു കിട്ടു അവക്കുടെ അന്നപാതാവായ മര്യുർ തിലവിളിച്ചുകളുന്ന കാളു ആ ചെരുവുടയണ്ണലിൽ ചിലതിനു സഹിച്ചിപ്പു. അവർ വാവിട്ടു തിലവിളിക്കുട്ടി. അവക്കുടെ അമ്മമാർ കാടിപ്പുത്തി. ആക പ്രാം സാധുകട്ടിക്കുള്ളും സ്രീകുള്ളുംകൊണ്ട് അഞ്ചുടുടെ മുൻ വരും തിരഞ്ഞെ. എന്നൊന്നന്നിജവാൻ മായവിശ്വം എന്തി.

മായവി:—(ക്കു സ്രീകുളാംകു) എന്നൊൻ അയാൾക്കു.

സ്രീ:—എനിക്കൊന്നമരിഞ്ഞതുടും, കട്ടികൾ കരയുന്ന കേട്ട തോൻ ഇവിടെവന്ന തോക്കിയപ്പും അഞ്ചുടുണ്ടും ഇങ്ങിനു കിട്ടു അരുളും, എന്നൊന്നന്നി കിഞ്ഞു കുന്നു ചോദിക്കും.

മാധവി അല്പം സകോച്ചേരാട്ടിട്ടി അക്കൽ കടന്ന. പി സ്വപ്നില സ്ത്രീകളിൽ.

മാധവി:—എ! ദാസ്യം.

ദാസ്യം:—ഉം.

മാധവി:—എന്താണ നിങ്ങൾക്ക്.

ദാസ്യം:—(തലക്ക് കൈ വച്ചു കാണിച്ചിട്ട്) തലവേദന സഹിക്കുന്നില്ല.

മാധവി:—പതിക്കുന്നണോ?

ദാസ്യം:—കിരാച്ച്:

മാധവി:—എപ്പോൾ തുടങ്ങി.

ദാസ്യം:—ഇന്നുവെ രാത്രി ചിൽ.

മാധവി:—വെള്ളാവിൽ ചെന്ന തൊൻ തലവേദനക്കു കൊച്ചുയു യോച്ച് കിരാച്ചു മരന്ന വാങ്ങി വരാം.

ദാസ്യം:—വേണേ.

മാധവി:—ഇങ്ങിനെയുണ്ടാൽ തലവേദന മാറ്റേണ്ട ഇന്ത്യൻ തലവേദനക്കു യല്ല മരന്നാണോ? കൊച്ചുമുമ്പുനുടെ കയ്യിൽ അമൃതാഞ്ജയമുണ്ട്. തൊൻ കിരാച്ചു വാങ്ങിവരാം.

ദാസ്യം:—അമൃതാഞ്ജന്യം (എന്ന പറഞ്ഞു നിന്തുപിടിച്ചിട്ട്) ചോലിച്ചും തങ്ങമാ. കിട്ടുമെന്ന ഉറപ്പുണ്ടോ. എന്നാൽ ചെല്ലുക.

ഒരുക്കട്ട നോക്കാം എന്നും പറഞ്ഞു മാധവി മുകളിൽ തക തകിന്നറ മറിയുടെ വാതുകൾ ചെന്ന. അടച്ചിട്ടിനന്ന കതക്കു തുരക്കംവാൻ അവർ സംശയിച്ചുകില്ലും പിന്നീട് വാതിൽ പതു കൈ തുറന്ന അക്കൽ കടന്ന. തകം കിടപ്പു മറിയുടെ പടിഞ്ഞാ ഗൈക്കിലും ജനലും ചാരി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അവളുടെ മുഖം ദ്രാവ്യമായിരുന്നു.

തകം:—എന്താണ മാധവി!

മാധവി:—കിരാച്ചു അമൃതാഞ്ജന്യം വേണും.

തകം:—അഞ്ചു.

മാധവി:—അസിനോ.

തകം:—അയാൾക്കെന്തു്?

മാധവി:—കിരുച്ചു ജ്പാദുണ്ട്. തലവേദന സമീക്ഷാത്തെ ആ പാപം അവിടെയാക്കേടിന്നാൽക്കൂണ്ട്.

തകം:—ഈതാണോ അവിടെയാളുകൾക്കും തുടി തിണ്ണുന്നതു്.

മാധവി:—അതെ.

തകം:—കിരുച്ചുമുന്നേ അവിടെ കു തുടക്കം തിചവിളി കേട്ടതു് എന്തിനു്?

മാധവി:—അയാൾ കിടന്നാങ്ങളുന്നതു കണ്ട് ആ തോട്ടക്കാരുടെ കട്ടികൾ തിലവിളിച്ചു പോയി. അവർക്ക് അയാൾ വലിയ കാൽമാണം. ആ സാധുക്കട്ടികൾക്ക് അയാൾ രണ്ടു ദേവും കണ്ണതിക്കാട്ടശം. ആ സാധുക്കളുടെ നന്ദി.

തകം:—ഇപ്പോഴേങ്കിയെങ്കാൻ?

മാധവി:—അതൊരു കിരുമില്ല.

തകം:—(ആർദ്രഭാവത്തിൽ) മാധവി! ഏൻ്റോ ആ എന്തു ആയിരിക്കുമോ അയാൾക്ക് തലവേദനയുണ്ടാക്കി എന്തിത്തത്തു്.

മാധവി:—അങ്ങിനെയും വരാം. പക്ഷേ അങ്ങിനെന്നായിരുന്നു വെക്കിൽ ഇതിനു മുമ്പേതന്നെ ഇതുണ്ടാക്കുന്നതെല്ലോ. അതു കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഇപ്പോൾ മാസവും ആരോഗ്യ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വല്ലോ.

തകം:—ജിപാമാധപ്പോൾ അതും പ്രത്രക്കുപ്പുട്ട് എന്നം ചീവനു തുടങ്ങാൻ?

മാധവി അസിനോ സമാധാനം കുറഞ്ഞതില്ലോ. തകംകൊച്ചിൽ അസുതാജനവും വാങ്ങി അവർ ദാസികൾനും മുറിക്കില്ലക്കു പോയി. തകം ആ ജനലിന്തുടി പടിഞ്ഞാറോടു യോക്കി ചില്ലമായി.

മാധവി:—(ദാസിന്നടക്കൽ കമ്മിറ്റേ ടിനിട്ട്) ദാസ്സു കുറഞ്ഞ മുഖം മലമ്പു ക. കൊതിച്ചു കിരുച്ചു പുരുട്ടിത്തരാം.

ദാസ്സു്:—എന്തു്?

മാധവി:—അമൃതാശജയം.

അല്പു്:—(കിടന്ന കിടപ്പിൽത്തന്നെ കിടന്നകൊണ്ട്) വേണു, എൻ്റെ തലവേദനങ്ങളും ഇപ്പോൾ കരിച്ച ശമയമെന്തും. എന്ന പ്ലി എടുത്താണ്ടുമാറിയന്നതനും പറയാം.

മാധവി:—എന്നാൽ തൊഴിതു ഇവിടെ വച്ചുള്ളൂം. ഇതി ആവ സ്രൂപവന്നാൽ എടുത്തു പുരട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കാം.

അല്പു്:—വേണു. അതിവിട്ടെ വയ്ക്കും. പ്രിയില്ലെങ്കൊണ്ട് എന്ന വശ്യം വരുമെന്നെ തോന്നുന്നില്ല.

മാധവി:—എങ്ങിനെ അറിയാം?

അല്പു്:—എന്നിക്കുണ്ടിനെങ്ങാണ് തോന്നുന്നതു്.

മാധവി:—കിങ്ങൾ ഇന്ന എന്തു കഴിച്ചു്?

അല്പു്:—കൗമില്ല.

മാധവി:—എന്നെന്തുകിലുമൊന്നു കഴിക്കുണ്ടോ തോൻ പോയി കുച്ച കുമ്പി കൊണ്ടുവരാം.

അല്പു്:—വേണു. അടുത്തെഴുവിലെ കിഴവി വെള്ളത്തിനു പോ തിട്ടുണ്ടു്. അതു കൊണ്ടുവന്നാൽ കരിച്ച കണ്ണിവച്ച കടിക്കാം. അതുമരി.

അല്പുഷ്ഠം ആ വയസ്സുതി വെള്ളവും കൊണ്ടെന്തി. അവർ അടുപ്പിൽ തിപ്പിടിപ്പിച്ചുചും കലം കഴകി കണ്ണിക്കു വെള്ളംവച്ചു് അതിൽ അരിഞ്ഞു കഴകി ഇട്ടുകൊടുത്തു. തി എൻ എൻ റിച്ചുകൊള്ളിം എന്നുംപറഞ്ഞു അല്പു തീയെപ്പിംഗും മുന്തിരിക്കും. സ്രീ കളം കൂട്ടികളം കണ്ണാന്നാക്കിപ്പായി. മാധവിമാറും അല്പുഭേദം കാരോഡു ചേപ്പുകളിലും ദോക്കി പോകാതെ ആ മറിച്ചാട വാതുക്കും വെളിക്കിൽത്തിനു. ഇട്ടുടക്ക അവർം ബംഗ്രാവിശ്വാസം മുന്നാമത്തെ തിലയിലേക്കും ദോക്കുന്നണ്ടാക്കിത്തുണ്ടു്.

മാധവി:—(കരിച്ച കഴിഞ്ഞു) അവർ ഏതെങ്കിലും ഡിങ്ങ രിങ്ങു് ആ കണ്ണി കൂണ പാകംചെയ്യുതരിക്കയില്ലോ?

അല്പു്:—അവക്കു് അവരുടെ വീട്ടിൽ എന്നെന്തുകിലും ജോലി ഉണ്ടാ കയില്ല.

മാധവി:—എന്നാൽ ഞാൻ തീയെഴിച്ചു കണ്ടിവച്ച തരം. ജ്യോതിഷ്മ കിങ്ങൾ തീ കൊള്ളാതാൻ.

കാല്യു്:—സാരമില്ല. അതുകൊള്ളി ജ്യോതി എന്നിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള ഏറ്റവുംവാത്രം അധികം തലക്ക് കൈയ്യും കൊടുത്തു അട്ട പുന്നടക്കണ്ണ കണ്ടിച്ചിരുന്നു.

അരി കള്ളക്കാളെ എന്ന തിളക്കവാൻ തുടങ്ങി. അതു ലീനക്കാ രം വയ്ക്കുന്ന ചാക്കരിക്കണ്ണതിങ്കുടെ ഗണ്യം കേടുപെട്ടുമാ മാധവി തന്നാത്താൻ ചോദിച്ചു. “കുഞ്ഞം മും നാരിയ കണ്ണി കു ലീനക്കാ രം എങ്കിലെ കട്ടിക്കാം” എന്നു്.

തിളച്ചു കണ്ണി വിൽക്കിനാം.കരാച്ചു വെള്ളം ഒരു മൺചട്ടി ചിൽ പക്കൻ് അരിക്കിട്ടിട്ടു അയാൾ പറഞ്ഞു. “മാധവിയു മെ! കാമിക്കയക്കാം എന്തു സ്വാദുള്ളതാണോ മും ചാക്കരിക്കണ്ണതി വെള്ളം. അതു പക്കു തിങ്ങാക്കു അരിച്ചകയില്ലായിരിക്കാം.”

മാധവി:—അരിയാം കാല്യു്. അതു കണ്ണിങ്കുടെ സ്വാദം എന്നിക്കു മറിക്കാം. അവർ പിന്നു വളരെ ദേഹം അവിടെ വിനിക്കില്ല. ഞാൻ പോകുന്ന എന്നം പറഞ്ഞു കു ലീംപ്രാസവമിട്ടു അവർ തക്കത്തിന്നും മറിക്കിൽ എന്നതി. അപ്പുഴം തങ്കം അതു ജയത്തുകന്നവിച്ചും മാരി കൈ രണ്ടും കെട്ടി വില്ലുയാക്കി സന്ന. √

മാധവി:—കൊച്ചുമെ അയാൾ മങ്ങം പുരട്ടിക്കില്ല. തലവേദന മാറിപോലും.

തകം:—(യെടവിപ്പിട്ടിക്കൊണ്ടോ) അതു സാധ്യവിനു ഒരു കോപ്പു കാ മി കൊണ്ടുകൊടുക്കാനായിക്കൊണ്ടു രാധവി!

മാധവി:—ഞാൻ ചോദിച്ചു. ചാക്കരിക്കണ്ണതിവെള്ളം ഉപ്പിട്ടു കടി ചുട്ടു അയാൾ പറക്കയാണോ. കാമിക്കയക്കാം എന്തുനേരം മും മും കണ്ണിവെള്ളം എന്നോ.

തകം:—അയാളുടെ അത്മാദിമായന്തിൽ അപ്പും ഗർബ്ബം തുടി ചുവ ജ്ഞാനംട്ടോ. പക്കു എത്തായാലും അയാൾ ഒരു ധീരൻ തന്നെയാണോ. എടുത്താ അംഗത്വമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമാണു അയാൾ. പ്രിഞ്ചാ കാരണവശാൽ ഹാട്ടു വിട്ടും വിട്ടു അല്ല യേണ്ടി വന്നതാണോ. എജന്താങ്ക സ്വന്തത്തുപ്പുകളും എന്തും.

കു തുവിക്കാർത്ഥപ്പാലെ വിചാരിച്ചു അയാളെ കന്ന ദോ ക്കവാൻപോലും എതിരിക്കു സാധിക്കുമ്പോൾ. മാധ്യമി തിനക്കു അയാളെപ്പറ്റിയുള്ള അടിപ്രായമെന്തു?

മാധ്യമി:—അയാൾ ഒരു ഘ്യവാവാൻ. കന്നിലും അദെയൽപ്പെട്ടാ തു ഒരു ഡിരൂദയതാൻ. കല്ലിച്ചു ശിലിച്ചുതല്ലാതെ കല്പന കേട്ട ശിലിച്ചു സ്വഭാവമോ അനിയുപ്പെട്ടുന്ന അരളോ അബ്ലൈ നാണ് അയാളിടെ കാരോ വാക്കിലും പ്രഖ്യത്തിക്കിലും നി നാം എതിരിക്കുന്നിട്ടുള്ളതു.

തകർ:—മാധ്യമി! ടീ! ആരാബണം തിന്റെ ധമാത്മ ചരിത്ര മെന്തേനം ഇന്തിയം പറയാറാക്കിട്ടില്ലോ?

മാധ്യമി:—എന്ന ഇവിടെക്കാണേപ്പെട്ടത്തിൽ ഒരു വയസ്സും സ്രീ എന്റെ അമ്മകാണ്. അതു എന്നും ഏതുകൊണ്ടും വിപ്രാസമാക്കിഉല്ലകിൽ എന്നും ഏതു ചെയ്യാണുണ്ട്. തെങ്ങളിടെ സ്വദേശം കൊല്ലുത്താൻ. എന്റെ അമ്മ പണി ചെയ്തതിനും വീടിലെ യജമായത്തിൽക്കൂടുതൽ സഹായംകൊണ്ട് എതിരിക്കു മീമോത്തു ഫോറം വരെയും പറിക്കവാൻ സാധി ചൂടിണ്ട്. എന്നല്ലാതെ അതിപ്പുറമായ വിപ്രാഭ്രാംസമോ മറ്റൊന്നിലേയും എതിരിക്കു ഇല്ല എന്നതു പറമാത്മമാണും.

തകർ:—തിന്റെ സംസാരത്തിന്റെ വടക്കിൽക്കിനം അഞ്ചിട്ട കൊന്നാലല്ലോ മാധ്യമി! കേരിക്കുന്നവക്ക് തോന്നുന്നതു്.

മാധ്യമി:—അക്കാലത്തു തെന്തു അധികവും താഴുസിച്ചിങ്ങന്തു യജമായത്തിൽക്കൂടുതൽ വിച്ചിച്ചും സംസ്ക്രംബച്ചുംകൊണ്ടു് യജമാ നത്തിക്കൂടുതൽ കൂടികളിലുംയിട്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭ്രഷ്ടു ചിലപ്പോരി ഒരു ഭംഗിഖണ്ടാരെന്നു വന്നേയും.

തകർ:—തിന്റെ അമ്മയും മകളിം അവിടെക്കിനം വിച്ചേപാരു വാൻ കാരണമെന്തു്?

മാധ്യമി:—തെങ്ങളിടെ ഒരു യജമായത്തി മരിച്ചു. യജമായൻറെ അഞ്ചിമക്കരി വിട്ടിൽ വല്ലാതെ സ്വാതന്ത്ര്യം പുന്നത്തു തുട ണ്ണി. അമാത്മ അതോനം ഇല്ലാതെതന്നെ എന്നുണ്ടും താട്ടുകാർ പലതും പറഞ്ഞു പറിച്ചുതുട്ടണി. യജമാനൻറെ

മുന്തുകൾ കാശ്യാക്ക എന്നോടും അമയേയും അലട്ടിച്ചി ടില്ലും പറയാൻ വയ്ക്കാം. എതായാലും ധാന്യക്കേട്ടവരാൽ രിക്കണമെക്കിൽ നീളുവിട്ടുപോകണമെന്ന കാലം വന്നതു കൊണ്ട് തുണ്ടാൽ മുങ്ങിയെ ഇരഞ്ഞിപ്പാനും. ഭാഗ്യവരോടു വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടാതെതന്നെ എന്നിക്കിട്ടിട്ടും ഇങ്ങിയെ യോദ്ധപ്പണിയും കിട്ടി.

തകം:—യിപ്പൻറ അമ മുപ്പാർഡ ഏവിടെ?

മാധവി:—തുണ്ടാൽ റണ്ടാഴ്ദം നാട്ടിലുക്കു ഇതി കരിശല്യം മടങ്ങി ചെല്ലുകയില്ല എന്നു കരതിയാണ് ഇരഞ്ഞിപ്പുംപ്പെട്ടതെ കിലും എന്നിക്കു സെസപരമായ ഒരു പണി ഇവിടെ കിട്ടി അതുകൊണ്ട് എന്നെപ്പറ്റി ഇതി ദയപ്പെട്ടാതൊന്നാണമില്ലെന്നു കരാറി അമ വീണ്ടും നാട്ടിലുക്കു തന്നെ മടങ്ങി.

തകം:—അവർ മുപ്പാർഡ എന്നിട്ടുണ്ടോ.

മാധവി:—തുണ്ടാൽ അനു താമസിച്ചിരുന്നു ചെറാക്കട്ടിലിൽ. അംഗിന മാസം അരലുരപ്പിക വാടക കൊടുത്താൽ മതി.

തകം:—യിപ്പൻറ മാസപ്പൂട്ടി അവക്കായും കൊടുക്കാതെ യീ എന്നെന്നതെന്നുംയും എന്നുകൊണ്ടു?

മാധവി:—അമ പഴയ അജമാനൻറ വീട്ടിൽ വീണ്ടും പണിക്കു പോകുമെന്നും അവിടെ പണിക്കിട്ടിക്കില്ലെന്നുകിൽ മറാറിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പണിക്കുയെത്തു ജീവിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും എന്നിക്കു കിട്ടുന്ന മഹ്യട്ടി ഒരു മുതലാക്കിയെത്തു തുണ്ടാക്കുന്നും തുണ്ടാക്കുന്നും കിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പണിക്കുയെത്തു വല്ല അതുവായാലും വന്നാൽ എഴുതാമെന്നും പറഞ്ഞാണ് അവർ പോക്കുന്നും.

തകം:—യിക്കു കുറ്റു വഹാദുണ്ടാ?

മാധവി:—ഉണ്ട്. എന്നിക്കു ഇന്നുലെയുമൊരു കുറ്റുണ്ടായിരുന്നു.

തകം:—എന്നിക്കു, യല്ലാസുവം തോനുന്നില്ല. യീ അടക്കാളിയിൽ ചെന്നും ഒരു കോപ്പു കാണി വാങ്ങി വരു.

മാധവി പോകി തകം തിരിത്തു ജനങ്ക്കുവികളുടെയിടത്തിനു പുടിയത്താരോടുംഗോക്കി പലതും പിന്തിക്കുവാൻതുടങ്ങി

എന്തോ എല്ലാം കണ്ടതെന്നയിഃക്ഷണിപിശനം. യാ! ജഗദിൽ
ഈ പ്രത്യേം കെട്ടിയ വേളവിജ്ഞ കത്തു നിന്ന് എന്തീകരണം ചൊല്ലാൻ
ലോകത്തിൽ നിന്ന് വേർപ്പെട്ട തിള്ളണം. എന്തോടു അസ്ഥാന
സ്രൂഹായ ജീവിതം. മാനന്തവിശ്വാസരുടുകൾ കുടക്കിയെല്ലാം കുടക്കി
കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു കണ്ടു കുറിച്ചുകൊണ്ടു തോന്ന ഏതുകാലം ഇങ്ങിനെ
കൈകാലടിച്ചു കുറിച്ചു. ഏതും കണ്ടു കുറിച്ചുകൊണ്ടു അം
മിച്ച സഹിക്കുക്കും എന്നാലും എന്തോന്നും ജീവിതവിശ്വാസം അ
ത്രം മററുതാണ്. അല്ല കണ്ണടച്ചു ഇരുളണ്ടാക്കി ലോകം കുറ
ഞത്താണ് എന്നാണ് തോന്ന ധരിച്ചുതു്. അതു തെറര. എന്തിശം
ധിരായിട്ടു എന്നുംകാണ്ട ജീവിച്ചു തുടാ. ഇം സപ്രത്യേകിയും കിട
ന്ന തോന്ന ഏതൊന്നും ദാക്കിക്കൊണ്ടു. എവിടെന്തിനും മനസ്സിനു
ങും തിർപ്പുവി ഉണ്ടാക്കുമോ അവിടെന്നല്ലോ സപ്രദ്യം. ഇം മാളികപ്പു
റത്തുനിനും എന്തിശം എന്നാണ് സപ്രദ്യം കിട്ടുവാൻമാറിതു്. ഇം
ഈരുദേശ മാസക്കാലമായിട്ടു തോന്ന എന്തോന്നും ശരീരത്തെ ശു ഡിറ
ലോഹത്തും കാട്ടുതെ കഴിഞ്ഞതുട്ടടി. തോന്ന എന്തോടു അ
ദിപ്പാത്വവളാണ്. ഇങ്ങിനെ കളി വിശ്വാസിനും കണ്ടു കഴിക്കാവാൻ
കാലം ഇരിച്ചും വളരെതെടുക്കൊന്തു കമ്മയിപ്പായുംയാണ്. പക്ഷേ
ഈപ്പുന്ന്, ഭാസ്യാന്തരജ്ഞപ്പുന്ന് ഇവരുടെ തലവഴിയെ തോന്ന തീ വാ
രിച്ചിടകയായിപ്പാണും. എന്തെങ്കിലുമാകട്ടു. ഇം അശ്വികണ്ണ
ത്തിൽ കിടന്ന പൊരിച്ചുന്നതിഃയക്കാരം നല്ലതു. പളിക്കണ്ണാണു
കിലും അതിന്റെ തണ്ടപ്പു എല്ലാന്നതാണ്. അവളുടെ വിനു ശ്ര
അന്തോളിമന്ത്രിയുംപ്രാണേകംം കു ചെറിയ കടക്കു കയ്യിൽ പിടി
ച്ചു് അല്ലോ് അവന്റെ ദറിതിയ്ക്കാണും വെളിക്കാവും. അവൻ
പെട്ടുന്ന മാളികമുകളിഃലക്ഷ്യനോക്കി. ജയങ്കഹികളുടെന്തിട
യിൽ തുടി മുഖം കഴിച്ചുന്നതു വെളിച്ചിഃലക്ഷ കാട്ടി തിള്ളുന്ന രക്ക
ത്തിന്റെ അതു തളിന്ന തിള്ള് അവൻ കണ്ടു. അവൻ രണ്ടാള്ളം പര
സ്ത്രാം വീക്ഷിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ കട്ട അവന്റെ കയ്യിൽ
നിന്നും തൊക്കിൽ വീണ്ടുംപാണി. തക്കം നിന്നന്നമലത്തു തന്നെയി
നുണ്ടു. അങ്ങാമി തന്റെ മറിക്കുണ്ടെങ്കും മടങ്ങി.

കാവിയുംകൊണ്ടത്തിയ മാധ്യമിഃയാട്ട എന്തോന്നും കണ്ണിൽ
ചെറുവന്നാ കണ്ണ പറന്ന വിശേഷം എന്നും പറന്നുകു ചുവന്നു കലപ്പിയ

களைக்கூட இங்கு கூவிழும் கடிச்சிட்டு தக்கமழுதோர் கடிச்சிட்டு கிடைன.

தகாம் மாயவி ! கை வீட்டுப்பில் கண்ணியும் மரைங்கிள் கூவிழும் தயாராகவி ராமிசிட்டு ஏது மனியோட்டுட்டு இவி எட தயவான் அடுக்கூட்டுரத்தோடு பருதேதத்து. என்ன ஹித் தூண் கலிசெனிலூ.

அவர்களையி.

ஶேவர்க்காயர் ஓவின்றி தலை திவஸம் தொ எடுதோ அதுவருத்திலேக் குடும்பிலக்க போயிக்கொ. மக்கில் வகுவான் ஹித் தாலு திவஸம் கசிழும்.

ராமிசிட்டு கூவது மனியோட்டுட்டு மாயவி, உள்ளது கடிச்சிட்டு தக்கதின்றி முதிர்கிறவான் கோக்கில்லேபூரிம் அவர்கள் கூட எடுத்துக்காய்கிறோன். அடுத்து மேல்பூரித்து ரண்டு வீட்டுப்போஸ்கூல் ஹித் தோற்றுவதையிக்கொ. அவத்தும் அவத்துடெ முதிர்கிலேக்க உருட்டுவான் போகி.

அது வெங்குவீரும் தெக்கோடு அல்லிவுவமாய கை தூண்ணில் மாலி கூக்கான் எடுதை பருதேதுவதெல்லா. தெக்கவக்கை தூண் வரிகாலிடு அதின்றி தாഴை திலகித் தாக்கை பதித்தொன் முதிக்கமல்லன்று. படித்தொரை வரிகிட்டு தெக்கை அரைதேதத்து அதுவின்பு முதியும் அதின்றியும் வக்கேத்து முக்குப்பிலேக்கூல்லு கோள்ளிடுவதும் அதின்றியும் வக்கேத்து அதிமிக்கமல்கை தாமஸிகவூல்லு முதியும் வக்கை அரைதேதத்து குத்துப்புமான். கிடைக்கை வரிகிட்டு தெக்கை அரைதேதத்து ஸங்காலால்வும் (விஸிரிவிர்த்த) அதின்றியும் வக்கேத்து விக்கால்வு முதியும் அதின்றியும் வக்கேத்து கால்வு ஸமன் தாமஸிக்கொ முதியும் அதின்றியும் வக்கேத்து குஸால கடிச்சிட்டு முதலாய பசுமை ஸாமாங்கைப்பு ஸுக்கிக்கொ கை ஸ்ரூப் முதியுமான். ஈடுவிட்ட தெக்கை அரைதேதத்து காலை முதியும் (ரூப கிரிவிர்த்த) அதின்றியும் வக்கேத்து மாரை ரண்டு வரிகிடுமுது ஹுரங்கு முதியுடை நித்தகிட்டு கை விஸாலமாய மால்தும் அதின்றியும் வக்கேத்தையி குத்துப்பிஸ்தின்றியும் ஸ்ரூப்பிஸ்தின்றியும் ஹுஜை முது முக்குப்பிலேக்கூல்லு அரைதை கோள்ளியுமான்.

ഈതേ ആളുതിഴിൽത്തൊന്മാദി രണ്ടോമത്തെ നിലയിൽ ചുവിഞ്ഞാരെ വരിച്ചിൽ തെക്കെ അറബിന്തെത്തു തക്കതിഞ്ഞു അധികം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വിനൃമ മറിയും അതിനുതൊട്ട് വടക്കേതായ കോൺഡിൻയൂടെ വടക്കേതു അവയുടെ കിടപ്പുറയും അടയിക്കുന്നു. അതു വരിയില്ലെങ്കിൽ വടക്കേ അറബിന്തെത്തു കൂട്ടുസുഹാം. തക്കതിഞ്ഞു അധികം അധികം അവയുടെ മരണഭേദങ്ങൾ അംഗൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മറിക്കു കൂലിയിൽ സാമാന്യത്തെ പൂർണ്ണമായി ചിന്നാം ആരും കൂലി തുല്യ കുക്കു പോലും ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന മാത്രമല്ല അതിരിപ്പാർ രാസ്പുകയും പൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുവാം. കിഴക്കേ വരിയിൽ തെക്കെ അറബിന്തെ മറി ശൈഖരിന്നുന്നായുടെ വജാനയും അതിന്റെയും വടക്കേതു ജേ മനുഷിയും അതിനുചുത്തു മുള്ളിംഗ്‌രഥം വടക്കെ അറബിന്തെത്തു കളിമറിയുമാം. തട്ടവിൽ തെക്കെ അറബിന്തെത്തു ശൈഖരിന്നുന്നായുടെ വായന മറിയും അതിനു വടക്കെ വശത്തുള്ള ഹാർ അംഗുഡി ഘത്തിഞ്ഞു കിടപ്പുറയും അതിനാം വടക്കേതായി കൂട്ടുസുഡിന്നും കളിമറിയും ഇടയ്ക്കുത്തു കോൺഡിൻയൂമാം.

മുന്നാമത്തെ നിലക്കു കുറച്ച വ്യത്യാസമുണ്ട്. പടിഞ്ഞാരെ വരിയിൽ തെക്കെ അറബിന്തെത്തു തക്കതിഞ്ഞു തയ്യാറാമാന്ന ഒളിം മുണ്ടും മറം വച്ചു സുക്കിഞ്ഞ മറിയും അതിഞ്ഞു ദാക്കേതു കോൺഡിൻയൂം അതിച്ചിന്നും വടക്കേതു അവയുടെ കിടപ്പു റയും വടക്കെ അറബിന്തെത്തു കൂട്ടുസുഹാം. രണ്ടോമത്തെ വരിയിൽ തെക്കെ അറബിന്തെത്തു മാധ്യമിയും മറിയും അതിഞ്ഞു വടക്കെ തായുള്ള റാർ തക്കതിഞ്ഞു വായനമറിയും വിനൃമ്പിയലവുമാണ്. അതിഞ്ഞു വടക്കേതു കോൺഡിൻയൂമാം. കൂലി രണ്ടും നിലയിൽ കിഴക്കെ അറബിന്തെ വാരിയുടെ ദേഹരെ മുകളിയിൽ മുന്നാമത്തെ നില മെട്ടു മാളിക (ടെറസ്സ്)യാണ്. തക്കതിഞ്ഞു കിടപ്പുറയുടെ തെക്കെ മംഗളത്തുള്ള കോൺഡിൻഡിക്കൂട്ടി ട്രാസ്സിഞ്ഞു മുകളിയിൽ ഏതുവാൻ കുറെ കോൺഡിൻഡിക്കൂട്ടി ട്രാസ്സിഞ്ഞു മുകളിയിൽ കോൺഡിപ്പുരയുമുണ്ട്. ആ വെംഗ്രാവിഞ്ഞു കൂലി രണ്ടും നിലയിൽ മുകളിയിൽ ചാലുവശവും ഉള്ള നിലം കോൺഡിക്കൂട്ടി അറബിന്തിയും കുർജ്ജിഞ്ഞും തംഗിയായി പ

ഞി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മുന്നാമത്തെ തിലകം പടിഞ്ഞാറവശം മാത്രമേ കോലവയ്ക്കുള്ള. കൂർന്നുകളിലും കളിമറിയിലുമുള്ള അഴക്കവെള്ളം ഭൂരായുള്ള തങ്ക അഗ്രാധകിടങ്ങിൽ ചെന്നുപെരുവാൻ കഴഞ്ഞവെച്ചു പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അന്ന മനി പറുഞ്ഞ കഴിന്തു. തിന്റെബുദ്ധതയിൽ ലക്ഷ്മിവി ലാസവും ഉറഞ്ഞി. ഏന്നാൽ ഉടനെ മണം മടക്കിക്കൊടു ചീർട്ടും തലയിൽ കൈക്കും കണ്ണുംയും ധരിച്ച കരാർ മാത്രം ഉറഞ്ഞാതെ തങ്ക തതിന്റെ മറിയും ചിന്താമന്ത്രങ്ങായി തിന്നിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കഴി എന്ത് അന്താർ അടഞ്ഞുള്ള മുഖാംഗിൽ കിടന്ന കുരുവാട്ടെന്നും അതുകൂടി മേശപ്പുറത്തിനും പ്ലാസ്റ്റിക്കും രണ്ടുമെച്ചഞ്ഞും കുരുവാട്ടെന്നും യലഹി യ സഞ്ചിയിൽവെച്ച് അതും തുകിപ്പിടിച്ചു മെല്ലു കോൺഡി റബ്ബി താംഫയററത്തെ കോൺഡിറിയിലെത്തി. അതിന്റെ വെളി യിലക്കഞ്ഞു വാതിലും തുറന്ന് പടിഞ്ഞാറവശത്തെ കോലയ്ക്കി ലെത്തി. ആ വാതിൽ മെല്ലു ചൂരി ചുറകും ദോക്കി മുറാത്തുറി ഒരിയായി വെച്ചുവിഞ്ഞു മറിയുള്ളനിന്നും തോട്ടപ്പുണിക്കാം കുടുംബം ലഭിക്കുന്ന കുറയടിപ്പാതയിൽകൂട്ടി പോകാതെ ബാധ്യവിഞ്ഞു പടിഞ്ഞാറു വശത്തുള്ളു വാഴങ്ങോട്ടെത്തിൽകൂട്ടി കുള്ളു പടിഞ്ഞാറോട്ടും പിന്നിട്ട് വടക്കോട്ടും ധനനാ ലഭിക്കുന്നു തെക്കുവരുള്ളുള്ളു അലയുടെ അടഞ്ഞുള്ളട്ടി കുരു കളിയെപ്പോലെ പത്രങ്ങിപ്പുത്തുണ്ടി ഭാസ്യപിഞ്ഞു മറിയുടെ വാതുകവെല്ലത്തി. അക്കരുള്ള തിന്നം അടച്ചു തഴുതിടാതെ വെരുതെ ചൂരിച്ചിരുന്ന ആ വാതിലി ഞീറു ഡിട്ടിക്കൂട്ടി അന്താർ അക്കഷത്തെ ദോക്കി. ഭാസ്യക്കു കലഞ്ഞും കുരു ചൂശി മടക്കി കാൽക്കലും തലയണ്ണങ്ങായി വെച്ചു കുരു കീറപ്പായിക്കു ഭാസ്യ മുടിപ്പുതുച്ചു കിടന്നിരുന്നു അവിടെയിരുന്നു ഉറക്കം തുള്ളിച്ചിരുന്ന പിന്നിവിച്ചിള്ളുണ്ടി വെളിച്ചു തകിയി അന്താർ കണ്ടു. അന്താർ കതക തുറന്ന് അക്കരുള്ള കടനു അതകച്ചു തഴുതിട്ടിട്ടും കീറപ്പായിക്കു തുരന്നു. മയ്ക്കിടന്നിരുന്ന ഭാസ്യപിഞ്ഞുണ്ടി കെരുതെവെച്ചു. മെല്ലു കെരുതെവെച്ചു.

പ്രതിശാം അല്പായം.

കൃതിനിന്നും തരയിൽ വിന്ന കട്ട എടക്കാതെ ഭാസ്യം തന്റെ മറിച്ചിൽ മടങ്ങിവന്ന അധികാടയായിരുന്ന കുറച്ച അരികയടക്കതു കണ്ണിവെള്ളുവാതൊരുണ്ണി. കണ്ണിവെള്ളു കുടിച്ച അയാൾ പായിക്കുവന്നിരുന്ന വിയപ്പും തടച്ചുകൊണ്ട് പലതും ചിന്നിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

“തന്നലുണ്ടെങ്കിൽ തലച്ചുജുമാകം” എന്ന പഴേന്തു സ്ഥിരംപുതി വാസ്തുമാണ്. കാഞ്ചിമായവിധി ക്ഷിണിമുള്ള ഈ സമയത്ത് ഈ ലീക്കാരാറു വേണ്ട ശ്രദ്ധേയയ്യും ചെയ്യുവാൻ ഈ ലീക്കാരാറുതന്നെന്ന സാധിക്കുന്നില്ലോ? ഒക്കാലം, അന്നത്തോൻ എത്രോഗ്രവായായി കഴിഞ്ഞിരുന്നപ്പോഴും സ്വന്തം മതുകു തേക്കുവാൻപോലും തന്നത്താർഥിച്ചാൽ എനിക്കും ഈപ്പോൾ ഇതോടെ ഏകിനെയ സാധിക്കുന്നു. അന്നമിന്നുമുള്ള ഈ വ്യത്യസ്ത പ്രാണി എനിക്കും എങ്ങിനെയുണ്ടായി. ഒരു തന്നലില്ലെന്തതുതന്നെ അതിനു കാരണം. ഈനാം എനിക്കും എന്തെന്നു വേണ്ടിനേക്കാളുള്ള ദിനക്കുത്തും തനിഞ്ഞതന്നെ ഈ ഒരാറു സ്ഥിരിക്കുവോലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുവോൾ എനിക്കു എന്നതാണു ഒരു കാവുളിക്കു.

ഞായാണോ ദിനും, ഉള്ളതുകൊണ്ട് തുപ്പിപ്പുട്ടാൽ അതുതന്നെല്ലു സന്ദർശനുവം. സുവഞ്ചിത, കാമിച്ചും ഞാൻ അതിനെ കഴിയുന്നിട്ടുത്താളം. അന്നുവിച്ചിട്ടുന്ന അക്കാലത്തും എനിക്കു കൈയെരവും അലംഭാവം ഒരുപാലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇണ്ണാ എത്ര പരിശസ്തിചിരിച്ചും അലംഭാവത്തോട് കൂടി കൂതാത്മകാൻ എനിക്കു സാധിക്കും. ഒരു പാഠം ഞാൻ പരിച്ചു. സുവഞ്ചിത കാമിച്ചു അതിനു പിംഗു തെടി ഓട്ടന്ന തിരുക്കാർഡ് റഫ്രിഞ്ചന്തൊണ്ണം. മധുരംമാറ്റം കഴിച്ചശരിലിച്ചു കൈതന്നു് കയ്യാസം അന്നുവിച്ചെ ബിവന്നാൻ അവന്നും കാഞ്ഞം കുപ്പുംകുഴുതരംതു.നീ കയ്യാസം അന്നുവിച്ച ശരിച്ചു കൈതന്നു് കയ്യാരീഡും മധുരാസവും കഴി

ക്രവാൻ കുഴ്ചിം അല്ലുംപോലും തോന്നകയില്ല. അതുപോലെ തേരുക്കും കരമായ ടീവം സംശയിച്ചു അതു ശീലമാക്കിയ ഒരുത്തുനോട് സുവകരമല്ലാത്തതായിട്ടും മറ്റൊരു ലോകത്തിൽ. അതുകൊണ്ട് കന്ന തോൻ ശ്രദ്ധമം ചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ ദാരിദ്ര്യസ്ഥിതിയിൽക്കിനിഗം എനിക്കു എന്നൊക്കിലും വിചുക്തതാവാൻ സാധിച്ചുംതുടർന്നിട്ടി തോൻ ടീവം കുറയ്ക്കുന്നതുനാശം.

ഈ തീയം ഭേദമായാൽ തോൻ ഇവിടും വിചുന്നതാണോ എല്ലാതും. അല്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ മഹാസ്തിൽ കിട്ടുന്ന കുറ മുള്ളും ഇട്ടിട്ടും കുറുന്ന കുറുക്കൊണ്ട് ഇന്നുത്തെപ്പോലെ തോൻ എന്നൊന്നോള്ളും യേദ്യത്തെവിയും എൻ്റെ കുടിപിഡിയും കഴിഞ്ഞിട്ടേതാളം അമിച്ചിട്ടും ഇനിച്ചും ആ മുള്ളിനെ എടുത്തു കുളയുവാൻ സാധിക്കാതെ എൻ്റെ ബലധിക്കമായ മഹസ്ഥിപി കെപ്പുററി എന്തിക്കുതന്നെ ലജ്ജയ്താനുണ്ട്. അതിൻ്റെ തേരിയ വേദകൾ എൻ്റെ ഏറ്റവും തിരികെടുത്തികളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു പോയതുകൊണ്ടായിരിക്കും അതു വച്ചിച്ചു പിഴുകുളയുവാൻ യോഷ്ഫുവാബെല്ലും എൻ്റെ ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ അനുസകലം പിളയുവാൻ ചൊംഛാതും. എന്താജാലും ഈ നധിക്കും കഴിഞ്ഞതു വേഗം ഇവിടും വിചുന്നതാണോ ഉത്തരം. അല്ലെങ്കിൽ പിലപ്പോൾ പലെ സാധാരണസംഭവങ്ങൾക്കും ഇടവരുത്തിയുക്കാം.

ഇങ്ങിനെ പലതും പിന്തിച്ചുറച്ചിട്ടും അവൻ മെല്ലു ആ ദിന കിൽ ലാത്തി സംസ്ക്രാക്കവോളം കഴിഞ്ഞു. സംസ്ക്രായപ്പോൾ ഷേക്കം ക്രീഡം ചുമ്പ്പിക്കം അനുംതുകൊണ്ട് അവൻ പാതിൽ ചെന്നു കിട്ടു. പക്കു രാത്രി പതിനൊന്നു മണിക്കായിട്ടും അവ നാക്കംവനില്ല. അങ്ങിനെ മനഃപൂർണ്ണം ഉണ്ടുവാൻ കിട്ടുന്നതിൽ കിനം കിട്ടിയ മയക്കണ്ണതിലാണ് കിട്ടുവേണ്ടാണോ ആ അല്ല രാത്രി ഒരു പുതുവന്നായാൽ അവൻ നെററിക്കിൽ കൈവച്ചുതും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദിനം കൈക്കെടുത്തതുമുണ്ട്.

വന്നയാർ കനം സമാധാനം പറഞ്ഞതുമില്ല നെററിക്കിൽ കിനം കൈക്കെടുത്തതുമുണ്ട്.

അയാളിടെ കയ്യീ തന്റെ നെറി ചിൽക്കിനം എടത്തു മാറി തിട്ടു് അരാണ് എയിക്കേ മനസ്സിലായിപ്പ് എന്ന വിശ്വം പരിഞ്ഞേ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഭാസ്യ എഴുന്നുറിക്കുന്നു.

വന്നയാളിടെ മുഖത്തിൽ ഇടകലന്നിക്കുന്ന ശോകത്തിന്റെ ഗുഹവത്തിനോ ധാരതാരു ഭാവദേവ്യം വരുത്തുതു അയാൾ ഷുദ്ധ്യം കണ്ണടയും തലയിൽ കെട്ടുമെട്ടത്തു.

ഭാസ്യ തളിഞ്ഞ പാര്ക്കിൽവിശ്വം. അതു അവൻ്റെ യജമാനന്റെ മകൾ തക്കമായിക്കുന്നു.

തകം അവർ തലയിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന വസ്തുക്കിന്റെ അരം കൊണ്ടു ഭാസ്യിച്ചാൻ മുഖത്തു പൊടിത്തിക്കുന്ന വിയപ്പുത്തളിക്കുള്ള മുട്ടിട്ടു് കുറച്ച ദേഹം മെല്ല വീഴിച്ചിരിക്കുംശേഷം അവർ അവരു ദൈ വിളിച്ചു. ഭാസ്യ്!

അയാൾ കണ്ണ തുറന്നു. പക്ഷേ വിളിക്കുപ്പ്.

തകം കൈ വൃഥാസ് കു് തുറന്നു അതിന്റെ മുടിയിൽ കുറച്ച കാമിരയച്ചിച്ചു അയാളിടെ വാസ്തവക്കിൽ വച്ചിട്ടു് വാ തുറക്കു മുതു കുറച്ച കടിക്കുക എന്നു അയാളാട്ടു പറഞ്ഞു.

അയാൾ വാ തുറക്കുകയോ എന്നെങ്കിലും മഹാട്ടി പറഞ്ഞു ചോ ചെയ്യുതെ അവയേലിയും ദോക്കി തിന്നിക്കുമ്പന്നായിത്തന്നു കിടക്കു.

തകം—അയവുചെയ്യു വാ തുടക്കു. ഇം കാമി കുറച്ച കടിച്ചാൽ ക്കിന്നത്തിൽ ശ്രമനം കിട്ടും.

അയാൾ പഴയതുക്കപാലെ കിടന്നതെയുള്ളൂ.

വാ തുറക്കു. തോൻ കാമി വായിക്കുക്കു ഒഴിച്ചു തന്റെ എന്നു വിശ്വം അവയോടു പറഞ്ഞു് അവർം ഇടതു കൈകൊണ്ടു അവൻ്റെ താഴെ ചുണ്ടു മലപ്പി.

അയാൾ വാ തുറന്നു.

അവർ കാമി വായിക്കുക്കു ഒഴിച്ചു കൊടുത്തും തുടങ്ങി അയാൾ അതു തുറക്കിഞ്ഞു തുടങ്ങി. മുടിയിൽ കാമി തീന്താൽ അവർ വൃഥാസ്സിൽനിന്നും കാമി അതിൽ പക്കൻ വിശ്വം കൊടു

കും. മാറിയാ എന്ന അവളുടെ ചോദിച്ചില്ല. മതിംഗന ഭാസ്യം പറഞ്ഞതില്ല. അങ്ങിനെ അവളുടെ കഴു ചെപ്പനാൽ വാത്രംക്കന്ന ഒരു യന്ത്രംപാർലൈ അവളുടെ മുഖത്തുനിന്നും ക്രമീകരിക്കാതെ ആ മുംസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാഫി മഴവും അയാൾ കുറിച്ചു.

തകം:—കാഫി കുഴിപ്പു. ഭാഗം മാറിയാഡി.

അയാൾ അരിതിരിക്കാനും സമാധാനം പറഞ്ഞതില്ല. അവളുടെ മുഖത്തുനിന്നും ഒരു ക്രമീകരിച്ച ഏട്ടുകുത്തുമില്ല.

അയാൾ അവളുടെ മുഖത്തുനിന്നും വിശദ്ധേയമായിരുന്ന വിശദ്ധേയമായ ഭാസ്യം അങ്ങതെ എന്ന തട്ടേക്കിട്ടി എഴു നേരം ദിനതിലും ചാരി ഇരുന്നു.

ഭാസ്യം:—ഈതു റീം തന്നായില്ല.

തകം:—എത്രും?

ഭാസ്യം:—കൈ പ്രഥക്കരി അവളുടെ തോട്ടുക്കാരനെ തുരുതു ചീകരി നാലു. അതും അസമയത്തും. മറ്റായം ഇല്ലാതിരിക്കു. ഇതു ആരുരക്കിലും കണ്ണാൽ കമ്പെയൻതാണ്.

തകം വിശദ്ധേയമായി ചോക്കി വലതു കൈ മടി കിൽതന്നെ വച്ചു. അതിരിക്കാനും സമാധാനം പറയാതെ അവരും എതിരാരുളും ദിനതിലും ഫോക്കി ഇരുന്നു.

ഭാസ്യം:—എൻ്റെ ചോറിയെ, എൻ്റെ വിശദ്ധീതെ, അതെ എൻ്റെ ജീവിതത്തെ യെന്നും തൊന്തു പ്രാബല്യിക്കുന്ന ഇല്ലോം തന്നെ ഇവിടെന്നിനും ചോക്കുക എന്നും. എൻ്റെ എൻ്റെ സെപ്പറയിലും വിശ്വക്കു. എതിരിക്കു സുവം തന്നും എക്കാത്തയ്യു മാറ്റുമെ സാധിക്കുമ്പോൾ. പുണ്ണിൽ കുത്തി എൻ്റെ വെദ്ധപ്പും കാതെ ഇരിക്കുക.

തകം:—(പ്രസന്നാവത്തിൽ) എതിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു മാശ്യ ധന്തം. നിങ്ങളുടെ സെപ്പറയക്കു ഭംഗം വരുത്തുതെ തൊന്തു കഴിയുന്ന വേഗം ചൊല്ലുമ്പോലും. തൊന്തു കരാച്ചു കുത്തിഉംതുടി കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടോ. അതും കൂടി നന്നാക്കു ചോക്കുവരുന്നു തൊന്തു പിച്ചാറിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഭാസ്യം:—എനിക്കേ ഇനി കൊം ആവല്ലുണ്ടില്ല എന്നിൽ കരണ യേടക. കൊച്ചുമ്മഴണാക്കിന്തനാ ചോര കൊച്ചുമ്മതനാ തട്ടിക്കളിയരെതെ! യജമാനൻ ഇതറിന്തനാൽ മകളിട തെററും അപ്പൻ പൊരക്കം. പണിക്കാരുങ്ങിരുതോ വലിച്ചുക്കണ്ണിയും കാട്ടാം. എനിക്കേ ഇനി ആ കരപകാരം വെയ്യുവാൻ വിചാരിഞ്ഞാരെക്കിൽ ദയവുചെയ്തു കൊച്ചുമ്മ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇവിടം വിശ്വാസി. എനിക്കേ ഇനി ഇന്ന് കണ്ണതിനാണ് നല്ല മറ്റ യാത്രാനം തന്നുാണാവല്ലുണ്ടില്ല.

തകം:—അക്കട്ടു തൊൻ പോകാം. വിശ്വാസി പതി ഇപ്പോൾ എങ്കിൽ തന്നെ.

ഭാസ്യം:—കിർശ സുവര്ണം.

തകം:—തലവേദനയും.

ഭാസ്യം:—അതും.

തകം:—പാസ്യു തൊൻ കൗം പോലി അട്ട വാസ്യവം പറയുമാ?

ഭാസ്യം:—(കിർശ ചിന്തിച്ച അവളെയും ഉറരുയ്യാക്കി) പറയാം.

തകം:—അ ഏറ്റും ഇം തലവേദനയുമായിട്ട് എന്നെകിലും ഡന്ത മുണ്ടാണോ?

ഭാസ്യം:—ദയവുചെയ്തു എന്നെന്ന അതൊന്നുകൊംപ്പുട്ടതുകൈ? തൊൻ മറക്കവാൻ മനിപും ശ്രമിക്കുന്ന പലതുകളിൽ കൊന്ന് അതും. എന്നെന്ന തൃതൈതിന്നും കണ്ണിലുക്കു വലിച്ചിടക്കുന്ന പ്രാത്മിക്കനം.

തകം:—എൻറു അപരാധവും പിംകുനാ. അപരാധത്തി നീറ അഴം കും കാട്ടിന്തനാൽ അതിന്നും മഹകളാക്ക തുവാൻ സാധിച്ചില്ല എക്കിലും എനിക്കേ അതിനും ഒട്ടി തട്ടിലെക്കിലുമെത്തി കിരശ വിനുമിക്കാമല്ലോ. അതുപാണു.

ഭാസ്യം:—ഉണ്ടോ.

തകം:—അതിപ്പോൾമാത്രമയുണ്ടായില്ലവോ?

ഭാസ്യം:—അല്ല. ആ മരിപ്പു രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടുതന്നെ ഉണ്ണണി തന്നെ വരകിച്ചും ആ തിമിഷംതൽ എനിക്കേ കരപെറിയ തലവേദന തുടങ്ങി. പക്ഷേ ആ കൽ ചുമന ദിവസം തല

ഭാരിച്ചിട്ടായിപ്പിശാം എനിക്കേ തലവേദനയറിംഡായി, എന്നാൽ ഇവിടു വന്നവിശദ്ദേശം വിണ്ണം അതു തുടങ്ങി. തിമഖാദി മൃഗി തലയിൽ തേങ്ങക്കയും ധസ്യംചെയ്യുകയും ചെയ്യുതുക്കാണ്ട് അതെന്നു അധികികം അലട്ടാതെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാലും വളിശൈലേരം കാവിത്രംഗിനു പണിായട്ടക്കാൽ അതു ചിപപ്പോർമാ സഹ്യമായ റിഡിഷിൽ ഉണ്ടാക്കമായിരുന്നു. ഈ പതിഖായതിനശ്ശേഷം അഭിതനനു വല്ലാതെ കുഴുപ്പുട്ടിരുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. തുവച്ചാരകൊണ്ടു ധസ്യംചെയ്യുതിനശ്ശേഷമും അതു സഹിക്കുന്നു റിതിയിൽ കിരണ്ടുള്ളൂ.

തകം:—എല്ലാക്കാണ്ട് അനുതാജ്ഞനം മടക്കിണ്ണയുള്ളു?

ബാധ്യം:—അതിനാമുഖവതനു തൊന്ത് തുവച്ചാരകൊണ്ടു ധസ്യം ചെയ്യിരുന്നു. തലവേദനയുടെ വലിപ്പംകൊണ്ടു ശാമ്രാജ്യ തൊന്ത് കൂടുതൽ കൂടുതൽക്കവണ്ണം അപ്പോർമാ പിടിച്ചുകുന്നുള്ളു? തുവച്ചാരിക്കുന്ന എരിച്ചിൽ, ഹോ! അതു ദേക്കരമാണ്.

തകം:—എന്നും സംശയം അരിയായി. എന്നും അതു കട്ടംബേക്ക കിന്ത് എനിക്കേ മാപ്പുതയമോ? എന്നോടു പേരുപ്പെട്ടുമോ?

ബാധ്യം:—മാപ്പു തയവാന്തക്കു ഒരു തെറവ് കൊച്ചുമു ചെയ്യുതായി തൊന്ത് കാര്ത്തിക്കിപ്പ്. എനിക്കേ കനിലും ഒരു പൊഴുവുമില്ല റിക്കിച്ചുവർ രക്കിക്കയും ചെയ്യില്ലോ? അതിനാമുഖം അന്നോടു കൂടുപ്പുവരുമാണ്. ധമ്മംട ശ്രൂ സംസാരം വളിരെ ദിന്തണ്ണ. കൊച്ചുമു പോക്കവാൻ ഇന്തി ദൈക്കിച്ചും അന്താനിക്കുന്നുത!

തകം:—ബാധ്യം! കിങ്ങമാം എന്തിനാമുഖവെപ്പെട്ടുനു. നാം അപമന്ത്രാദായിട്ടു കനം കാട്ടുനില്ലോല്ല. എനിക്കേ ഇതിനാമുക്കുന്നു എന്നും എനിക്കുവിജനതുപോലെ ദിന്തംക്കാം അവിത്രംകുടുടെ അക്കട്ട ഇം കണ്ണി കുട്ടു കടിക്കുക.

ബാധ്യം:—എനിക്കേ ഇപ്പോർമാ വാസ്തവത്തിൽ കണ്ണി അനാവല്ല മാണം. ഈ അസമയത്തു പതിയുള്ള തൊന്ത് കണ്ണികടിക്കുകയും എന്നും അഗ്രിവലത്തിനാപ്പുംഭാഗിപ്പിക്കുകയും. അല്ലാതെ

ഈതു വേണ്ട എന്ന പറഞ്ഞതു് പരിവേംകൊണ്ടാനമല്ല. കൊച്ചുമ്മ ഇപ്പോൾ പോകുക.

തകം:—ഞാൻ ഇന്ന രാത്രിയിൽ ഉണ്ണാ കൂടിച്ചിട്ടില്ല. എൻ്റെ പദ്ധതിയാപം എന്തിനും അന്യാരഥനിൽ വെരുപ്പുണ്ടാക്കി. ഈ കണ്ണതി ഞാൻ ദിനപരിക്കു വേണ്ടി തയാറാക്കിച്ചിട്ടുണ്ടാണ്. ദിനപരിക്കു വേണ്ട എന്തിയിൽ ഇവിടെ ഇരുന്നതനെന്ന ഇതു ഞാൻ കടക്കിയാൻ യിച്ചാരിശനും. എന്താണ്, ഇതു കൂടിച്ചിട്ടുണ്ടാണ് പോയാൽ പോരോ? ഭാസ്ത്രിന്റെ മുഖം വാടി. അയാൾ മരവശേത്രക്കു ചരിഞ്ഞു, കിടന്നം കൊണ്ടു പറഞ്ഞു കൊച്ചുമ്മയുടെ ഇപ്പോൾപരായെന്നും.

കണ്ണതി കടിച്ചും കഴിഞ്ഞും തകം ഭാസ്ത്രി! ഞാൻ പോകുന്ന എന്നും പറഞ്ഞു പോകുവായോരുണ്ടി. ഭാസ്ത്രി കിടന്ന കിടപ്പിൽ തന്നെ കിടന്നംകൊണ്ടും ഇം എന്ന മുളിച്ചതല്ലാതെ അവരെ കുന്ന ദോഷക്കയേപ്പെരുന്നെന്തുകുല്യം സമാധാനം പറയുകയോചയ്യില്ല. വന്നതുപോവെ അവർ ഉടൻതന്ത്രങ്ങളി വാതിലും തുറന്ന വെളി തിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടെ ഇരുട്ടിൽക്കൂട്ടി മരുന്നു അപം വാഴ തേതാട്ടത്തിലുക്കു മരഞ്ഞു എന്നവർക്കുതോന്നി. അവർ സുക്ഷി മുഖ്യാക്കി അരുരെയും കണ്ണില്ല. തന്റെ വെം സംശയമാണ് എന്ന കുത്തി കിഴുഞ്ഞുണ്ടായി ഇടന്നും അവർ മുകളിൽക്കൂട്ടെ മുറി തിൽ എന്തും. മാധ്യമിയുടെ തുക്കംവലി അവർക്കുരാശ്വാസ മാറിയെന്നു—അവർ അറിച്ചില്ലേ എന്നും.

തെരു പിബാറ ദിവസവും വെള്ളത്തു. ലക്ഷ്മീ പിലാസവും പതി വുപ്പാലു ലോക വ്യവഹാരത്തിൽ പെട്ടു.

രാവിലെ എട്ട് മണിക്കൂർ തന്റെ മുറിയിൽ ചൂയ കടിച്ചും കൊണ്ടിന്നു തകം അടക്കത്തു കിന്നിന്നു മാധ്യമിയാട്ട ചോദിച്ചു അയാൾക്കു പയി ഇന്നും പ്ലിഞ്ഞിത്തയുണ്ടെന്നും.

മാധ്യമി:—ഞാൻ ഇന്നനേതെ സ്ഥിതിയെന്നമറിഞ്ഞില്ല കൊച്ചു ഞേ! ചോയി അന്നേപ്പശിച്ചു വരെടുകയോളി തകം:—തരിക്കെട്ടില്ല.

മാധ്യമി ഭാസ്ത്രിന്റെ മുറിയുടെ വാത്രക്കലെത്തി. അയാൾ എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ലായിരുന്നു.

മാധവി:—(ചാരിമിന്നുന്ന വാചിൽ തള്ളിത്തുന്നിട്ട്) എൻ! ഭാസ്യും!
അയാൾ കണ്ണത്രാനു തോകി.

മാധവി:—പകി ഇന്നുംപറ്റിത്തെയുണ്ട്.

ഭാസ്യും:—കിരാച്ച സുവദിണ്ട്.

മാധവി:—തലഭദ്രയണ്ണാ?

ഭാസ്യും:—അതിനും കിരാച്ച ശൈത്യംണ്ട്. പക്ഷേ കഴിഞ്ഞം കിരാച്ച
ധികമാണോ.

മാധവി:—കാമ്പിക്കയാ കണ്ണിഃയാ മറോ വേണമെകിൽ തോൻ
ബാസ്യുംവിഞ്ഞിനും കാച്ചുകൊണ്ടതരാം.

ഭാസ്യും:—വേണാ. ഏയിക്കു വിശ്വേഷാ ദ്രാഹമോ കനംതന്നുന്നയില്ല.
വേണമെകിൽ കിരാച്ച കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തെ സൗകര്യം
പോലെ ചെയ്യാം.

എന്നാൽ തോൻ പോകിനു കിരാച്ച കഴിഞ്ഞെ വരാം എന്നും
വറങ്ങുമാധവി അടക്കതു മറിക്കിൽ താമസിക്കുന്ന തലേഖിബസം
ഭാസ്യും വെള്ളം കൊണ്ടുകൊടുത്തു വയ്ക്കുത്തിരുത്തു വിളിച്ചു
മുണ്ടിന്റെ തലയ്ക്കു കെട്ടിച്ചു കൂടു തുപയെടുത്തു അവ
ക്കു കൊടുത്തിട്ടു വരങ്ങു അമ്മുംമാ! ഇതു തിന്നാൽക്കു മുകളംവാൻ
വാഞ്ഞാനിറിക്കുട്ട്. തോൻ കൂടു ഉള്ളപ്പീകു തന്നാൽ തിന്നാൽ പീടി
കയിൽ പോയി കിരാച്ച പഞ്ചസാരയും കാപ്പിക്കങ്ങവും ധാടന
പൊടിച്ചരിയും മറ്റു സാമാന്യവുംവാങ്ങി ആ ചത്രക്കാരൻ ഭാ
സ്യും കൊണ്ടുകൊടുത്തു ലീം മാരുന്നതുവരെയും അയാൾക്കു
വേണു തുള്ളുപ്പു ചെയ്തുകൊടുക്കമോടി പാവം ആതമില്ലാതെക്കുള്ള
പ്രേട്ടനം.

കീഴ്വി:—കൊടുക്കാം കുണ്ഠേ. ഏയിക്കു കഴിഞ്ഞനു എന്തുപകാ
രവും ചെയ്യുകൊടുക്കാം.

മാധവി:—(കുടുപ്പിക്കയെടുത്തു കൊടുത്തിട്ടും) പണം വല്ലതും ഇയി
യും വേണ്ടിവന്നാൽ എന്നോടു ചോദിക്കുക. തോൻ തരാം.

എന്നാൽഅമ്മും വേഗം പോയി വാങ്ങി വരു. പക്ഷേ
ഇക്കമ്പരിയാനും ആരോട്ടും പറയുതു.

കീഴ്വി:—ഇല്ല തോൻ ക്രൂരോട്ടും പറകയില്ല.

മാധവി:—നിങ്ങൾക്ക് സത്രം ചെയ്യാമോ ?

കിഴവി:—ചെയ്യാം. അരംതെന്തൊട്ട് വേണം.

മാധവി:—കൊട്ടങ്ങളുമുമ്പെയെ തൊട്ട്.

കിഴവി:—(പരിഗ്രമത്തോടുള്ളിട്ട്) അയ്യോ ! അതുമാത്രം എന്നിക്കു
വയ്യാ. എൻ്റെ മോൺ അംഗിനെ കളിക്കുത്തും ചെയ്യിട്ടാണ്
കിൽപ്പവിടിച്ചു വരുത്തപായതു്.

മാധവി:—അതു കളിക്കുത്തും ചെയ്യുകൊണ്ടാണ്. സത്രം ചെയ്യുതു പിഴച്ചാൻ മാത്രമെ തകരാവണ്ണാക്കുള്ളിട്ട്. ഇതുംകൂടി നിങ്ങൾക്കില്ലെട്ട്. എന്നും പറഞ്ഞെ ഒരു കാൽ ത്രവാക്കൂടി അരു കിഴവിക്കു കൊട്ടുതു. ചുട്ട് ഉണ്ടക്കുമിൻ്റെകൊണ്ട് അടിക്കൊണ്ട താബേസ്ട്രൂലെ പണ്ടത്തിന്റെ കാൽം കാത്താൻ സത്രം ചെയ്യാതിരിക്കാനും വയ്യാ. കൊട്ടങ്ങളുമുമ്പെയെ കാത്താൽ ഒരു സത്രം ചെയ്യാനും വയ്യാതെ കിഴവിജീവനും കാൽം പരഞ്ഞലിലാറി.

കിഴവി:—ഞാൻ സത്രം ചെയ്യുന്നമോ ?

മാധവി:—തീച്ച്ചയായും.

കിഴവി:—(പേടിച്ച പിാച്ചുകൊണ്ട്) കൊട്ടങ്ങളുമുമ്പാണോ ഞാൻ ഇതു ആരോട്ടും പറയുകയില്ല.

മാധവി:—ചിലപ്പോൾ ഇതെന്നിനുണ്ടായി എന്നിഷാതെ ഇതൊക്കെയുണ്ടാക്കിയാൽ കഴിക്കവാനും മട്ടിച്ചുകരം.. അപ്പോൾ ഒന്നു ചെയ്യുന്നും. ഇതു പറയുന്നും. കഴിക്കാമെന്നു അംശാർ എററാൽ വാസ്തവം അയാളിട്ടു പറഞ്ഞേതുക്കു. പറത്തൊല്ലും കഴിക്കുകയില്ല എന്ന ശരിച്ചാൽ ഒരു പരഞ്ഞകയുമെന്തു്. സത്രമോമ്പിക്കുക്കേണ്ടിട്ടും മരതു്. സത്രമോമ്പിക്കുക്കേണ്ടിട്ടും മരതു്.

അവർബാ പോയി. അവർബാക്കറിഷാം സാധുക്കുള്ള പാട്ടിച്ചാക്കാനുള്ള വഴി.

കൈം:—(മാധവിയാട്ട്) എങ്ങിനുണ്ടാ മാധവി !

മാധവി:—കിരിച്ചു സുവരുണ്ട്.

കൈം:—അതൊക്കെയെടുത്തു അടക്കളിയിൽ കൊട്ടുതും ചായയും കട്ടിച്ചിട്ടും യീ വതു.

(മാധവി മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ)

രക്തം—ഈ കാഹിതാല്ലീസ് അഥാർക്ക കൊണ്ടുകൊട്ടക്ക. കൈ കൊല്ലു കാഹിഞ്ചും. ഇതു കഴിച്ചിട്ടു മുടിപ്പുതച്ച കിടന്ന കൊള്ളിവാൻ പറയുക.

മാധവി അപ്രകാരം ചെയ്യു മടങ്ങിപ്പുന്നു.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു കിട്ടവി അരിഞ്ചും സാമാന്യവുമായി ദാല്ലീ നേൻ മുറിച്ചില്ലത്തി.

ദാല്ലീ—എന്നു അഭ്യർത്ഥം ! അതു.

കിഴവി—കുറച്ചു അരിഞ്ചും പദ്ധതിയുമൊക്കെയാണോ.

ദാല്ലീ—എന്നു വല്ല വിശദ്യവുമുണ്ടാ?

കിഴവി—കൗമില്ല മോനെ. ഇതു മോനു വേണ്ടിയാണോ.

ദാല്ലീ—എന്തിനും എവിട്ടനു കിട്ടി?

കിഴവി—അതൊക്കെ കിട്ടിയാൽ ! മോനിപ്പും കണ്ണിയവണ്ണാ? കാപ്പി വേണ്ണാ? കാപ്പിപ്പെട്ടാടി തന്നെയാണോ തോൻ വാ നീയതു.

ദാല്ലീ—അഭ്യർത്ഥം ! ഇതെങ്കിലെയുണ്ടായി.

കിഴവി—എന്തിനെന്തെയും ലൈഡം തന്നു മോനെ ! അതുമാരുമി ഫ്ലാറ്റേറാക്കു ലൈഡം തന്നു മോനെ ! കുറച്ചു കുറച്ചു കാപ്പിയുണ്ടാക്കാം.

ദാല്ലീ—എന്തിനും ഇപ്പോഴോന്നും വേണ്ടം.

*

കിഴവി—പിന്നുക്കുഴുവാണോ വേണ്ടാ?

ദാല്ലീ—അതൊന്നുമെല്ലപ്പും വേണ്ടം. അതു കിങ്കരി തന്നു കൊണ്ടുപാബ്ലോളിക്ക്. എൻ്റെ അവവല്ലേത്തിനു വേണ്ടതെത്ത ഫും ഇവിടെയുണ്ട്.

കിഴവി—മോനെ ! മോൻറ മുഖത്തിലോരുത്തെന്നതിൽമുണ്ടാ അണുന്നു. (കവിളിക്കുടി ഒഴുക്കിയ കണ്ണുവീം തുടച്ചിട്ടു്) അ വൻ പോയി. അവശേഷപ്പാലെയാണു മോൺ എന്നു കയറി പറയുകയാണോ. കൊണ്ടുതന്നെത്ത അവമാനിച്ചും പിന്നു യടനു തെളിഞ്ഞിവരും.

ഡാസ്സു്:—(കരാച്ചവിനിച്ചിട്ട്) എവിംനു ഫുണിനെ കിട്ടി എന്നാണോ അറിഞ്ഞതെങ്കിൽത് കൂടു മതലുപോലെ തൊൻ ഫുണിനെയാണ് സ്വീകരിക്കണമെന്നു്.

കിഴവി:—അതു പറഞ്ഞാലോ ?

ഡാസ്സു്:—പറയു. കേൾക്കേട്ട്.

കിഴവി:—പറഞ്ഞാൽ ഇതൊക്കെ ശീകരിക്കേം, എന്നാൽ പറയാം.

ഡാസ്സു്:—പറയു. പിന്നീട് തിരപ്പുറി ചീതിക്കാം. അതെങ്കിലും കൂട്ടതന്ന മതലോ മറ്റൊരു അതിനെക്കിംബാ ?

കിഴവി:—അതു കൂടുമല്ല. തട്ടിപ്പുറിച്ചതുമല്ല. ഫുന്നാലോ ?

ഡാസ്സു്:—സ്വീകരിക്കാമെങ്കും.

കിഴവി:—തിച്ചുംഞാഡി.

ഡാസ്സു്:—അതെ.

കിഴവി:—എന്നാൽ ഇതു തക്കമക്കാച്ചുജ്ഞയ്യു് തുട്ടകാരത്തിനെ ഫ്ലോലെ ഒരു പണിക്കാരത്തിനില്ലെല്ലു മാധവി. അതാണ വാങ്ങുവാൻ പണം തന്നതു്. അതു അച്ച എന്നിൽ തുലിയും. ഇതൊക്കെ മോനവച്ചു വിളവിത്തുന്നതിനു്.

ഡാസ്സു്:—എഫ്ലോം ഇതു തന്നതു്.

കിഴവി:—കരാച്ചുള്ളേപു തീനഹിഞ്ചാൻ വന്നപ്പും. ഇതൊന്നും മോനോട്ടും അരുദരംടം പറയുകയു് എന്ന കൊട്ടണ്ണല്ലെന്നെങ്കിലും ഫുഡിച്ചു എന്നാക്കാണ്ടു സ്വരൂം ചെയ്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു തന്നു ഇതൊക്കെ മോന്തു് എന്നു് ഏട്ടുക്കേണ്ടു് വാക്കുവാങ്ങി തിട്ട മോനുംടം പറയുന്നു ചീനാണു് കുറവു്. തൊൻ കരാച്ചുകാവിക്കണ്ണാക്കേട്ട്.

ഡാസ്സു്:—കാമഹിക്കണ്ണ. തൊൻ അതു കൂടിച്ചു. കരാച്ചു കണ്ണതിനാണി.

ബൈക്കിട്ടു മണി യാലും കഴിന്നു. തകം ഒരു കാട്ടടംബുഡു ചെട്ടും മാധവിഡിക്കുന്നുണ്ടു് ഒരു കൂടിച്ചുവയ്ക്കുമെട്ടപ്പുറിച്ചു് ഒരു കൂടിക്കും കൂടിക്കും കരാന ചുംടാടു പാലു വാങ്ങുവാൻ പണിപ്പുണ്ടതവിധിം. തൊഴുത്തിലുക്കു പുരാപ്പുട്ടു. (ക്ഷാമക്കാരുടെ ലെപനിഗൾ അടക്കം വന്നപ്പും).

തകം:—മാധവി! ദാസിക്കുന്നിക്കുയുണ്ട്.

മാധവി:—രാവിലെ കുറച്ച സ്വഭാവായിരുന്നു. ആ മനസ്സു കൂടിച്ചു തിനു ശ്രദ്ധയുള്ള വിവരം കുറഞ്ഞ കിട്ടുമില്ല.

തകം:—എതാണു അയാളുടെ മറി.

മാധവി:—ഈതാണു. എന്നും പറഞ്ഞു് അയാളുടെ മറി ചുണ്ണി കാണിച്ചു്. അവർ അങ്ങോടു തന്നു വാതുകൾപ്പറ്റി പിന്നാലെ തുറന്നുകിടന്ന വാതിച്ചിൽക്കൂടി തക്കും.

മാധവി:—ഈ തക്കും ദാസ്യിനെ കണ്ടു. അയാൾ പുതച്ച കിട ക്രൂക്കയായിരുന്നു. അവരുടെ കണ്ണം പ്രാർഥിക്കുന്നതിനും തകം:—മാധവി! തൊഴുത്തിലായണ്ടു്.

മാധവി:—ആരെയും കാണാൻമില്ല.

തകം:—എന്നാൽ നീ പോകി ശക്കരണ്ണയായരെ തുട്ടി വരിക. മാധവി പോകി.

തകം:—എന്നാൽ ദാസ്യിനു പകി ചുണ്ണിണാം?

ഡാസ്യു്:—അതിനിഖിത്തമിന്നതിട്ടില്ലോ?

തകം:—(പിരിച്ചുംകാണ്ടു്) ഇല്ല.

ഡാസ്യു്:—ഈ യാത്രയുടെ ഉദ്ദേശം തിനമറിയാനല്ലോ?

തകം:—അണ്ടു. പുതച്ചക്കുട്ടിക്കു പാലുവാങ്ങവാൻ.

ഡാസ്യു്:—എന്നാൽ കൊച്ചുമ്മക്കു തെററിപ്പുകയി. ഈ തെംഡി അല്ല. അയാൾ കൊച്ചുമ്മ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു കൂറേനോ പറായാൻ ഭാവിച്ചു. പക്ഷേ അപ്പറം കുന്നു പറഞ്ഞില്ല.

തകം:—ചുവറാണു പറയാൻ ഭാവിച്ചുതു്. അതു പറയുക.

ഡാസ്യു്:—കുണ്ണില്ലോ.

തകം:—നിന്നും എന്നേതു കുന്നു പറയാൻ ഭാവിച്ചുവണ്ണോ?

ഡാസ്യു്:—തൊൻ എന്നെന്തുകിലും ഒരു തെരുവു ചെയ്യാൻ കൊച്ചുമ്മ ക്കുച്ചുമാണോ?

തകം:—ചുവിപ്പുചും.

ഡാസ്യു്:—തൊൻ അതു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

തകം:—വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക. വിശ്വസിച്ചുവരു തൊൻ ചതിക്കും.

ഡാസു്:—(ആർദ്ദസപ്രതി കൈകാച്ചുമാ!

കൈം:—അയപ്പുട്ടണ്ട്. പറയുക.

ഡാസു്:—എതിക്ക പറയുവാന്തിള്ളുള്ളിൽ.

കൈം:—പിണ്ണന്തു?

ഡാസു്:—കൈകാച്ചുമായ്യുവണ്ണി ഞാൻ കന്ന കുടിവച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതു സ്വീകരിച്ചുമാ?

കൈം:—എതിക്ക വേണ്ടിനെന്നോയാണ്

ഡാസു്:—അംതെ.

കൈം:—സംശയമുണ്ടുണ്ടോ?

ഡാസു്:—ഇല്ല.

കൈം:—എന്നാൽ തരിക.

അയാൾ തലയണ്ണയുടെ ചുവട്ടിൽ എഴുവിവച്ചിനന ഒരു കുടിക്കുന്നതും അതുവോടുള്ളി അവർം ഒരു കൈകാച്ചുമായും കാലുകൊണ്ടുള്ളും കയ്യിൽപ്പിടിച്ചു് ചുറക്കുന്നോക്കി മടിക്കുന്നീ ലാക്കി ആലങ്കിലുകൾ ചെന്ന് ശക്കൻനും രേഖാംകുട്ടിവന്ന മാധ്യമിൽ പാതുവും പുളിച്ചു്, കൂടിസിലുക്കാണ് എന്ന പരിഞ്ഞു പോയി.

പരിസ്ഥിതി അല്പാധം.

ശ്രീ.

എൻറീ അപരാധഭരണ കുമിക്കക. ഞാൻ ഭവതിച്ചിപ്പാറ കുറന്നാണ്. തന്മുഖ അഭിജ്ഞവലർന്നു കാണാമതുവി നടന്ന ആ സമയം മുതൽതന്നെ ഭവതിച്ചാൽ ഞാൻ വശിക്കുന്നതില്ലോരു. അനും, ആ കുറവും കയ്യുംനു പ്രൈൻറീ എന്നും മാറ്റുവാൻ മാറ്റുവാൻ കുറുത്തും മരബാതിൽ എൻറീ ഏരുവിൽ തന്മുഖ തുടക്ക ചന്ന കണ്ണത ആ മരബാതിൽ എൻറീ കുറവാണ് പാരിപ്പിച്ചു്. തന്മുഖ രണ്ടോള്ളം ദിവസിൽ കുറവാണ് കുറവാണ് അംഗീകാരിക്കുന്നതുക്കും പാരിപ്പിച്ചു്. എൻറീ ആറുമുണ്ടായാൽ ഭവതിക്കുന്ന കുറവാണ് അറിച്ചിരിക്കുന്നതുക്കും സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കിണ്ടു

ക്കണ്ണമരിന്നോ അന്ന തൊൻ കുത്തിക്കിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല തൊൻ എൻ്റെ ഏഴിൽ നിച്ചയെ കുറഞ്ഞത് നോക്കി ഉപ്പോരി എൻ്റെ വികാരങ്ങളും ഭയപ്പെട്ടുവോയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നിതിനു ഒരു ദിനിനെ തുടക്കയാക്കി.

കു തുലിപ്പിനിക്കാൻ വിശിഷ്ട അവളിടെ തോട്ടക്കാൻ, സുന്ദരിക്കായ കു പ്രഭക്കമാരിയാണ് ഇപ്പോരം ചെയ്യുന്ന പ്രേമ യാമന്ത്രങ്ങെ പുതുമയിൽ പക്ഷേ പരിപ്രാസ്യതയ്ക്കായിരിക്കും. ഭവതി ഭസിച്ചുകൊള്ളുക. കോപിച്ച കൊള്ളുക. എന്നിക്കു അതി ലൗട്ടു ഭയിപ്പു. സ്പതത്രമായ എദ്ദുത്തിൽനിന്നും ഉഡിക്കുന്ന പ്രേമത്തിന് രാജക്കമാരിയുണ്ടോ അചന്നാക്കമാരിയുണ്ടോ ഉള്ള ദേശം കൂട്ടപോലുമണ്ണാകയില്ല. കുത്താൻം എദ്ദുത്തർഭാഗത്തിൽ കിറ്റും മായി കീടക്കുന്ന പ്രേമസ്പത്രപത്രത വിജിച്ചുണ്ടു് വാൻ എന്തൊരുവരിക്കു സാധിക്കുമോ അവർ കലിന്നയായാലും കിട്ടുവല്ല അക്കാലംരേറി ആ പ്രേമം അവലേക്കുന്നു പറിപ്പിടിക്കുമെന്നതു് ലോകവരിതും പലപ്പോഴും കാട്ടിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. എൻ്റെ ആറുമു ത്തിക്കൻ്റെ സഹബതയിച്ചു സുവര്ത്തനു അനുഭവിക്കുവാൻ തൊൻ തക്കാറാണെങ്കിൽ അതിക്കൻ്റെ വിഹമതയിൽ തിന്നണാക്കുന്ന ഭൂഖിനിയും സഹിക്കുവാൻ തൊൻ സന്നദ്ധനു തന്നുയാണ്. സുവം മനസ്സുനെ വളിത്തു് അവകിൽ ഭൂഖി ഭൂഖി അവനെ തല്പുവയ്ക്കി കിണ്ണിക്കുന്നു. ഇല്ലാത്ത മണംങ്ങളും എഴുന്തി ഭവതിയെ വണ്ണി ചുിക്കാ, ഉള്ളതിനെപ്പറ്റിപ്പുകൂട്ടി ഭവതിയെ സന്തേഷിപ്പിച്ചിക്കാ, ഭവാനിശ്ചയ പ്രേമത്തെ കാസമമാക്കുന്നു എന്നിൽ മോഹ മില്ല. മാത്രമല്ല ഭവതിയുടെ പ്രേമത്തിക്കൻ്റെ അനന്താവത്തിനു വേണ്ടിയകിലും നിഃഖിടുന്ന കാലിൽ കൂടു വിശ്വ കേളുവാനും തൊൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എൻ്റെ ഇം പ്രേമം അനുച്ചിതമെന്നു കുറയുക. അതു എന്നു അനുഗ്രഹിതനാക്കിച്ചില്ല എന്തിൽ തൊന്നുടു ചാക്കാനും ഭാവിപ്പു. എൻ്റെ ജീവിത ചിത്രം കൂടു മാറ്റി വരുത്താനും ഭാവിപ്പു.

അതിക്കൻ്റെ ആവശ്യം എന്തിക്കില്ലതനു. എന്നെന്നാൽ കു യുഖവിനു് കു ഇവരിട്ടു സാധാരണയായുണ്ണാക്കുന്ന പ്രേമ കാസമായ അഭിനിഃശ്വരജീവി വേതിക്കിലുള്ളതു്. അതു

എൻറെ എദയും തിങ്കി വന്നതല്ല എകിളം അതിന്റെ അശാ ധതയുടെ ഒരു കോണിൽ വേത്രനി മുളച്ചതാണ്. എനിക്കു എൻ പ്രവൃത്തികളുടെ പലതെന്തെപ്പറ്റി ടൈക്ക് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പര പ്രേരണ ത്രിട്ടാതെ ഒരു തകർന്നിരുന്നും സ്വയം പ്രകാരിക്കുന്ന അഭി ലാഡം ഇന്നല്ലെങ്കിൽ ഇതിനായാരിക്കേൽ അതു സഹബമാക്കുമെന്നതിൽ എനിക്കു തെള്ളം സംസയമില്ല.

എൻറെ മര്ക്കുചിന്തിപ്പക്കു ഒരു നിംബല വാവിഡേ കൈതേരാ ട്രവീ ത്രിക്കെക്കാണ്ടു വരാണജീ പുറപ്പാടാണ് ഇതു് എന്ന കൗത അതു്. മര്ക്കുചിന്തിലെ പാഴുമ്പുണ്ടാണ് തൊൻ എന്ന സമരിക്കവാൻ എനിക്കു ആവില്ല. അതു അധികുതമായ ദൈഹാലുത്തിന്റെ കൊക്കപ്പുജ്ഞിപ്പവാലും എൻറെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിട്ടു് തൊൻ കണ്ണിട്ടില്ല. ഇം ലോകം എന്ന പറങ്കതാൽ അതിലെ കരംഗമാണു തൊൻ എന്നു് അഭിഭാതം കൊള്ളുവാൻ എനിക്കും അധികാര ഇണ്ടു്. എൻറെ മിതമായ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടിട്ടേരാളം കൈ തിരിയ വെള്ളിം കോക്കവാൻ ഒരു കളമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു് തൊൻ പറങ്കതാൽ എന്ന കരയംഭാവിയായി കൗതുക്കുത്തനു പ്രാത്മയ.

കു വാസുവം കൗതുടി പറയട്ടെ. എന്ന അന്നാല്യമായി കണ്ണപ്പോറ്റി എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സവുത്രു എന്നതാ ആ ഭാരിപ്പും കു മാത്രമെ എനിക്കു ജീവിതപ്രേരകമായ സവുത്തായിട്ടുള്ളി. എന്ന സംഖ്യയിച്ചിട്ടേരാളം ഭാരിപ്പും കരംഗരഹം തന്നെ ആണു്. എന്നെന്നും മനസ്സുരെ ആണും പെണ്ണും വേർത്തി നിച്ചു കൊണിക്കുന്ന ഒരു വെല്ലുതിനു യന്ത്രം ഭാരിപ്പും. ഭവന സുവന്നെന്നും ഉറരിവരത്തിലിരുന്നു് വിണ്ണം മുകളിപ്പക്കു തോക്കുന്ന വേതിക്കു കീഴെയുള്ള ടുച്ചിയുടെ യാമാർത്ത്യം കുടം കാ ണവാൻ സാധിക്കാതത്തുകൊണ്ടു മേൽപ്പറത്തെ എൻറെ അഭി പ്രായത്തെപ്പറ്റി പക്ഷാന്തരമുന്നായിരിക്കാം. തൊൻ പറങ്കത്തു് ലോകസാധാരണത്തിന്റെ അനുഭവവുംണാണു്.

പ്രേമത്തിനു എന്നും എദയും മാന്യമായ സ്ഥാനമു ണ്ണന്നല്ലാതെ പ്രേമം എൻറെ എദയവുമല്ല. തൊൻ പ്രേമത്തി ന്റെ എദയവുമല്ല. അതുകൊണ്ടു വേതി വ്യസയിക്കുന്നു, ദയ

ദ്യുതണ്ട്, ലജ്ജിക്കണ്ട്. വെതിരുടെ എദ്ദേഹത്തോട് തന്നെ ചോ ചിക്ക എറ്റു സമാധാനം പറയുന്നവെന്ന്. അതെന്നു അറിച്ചി ആയി ഉപകാരം.

വെതിരുടെ കിലയും വിലയും വിട്ടു് എൻ്റെ താഴ്വാലിക സ്ഥിരിച്ചിൽ കൗൺ തോന്തി എങ്ങനും കൊച്ചുട്ടാൽ പെതമാറി യതുകാണാണ് എൻ്റെ ഇള വിധം കൈ സ്വാത്രത്രും വെതിരുടെ അളിച്ചാനുംതുടെ കാട്ടവാൻ തുനിന്തുത്തു് എന്നതിനും അതുമലിപ്പ്. എൻ്റെ എൻ്റെ ചിന്തയിലും അനാഭവത്തിലും കൂടി അരിച്ചുകൂട്ടുന്ന അഡിപ്പായക്കുള്ള സ്വാത്രത്രുംതുടെ ഏങ്കുടുത്തു ആക്കുടെ മുവിന്തിനും പരിയാശം കൈക്കുള്ളിവയാണ്. ആ അഡിപ്പായ സ്വാത്രത്രും എന്നി കുത്തുവരേണു് എൻ്റെ ജീവിതത്തെപ്പുലത്തിപ്പാക്കവാൻ കൈ വലിച്ച സമായിക്കായിത്തിന്തിന്തിരുണ്ടു്.

എൻ്റെ ഇള കുത്തു വെതിരെ വ്യസനക്കരമായിത്തിങ്ങെന്ന കിൽ ആ പാപത്തിനാജ്ഞ പ്രായമുഖിതും ഭേദവേദയു കല്പി കാക്ക. എൻ്റെ എന്നതായാലും അനാഭവിക്കാൻ തകാർ.

എന്ന, ഭാസ്യം.

വിജ്ഞുന്ന കയ്യിച്ചിരുന്ന കലബാസ്യിലെ വിവരം മൃദഗം തുടിഞ്ഞു അവളുടെഹദ്ദേശത്തിനും ആളും മനസ്സിലാക്കില്ല. വിഞ്ഞം രണ്ടുംാക്കരി വായിച്ചു അവസാനം ശ്രദ്ധവും കഴിഞ്ഞു കൾക്കി സിക്കിനും വെളിച്ചിക്കുവാൻ മറിക്കിലെത്തി കുത്തു ഭേദമായി പെട്ടിച്ചിൽ കരിട്ടു വച്ചിട്ടു് കുടുംബം കണ്ണുമാടഭു കട്ടിപ്പിൽ കിട്ടും.

അനും രാത്രി ചിൽ മനി പന്ത്രണ്ടടിച്ചു. തകം തലേ ലിവസ തേതപ്പുല വേഷവുംമാറി അവളുടെ മുറിയിൽ മേശയും മാരി കിന്നും കൈ രണ്ടും തെന്തിയിൽ കെട്ടി ഇപ്പുകാരം ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എൻ്റെ എന്നതാണു ചെയ്യുന്നതു്. പോകണമോ വേണു യോ. അങ്ങിനെ കിടക്കുവുമോ എൻ്റെ എങ്ങിനെ തുവിടു കഴി തന്ത്രാളിച്ചു. എൻ്റെ എന്നതാണു സമാധാനം പറയുന്നതു്. ആ എദ്ദേഹയുംതുടിന്റെ അതുപ്പേജ്ഞിയിൽ എൻ്റെ തന്റെടെമല്ലോം ഉരക്കി ആവിക്കായിപ്പുകയാണെങ്കിൽ അതും ആപത്തിനു തന്ത്രം

യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈന്ന പോകാതിപിക്കാണ് നല്ലതു. എൻ! അതു പാടിപ്പു. പോകണം. യങ്ങനു വരട്ടു, ആ ദാരിദ്ര്യ തനിൽ ചേന്നാലും സുവമന്മാഡിക്കാൻ തക്ക പരിസ്ഥിറികൾ പലതുമഹിച്ചുട്ടു. അതു വാസ്തവമാണ്. ലോകത്തിന്റെ ധർമ്മസ്ഥിരിച്ചിവാൻ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ഒരു ക്ഷേക്കതനു വേണം. അക്കും ജ്ഞാനം ഏന്റെ ഇള മുഖ്യമാണി കൊണ്ടോ അപമാനം സമീക്ഷാതായിട്ടു എന്നെന്നുകിലും കാട്ടിക്കാരൻ വരാം. എന്നെന്നുകിലും കാട്ടബ്ദം. അവർ എന്ന ധർമ്മത്തിനു സ്ഥാപിക്കുന്നവുകിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾപുതുനു ലിനിചിച്ചുജ്ഞ ജീവി തം ദയിക്കാവാൻ അവർ എന്ന അഭിവര്ദ്ധിക്കണംതല്ല!

എതായാലും ചില വളർവ്വു തിരിച്ചുകൾ കഴിയാതെ ഒന്നും യോഗ്യാക്കുന്നില്ല. ഒന്ന് ഞാൻ തീച്ചുപ്പേട്ടതാണി. എന്നും ഒരു യം മററാറിട്ടു മുക്കുത്തുകയില്ല എന്ന്. പക്ഷേ നിവർത്തിച്ച ജീടനേതാളം ഇതു ഗോപ്യത്വായി വരുത്തേണ്ടിനിരിക്കുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ എന്തിക്കു വരുന്ന വിപത്തിനെ സമീക്ഷാവാൻ എന്തിക്കു സാധിച്ചു എന്ന വരുന്നും. അതിനു വേണ്ട പ്രതിബിധികൾ എന്നിവിശദായി എന്നും വരാം. ആ സാധുവിന്തൊ, അതുകൊണ്ടു യിച്ചാണുകുത്തി അറിച്ചിക്കാതെ കുറവുകൂലംസൂട്ടി കഴിക്കണം. എതായാലും ഇന്നത്തുടർപ്പേയായി വിവരം പറഞ്ഞു പോരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചുവരുമ്പോൾ തക്ക തലെ ദിവസത്തെ പ്രോബ്ലെം ഭാസ്തുണ്ടാണെന്നു മറിച്ചിൽ എന്തി പുത്തും ചുർട്ടും അഴിച്ചുവരുമ്പോൾ വരുമെന്നും വരുമെന്നും തന്റെ ഇരുന്നു.

ബാസ്സ്:—കരിംതച്ചു ഇം തായിൽ ഇരിക്കണ്ടോ. ആ അരിച്ചുട്ടി യിക്കിച്ചിട്ടു അതിൽ ഇരിക്കാം. അതാണ് എന്നും അതിമികർബ്ബൈളും കസാല.

തക്കം:—ഇവിടെ ഇരുന്നാൽത്താണി. ഇപ്പോൾ എങ്ങിനെയുണ്ട്?

ബാസ്സ്:—കരിച്ചു സുവംതനു.

തക്കം:—തലവേദനയുണ്ടാ?

ബാസ്സ്:—അതിനും വളരെ ഭേദം തോന്നും.

തക്കം:—മങ്ങാവല്ലതും കഴിച്ചുവോ?

ബാസ്സ്:—മാധ്യമിയുമുണ്ടാവുന്നതിനും കഴിച്ചുവോ.

സ്വന്തം കൗൺസിൽക്കും ചെയ്യു. അതിനുശേഷം ഒരു ക്ലൂബ് കൗൺസിൽ കൗൺസിൽ സുഖം തോന്നുന്നുണ്ട്.

കൈം:—തൊൻ ഇന്നും കാമ്പിച്ചും കണ്ണിച്ചും കൊട്ടവന്നിട്ടിണ്ട് എറാൾ ആളും വേണാതു്?

ഡാസ്റ്റ്:—രണ്ടാം കുടിക്കാം. കുറച്ചുകഴിയക്കു.

കൈം:—യാളെ രാവിലെ എത്രക്കിലും ഒരു ഡാക്ടറു പോരി ശരിയാം കൗൺസിലിപ്പിക്കണം. ദിന വിവരം മുഴുവൻ പറയണം. തലവേദനങ്ങളുടെ കാഞ്ചം പ്രഥമക്കവും. ഡാക്ടർക്കിലും കൗൺസിലിപ്പിക്കണം കൊട്ടുക്കുന്നതായി വരും. അതിനു തുറ കയ്യിൽ വച്ചുകൊള്ളുക. എന്നും പറഞ്ഞ അവർ മടിക്കിൽക്കിണ്ട് ഒരു കുടലസ്റ്റുപോതിയെടുത്ത് അ യാളുടെ പോരിൽ വച്ചുകൊടുത്തു.

ഡാസ്റ്റ്:—എത്രാണതു് പണമോ? എന്തിക്കു അതുമാത്രം രോഗിയും ഏനും തോന്നാലില്ല. കണ്ടില്ലെന്നു വിശക്തിയും. പക്ഷേ ക്കി സമാം അസാധനിയമായിട്ടുള്ളതു്. അതു രണ്ടുനേരം ശരി കു കുഷണം കുടിച്ചും താരിക്കുണ്ടു്. അതുകൊണ്ട് ഡാക്ടർ ഒരു തുറ പോകണമെന്നും ഇം പണം ആവശ്യമുണ്ടെന്നും ഏതിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

കൈം:—(കുച്ച ശാരവദ്ധം വ്യസനവും കലന്റ് സ്പാതിക്ക്) ഡാസ്റ്റ്! നിങ്ങൾ മുന്നാമെന്തു വട്ടം എന്ന അവമാനി ക്കുന്നതെന്നു കാര്ത്തംകൊള്ളുക. തൊൻ നിങ്ങളോട് പേശ്യ പ്പെട്ട എന്നു കരുതുതു്.

ഡാസ്റ്റ്:—കുച്ച! എംനാട് നിരസം തോന്നുതു. ഇം ദിനുന്ന വന ദാരിദ്ര്യം പിടിച്ച ദിനം പണം തിന്നാതെ തന്നു മാറി കുണ്ടു്. അമ്മവാ അതിനു തിന്നാവാൻ പണം കിട്ടിക്കില്ല എക്കിൽ അതു എന്നായായിരിക്കാം തിന്നുന്നതു്. തിന്നുകൊ ഇല്ലെന്നു. തൊടാതെ കടിക്കുന്നു, കടിക്കുതെ വിശദമല്ലിക്കുന്നു ഇം പാനിതെ ദയവുചെയ്യു് നമ്മുടെയിടയിൽ കുടുതലും. അ ഭജ്ഞ പിരോച്ചിപ്പിൻറെ പുണ്ണിരിപ്പുാതിയല്ലോതെ എന്നും ദിനത്തിനു് മരും ശമ്പളം കണ്ടില്ല എന്നും?

കൈം:—(മറുപടിഞ്ഞിരുന്നും ഇടത്തെക്കാലികൾ മുടിൽ ഇടതു കൈ കുതി മുഖം താങ്ങിച്ചുംകൊണ്ട്) മരാൻതാണുള്ളതു്?

ഡാസ്യു്:—ഒന്നുചെറുപ്പുടുത്തി. ഉണ്ട്, ശമ്പളംഷയമുണ്ട്.

കൈം:—ചുന്നതാണു് പറയു.

ഡാസ്യു്:—തോൻ പറയാൻ വിചാരിശ്രമിപ്പു. എന്നേൻ രോഗ സ്ഥിര പരിശ ശശ്യമെന്നെന്നു ഇന്തിചും മരസ്സിച്ചാകിട്ടി ല്ലേക്കിൽ തോനെന്നിലെ വെക്കതെ പറഞ്ഞു മംഗലാക്കന്നു.

കൈം:—ചുരുക്കയില്ലു?

ഡാസ്യു്:—തോൻ പറഞ്ഞാൽ എതിരിക്കു ആ മരനു നിങ്ങളുമാ?

കൈം:—(പിറിച്ചുംകൊണ്ട്) തോൻ ഡക്കുല്ലുപ്പു മരനു തങ്ങ വംൻ. കിട്ടുന്നതാണു എക്കിൽ ധാരിംതരാം.

ഡാസ്യു്:—അതു മരാവിശേഷം വാങ്ങുവാൻ കിട്ടാതുതാണു്. പോകട്ട് എതിരിക്കു വായീ വരളിനു.

തകം വേഗംതന്നെ ഫ്ലാസ്റ്റ് തുന്ന് കുറച്ച കാമിഡൈറ്റിനു അയാളുടെ വായിൽ പകർക്കുട്ടുത്തു. കുടകുട്ട് എന്നിരക്കിയ ആ കാമി അയാളുടെ കൈബന്ധിൽ തടരുതെ. താഴോട്ടും മേലേറ്റും പോകാതെ ഇടയ്ക്കു തണ്ടിനിന്നു അതു് കിട്ടുന്നുംകൊണ്ടുതന്നു അഞ്ചാമി മരംപിച്ചു.

കൈം:—കിട്ടുന്നുംകൊണ്ടു കടിച്ചുതാണു് തകരാറായതു്. എഴുന്നു റിപിക്കക.

അഞ്ചാമി പത്രക്കു എഴുന്നേറ്റു് ദിനിച്ചംപാറി ഇരുന്നു. പിണ്ടും മുന്നാഡാലു മുഖല്ലും ചുമ്പിച്ചു. അന്നു പക്കിക്കു കടിച്ചു കണ്ണതിനില്ലെന്നായിരുന്നു വരുംപാലും അയാളുടുടെ ഏതുമാശയ സ്ഥിരത്തിനിന്നു വെളിച്ചിൽവന്നു. ക്ഷീണവും തലച്ചുററലും അഞ്ചാമി ക്രൈക്കമാനി. കുറച്ച തെന്തുവാദരായുണ്ടായി. എതിരിക്കു വായും. തോൻ ചല്ലുതെ തളരുന്നു; എതിരിക്കു താഡാവുകുണ്ടു് എന്നും പറഞ്ഞു അഞ്ചാമി പിണ്ടും കിട്ടുന്നു.

കൈം:—കിട്ടുന്നുംകൊണ്ടു ഇനി എതായാലും കടിക്കണ്ടു. തോനെന്നു താങ്ങിയിരുന്നതിനാലും കുറച്ച കടിച്ചുകുടഞ്ഞു.

ഡാസ്യു്:—ആരും എന്നുണ്ടോ?

തകം: — അരേത.

ഭാസ്യ്: — എന്നു താങ്ങ തന്ത്ര വെലം ആ കൈക്കരണോട്

ഒന്ന തോക്കു ഏറ്റും വറങ്ങു അവർം അയാളെ തന്റെ മാരാട് ചുരിക്കിടത്തി. എന്നിൽ കാമി പിടിച്ചുകൊടുത്തു അയാൾ വാ മുന്നിപ്പ്.

തകം: — ഭാസ്യ്!

അംഗാർ കല്ലുടച്ച് അ മുട്ടേമെനിയുടെ സ്ഥൂർത്തനുവത്തിൽ ലയിച്ച കിടഞ്ഞുകരാതിരുന്നു. ഒരു സുവസംരൂപ്പിയുടെ മുട്ടതുപം ആ ദിവത്തിൽ ദിച്ചിച്ചിരുന്നു.

തകം: — ഭാസ്, വാദ്യാനു തുക്ക ? ഇതു കിരാച്ചു കടിക്കുക.

അംഗാർക്ക യാതൊരു ഭാവദേവദുഃഖായിപ്പ്. മുഖം ഒഴി വൻ വികസ്തിൽ കൂളിച്ചിരുന്നു. അവർ കാമി തന്ത്രിൽ വച്ച മിഡിപ്പും അംഗാർക്ക അരാറംകൊണ്ട് വിഷപ്പ് തുടച്ചിട്ട് അയാളെ വിണ്ണം വിഴിച്ചു. അംഗാർക്ക കാമ്പ്യം ദായിക്കായിരുന്നിപ്പ്. അവർ തലയിൽ കെട്ടിച്ചിരുന്ന മൺ മടക്കി വിത്രുകയും ശുട്ടിട്ടുണ്ടും വിഷപ്പ് തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അംഗാർക്ക ഒരു അംഗു മിഹിട്ടാളിം കഴിഞ്ഞു. അംഗാർ അംഗാർ തന്ത്രിക്കുന്ന കല്ലു മുന്നിച്ചു.

തകം: — ഭാസ്യ് ! വാ തുക്കക്കു.

അംഗാർ വാ തുനു. തകം കാമി വായിൽ ഒഴിച്ചുകൊടുത്തു.

ഭാസ്യ്: — (കിരാച്ചു കടിച്ചിരിഞ്ഞോൾ) മതി.

തകം: — മുഖം ശുശ്രാരി എന്നു പറാനു ?

ഭാസ്യ്: — എന്നിക്കു വല്ലുതെ ക്കീന്നടണ്ട്. മരാനാനമില്ല കൊച്ചുമെ!

തകം: — ഉം.

ഭാസ്യ്: — എന്നു തുവിംഗിം പോകാൻ അനവദിക്കുമെന്നു ?

തകം: — (പരിശോഭനാട്ടുട്ടി) എവിജ്ഞാപ്പേ ?

ഭാസ്യ്: — തൊൻ ചുവിട കിം വന്നവും ആ പെരവഴിക്കി ലേക്കു.

തകം: — പാടില്ല (കിരാച്ചു വിത്രീച്ചിട്ട്) വേണുമെന്തിൽ ലിനം മാറി കിട്ടു പോകാം. (വീണ്ടും വിത്രീച്ചിട്ട്) അതെ. ലിനം മാറി

അങ്ക് തിങ്ങം ഇവിടെനിന്നും പോകുതന്നെ വേണും.
എന്നും പറഞ്ഞു അവർം കമ്മീറ്റ് ഇടതു കൈത്തുണ്ടിൽ
കിടന്ന അയച്ചടാട് മുഖംനും കൂടും സുക്ഷിച്ചുതോക്കി.

അയാൾ കൂടും ചിരിക്കുക മാത്രമെ ചെയ്യുള്ളി.

തകം:—(സധിരം) അതെ തൊൻ വിണ്ടും ചായുന്ന തിങ്ങംകണ
സുവമായാൽ ഇവിടം വിട്ടുമെന്നു്. എന്നെ തിങ്ങം
പോകില്ലോ?

ഡാസ്സു്:—തീച്ച്യായും. പക്കി കുന്നവേണും. എന്നുംകാടാല്ലും എണ്ണം
നേറ്റു അപരാധത്തും മറക്കുന്നും. മഹരിന്നാർ തിങ്ങം
ഉണ്ടുന്നതിനാ ആവു തൊൻ ഇവിടം വിട്ടുമെന്നുണ്ടു്
കുറയ്ക്കുന്നതു്.

തകം:—തിങ്ങംകണ മഹരാജ പണി കിട്ടുന്നതുവരേജും ജീവിത
തകിന മാർപ്പണമല്ലു്?

ഡാസ്സു്:—ഇവിട പണി കിട്ടുന്നതുവരേ ഏതിക്കും ജീവിതത്തിനാ
മാർപ്പണമന്തായിക്കുന്നും?

തകം:—തിങ്ങംകണ നല്ല അരഭരാഗ്രൗഢിണഡായിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അനു
അതെല്ലാം സധിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്നു അണി
രെയ്പുണ്ടു്?

ഡാസ്സു്:—ഇന്നും അണ്ണിനെത്തന്നെയാണു്. ഈ പകി എന്നും ആ
രോഗ്രത്തെ കഴിപ്പിച്ചു എന്ന ധാരിക്കണം. രോഗം വാസ്തു
വത്തിൽ ആരഭരാഗ്രൂകരം തന്നെയാണു്. അപദ്രുംകൊണ്ടു്
ശരീരത്തിന്നണ്ണാക്കന്ന മാലിന്യം രോഗതു പമാഹി പ്രത്യേക
പ്രേക്ഷാർത്ഥ ആ രോഗം മാറി അതിനുക്കാശം ശരീരം പരിത്രിക്കാം
തന്നെയാണു്. വിണ്ടും അതു ആരഭരാഗ്രൂത്തെ വല്പിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യും. ഏതിക്കും ഇപ്പോൾ ഉള്ള കുണ്ഠം കാഞ്ഞ ശരീരം കൈക്കു
ക്കുണ്ണം കൂടിച്ചുതു മാറാവുന്നതെങ്കിൽ. മരണംവരെയും
ഏതിക്കും അസഹയിയായിട്ടു് കുന്നതില്ല.

തകം:—(കിാൺത കൃഷ്ണകരിം ഇടച്ചുംകൊണ്ടു്) ഭാസ്! ഇവിട
ഈ പണിക്കിൽ വിശദൈക്ഷ എംപ്പുട്ടത്തിൽ തൊൻ തന്നെ

ഇവിടക്കിനും പ്രിൻസു പോക്കണമെന്നു നിങ്ങളോടൊപ്പ് പറയുന്നതു് “ഉച്ചിയാശു കൈകൈകാണു് ഉദകക്രിയ” ചെയ്യുക യായിരിക്കണം.

ഡാസ്റ്റു്:—എം. അഞ്ചിത്തുരുത്താനമില്ല.

തക്കം:—യിങ്ങൾക്കു എന്നതാണു് ഇതി ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്.

ഡാസ്റ്റു് അതിനും സമാധാനം കുറഞ്ഞു പറഞ്ഞില്ല. കൈ രണ്ടു ഒടച്ചതു് ചെങ്കണ്ണിൽകെട്ടി കണ്ണുമാടശു് ആ കോമള കുളേബാറ നതിൽ കിടക്കുകയേ ചെയ്യുള്ളൂ. അയാൾക്കു അപ്പോഴും വിഷക്കുണ്ടായിരുന്നു.

തക്കം:—അയാളുടെ കൺപോളകളെ കൈകൈകാണ്ടു വിടത്തിയീസു്) എന്നതാണു് കണ്ണുമാടശു മിണാതെ കിടക്കുന്നതു്? ആവശ്യം എന്നതായാലും അതു പറയു.

ഡാസ്റ്റു്:—എന്നിനു വെരുതെ തോൻ പറഞ്ഞു പരിഹാസ്യപാത്ര മാറ്റിത്തീരുന്നു.

തക്കം:—പറയു. ഏന്നുക്കൊണ്ടു സാധിക്കുന്ന എത്തു സഹായവും ഇട്ടും തോൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യു തുരാം. അഞ്ചിംബർന്റെ കൂട്ടി മരണംവരതയെ തോൻ സ്പദം വരിച്ചുണ്ടു് അതു നിങ്ങൾക്കു എത്തക്കിലും വിധത്തിൽ കയപകാരപ്രമാണി നതിയെമകിൽ, ദാസു്! മടിക്കൊണ്ടു അതു പറയു. തോൻ അരിനും തയാരാണു്.

ഡാസ്റ്റു്:—എതിക്കു എന്നും ജീവിതംതന്നെ അധികമായിരിക്കു നേബാർ ദരോരാളിടുട ജീവിതംകൊണ്ടു എത്തു പ്രയോജനം. പക്ഷേ കൗതിക്കു ലഭിച്ചുണ്ടു് നന്നാം. എന്നും മയ്യുംബിന്റു ആരാഗ്രാഞ്ചിനു പററിയ അമൃതു നിബന്ധന കു അക്കിയ പാനും ഉണ്ട്. അതെതിക്കു തരുമോ?

തക്കം:—എന്നതാണു്?

ഡാസ്റ്റു്:—മുതം.

അവർം അതുകൂടു തെളുക്കയോ പരിശുഭ്രാന്തിയായാ ചെയ്യില്ല.

അയാളുടെ വിശ്വസ്ത പൂർണ്ണാധികമായി. അയാൾ എതിരെ ആളു. വാതിലിപിലും ദാക്കിശ്രീംനു.

തക്കത്തിന്റെ സുനമോട്ടുകൾ പൊങ്ങി അയാളിടെ മുകിൽ തടഞ്ഞു പിംഗാകം മാറി ചതു് അയാർക്കു നന്ദ്യിച്ചായി. അവർ നന്ദ നന്ദചുക്കിൽ ചുണ്ടുകളെ അല്ലും വികസിച്ചു് മുഖം അയാളിടെ മുവക്കേടുചെപ്പീച്ചു. അവളിടെ ചുട്ടുജിഞ്ചു ശ്രോസം അയാളിടെ മുവത്തിൽരട്ടി. അവർ പെട്ടുനാ വാ തുറന്നു പറഞ്ഞു. അതു പാട്ടണം ദാല്ലു്! ഇല്ല. അതെന്നൊക്കാണ്ടു സാധിക്കാത്തതാണു.

അയാർ അതിനൊന്നും സമാധാനം പറഞ്ഞില്ല. വാതിലും നോക്കിന്തുനോ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു തുള്ളി ചുട്ട കണ്ണുകീർ അയാളിടെ മുവരതിൽ പതിച്ചു. അയാർ അവളെ കൊ നോക്കി. അതു മുഖം പറിച്ചു കരയ്ക്കിട്ടു വെകിലുക്കാണ്ടു വാടാറായ താമരപോലെ ഭാന്ധവുമായിരുന്നു.

ദാല്ലു്:—എൻറെ ചാപല്ലാത്തെന്നേതു വ്യസനിക്കാതിരിക്കുക.

എൻറെ സഹതയെ ജയിക്കുവാൻതുക്കു സാമർപ്പിച്ചു വികാരന്തിരണ്ണായിക്കപ്പോയി. തൊൻ എൻറെ ജടിപ്പമായ ധിരത്തെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കുകയും ലജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഹീതി കില്ലാത്ത എൻറെ ലജ്ജയില്ലായ്ക്കെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കാതിരിക്കുക. ഈ കിരിപ്പുാളിൽത്തെ പാരിന്തതനോ എന്നൊക്കിടത്തിലിട്ടു് വേഗം ഫോകവാൻ തൊൻ വികീതനായി അംപേക്കുക്കുന്നു.

തക്കം:—എന്തിക്കു കുട്ടം വ്യസനമോ ലജ്ജയോ തിങ്ങലോ ദൊരെ വെർപ്പും ഇല്ല. തിങ്ങളിടെ കത്തിനു മരവടി തന്നെ മെന്നു് തൊൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എൻറെ ഏദയെറും അതിന്റെ വികാരവും എന്നായിക്കാളിളിട്ടു് അതു തിങ്ങലെ അറിക്കിക്കവാൻ തൊൻ കൈമുന്നന്നില്ല. കൊ തിങ്ങമാറ്റം മനും പോയിട്ടുണ്ടുകിൽ തൊൻ അതിനെ കാംമ്പുട്ടുത്താം. അതു കുംഭം എന്നൊ അന്ത്യമായിക്കുന്നതു്. അന്യമാനത്തിന്റെ അടിവാംത്തിൽ അലവള്ളുന്ന ഇഴ വികാരം തിങ്ങളിടെ ജീവിതത്തെ വെറും ഉള്ളവെള്ളത്തിൽ തട്ടി മറിക്കും. ജന നവും മരണവും മരണ്യുന്നും ഇഴ്ചയീനമല്ല എകിലും ജീവിച്ചാൽ മരണപൂർണ്ണം ജീവിതത്തെ നശിപ്പിക്കാതെ മരിക്കുന്നതു് മരണ്യുമ്പും ഇഴ്ചാസാധ്യവുമാണു്. ജീവതി

കർ മഹസിനികളാണ്. ഏൻറെ ഈ ചെറിയ സാഹ സത്തെ സ്ഥിരമാക്കുന്നതു എന്നും പറയുന്നതു പൊതിയെട്ടതു വീണ്ടും അവൻറെ മട്ടിച്ചില്ലക്ക വച്ചു.

ഭാഗ്യം:— (കലബാസുപചാരി മടിമിഠനിന്നെട്ടതു തുയിൽ വച്ചു) ത്രാള, ഒരു കാലവുംഡി. പണം എൻറെ ജീവിതത്തി നേരം മുഖ്യപ്രകരണങ്ങളിൽ കനാണു എക്കിൽക്കൂടി, അതി ഫൂതെ ജീവിതത്തിനേരം ഒരു തിമിഷത്തോപ്പാലും ഉന്നിക്കു അധിവാസം സാധിക്കുന്നതല്ല എന്ന പരമാത്മം തോൻ സമു തിക്കുന്ന എക്കിലും അതിനെപ്പോലെ ഞരിനില്ലോമായിട്ടും ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്തകിച്ചുമുഖ്യം എന്നും എന്തിക്കു തോ നന്നില്ല. എന്നു, എൻറെ ജീവിതത്തെ, എൻറെ സൈപ്പ തന്ത്ര വാദവാൻ തക്കവില്ല പണത്തിനു തോൻ കാണു നന്നില്ല. തോൻ കാച്ചു തിവിന്നു കിടക്കുന്നു. എന്നും പറയു താഴോട്ടു നീങ്കു അധിവാസം പാരിൽ കിടന്നു.

തകം:— കാമി കുർച്ചുട്ടി വേണമോ?

ഭാഗ്യം:— ഒബ്ദേ. വേണ്ടിവന്നാൽ അതാ ആ കാണുന്ന കലത്തിൽ തന്നത്തൊന്തുകിലും കണ്ണിൽവള്ളുന്നുണ്ട്.

തകം:— (എഴുങ്ങുന്നും സാധിക്കുന്നതു തുയിൽ) തോൻ പോകട്ടേ!

ഭാഗ്യം:— തോൻ പോകുമേ.

തകം ആ വാതിലില്ലക്ക നടന്നു തുരക്കവാൻ കുതകിൽ കൈവച്ചു.

ഭാഗ്യം:— പ്രയിക്കു കൗതുട്ടി പറയുവാനണ്ടായിരുന്നു.

അവർ വീണ്ടെട്ടതു വന്നു.

ഭാഗ്യം:— വിചയനേരിയ സമാക്കത്തിനും ഇംഗ്ലീഷിവൻ അടിമയാ തിപിച്ചുന്നു. ഇതു അധികവും റാഡിଓ അവസാനത്തേ സന്ദ ശ്രദ്ധമായിപ്പിക്കും. എൻറെ ജീവിതത്തിൽ അനുസ്ഥിരണ്ടിയ മാരു ഇംഗ്ലീഷും തോൻ കാച്ചു ചുവന്ന മഹിക്കാണും അടയാളപ്പെട്ടുതന്നെട്ടു.

എന്നും പറയു ഭാഗ്യം തന്റെ ഇടത്തുകൈയുടെ പുറതു നന്നതൊന്നും കട്ടിച്ചു. അങ്ങും ഭാഗ്യം ചതിക്കുന്നതേ എന്നും പറ

ഞൈ് അധികാരിക്കുന്ന വാക്കിൽ ഇരുന്ന കൈക്കു അവർ കടന്നപി ചിച്ച. അപ്പോഴേക്കും ഭാസ്യം കൂടു ഒരു ഉദ്ധൃതിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ കടിച്ചെടുത്തു തുപ്പിക്കുന്നതു. അതിൽനിന്നും ഒഴുകിയ രക്തത്തുന്നും ദോക്കി മുളി ഭാസ്യം വിശദം പറത്തു. അയപ്പേട്ടേണെ. ഞാൻ ഇതുകൊണ്ട് കൂടു ഭീകരവോ ചപലവോ ആണ് എന്നും കയറ്റേണെ. യമുടെ ആല്ലെന്നുംനിന്തിയും സാക്ഷിച്ചായ ഈ രക്തംതന്നെ അന്തു സദ്ദർശനത്തിനും സാക്ഷിച്ചാകി വന്നു. അതു ആളുള്ള ഇനി പോകും.

തകം മട്ടക്കുന്നി കാലുപിംഗാക്കം മടക്കി മനുവിൽ പുഞ്ജവും വാദി ഇരുന്ന് അഡാളിക്കു കയ്യിക്കിനിന്മാളുകിൽ രക്തത്തെ തുടച്ചുകൊണ്ട് ഭാസ്യിക്കുന്ന മുഖംതുക്കു ദോക്കി. ആ രാജുമുഖം കണ്ട് അവർ അപ്പുശോന്ന് ചക്കിത്യായി ചുട്ടുകിലും സബ്രഹ്മണ്യം പറത്തു. ഏക്കുറ സാമ്പാടിക്കായ ഭാസ്യം! നിങ്ങൾ കൂടു തുടിയും തുടിയാണോടി കരബലയായ ഏനൊ ഇഴ വിധം തുടർച്ചയിൽ കിന്തിന്തരിയ്യുവാൻ ഇതുമാത്രം കറിക്കുവെച്ചാണോ നിങ്ങൾ. ഇതൊക്കെ നിങ്ങൾക്കുമാത്രമേ സാധിക്കുമ്പോൾ പ്രിനു കുത്തരു. പക്ഷേ ഉള്ളാനായാളും വിളവുനായാളും കൗൺപോരബയാവത്തേപ്പോ. (അപ്പോഴേക്കും നിറഞ്ഞ അവളിക്കു കണ്ണുകൂളു തുടച്ചിട്ട്) ഭാസ്യം! ഇതു യമുടെ അന്തു സദ്ദർശനം തന്നെയാക്കുക! ഞാൻ പോകുന്നു.

അപ്പോൾ വെളിയിക്കിനിനും കൂടു തുടിപ്പാലപം സന്നതിപ്പുറ ദയവിൽ ശ്രദ്ധം അവർ രണ്ടാളം കേട്ടു. തകം പോയി.

പതിനാലാം അദ്ധ്യായം.

ഭാസ്യം പിംറി ലിവസം രാത്രി ഏഴുമണിയാടക്കട്ടി അവൻറു മറിക്കിലിനും തന്റുറ സാധനങ്ങളെ കൈകു ശരിപ്പെടുത്തുകയാ തിന്നും. അതുഡം കാലും അവിടെ പണിംഡുത്തവിൽ മിച്ചുമണാ തിന്നു കൂപ്പതു തുപയെ വീണ്ടി കൂടുലാസ്യം ചൊതിച്ചിൽ മടക്കി വച്ചിട്ട് ഞാൻ കൂടു കുഡബുന്നു തന്നെയാണ്. പ്രിനും പാ ഞൈ് ഭാണ്യമഴിച്ചു കൂടു കീറാ സിൽക്കു പാട്ടു ഏടുത്തു ദേഹത്തി

വിട്ട് അവൻ തനിഃശ്വരനെ പരിശയിച്ചു് കുദോലൻറെ കിഴക്കെ വിട്ടുകൊണ്ട് പ്രീറ്റ് പറത്തു കൈകൊട്ടിച്ചിപ്പിച്ചു്. പണ്ടെല്ലാ തിനാഴട്ടത്തു മണിജിന്റെ ഒക്കാന്തലക്കൽക്കട്ടി അതു മടിഞ്ഞിൽ തിരക്കിഴച്ചു് ഭാണ്യം കെട്ടിത്തയാറാക്കി. എന്തെന്നില്ലാതെ ഒരു സന്തോഷം അവൻറെ മുഖത്തു കളിക്കാട്ടുനണ്ണായിരുന്നു. ഉശരം കഴിച്ചു് ചട്ടി കലം മുതലായ സാമാന്യങ്ങൾ എല്ലാം കഴുകി തനിന്തും അടക്കിവച്ചിട്ടു് അവൻ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. എന്തു പണ്ണിപ്പുട്ടിട്ടും അവൻ ഉറക്കം വരാന്തത്തുകൊണ്ടു് ആ മണിയ ചാറ്റിക്കയിൽ കുറച്ചുനേരം മുറാത്തു നടക്കാമെന്നു കയറ്റി ഒരു തോത്തും തബദിയിൽ കെട്ടി മുറാത്തെന്നുണ്ടാക്കി. അന്നവരും പയിന്തു തലയേദ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും മാത്രമല്ല പകൽ രണ്ടുനൂറ്റം കണ്ണതിങ്ങം രാത്രിയിൽ സെംതുട്ടി ഉശരം കഴിച്ചതുകൊണ്ടു് ക്ഷീണിക്കുന്നും വളരുന്നും സമാധാനവുമുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അംഗിനൈ കുറച്ചുനേരം മുറാത്തു നടന്നതിനിന്നേഴ്ചം നേരെ വെം്പുറാവിന്റെ മുറാത്തുക്കി തോട്ടുന്നതിൽ കയറി കൂളിത്തനിനു വടക്കേക്കരണ്ടും മാർബിപ്പിക്കൽ വെഞ്ചിന്റെ അട്ടക്കൽ ചെന്ന ചുറാം ദ്രോക്കി. ആ മാർബിപ്പിക്കലും കണ്ണങ്ങളും അവൻറെ മുഖം വിച്ചേരിച്ചായി. അടിക്കട്ടി ലീഡ് സ്റ്റോൺവുംഡാഡായി. അതിന്റെ മുൻവരുത്തും തകം വച്ച പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള റോസിൽക്കിനും തുപ്പി ഒരു പുവിരുത്തും കുന്നു ചുംബിച്ചിട്ടു് അ കല്ലിൽ കൊണ്ടേവച്ചു ഒരു ഭ്രാന്തവന്നപ്പും അവൻ ആ പുവിനോടു ഇപ്പുകാരം പായുവാൻ തുടങ്ങി. “സൈഞ്ചമായ്ക്കു മേറിയ പുവേ! നീ ധന്യരിക്കുവച്ചു ധന്യതന്നെന്നാണ്”. കൗകിയും ശാംകുടിയും കിടന്നു് എന്തുമാരക്കും കണ്ണിൽപ്പെടാതെ തിന്നെൻറെ സൗഖ്യവന്തെ വെഹം അനുപിശ്ചായ മാറ്റമാനത്തിൽ എല്ലിട്ടിട്ടു് ശ്രദ്ധ ഏകാഴ്ചിന്തെ വിലയം പ്രാപിക്കം. അബ്രൂക്കിയും രജായിരാജാജിന്റെ മക്കൽത്താഴിന്റെ മുല്ലംബ്രാത്തിയിൽ അഭിമാനത്തോടു കയറിക്കിയും നീ പുഞ്ചിപ്പിക്കാത്തിട്ടും. വെഹം കുദവേദ്ധിലേപാലെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സുന്നായ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു വിശ്വാസം എറുക്കു ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടു്. കിന്നു തോന്തു തിന്നെൻറെ തെട്ടിൽക്കിനും അടത്തി വെന്നായാക്കിയകിലും ഇം രാത്രിക്കുള്ള കൂളിൾമ വിണ്ണുകി സ്കൂളിന്തനോളംവരെ നീ വാട്ടക്കയില്ലെ, ബാലഭാന്നുരുന്നെൻറെ നാളു

തെര അക്കോദ്ധവും ഈ തോട്ടതിൽക്കിട്ടിര തന്ന തിരക്ക് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞും. കീ നിന്മറ നിലക്കു കിനിക്കുന്നപ്പോൾ ഇന നിന്നു ലാളിച്ചിരുന്ന ദിവാകരകരംതന്നു സ്ഥാനാദ്വാന നിന്നു യാട്ടിക്കരിക്കുമായിരിക്കും. അതിൽ അബെയ്യൽപ്പുട്ടിട്ട മലമില്ല. അതു ലോകസ്പദാവമാണ്. നിന്നു ആരു വച്ചുണ്ടാക്കിയതായാലും ശരി എന്നും കാലം വെള്ളിംകാരി നിന്നു പോറി. ഇതി മേൽ ഏറ്റെന്നർ കൈകൊണ്ടു കയ തുംബി വെള്ളവും നിന്മറ വംശത്തിന്നു മുട്ടിയ പക്കുക ഏന്നതു് ആ വംശം ഈ തോട്ടതിൽ നില്ക്കുന്നതോളംകാലം ഉണ്ടാക്കുകയില്ല. നിന്നോട് എന്ന യാത്രപറയും. എന്ന പോകട്ടു്

എന്നും പറഞ്ഞു ഭാസ്യു് പോകവാൻ കയക്കി. രണ്ടി വച്ച പ്രോഫേഷണം പിന്നിൽക്കിനും “കരിച്ച ക്ഷമിക്കുക” എന്ന കയ ഇതിൽ കുറക അവൻ കേട്ടു. മുമ്പും സംസാരിക്കുന്ന കാലമെത്തിയോ എന്നവൻ ആളും എന്നും മനുഞ്ഞപ്പുട്ടവകിച്ചും പിന്നിട്ട് അതു കൈമാണ്ണും അവൻ മന്ത്രിച്ചായി. അവൻ തിരിഞ്ഞു നില്ക്കു തെ യടനു തുടങ്ങി.

അവർ ആ വെന്തിന്നും അടിച്ചിക്കിനും വെള്ളിക്കിൽ ഇൻഡി കാടിവും അവൻറും മുഖിയ മുട്ടക്കത്തി കാരണം പിഃഗ്യാട്ട യിട്ടി കിന്നുംകൊണ്ടു അവൻറും രണ്ടു തുടക്കിച്ചുള്ള വസ്തു നിരിൽ രണ്ടു കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചുങ്കൊണ്ടു മുവും പൊന്തിച്ചു് എന്നും, പോകുട്ടത ഏറ്റെന്നർ അപരാധത്തെ ക്ഷമിക്കുണ്ടു് എന്ന ഇവിടെ മുട്ടം വച്ച അങ്ങു കയ കാലവും പോകുട്ടതു് എന്ന യാചിച്ചു.

ഭാസ്യു് അഭോന്നും സമാധാനം പറയാതെ കരിച്ച കലഞ്ഞുള്ള വള്ളിക്കടച്ചിപ്പിലുകു നേർക്കിട്ടിനും.

എന്നും കനം മിണ്ണാതെ നില്ക്കുന്നതു്, എന്ന ഭവാന്നും അടിമയായി ഇതാ യന്നിരിക്കുന്നു, എന്ന ഏന്തെങ്കിലും കാട്ടി കൈകാളിച്ചുകു, പക്കു കുന്നതു്. പോകുതു് എന്നവർം റീണ്ടും പ്രാത്മിച്ചു.

ഭാസ്യു് അതിനും കനം സമാധാനം പറയാതെ കരിച്ച വലങ്ങുകു കീഴി മുംഗ്യാട്ടതനു യടക്കാനുതുടങ്ങി. അവർ അഞ്ചുപ്പും പിടിച്ചിട്ടാതെ അവൻറും മുവിക്കുതന്നു നീ

അഭിനിഗം. അയാൾ കയിൽത്തോട് രണ്ടുകൈകൊണ്ടും മുണ്ടിലെ പിടി വിച്ചവിച്ച് അവരെ ഒരു ഉള്ളക്കാട്ടരു. അവർ ആ പുൽത്തു കിടിൽ മലന്നവിൻ. അയാൾ തിരിൽത്തോപാല്പും യോക്കാതെ ഇരുവാടു നടന്നാതുട്ടാണി. അയാൾ രണ്ടാമത്തു അടി വയ്ക്കുവോ ഫേശും അവർ ആ കിടപ്പിൽ കിടന്നംകൊണ്ടു അയാളുടെ ഇടതു കാലിൽ പിടിച്ചു. അയാൾ അവർ പിടിച്ചു കാൽ കൂടു കുട സെത്തുട്ടതു. അവർ ശഞ്ചയുാ! എന്ന വിളിച്ചു പിടിപ്പിച്ചു കുമഴ്സ കിടന്ന. ദാല്ലു് വിണ്ടും പത്രപത്രടി നടന്ന വജ്രിക്കടിപ്പിന്റെ മഹിൽ ചെന്നോ തിരിൽത്തോന്നാകി. അവർ അവിടെത്തുനെ കുമഴ്സകിടക്കുകയായിരുന്നു. രണ്ടുഡിയിട്ടു ദേരന്തേക്കാലിം അയാൾ അങ്ങിനെ തിനു. അവർ എഴുന്നുന്നുക്കവാനുള്ള ഭാവതു കണ്ടില്ല. വോഗം അധികാരി അടക്കതു മടങ്കിവന്നോ കയിൽത്തു ഭജന്തിൽ പിടിച്ചു കലുക്കി കൊച്ചുമ്പു എന്ന വിളിച്ചു. അവർ അയാളി കില്ല. അവർക്കു തന്റെടവുമണ്ണായിരുന്നില്ല. അയാൾ അവരെ മലത്തിക്കിടത്തി രക്തം അവളുടെ മുക്കിൽവിനും കഴുകിമിരുന്നു. വേഗംതന്നെ അവരെ കൊരിപ്പയച്ചതു കളിത്തിന്കുരു കൊണ്ടു പോകി വെള്ളത്തിനാടക്കതുള്ള കല്പനയിൽ അവളുടെ തല അയാളുടെ മടിച്ചിൽ വച്ചു കിടത്തി. അയാൾ തലയിൽ കെട്ടിയിന്നു തോറ്റു് എടക്കതു നന്ദി പിടിൽത്തോ അവളുടെ മുഖത്തിന്റെ. അണ്ണിനെ കൊച്ചു കുടിത്തുപ്പുമും രക്തത്തിനും. അപ്പോൾ അയാൾ ഒന്നു വിളിച്ചുനോകി. അവർ കണ്ണി തുറന്നു അയാളുടെ മുഖ തേതക്കേണ്ണാകി. അയാൾ തന്റെ കൈകൊണ്ടു് അവളുടെ മുഖ തനിപ്പട്ടിന്തോ കിടന്നിനു ചുറ്റിക്കുന്നതെന്തെ പിങ്ഗനാക്കം മാറ്റി. അവർ ഒന്തു കൈകുഞ്ഞും ചൊക്കി അവസ്ഥയിൽ കല്പനയിൽ കെട്ടി.

ദാല്ലു്:—കൊച്ചുമ്പുക്കു ഇപ്പോൾ എങ്ങിനെയുണ്ടോ. മുക്കിന വേദ നായുംണ്ടോ.

തക്ക:—ആ കുറ്റിന്തള്ളുമായ ശബ്ദംകൊണ്ടു് ഇന്തിയും അങ്കു എന്ന വിളിക്കരക്കതു.

ദാല്ലു്:—പിന്നെ എങ്ങിനെയാണോ തൊന്തു് വിളിക്കേണ്ടതു്?

തക്ക:—എത്തിക്കു എൻ്നു അച്ചുക്കിട്ടു പേരില്ലോ? ആ പേരിനു് തൊന്തു് അനന്തരാബന്ധംണ്ടോ? ഇപ്പോൾ സമയം സ്ഥിരതായി?

അല്പ്:—മനി കനടിച്ചിട്ട് കര പത്ര നിന്റെക്കം.

തകം:—യേരു വെള്ളക്കവാൻ ഇതിയും സമയമുണ്ട് അണ്ടു?

അല്പ്:—ധാരാളം.

തകം:—എന്നു ഇവിടെ കിട്ടൽ ചെന്തി ചെന്തു ചൊല്ലുകയുംതു. തോൻ കുറയ്ക്കി ഇങ്ങിനെ കിടക്കുന്നു. അണ്ണേല്ലു അസുവ മിസ്റ്റേല്ലോ.

ഡാസിന്റെ മുഖം കൗം കമ്പിന്തയും അയാൾ അവളിടെ പിരട്ടിയിൽ തുടി ഇടത്തുകൈ കടൽ ചൊന്തിപ്പു അവളിടെ താടികിൽ വലതു കൈ വച്ചു മുഖം അല്പമോന്നുകയുംതി. അവളിടും അയാളിടെ കഴുത്തിൽ തുണ്ണി കൗം ചൊന്തി. രണ്ടാളിടെ കള്ളും തമാ ലട്ടത്തു. അയാളിടെ അധികാരം ചെരുതായോനു തുന്ത്രം പുതിയിലി തുകിയും അവളിടെ വിടന്ന് ചുണ്ടിലെല്ലു പതിനേൽ. അങ്ങിനെ അവർ അവക്കെ പ്രേരണജീവുന്നിൽ ദാദാരും വച്ച് പരസ്യം എന്ന യശപാസനത്തും കൈമാറി കര മിശ്രക്കോളം കഴിന്തു. ഒട്ടവിൽ നെട്ടവിപ്പു തച്ചവിൽ വന്ന ആ രണ്ടു മുഖങ്ങളേയും അക്കത്തി. തകം എഴുന്നേറു അയാളിടെ വലത്തു ചശ്ചത്ര അടച്ചത്തിനും. അല്പു അയാളിടെ വലത്തുകൈ അവളിടെ ചുണ്ടിയും ഇടു കൈ കൊണ്ടു താടി ചിൽ പിറിച്ച് ആ തു തുണ്ടാക്കുവതെനു ചൊന്തി ചുംബിച്ചു. തകം! മുകിനെന്തു പറി.

തകം:—അണ്ണയുടെ കാല വെട്ടി കടൽത്തപ്പും അതു ശക്തിയാണ് ടുട്ടി പ്രാഹണം മുകിലുച്ചി.

അല്പ്:—രക്തം സാക്ഷി ഇവിടെയുമായി എന്നു പറഞ്ഞു വിണ്ടു ചുംബിച്ചു.

അല്പ്:—അവിടെ തിനും എഴുന്നേറു തോതെന്തുള്ള തലവിൽ കൈട്ടി അവളോട് ചുംബിച്ചു തകം! തോൻ ഫോക്കു.

തകം:—എവിടെന്തു?

അല്പ്:—അംഗതവിശേഷ കിമുകമില്ല.

തകം:—(പിറിച്ചുകൊണ്ട്) എവിടേന്നുണ്ട് എന്ന പോകുന്നു രക്ഷ കിമുകമില്ലെങ്കിൽ തലജ്ജു നെല്ലിക്കു അംബു ഇടിക്കു കൗം ചിന്തിക്കു.

ഒല്ലു':—അതു പറഞ്ഞുതന്നു എതായാലും തന്നായി. യഹിൽ പിരിജുക. മൺ കന്നരടിച്ചു.

തകം:—അതു രണ്ട്, മൂന്ന് എന്ന ഫ്രോട്ടിന്റെ പണിയെടുക്കണം. അതിനു യഥക്കരുളും വണ്ണം. നടുക്കു യഥക്കുടെ പണി ഭോക്കം.

ഓല്ലു':—അതുകൊണ്ടാണ് തൊൻ യാത്ര ചോലിക്കുന്നതു് എന്തിക്കു ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പണിയെല്ലാം രകം തീരുത്തു്. തൊനം അതു തന്നു ഇഷ്ടപ്പെട്ടുനാം. തൊൻ പോകയായി.

തകം:—അതെത്തിക്കുന്നതു് തോനേന്തെല്ലു. പണിയെടുപ്പിക്കുന്നവുടെ അമോച്ചംപോലെയല്ലു പണിയെടുക്കുന്നവർ പ്രധാന ത്രിക്കുന്നതു്?

ഓല്ലു':—ഉള്ളു'. അതു ശരി. അതു അവക്കം തോനിക്കഴിഞ്ഞു.

തകം:—പരിത്യസിതിയുടെയും തല്ലാലതിലയുടെയും പ്രേരണയും സഹിച്ചു എത്തക്കിട്ടുമെന്തുപുന്നു പണിയെടുപ്പിക്കുന്നവർ ദാവിച്ചാൽ പണിയെടുക്കാൻ ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ പണിക്കാരന്നാണ് എന്തിൽ അവന്തു സാരമാക്കുമോ? ഒരു പണിക്കാരനു കൂടി പണിയെടുപ്പിക്കുന്നയാർക്കുമ്പേണ്ടും ആരഘ്യവും ചുമതലയും അധികമാക്കുകയും. അതുകൊണ്ട് അയാൾക്കണായ അസ്പദമത്യപ്പുറാറി സാരമാക്കാനില്ലു; അതു മരിച്ചുമ്പുമല്ല. മോണാനിന്തനു ധാരുടെ തലയ്ക്കു് ഒരു തേങ്ങാ വീണാതുപോലെ എന്തിനും വെരുതെ ഇഴ തുട്ടുകാരണം പറഞ്ഞു പോകി വാൻ പുറപ്പെട്ടുനാം.

ഓല്ലു':—പണിയെടുപ്പിക്കുന്ന ചുമതലയും പ്രാരഘ്യവും പണിയെടുപ്പിക്കുന്ന ആർക്കണ്ടൈക്കിൽ ഏറ്റുകുണ്ടെങ്കിൽ ചുമതലയും പ്രാരഘ്യവും പണിക്കാരനുമാണ്. പണിക്കാരനു മനസ്യത്തിനു കുറവോ പണിക്കാരൻ അതു കൂടുതലേയാ ശ്രദ്ധ. രണ്ടാഴ്ചം മനസ്യൻ. രണ്ടാർക്കുമുണ്ടിമാനം. കന്നു കുത്തേണ്ട പോകു കൈക്കാൽ പുലിച്ചുല്ലുംതിനുമെന്ന്. കന്നു കുത്തുക. കാടിപ്പിടിച്ചു തല്ലുതെ ചുത്തു ശവം സിംഗം തിനുകയില്ലെന്ന്. (അവളുടെ മുവിൽ മുട്ടക്കുന്നി തലകയിച്ചിട്ടു് എ! പ്രഥകമാരി! വേതിനുവമായി കഴിഞ്ഞു. എൻ്റെ സന്ത്തുവരായതെയും ക്ഷമി

കൈക്. തൊൻ പോകിനാ. യമസ്സാരം. എന്നവൻ ഏഴുതേരു തന്നെ.

രകഃ:—(ഇടതുകൈക മാറിയവച്ചു് വലതുകൈക പൊന്തിച്ചിട്ടു് ഗൽ ശേ സ്പരഞ്ഞിൽ) വരട്ടു കൊ വോദിച്ചുകൊള്ളുടെ. തൊൻ യാതു ഇളിച്ചും മുക്കുകയില്ല. വോൻ തീച്ചപ്പെട്ടതിലെവ ണ്ണം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക.

ഭാസ്യു് റിറിന്റൈഹിനാ.

തകഃ:—വരകൈ. എൻ്റെ അട്ടത്രു വരകൈ. ഒരു അനുച്ചിരക്കുത്തി എൻ്റെ അട്ടത്തിപ്പിക്കൈ.

അംഗാർഡ അപ്രകാരം ചെയ്യു.

തകഃ:—അംഗാർഡ ഇടതു കൈക്കെയട്ടിയു് തന്നെ മടിച്ചിൽവച്ചു് കടിച്ച മുറിയിൽ മെല്ലു തലോട്ടിച്ചുംകൊണ്ട്) അങ്ങു പോകി വാൻതന്നെ ഉംച്ചവോടി

ഭാസ്യു്:—അരതെ.

തകഃ:—ആലോച്ചിച്ചിട്ടു തന്നെയാണോ തീച്ചപ്പെട്ടതിന്തു?

ഭാസ്യു്:—അരതെ.

തകഃ:—എല്ലാം വേണ്ടപോലെ ആലോച്ചിച്ചുവോടി

ഭാസ്യു്:—ഉയ്യ്. ഇന്ന രാത്രിയിൽ പറ്റുണ്ട മനിവരേയും രണ്ടു മുന്ന ദിവസമായി തിണ്ടുയിന്ന ആദ്യബാഹയരെ തീച്ചപ്പെട്ട തനിയതിനു ശേഷമാണോ തൊൻ ഇങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടതു്.

തകഃ:—എൻ എന്തു കാട്ടവായാണോ കുത്തുന്നതു്. തൊൻ എന്തി എന ജീവിക്കേണംഡി എന്തിക്കു ഇളിക്കു കൈ രക്ഷ ആരു് ദിച്ചുന്തു്?

ഭാസ്യു്:—അതു വേതിയുടെ കാരുമാണോ. അതു വേതിതന്നെ തീച്ചപ്പെട്ടുന്തെന്നുതാണോ. അതിനു തൊൻ ആളുമല്ല. അതിനു കുത്തവ്യമായിട്ടു എന്തിക്കുവരുമല്ലില്ല. അതുകൊണ്ടു തൊൻ ആ വശത്തെപ്പറ്റി ഒട്ടു ചിന്തിച്ചില്ലില്ല. കന്നം തീച്ചപ്പെട്ട തനിക്കിട്ടിമില്ല.

തകഃ:—വോൻ കുത്തവ്യും, അരതെ ഭോന്താവല്ലുമിള്ളുതു് വോൻ ചെയ്യു കഴിഞ്ഞു. തൊൻ അന്താമയുമായി. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങി എ ഭവാന ക്രതാനവും കുരഞ്ഞം?

ദാന്ധു:—എയ് അക്കിച്ചെയ്യല്ല. വേതി വെരുതെ തെറിഡിശരിക്കും അതു. ഞാൻ ഒരു തുലിപണിക്കാൻ, വേതിക്കുടെ തോട്ടു തതിൽ വെള്ളം കോങ്ങുവൻ മാത്രമല്ല ഒരു ഗതിജമില്ലാത്ത വൻ. വേതി എന്നിൽ അധികാരം ചുമത്തുക എന്നല്ലാതെ ഞാൻ അതിഞ്ഞാട്ട് എടുക്കുന്നതു നല്ലതുമല്ല അതു ശരിയുമല്ല. പക്ഷെ എന്നിൽ എൻ്റോ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായിട്ടു വേതിയെ നല്ല എഴുന്തരാനു അധികാരം ചുമത്തുനാളു എന്തിക്കും ഇഷ്ടവുമല്ല.

തകം:—അതു ബുദ്ധി ഇഷ്ടും തോന്തിയുള്ളടക്കവാ? അതു ഇനാലെ രാത്രിചിൽ തോന്നുന്നതായിരുന്നവല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞും ദിവസായാലും മതിയാക്കാതിരുന്നില്ല.

ദാന്ധു:—അതു വാസ്തവമാണ്. അതു ഞാനം കുറതായ്യുമല്ല. പക്ഷെ എൻ്റോ ചുപല്പുമാനും മരണ്ണു് എൻ്റോ ജകിച്ചു ഞാൻ തെരഠം ചെയ്യു. അതിനുതക്കു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കാൻ ഞാൻ തയാറാണ്. തയാറായിട്ടുതന്നൊന്താണ് ഇതിനൊരുക്കിയതും. എൻ്റോ തെറിയെ ക്ഷമിക്കുന്നേ. എൻ്റോ ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നോട് അതു തെരഠചെയ്യാലും ഞാൻ കട്ടം ക്ഷമിക്കുന്നതില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചെയ്യു തെറിനു ശിക്ഷ കല്പിക്കുന്നതാണ് അതു വേതി ക്ഷമിക്കുന്നതിനു കാരം ഞായിച്ചുപ്പുടക്കുതു്. (എടുന്നറു് മടിയിൽ ഇന്നു പേരാക്കുന്നതി എടുത്തു നിവർത്തി അവളുടെ പാദത്തിനാലിക്കിൽ ചെത്തിട്ടു്) ഇതാ എന്നെത്തല്ലവാൻ വടി ഞാൻതന്നെ തരാം. എൻ്റോതന്നല്ല, നഗ്നായ പ്രക്തുരിക്കെ പാടിലാക്കിയ ഇം കാണാനാവിധിം യമാസ്വം മേഖി ചിട്ടിപ്പിച്ചു എന്തോരുമാണും കുറേതെന്തിരിക്കും കുളിം. ഒരു ചോട്ടും കുറഞ്ഞാണ്—അവൻ്റോ എതിരില്ലാത്ത കൈക്കരുത്തുകുന്ന നാമാവശ്യങ്ങൾക്കായി കൂടുതലും കുറിച്ചു കുറുത്തും വളരെ കൊന്നം വേണ്ടും. ഇം ചീപ്പുചുറിഞ്ഞു മുന്നു മാത്രം മരി. അരിം ഒരു പണിച്ചുമില്ല. ദാരിദ്ര്യം ഇതുകാലവും അതികരിക്കുന്നവും തല്ലി ചിരിച്ചുചുറിച്ചു് എവിടെയും താഴാതിനന്ന എൻ്റോ തല ഇതാ ഞാൻ വേതിക്കുടെ മുമ്പിൽ താഴു

സ. ഭവതി ഏഴുക്കന്ത്രങ്ങളും തേരം സധിഃ അണം. ആ കത്തിയെടുക്കുക. ഇത് തല ഏൻഡ് ഉടലിൽനിന്നും വേർ പെടുത്തുക. എന്നാൽ കര ബെടിക്കു റണ്ട് പക്ഷി. കന്ന ഏൻഡ് അപരാധത്തിന് മറ്റില്ലായ ശിക്ഷ. മരാറാനു തേരു മേരിക ജീവിതം ഏന്നു വിശ്വാസിച്ചും. അതു ഭവതിക്കു കര പുണ്ണ്യമാകും.

കൂദാശപ്പും നിട്ടിക ധാരാവോലെ ചല്ലിക്കുക മിനിച എ കത്തി കയ്യിലെടുത്തു് തകം റിനിച്ചു് റിച്ചു് ദോക്കി റിട്ടു് അതിനെ അവർ മടിക്കുത്തിൽ റിങ്കി. അവളുടെ മുഹിൽ കുതിന്തു കില്ലുനു അവൻഡു മുഖം താടി ചിൽ പിടിച്ചു വോ സിച്ചു ചുംബിച്ചുംകൊണ്ടു് ഇപ്പുകാരം പറന്തു. പ്രാണനാമാ! വോൻ ഏന്താൻ കാട്ടുന്നതു്? ഏന്താൻ പറയുന്നതു്? കുള്ളും കു പുരഷ്യായ അങ്ങു് ഈ വിധം മെഡിക്കുട്ടകുിൽ ചുരണ്ടു തുടക്ക വാൻ തുടിയുന്നതു കല്ലുതോടി ഏൻഡു സഹവാസം ഭോഗൻറു ഡിരതയെ ഇതുമാരും ഇടിച്ചു താഴ്ത്തിയാഡി പ്രിയാ! ചാവക്കു കള യുക. അങ്ങു് ഇവിടെ ഇരിക്കുക. (അയാളെ പിടിച്ചു് വലതുവാരം ഇരുത്തി തോളിയുട്ടി കൈകയിട്ടു് അവന്നും ഇടതു ഗണ്യത്തിൽ ചുംബിച്ചുംകൊണ്ടു് വിണ്ടും തുടന്നു) സർപ്പം സംഘര്ഷം ഭോഗ പോലും ഈ വിധം തോന്തിയാൽ കരബലയായ ഏൻഡു കമടിയു നോൺ? ഭോഗം ഇതിൽ ധാതോന തെററും ചെയ്തിട്ടില്ല. അങ്ങു് കു പ്രാക്തിലിക്ഷ്യവായി അന്നിപിഡക്കിടന്നാണെ ഏഴുക്കന്നറ പ്ലോംതന്നെ ഏതിക്കു ഭോഗിൽ കര ആലു തോന്തിയിൽനെ. മാത്രമല്ല ഭോഗോടു സംസാരിക്കുവാനം ഭോഗൻറു സംസാരം കേരിക്കുവാനം കര രസവും തോന്തിയിൽനെ. പക്ഷേ അതോളിച്ചു വയ്ക്കുവാൻ നോൺ ശ്രമിച്ചതുരുക്കാണാണു് അനും അതു നിന്ത്യമായ റിതിയിൽ ഭോഗോടു പെരുമാറിച്ചുംയരു. ഭോഗൻറു ആ കരതു എ കല്പിക്കുന്നും ഏടുത്തു വായിച്ചു അന്നതന്നെ ഏവിക്കു കു തുട്ടി ഭോഗെ കാണുവാനം ഭോഗോടു സംസാരിക്കുവാനം മോഹ മായി. പക്ഷേ നോൺ ഏവിടെപ്ലോം തേടും. ഭാഗ്യവാഞ്ചി ഏതിക്കു പുര പണ്ണിസ്ഥലത്തു ഭോഗെ കാണുവാനിടയായി. അനും തലയിലെയ്ക്കുറിയ കല്പും തുറയിപ്പിട്ടു് ഭോഗം നിഃന്ന്

പ്രേരിക്കുവാനും ലീഖ്പസം ഉണ്ടായതു് വോന്നാറിൽ നില്ക്കു. അപ്രേരിക്കുവാൻ തലകിലെ കുരമല്ല എന്നുന്നു തലകിലെ ചുമകാണ് വോൻ താഴെയുള്ള തജ്ജിത്തിട്ടു്. പിന്നു ദിവസം തൊന്തവിടെ വന്നതുനേന്ന വോനെക്കാണുവാൻ ഇങ്ങനുള്ള ക്ഷേമിക്കുവാനുമാണ്. അനുന്നതിൽ പലതും വോനോടു സംസാരിക്കുവാൻ മുന്നുമുള്ളായിരുന്നുകുള്ളു കുള്ളു വാഞ്ഞാൻ താങ്കിയീട്ടിൽ കൈകുള്ളുവെന്നു തൊൻ വേഗംതന്നെ പോന്നുകൂട്ടുത്തതു്. അതുവരെയും എറിക്കു വോനോടുള്ള വാദി തിരിച്ചറി സ്പദാവം എന്തുകിംഗാനു തിരുക്കുമ്പായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അതു ഫ്രേഡ്രിക്കിന്റെ കുരലാഭുമാനുന്നു ഉറക്കം വരാതെ ഉരുളിതുന്ന ഒരു രാത്രിയിൽ തൊൻ ശാശ്വതായി ചിന്തി ചുപ്പേരി എറിക്കു മല്ലുലായി. അതിനെ പിന്നാറാണുമെന്നും എന്നു ചൂപല്ലും ധിരായ വോനെക്കു മല്ലുലാക്കി വോനുന്നു പുഷ്ടസൗത്തിനു കുരാതുമായി തീരുതു് എന്നും കുത്തിആണ് വോൻ ഇവിടെ വന്ന പണിക്കിൽ ചേന്നതിന്നശേഷം വോനുന്നു മുമ്പിൽ തൊൻ വരാതിരുത്തു്. എന്നാലും ശ്വേതക്കാണാതിപി കുവാനെക്കുലും എറിക്കു സാധിക്കാതെന്നായി. വോനെ കളിഞ്ഞു കിന്ന കാണുക മാത്രമായിരുന്നു എന്നുന്നു പണി. വോൻ പാതവു മാറ്റി വെള്ളം കോരവാൻ ബുദ്ധുചിന്നുന്നു പടിഞ്ഞാറവശം കൂടി പോകുവോഴും അതുംകൊണ്ടു കൂട്ടത്തിൽ ഇരുങ്ങുവോഴും വെള്ളംമുക്കി കരക്കുകയറി ചെടിക്കു പക്കുവുോഴും പാതും താഴേ പാഴു് കൈകുകാണ്ടു കുറിച്ചിലെ വികസ്തു് വടിച്ചു ഉണ്ടു കൈയും കൊടുത്തു തളിന്നു റിസ്റ്റുവുോഴും ഇം വേപ്പുമരവും ചുരി യിരുന്നു പലതും ചിത്തിച്ചു് തകിഡയതനു സീജിനുവോഴും പണി തീന്നു മടങ്ങുവോഴും പ്രാണനാമാ! തൊൻ എന്നുന്നു മുക്കു ഇതു എന്തെക്കിലും കുരാ ജീവലിജിനു അരകിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. വോനെ കാണാതിരുന്നാലും അന്നുള്ളു ജീവിതങ്ങൾതെപ്പുറിയായിരിക്കും എറിക്കും ചിന്ത. എന്നാൽ വോൻ രോഗമാണു എന്നറിഞ്ഞു നിലിപ്പംതുകു എന്നുന്നു ആത്മാവു് എന്നു തിട്ടക്കി നേരുവിഗ്രഹിയ വോനുന്നു അവയവങ്ങളെ കുഴുപ്പിക്കുക, വോ നുന്നു ഭാവിച്ചാക്കുക, വോനുന്നു ഭാരിപ്പുത്തിൽ ചേന്നു് പരിപ്പു

അക്കിക്ക ഫൈന്. പെക്കു തൊൻ അതിനു കരണ്ടിന്തനുന്നയാണ് രണ്ടാദി ചസവും രാത്രിയിൽ അവിടെ വന്നിരുന്നതെകിലും തൊൻ കുറഞ്ഞും ഭവാനശാകാവുന്ന വിപത്തു കലെപ്പറി കാത്തതുംകൊണ്ടാണ് എൻ്റെ ആത്മാവിജയ വണ്ണിച്ചുംകൊണ്ട് ഭവാന്റെ അഴിപ്രായങ്ങൾ തിംസിച്ച മട്ടിപ്പുന്നതു്. നാശേ രാഹിലെ തന്നെ ഭവാൻ പോകമെന്നും ഇന്നുതിക്കു മനസ്സിലായി. കാഞ്ഞു സ്ഥാനം അടക്കാത്തെച്ചാന് കണക്കു പറഞ്ഞു പണ്ണു വാങ്ങു ദേവാർ കുറച്ചുകലെ മാധ്യമിച്ചായിരുന്നു. അവർ ഫൈനോട്ട് ആരു കമ പറഞ്ഞു. ഇന്നും രാത്രിയിൽ വന്ന ഭവാനെക്കണ്ട് ആത്മയെ മുടക്കണമെന്നു കരതിച്ചാണ് തൊൻ താഴെ ഇംഗ്ലീഷിൽ. ഫൈനാൻ മുറാറ്റുകിനും വാഴിത്തോപ്പിലക്കു കടന്നപ്പോർത്തനു തൊൻ അങ്ങോട്ടു വന്നാൽ ഭവാനശാകാവുന്ന ആപത്തുകലെ വിണ്ണം എൻ്റെ ഏറ്റവും ഫൈനേ കാംബിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ അങ്ങോട്ടു വരുന്നും വരാതിരിക്കുവാനും വയ്ക്കാനും കുച്ചിൽ അനുഭവാൻ കുടിസ്തുക്കിയ ഇം നിജങ്ങിവമായ കല്ലിരെയെക്കിച്ചു. അംഡയം പ്രാപിച്ചുകിലും ഭിവം തിക്കാമെന്നു കരതി തൊൻ ഇങ്ങോട്ടു പോനു. തൊൻ വന്ന് ഇം കല്ലിൽ ഇന്നും അഞ്ചുമിശ്ചുട്ടു കഴിച്ചു ദേവാഴേക്കും കരാർ മുറാറ്റുകിനും വള്ളിക്കടിപ്പിണ്ഠു മറവിലക്കു മറഞ്ഞതായി എന്തിക്കു തുന്നി. തൊൻ വേഗംതന്നെ ആ വണ്ണി ദടിക്കിലക്കു കളിച്ചു. എൻ്റെ ലാസ്സു! അങ്ങിനെ എൻ്റെ ഏറ്റവും അത്തിനു വച്ചു ഗോപ്യമായി പുജിച്ചു വന്നിരുന്നു എൻ്റെ ആശാ യാമെൻ്റു വിറുദ്ധം ശബ്ദം—ശംഖയെ തൊൻ അണ്ണാതു. എന്തായാലും ഒരു സുചിപ്പുട്ടപ്പുലും ചളിപറാത്ത എൻ്റു മേരി മുഴവൻ അതിന്റെ ഏദുക്കത്താട്ടുട്ടി അതിനെ ഇതാ ഭവാന്റെ പാദങ്ങളിൽ അപ്പീച്ചനു. കരഗായകിടക്കിൽ വീണ എന്തിക്കു വേണ്ടി നീട്ടിച്ചു കൈ അങ്ങു പിന്നുവും കൈക്കുതു്. എന്നു വലിച്ചു കരകയറരുക. ഭവാനുംതുടി ഇം കുടിനാടിലക്കു വിഴുവെന്നു കരതി യെച്ചുടേനേ. എന്തിക്കു അതു ലാമില്ല. തൊന്തു ലാമു യിട്ടു തീക്കക്കും ചെയ്യുകയില്ല.”

ആസ್ತಿ:—(ವಲತು ಕೆಕೆ ನೀಡಿ ಹಿಡಿ) ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಾನ್ಯವ ರಿಯ ಕೆಕೆಯ ತಹಂ! ನೀ ಅನುಹಾನಿ ಇಷ್ಟಿಗ್ನಾತ್ಮಕಃಮಾ? ಈ ಗಾಂತು ಇತ್ತಾ.

കൈ മെരു പുണ്ണിപ്പിംഗാട്ടുട്ടി അവർം അരു കരം പററി. അയാൾ കൈത്തുലത്തിലാത്തുണ്ടി അവളുടെ ആകാരത്തെ മെ സ്റ്റേരോസ്മാർത്തി ശ്രദ്ധതു ചുമലിൽക്കുട്ടി ശ്രദ്ധതുകൈയിട്ട് ചിവുകം മെ സ്റ്റേയുത്തിൽ ദിവാത്രാം മലത്തി. അവളുടെ പക്കതിയടങ്ങു കുണ്ണിം പുണ്ണിപ്പിംഗിൽക്കിയ ചുണ്ണം യാചിക്കുന്നതു എന്നാബന്നും അതു അനാഭവരസികനു മനസ്സിലായി. അയാൾ അതു കൊടുത്തു. ചുംഖവനം.

ബാല്ലു്:—നീരുക്കു ശ്രദ്ധി പിനിചാ...നാവിലെ പോക്കവാൻ ഞാൻ എ താങ്ങാലും തിച്ചുപ്പെട്ടുന്നതി. ദയവുചെയ്യു അതു വെതി മുടക്കരെ തും. കൈ മരംപ്പുന്നായിട്ടും ജയിച്ചു ഞാൻ കൈ തോട്ടപണിക്കര നായിട്ടും മരിക്കവാൻ വിധാരിക്കുന്നില്ല. തകം! ഞാൻ എന്തു ആരിം ചാട്ടിക്കുറേയായാലും ഒരി അനുപിയായ എന്നും മനസ്സിലും വെതിരെ കൗൺ കണ്ണ കുണ്ട് മട്ടിവരുവാൻ സമയം നിന്നിഷ്ടതിന്റെ നീരിലായ ഭാഗം മരി. സന്തോഷത്തോ ടുട്ടി എന്ന ധാരുതയുടെവാൻ വെരിക്കു ദേയ്യുമുണ്ടാ. എന്നും പറത്തു അയാൾ എഴുകുന്നു കൈ പിടിച്ചു അവ ഒളിയുമെഴുകുന്നും കൂടുതിന്റെ മുകളിൽവന്നു.

കൈം:—ഓസോ! അങ്ങു എരുംബാടാപ്പും കൈ നിന്മിഷമെങ്കിലും ഇം സൂരണിൽ ബാണ്ണിപ്പിച്ചുമോടി

ബാല്ലു്:—കൈ നിന്മിഷമല്ല. നുകവയ്ക്കും വേണുമെങ്കിലും ഇരിക്കാം. അതു നുകവയ്ക്കും എരിക്കുകൈ കൈ നിന്മിഷമാണ്.

അവർ റണ്ടുള്ളം അതു മാർബിൽ ബാണ്ണിപ്പിക്കുന്നു.

കൈം:—ഞാൻ' അരങ്ങുടെ മട്ടിയിൽ കുറച്ചു കിട്ടുകയെ ?

ബാല്ലു്:—ഇന്തിച്ചും തൃപ്പേശ്വരാം ഞാൻ വേതിക്കുന്നവാദം. (എന്നും പാണ്ഡാർ അവരുളു പിടിച്ചു് ചുംഖിച്ചു് മട്ടിയിൽ കിട്ടുന്നതി).

അയാൾ ചെരുക്കാറിൽ മുഖ്യതു അടിഞ്ഞുലബ്ദമായി വിണ്ണ കൊണ്ടിരുന്ന അംഗുക്കാരുളു കൈകൈക്കാണ്ടു തലോട്ടി മാറ്റിയുക്കോ നാഡിയാം.

മണി നാലടിച്ചു. പോകാനായി അവർ റണ്ടുള്ളുമെഴുകുന്നു. അപ്പും കുറച്ചു പട്ടിക്കുകയുള്ള കൈ വജ്ജീകരിച്ചിട്ടുകയ്ക്കുന്നും കൈ ത്രുപ്പം ചെളിച്ചിരുന്നു പട്ടിനുത്തുരാട്ടു നടന്നു് ബാധ്യാവ

രോധിലെത്തി വീണ്ടും വടക്കേട്ട് നടന്ന് ബംഗ്ലാവിന്റെ മറ്റ് തേരുകളും പോയതു് അവർ കണ്ണിലില്ല. കുളിക്കിനും ഏഴുനേരും തൈവും ഭാസ്യും കൈ കോൽപ്പിച്ചിട്ടു് നടന്ന് ബംഗ്ലാവിന്റെ മറ്റൊത്തിയടയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു വള്ളിക്കടിലിനാശം അടയ്ക്കു ചെന്നതിനും.

ഭാസ്യു്:—(അവരെ പിടിച്ചു ചുംബി ചുട്ടു്) കാമരെ! ഞാൻ ഭാസ്യു വാനായി. അതെ ഏതൊന്തും ഭാവി ഭാസ്യുവാനാക്കി. ഇവി പോവുക. ഞാൻ നാലെ രാവിലെ കണ്ട് സംസാരിക്കാതെ തന്നെ പോകിം.

തക്കം:—(അവന്റെ തോളിക്കുട്ടി വലതുകൈകയുട്ടേു് അവന്റെ മാറിൽ ചാൽക്ക് ഇടതുകൈകൊണ്ട് അവന്റെ കീറയ്ക്കി നീറുക കാളുൾ പിടിച്ചു തിരമിക്കൊണ്ടു്) അങ്കു പോജ്ജോ ഇളക്ക. ഇവി എന്ന കാണാം.

ഭാസ്യു്:—ഞാൻ നാലെ രാത്രിയിൽ വരാം. തകത്തിന്റെ അപ്പുക്കു മറ്റൊന്നാലെ വരക്കുള്ളിട്ടും എന്തു പെയ്ക്കുന്നതും തരിക.

തക്കം:—പ്രാണനാടാ! അതുകാരും ചേരിക്കുന്നതും. ഞാൻ ഏതൊരു ബഡമേറിയ വേലിയ്ക്കുത്താണ് പെട്ടിപ്പിയ്ക്കുന്നതെന്ന് വോന്തിക്കയില്ലെങ്കാണ്. ആറിക്കിനും വെളിച്ചിൽ ചാട്ട വാൻ ഏവിക്കിലും സഹായിയായിരുന്നീരും. വോന്തും കന്നാ മത്തെ സമ്മാനം ആരു ഇതു് മടക്കാതെതന്നെ പിന്തും അരക്കുതിലെപ്പുള്ളിമുട്ടുകും. ഭോന്തും രക്കവിറിക്കുക. പോജ്ജോ ഇളക്ക. ഏതിക്കു കുട്ടും അബൈയൻ്ത്രിലില്ല.

ആ രണ്ടു ശരീരങ്ങും പ്രണയത്തിനാശം ഏകത്തരിൽ ലയിച്ചു് കന്നായിച്ചുന്നും.

പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ഉരുളിപ്പിടിക്കു ഉഞ്ഞപ്പാഗം പൊട്ടിഞ്ഞുശാശ്വത വെളിക്കു ചാട്ടി. ആ ജാതമാനുഡാലാക്കുന്തും രക്തകിത കരഞ്ഞും ലോക തതിൽ ചായം തേജ്ജുവാൻ തുടങ്ങി മണി ആരാഹായി, പത്ര നാലോസ്യു് അവന്റെ അയയ്ക്കാസികളായ തോട്ടക്കാഴ്ചാട്ടമ്പാം

അതും പറഞ്ഞു് മെന്റീസ്യും കണ്ടു മടങ്ങിവനോ അവൻറെ മുഖിയിൽ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ ചോരംകൊട്ടതു പറിപ്പിച്ചിരുന്ന തോട്ടുംകുട്ടും ഉണ്ണാക്കിക്കരിഞ്ഞ മുടിയു കൊട്ടിക്കൂറാക്കി കാറിൽ പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻറെ മുടിയുമായ അതുംയുംവാൻ അവൻറെ മുഖിയുടെ മുവിൽ കാവലായി. ആ കു രംഗം അവൻ യോരെന്തെ തന്നെ കു താഴിയിന്നാതുകൊണ്ടു് അവക്കു കൊട്ടുകൂടായായി അവൻ തലേ ദിവസം തന്നെ കാശു താലുക്കാതു മുട്ടുകൾ സന്ധാരിച്ചുവെച്ചി അണ. അവൻ അതു് ആ കുട്ടികൾംകൊല്ലും കൊട്ടതു അവൻ പറഞ്ഞും; തലേദിവസം രാത്രിയിൽ തക്കുമായി പറഞ്ഞു പിറിഞ്ഞതിനശേഷം വന്ന കിടന്നിട്ടു് അവൻ ഉറക്കുമുണ്ടായിപ്പു. അങ്ങിയ ഉറക്കമില്ലതുകൊണ്ടായ കു വാട്ടുമ്പൂതെ മരം യാതൊരു ഭാവവ്യത്യാസവും ഭാസിന്റെ ഗൗഢവുമാവത്തിൽ കാണാനില്ലായിരുന്നു. അയാൾ തന്നെ പഴയ ഭാസ്യവും തുക്കി മുറിത്തിരായി. അയാൾ അറിയാതെ തന്നെ അയാളുടെ കണ്ണു് മംഗ്രൂവിന്റെ മുന്നാമന്ത്രങ്ങൾ തിലകിലുക്കു പാഞ്ഞു. തകം അവ മുടി തയ്യർ മുഖിയിൽ പടിഞ്ഞാറെ ജയലിൽക്കൂടി തന്നെങ്ങം തോക്കി നില്ക്കുന്നതു അയാൾ കണ്ടു. അയാളുടെ തോട്ടം അതിനു ലക്ഷ്യമായ തക്കതിന്റെ മുവത്തിലെത്തിരപ്പും തന്നെ നാളി തന്റെ പിറിച്ച വലിക്കപ്പെട്ടു താമര വെള്ളത്തിനാളും മരയുന്നതു പോലെ അവർ അവിടത്തെന്നു തന്റെ മുഖം തുണ്ടാക്കി അയാൾ നുക്കാഡാനുംപോലെ തുലംഗമയമായിട്ടു് അയാൾക്കു തോന്തി. അയാൾ നടന്നു് ബാധ്യാവിന്റെ തെക്കെ വശത്തു മുറിയുണ്ടുകൂടി കീഴേക്കു ശേറിലേക്കു പോയി. ആ ശേറിയട്ടതു ചെന്നപ്പോൾ ബാധ്യാവാഡായിന്റെ പടിഞ്ഞാറെയുംകു പുഡം പറിച്ച മായ വി നില്ക്കുന്നതു അയാൾ കണ്ടു. മായവി അയാളേയും കണ്ടു.

പത്മനാഭാസ്സു്! നിങ്ങൾ പോവുകയാണോ എന്നും പറഞ്ഞു് മായവി അയാളുടെ അട്ടക്കലേക്കു വന്നു.

ഭാസ്സു്:—അതെ നൂൻ പോവുകയാണു്.

മായവി:—എവിടെങ്കാണു്?

ഡാസ്സു്:—അതോന്നം തീച്ചുപ്പുട്ടതിൽക്കില്ല.

മാധവി:—ഈ പണിജം വിട്ടുപാക്കാൻ കാരണമെന്താണ് ?

ഡാസ്സു്:—വിശദമില്ല കാരണമൊന്നുമില്ല. എതിരെ അഞ്ചിത്യ തോന്തി.

മാധവി:—ഈവിടെ എന്തെങ്കിലും തിങ്ങിട്ടുള്ള അഭ്യാസങ്ങളും ഓജന്നും

ഡാസ്സു്:—സൗഖ്യം കിട്ടേണ്ടില്ല, തിന്മായാൽ അരിഞ്ഞു പണ്ടും വാങ്ങിതുവാൻ ആളുണ്ടായി. മാധവി അമെ ! തിങ്ങിട്ടെ ആ അയ്യു് തോൻ വന്നും വന്നുനും. (അയാൾ കയ്യിലിങ്കന കടലാസ്സുപൊതിക്കില്ലോ അരികു തിന്നും കുന്നര തുപയെടുത്തും മാധവിയുടെ ദേരെ തിന്റിഞ്ഞും കൊണ്ട്) ഇതാ അഭ്യാസിക്കുവേണ്ടി കൊടുത്ത കുന്നര ഉട്ടുകി. കയ്യിലിപ്പിള്ളപ്പും കൊടുത്താൽ മാത്രമെ ഇല്ലാതാക്ക ബോൾ കിട്ടുകയില്ല.

മാധവി:—എൻ ഡാസ്സു് ! തോന്തു കരതിൽക്കിട്ടില്ല. അഞ്ചിത്യ തിരിച്ചു കിട്ടണമെന്ന വിചാരണയിൽ തോന്തോടു ചിലവു ചെയ്തിട്ടുമില്ല. തോൻ തിങ്ങിട്ടുള്ള അഞ്ചിത്യ കൈ ഉപകാരം ചെയ്യാൽ എന്നൊരു ആരോഗ്യിലും സഹായിക്കാം.

ഡാസ്സു്:—അതും ശരി. എന്നാലും തിങ്ങിട്ടുള്ള എന്ന പ്രേപ്പുലെ പണം തേടി സഹായിക്കുവാൻ തിങ്ങിട്ടുള്ള സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. അതിനു കൈ മുളുപ്പകാരം ചെയ്യുവാൻ തോന്തിനു ഉശ്രക്കത്താണെന്നും, അതെങ്കിലും മടക്കിതു വാൻ എതിരിക്കുന്നപ്പും സാധിക്കുമല്ലോ.

മാധവി:—അകത്തു് ഡാസ് ! എന്ന അതിനു തിന്നുവാൻ കാരണമോ ?

ഡാസ്സു്:—കൈ കിണുമതിനിരു് കൈ സ്രൂപ്പിലും പൂവ് പൂവും വേണ്ടുമോ ? തുക്ക സാമന്ത്ര്യമുണ്ടുകൊണ്ടില്ല. കൈ പൂവ് വേണ്ടുമോ ? എന്നാലും എന്നെന്നും ഇം താത്താസമയത്തു് തിങ്ങിട്ടുള്ള കൈ അറാജത്തിനെപ്പുലെ വന്നുനും കൈ തിന്മല കിണുമതിനു ഡാസം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശ്രദ്ധപ്രതീതിയും തിങ്ങേണ്ടിയുംമാത്രു് തോന്തു സ്വീകരിക്കാം.

മാധവി:—(കട്ടളിക്കിനും കൈ വലിച്ച റോസാപ്പുവു് എടക്കുന്ന തിന്തിച്ചിട്ടു്) ഈ പുഡ്യു് കാഴ്ച ദേശി മുള്ളതു് തൊട്ടാൽ രേതി മുള്ളതു് അതു കൈ സെഴക്കുമായ്ക്കു സമുച്ചയമാണ്. ഏകിലും അവിനു ജീവിക്കുന്നിട്ടെതാളിം വേണ്ട ഉപ്പും വെലവും അതിന്റെ അവയവങ്ങൾക്കുംബന്ധനയും കുറയുക.

ദാസ്യു:—(അവർ നീട്ടിച്ച പുഡ്യും വാങ്ങിച്ചിട്ടു്) സദ്ധാരണി! ഈ പുഡ്യും കിങ്ങൾ പാഞ്ചാംപാലവയെല്ലാം ഭാർഖ്യം ഉണ്ടെന്നു നിന്മിക്കിലും അങ്ങു മിഞ്ചുന്തരം ഈ വെയിപ്പിച്ചിട്ടാൽ കേരംകാം ഇതിന്തിനും മർഹശബ്ദം പൂജപ്പെടുന്നതു്. തോന്തു ഇനി പോകക്കെ.

മാധവി:—യിങ്ങൾ ഈ ദൗണിയ്ക്കുന്നു താമസിക്കുമോ അതോ ഇവിടും വിച്ഛേമിക്കു

ദാസ്യു:—അതിനിപ്പുരി സമാധാനം പറയുവാൻ കഴിയാതെ തിൽ മുസത്തിക്കുന്നു. തോന്തു ഇവിടും വിടക്ക ഏന്നല്ലാതെ അരിയങ്ങാട്ടു കൂടം ചിത്രിച്ചിപ്പു.

മംഡവി:—യിങ്ങൾ ഈ ദൗണിയ്ക്കു ഉണ്ടെങ്കിൽ സൗകര്യംപോലെ ഇങ്ങാട്ടു ഇടയ്ക്കിട്ടു വരിക്കുയോ ഇവിടും വിട്ടാൽ വിവര തുറന്നു എഴുതുക്കുയോ ചെയ്യുമോ?

ദാസ്യു:—തീച്ചുംഡാം.

അയാൾ ബുദ്ധാവിഃലക്ഷ കൗദ്യനാക്കി. ഏന്നാൽ ഇടയ്ക്കു ഒരു മരങ്ങളിടെ മറവിൽ ആ ബുദ്ധാവിന്റെ മുകൾഭാഗം മിക്ക വാദം മറന്നതിരുന്നു. തോന്തു പോകുന്നു. ഈ താമസിക്കുന്നില്ല എന്ന മാധവിഃയാട്ടം പറഞ്ഞിട്ടു അയാൾ ഗോര കടനു.

കണ്ണിയ്ക്കിനു മറയുന്നതുവരേയും മാധവി അയാളെപ്പിയും തൊക്കിനിന്നാം. അയാൾ ദ്രോതാന്തിന്റെ കളിപ്പിയുപോകി മറന്ത ഫ്ലാർ കൈ തീച്ചപ്പോശവും വിട്ടു അവർ വിണ്ടും പു വരിക്കു വാൻ തുടങ്ങി. കൊച്ചുമു വിളിക്കുന്ന എന്ന കൈ പണിക്കാരൻ വന്ന പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവർ പുച്ചവിച്ചു തിരുത്തി തക്കതി നേരു അടക്കാളക്കുപോകി. മാധവി ചെന്നപ്പും തക്ക അവളുടെ മുറിയിൽ കൈമട്ടുകൾ മേശപ്പോള്ളുക്കുത്തി കൈത്തലംകൊണ്ടു താടിയും താങ്ങി കസാലപുറാളും ഇരിക്കുയായിരുന്നു.

കകം:—(മാധവിനെ കണ്ടപ്പോരി) മാധവി! യി എവിടെ പോയി അനു.

മാധവി:—ഞാൻ പൂർണ്ണ് പറിശരായിരുന്നു.

കകം:—കിണറ മുഖത്തിനു കര വാട്ടം കാണാനുവദ്ദു. എന്നും സാ കിരക്കു സുവാലിപ്പേരിലുണ്ട്?

മാധവി:—സുവാലിക്കൊന്നുമില്ല.

കകം:—കീഴേക്കേ ഗേററിയക്കത്തും യി ആരക്കമായിട്ടായിരുന്നു സംശാരിച്ചു തിന്നിരുന്നതും.

മാധവി:—പത്രയാദോസ്യുമായിട്ടും. അയാൾ പണിയും പിരിഞ്ഞു പോയ കൂടു കൊച്ചുമു അറിയുമോടി

കകം:—അയാൾ പോള്ളുച്ചിത്താവേം കു

മാധവി:—ഉള്ള്.

കകം:—യി എത്തിക്കു കിരിച്ചു കാഡിയും പലമാരവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരിക. എത്തിക്കു ഇന്നു ഉഞ്ഞ പകലെയാണൊന്നും രാത്രി കിൽ കിരിച്ചു പാലും പഴവും മതിയെന്നും അട്ടക്കളിൽ പറാഞ്ഞാല്ലോ.

മാധവിപ്പാടി.

എതായാലും ഇന്നു വരാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും അഭ്യുത്താരം തിന്റെന്നു ശ്രീലഗംം ധിരിക്കാം. “കിരണത്താരം സാഹസികപ്പും ഉള്ളിരു കൊണ്ടാണ് ദേഹപ്പെടുത്തിക്കിരിക്കുന്നതും”. അഭ്യുത്താരി എത്തിക്കു പുണ്ണ്ണമായ കരിവു കീഴിക്കില്ലെന്നും. ഇന്നു വന്നാൽ കൈകു മോബിച്ചു റിഷണം. എത്തെല്ലാമാണോ വന്നു പെടാൻ പോകുന്നതും. എല്ലാം കണ്ണതന്നെയറിയുന്നും. എത്തിക്കു ആക്കപ്പാടെ ഇന്നൊന്താരു കര പരിഗ്രാമം തോന്നുന്നു. അട്ടത്തെ ജീവിതം എത്തിക്കുന്നായാണോ തനി കുവാൻ തീച്ചുപ്പെട്ടതിനിബിഡിക്കുന്നതും. അതു കൂടു, എതായാലും എത്തിക്കൊണ്ടു സഹായമില്ലാതെ ഇരിയും തെങ്ങളിടെ അഭിമുഖ ദംശം കീടിക്കുണ്ടുപോക്കവാൻ സാധിക്കില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. പണി ഇവിടെന്തന്നെയായിരുന്നുകിൽ തരക്കെടില്ലാക്കിരുന്നു.

ഇവി പല്ലും വല്ല വിവരവും അറിയിക്കണമെങ്കിൽ ഈ രഹസ്യം അറിയുന്ന മരൊരാരാമാക്കളിയണാകിരിക്കും. മാധവി വിഹരം സ്ഥാപിച്ച കലിയയുമാണ്. അവളുടെ ചുററിലുള്ളേതു ചില രഹസ്യങ്ങൾ അന്തല്ലീകരിക്കാതി കിടപ്പുണ്ട്. എനിക്കു കിട്ടിയ രണ്ട് സഹായികളുടെയും പുന്ന്യവിവരം അറിയുവാൻ എനിക്കു ഇവി ഔം ഇടവനില്ല എന്ന വച്ചാൽ ഞാരായാൽ മംഗിതനുണ്ടാണ്.

മാധവി കാമ്പിയുംകാരണങ്ങളി.

തകം:—(കാമ്പി കടിക്കുന്നതിന്റെമല്ലു.) മാധവി! നീ ഏനൊക്കെ യജമാനത്തിയെന്ന കരതി തിനിൽക്കിന്നുമെങ്കത്തി നി തന്ത്രത്തെ കുറ സ്ത്രീമിതയെപ്പോലെ കരതി വിഹരസിങ്കു യും സ്ത്രീമിശ്രകയും ചെയ്തുമോടി അങ്ങിനെ എനിക്കു വാക്കു തരാമോടി

മാധവി:—(സംശയിച്ചിട്ടും) എന്താണ കൊച്ചും ഇപ്പോൾ ഇങ്ങി നെ ചോദിക്കുവാൻ കാരണം ദി

തകം:—എനിക്കു ഉറപ്പുതന്നാൽ ഞാൻ പറയാം.

മാധവി:—എൻറെ ഇതുവരെയുള്ളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടിനും കൊച്ചു മല്ലേ എന്തുംതുന്നിയിട്ടുണ്ടോ?

തകം:—എനിക്കു യിനെപ്പുറി യാതൊരു ഭരണിപ്രായവുമില്ല. ഞാനെന്തും അമ്മായമാടിത്തിനു എൻറെ ജീവഹ കൈകുഴഞ്ഞു ഇം സമയത്തു തിനെ എല്ലിക്കുവാൻ വിചാരിക്കും. അതു കൊണ്ടുമാത്രം പറഞ്ഞുപോയതാണ്. നീ എൻറെ ഭാരതെക്കുറച്ചും എന്നെടുക്കുമോടി

മാധവി:—കൊച്ചുമേ! എൻറെ ജീവൻ ഇം തിലകിൽ ഉള്ളകാല തൊളിം പരിസ്ഥിതികളുടെ പിടിച്ചുവലിയെ വകു വയ്ക്കാം തെ ഞാൻ കൊച്ചുമല്ലെന്നു സുവകാംക്കിനിയായി കഴിഞ്ഞു കൊള്ളിം.

തകം:—ഞാൻ പത്രയാഡാസ്സുമായിട്ടു് പ്രേമ ശ്രംഘലക്കാണ്ടു അഭ്രമാക്കംവന്നും തമ്മിൽ കെട്ടിക്കുണ്ടു. അതു സാധ

അതുകൂടണോ ഇവിടനു പണിയും വിട്ട്. അദ്ദേഹത്തിലും എന്നിലും എതിക്കേളും പൂണ്ട് അധികാരം പ്രഥയാഗിച്ചു് എ സൈനികരുടെ രണ്ടുള്ളടക്കയും ജീവത്യ ഇതാ തൊൻ നന്നിലപ്പി കരണ. ഇതി തിരഞ്ഞെടുത്തവും ഭോധാദേശം.

എതിക്കു കനം ഇറങ്ങാനില്ല മായവി! എന്നും പറഞ്ഞു എ വർഷ കാമ്പിക്കടി തിരഞ്ഞെടുത്തു കുഴക്കി ചാരകസാലയിൽ കിടന്നു. മായവി പാതുവും മാട്ടുതു് അട്ടക്കല്ലായിലബ്ദം പോയി.

അനു രാത്രിയിൽ കൂപ്പതു മൺഡിയാട്ടത്തി ഉണ്ണം കഴിച്ച വന്ന മാധവിക്കാട് തകം ഇപ്പുകാരംപറഞ്ഞു.

കൈം:—തൊൻ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പാലുംപഴവും എല്ലും കഴിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടും. അദ്ദേഹം ഇന്ന വരാതിപിക്കുയില്ല. വന്നാൽ എവന്തെങ്കിലും കനം കൊടുക്കേണ്ടെങ്കിൽ യീ എതിക്കാൻ എന്ന പറഞ്ഞു കുറച്ച പാലും പഴവുംതു് വാങ്ങിക്കാണ്ടുപാരോ.

മാധവി അട്ടക്കല്ലായിരുന്നിരും പാലും പഴവും വാങ്ങിക്കും എന്ന വന്നു.

കൈം:—മാധവി! യീ ഒരു പറുണ്ട മൺഡി ശേഷം തോട്ടത്തിൽ അരു മാർബിൽ മഞ്ഞിയട്ടുതു് കനം പോകുന്നും. അദ്ദേഹം വന്നാൽ ഇവിടെ തുട്ടിക്കാണ്ടു വരുന്നും. എതിക്കു എന്നു മറിക്കിൽവച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ എന്നും പ്രോജോജേയമന്ന തിരികെ കുന്ന സ്പീക്കിൾച്ചു കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹമുണ്ടു്. തൊൻ അങ്ങാടു വന്നാൽ അദ്ദേഹം പിന്ന ഇങ്ങാടു വരവാൻ തുട്ടാക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു യീ കററപ്പുതനെ പോകേണ്ടിയിട്ടിട്ടുണ്ടും. എന്നാണ തിരക്കു ദയവുണ്ടോ?

മാധവി:—(ദിഷ്ടപ്രാസമിട്ടിട്ടു്) ഇല്ലു. തൊൻ പോയ്ക്കുംജിം.

രണ്ടുള്ളം കിടനു വിളക്കു മനുച്ചു. സമയം അല്ലർബാത്രിയായി. ഏതുതെ കാർമ്മേശ്വര പടലത്താൽ അന്തരിക്കും ആവരണം ചെയ്യു ചെട്ടിക്കുന്നു. അനു കിലാവുണ്ടാകുണ്ടു് ദിവസമായിരുന്നുകിലും ഇതുള്ളിൽ ലോകമാകു മുടിയിരുന്നു. ലക്ഷ്മീവിലംസത്തിന്റെ

പടിഞ്ഞാറേ വശത്തുള്ള താഴീയരാത്രെ കോൺമിച്ചറി തുണ്ട് മാധവി മുറാത്തിനാണി. ചുറംഗണാക്കി അവർം നേരെ മുൻവശ ത്തുള്ള തോട്ടത്തിൽ കടന്ന് എ മാർബിൽ ബബ്ലിയെടുത്തു പോയി നിന്നും. ഉടൻതന്നെ കല്ലിനാടിയിൽനിന്നും ശ്രദ്ധമുണ്ടാക്കാതെ തല വഴിയെ ഒരു കരഞ്ഞ വല്ലുംകൊണ്ട് അനുസകലം മുടിയ കരാർം എഴുന്നേറുവും പുറകിയ്ക്കുട്ടി വന്ന അവളുടെ കണ്ണുവപാതകി.

മാധവി:— (കട്ടംപരിശീലനാതെ) എന്തിക്കും അരുളെ മാറിക്കില്ല എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കും അരുളെ മാറിപ്പോയി. ഈ താനാണ് കൊച്ചുമ്പുയല്ല.

അന്നാർഥ പരിശീലനത്തുട്ടി പിങ്ഗാക്കമെട്ടതെ കൈകളെ പിടിച്ചുംകൊണ്ട് അവർം പീണ്ടും “കിഞ്ഞിൽ ഭേദപ്പെടുന്നേ. ഏ) നീനാക്കൊച്ചുമ്പുയല്ല അയച്ചതാണ്. അവർ മുകളിൽ യാമെയും കാത്തി രിപ്പുണ്ട്. ദാം പോവുകു്” എന്നും പറഞ്ഞെ മാധവി അയാളുടെ കൈയ്ക്കും വിട്ടു തന്നു. അയാളും അവരുളെ അനുഗമിച്ചു.

അവർ രണ്ടാള്ളം ബംഗ്രാവിന്റെ പടിഞ്ഞാറെക്കൊലയിൽ എന്താണി. ചാരിക്കാനും അവിടെതെ കോൺവാതിൽ തുണ്ട് അയാളെ കൈക്കു പിടിച്ചുകുന്നാക്കി അവളും കടന്ന വാതിലംപര്യു ശ്രദ്ധമുണ്ടാക്കാതെ കോൺകയറി അവർ മുന്നാമെന്നെ തിലയി ലെത്തിയപ്പോരു അവിടെ കോൺകയറയിൽനിന്നും തക്കത്തിന്റെ കിടപ്പുമുറിച്ചിലക്കു കടക്കാനും വാതുകൾ തകം അവരെയുംകാത്തു കില്ലുനാണായിരുന്നു. മാധവിയുടെ പിബേപ പടികയറി വന്ന എ യേഷത്തിന്റെ കയ്യു് എന്തിപ്പിടിച്ചു് തകം അയാളെയുംകൊണ്ട് കിടപ്പുമുറിച്ചിലക്കപോയി.

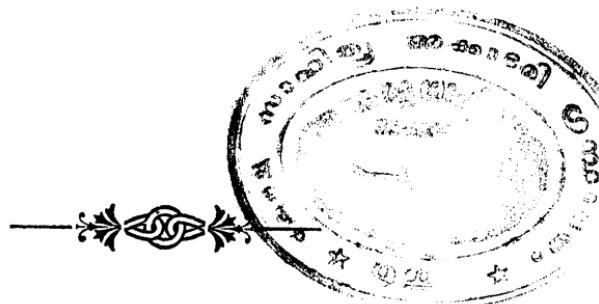
മാധവി അവളുടെ മുറിക്കിലേക്കും.

പച്ചനിറത്തിലുള്ള കിടപ്പുറവിളക്കു് തക്കത്തിന്റെ മുറിക്കിൽ മണിക്കൂർന്നാണായിരുന്നു. തകം അയാളെ അവിടെ ഒരു ചാരക്കസാലയിൽ കൈക്കാണിക്കുത്തിച്ചിട്ടു് മുവവും മരച്ചു് തലവച്ചിയെ ഇട്ടു തേയം ചുത്തുച്ചിന്നു കുറത്തെ ചുത്തുപ്പു അയാളുടെ തലയിൽ

നീറം മാറ്റി അവളും ആ കസാലയുടെ ഇടത്തെകയും അണി മുഖായി ഇങ്ങനോട് താടി പിടിച്ചു് അയാളുടെ മുഖയൽത്തി പ്രമാ ദയായി യോക്കി.

നീറം താടികിലൊളിഞ്ഞു് ജടകാൽ അവരണ്ണം ചെയ്യു ചെട്ടി അവളുടെ കാഴകൻറെ വികാരഗംഗീരമായ മുഖായിൽ നില്പി. പൊടി മീറയും ചെരു പുഞ്ചിറിഞ്ഞുള്ള അതു് അവർംക്കു് അപരിചിതനായ തലയിൽ വൈകുളിക്കുട്ടി കെട്ടിയ വാലരാമ പണിക്കരുടെ ഗൗഡവസുദാമായ മുഖായിൽനാം.

മട്ടലമിഴികൾ പക്കച്ച വിളത്തി പുരികം വളരെച്ചുടിച്ചു് അവർം കാശാലത്തണ്ണിയില്ലിനും തെക്കി ഏഴുംനൂറു. തന്റെ അംഗങ്ങിൽ തിവിത്തി റിക്കിയിൽനാം പേരാക്കാത്തിയും പലചുരി അവളുടെ കൈയും സൂനാങ്ങളും പൊന്തി. ആ കത്തി അതിസ്വഗ തകിൽ അയാളുടെ യെണ്ണിലും പാണ്ടു. അയാൾ അഞ്ചും ആറും കൂനും കൂനലറി. തകം കത്തിഃയാട്ടിട്ടി റിലംപരിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷ് കാലാന്തര മെൽവിചാസത്തിൽ എവല്ല
പ്ലൈട്ടായി കിട്ടുന്നതാക്കണം.

കെ. അരു. പ്രദർശൻ,
ചന്ദ്രക്കണ്ഠചുവടം,
കോഴിക്കോട്.

